

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
October 2020

“ મીઠા બાળકો - તમારે દેવતા બનવાનું છે એટલે માયા નાં અવગુણો નો ત્યાગ કરો , ગુસ્સો કરવો , મારવું , હેરાન કરવું , ખરાબ કામ કરવું , ચોરી - ચકારી કરવી આ બધાં મહાપાપ છે ”

પ્રશ્ન :- આ જ્ઞાન માં કયા બાળકો આગળ જઈ શકે છે? નુકસાન કોને પડે છે?

ઉત્તર :- જેમને પોતાનો પોતામેલ રાખતાં આવડે છે તે આ જ્ઞાન માં ખુબ આગળ જઈ શકે છે. નુકસાન તેમને પડે છે જે દેહી-અભિમાની નથી રહેતાં. બાબા કહે વ્યાપારી લોકો ને પોતામેલ નીકાળવાની આદત હોય છે, તે અહીંયા પણ આગળ જઈ શકે છે.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી

ઓમ શાંતિ ! રુહાની પાર્ટધારી બાળકો પ્રતિ બાપ સમજાવે છે કારણ કે રુહ (આત્મા) જ પાર્ટ ભજવી રહી છે બેહદનાં નાટક માં. છે તો મનુષ્યોનું ને. બાળકો આ સમયે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છે. ભલે વેદ-શાસ્ત્ર વાંચે છે, શિવની પૂજા કરે છે પરંતુ બાપ કહે છે આનાથી કોઈ મને પ્રાપ્ત નથી કરી શકતાં કારણ કે ભક્તિ છે જ ઉતરતી કળા. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ થાય છે તો જરૂર કોઈ થી ઉતરતા પણ હશે. આ એક રમત છે, જેને કોઈ પણ જાણતું નથી. શિવલિંગ ને જ્યારે પૂજે છે તો તેમને બ્રહ્મ નહીં કહેશે. તો કોણ છે જેમને પૂજે છે. તેમને પણ ઈશ્વર સમજી પૂજા કરે છે. તમે જ્યારે પહેલાં-પહેલાં ભક્તિ શરૂ કરો છો તો શિવલિંગ હીરા નાં બનાવો છો. હવે તો ગરીબ બની ગયાં છો તો પથ્થર નાં બનાવો છો. હીરાનું લિંગ તે સમયે ૪-૫ હજાર નું હશે. આ સમયે તો એની કિંમત ૫-૭ લાખ હશે. એવાં હીરા હવે મુશ્કેલ નીકળે છે. પથ્થર બુદ્ધિ બની ગયાં છે તો પૂજા પણ પથ્થર ની કરે છે, જ્ઞાન વગર. જ્યારે જ્ઞાન છે તો તમે પૂજા નથી કરતાં. ચૈતન્ય સમુખ માં છે, એમને જ તમે યાદ કરો છો. જાણો છો યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. ગીત માં પણ કહે છે - હેં બાળકો, પ્રાણી કહેવાય છે આત્માને. પ્રાણ નીકળી ગયાં પછી તો જેમ મૃત શરીર છે. આત્મા નીકળી જાય છે. આત્મા છે અવિનાશી. આત્મા જ્યારે શરીર માં પ્રવેશ કરે છે ત્યારે ચૈતન્ય છે. બાપ કહે છે - હેં આત્માઓ, પોતાની અંદર જાંચ (તપાસ) કરો ક્યાં સુધી દેવીગુણો ની ધારણા થઈ છે? કોઈ વિકાર તો નથી? ચોરી-ચકારી વગેરેનો કોઈ આસુરી ગુણ તો નથી ને? આસુરી કર્તવ્ય કરવાથી પછી પડી જશો. એટલું પદ નહીં પામી શકશો. ખરાબ આદત ને નીકાળવાની જરૂર છે. દેવતા ક્યારેય કોઈ પર ગુસ્સો નથી કરતાં. અહીંયા અસુરો દ્વારા કેટલો માર ખાય છે કારણ કે તમે દેવી સંપ્રદાય બનો છો તો માયા કેટલી દુશ્મન બની જાય છે. માયા નાં અવગુણ કામ કરે છે. મારવું, હેરાન કરવું, ખરાબ કામ કરવું આ બધાં પાપ છે. આપ બાળકોએ તો બહુજ શુદ્ધ રહેવું જોઈએ. ચોરી-ચકારી વગેરે કરવી તો મહાન પાપ છે. બાપ થી તમે પ્રતિજ્ઞા કરતા આવ્યાં છો - બાબા મારાં તો તમે એક બીજું ન કોઈ. અમે તમને જ યાદ કરીશું. ભક્તિમાર્ગ માં ભલે ગાએ છે પરંતુ તેમને ખબર નથી કે યાદ થી શું થાય છે. તે તો બાપને જાણતાં જ નથી. એક તરફ કહે છે નામ-રૂપ થી ન્યારા છે, બીજી તરફ પછી લિંગની પૂજા કરે છે. તમારે સારી રીતે સમજી ને પછી સમજાવવાનું છે. બાપ કહે છે આ પણ જજ કરો કે મહાન આત્મા કોને કહેવાય? શ્રી કૃષ્ણ જે નાનો બાળક સ્વર્ગ નો રાજકુમાર છે, તેઓ મહાત્મા છે કે આજકાલ નાં કળયુગી મનુષ્ય? તે વિકાર થી જન્મ નથી લેતાં ને. તે છે નિર્વિકારી દુનિયા. આ છે વિકારી દુનિયા. નિર્વિકારી ને ખુબ ટાઈટલ આપી શકાય

છે. વિકારી નું કયું ટાઈટલ છે? શ્રેષ્ઠાચારી તો એક બાપ જ બનાવે છે. એ છે સૌથી ઊંચે થી ઊંચા બીજા બધાં મનુષ્ય પાર્ટધારી છે તો પાર્ટ માં જરૂર આવવું પડે. સતયુગ છે શ્રેષ્ઠ મનુષ્યો ની દુનિયા. જનાવર વગેરે બધાં શ્રેષ્ઠ છે. ત્યાં માયા રાવણ જ નથી. ત્યાં આવાં કોઈ તમોગુણી જનાવર હોતાં નથી. તમને ખબર છે - મોર-ઢેલ છે તે વિકાર થી બાળકો ને જન્મ નથી આપતાં. તેમનાં આંસુ પડે છે, તેને ઢેલ ધારણ કરે છે. રાષ્ટ્રીય પક્ષી કહે છે. સતયુગ માં પણ વિકાસ નું નામ નથી. મોર નું પીછું, પહેલાં નંબર જે વિશ્વ નાં પ્રિન્સ છે શ્રીકૃષ્ણ, તેમનાં માથા પર લગાવે છે. કોઈ તો રહસ્ય હશે ને. તો આ બધી વાતો બાપ રીફાઈન કરી (મહીનતા થી) સમજાવે છે. ત્યાં બાળકો કેવી રીતે જન્મ લે છે, તે તો તમે જાણો છો. ત્યાં વિકાર હોતાં નથી. બાપ કહે છે તમને દેવતા બનાવું છું

તો પોતાની જાંચ પૂરી કરો, મહેનત વગર વિશ્વ નાં માલિક થોડી બની શકશો.

જેમ તમારી આત્મા બિંદી છે એમ બાપ પણ બિંદી છે. આમા મુંઝવાની કોઈ દરકાર નથી. કોઈ કહે છે અમે જોઈએ. બાપ કહે છે જોવા વાળા ની તો તમે ખુબ પૂજા કરી. ફાયદો કાંઈ પણ થયો નહીં. હવે યથાર્થ રીતે હું તમને સમજાવું છું. મારા માં આખો પાર્ટ ભરેલો છે. સુપ્રીમ સોલ (સર્વોચ્ચ આત્મા) છું ને, સુપ્રીમ ફાધર (સર્વોચ્ચ પિતા). કોઈ પણ બાળક પોતાનાં લૌકિક બાપ ને આવું નહીં કહેશે. એક ને જ કહેવાય છે. સન્યાસીઓ ને તો બાળકો છે નહીં જે પિતા કહે. આ તો સર્વ આત્માઓ નાં પિતા છે, જે વરસો આપે છે. તેમનો કોઈ ગૃહસ્થ આશ્રમ તો છે નહીં. બાપ બેસી સમજાવે છે - તમે જ ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં છે. પહેલાં-પહેલાં તમે સતોપ્રધાન હતાં પછી નીચે ઉતરતા આવ્યાં છો. હવે કોઈ પોતાને સુપ્રીમ થોડી કહેશે, હમણાં તો નીચ સમજે છે. બાપ વારંવાર સમજાવે છે મૂળ વાત કે પોતાની અંદર જુઓ કે અમારા માં કોઈ વિકાર તો નથી? રાત્રે રોજ પોતાનો પોતામેલ નીકાળો. વ્યાપારી હંમેશા પોતામેલ નીકાળો છે. ગવર્મેન્ટ (સરકારી) નોકર પોતામેલ નથી નીકાળી શકતાં. તેમને તો મુકરર (નક્કી કરેલ) પગાર મળે છે. આ જ્ઞાનમાર્ગ માં પણ વ્યાપારી આગળ જાય છે, ભણેલાં-ગણેલાં ઓફિસર એટલાં નહીં. વ્યાપારમાં તો આજે ૫૦ કમાયા, કાલે ૬૦ કમાશે. ક્યારેક નુકસાન પણ થઈ જશે. ગવર્મેન્ટ નોકર ને ફિક્સ પગાર હોય છે. આ કમાણી માં પણ જો દેહી-અભિમાની નહીં હશે તો નુકસાન પડી જશે. માતાઓ તો વ્યાપાર કરતી નથી. તેમનાં માટે પછી વધારે જ સહજ છે. કન્યાઓનાં માટે પણ સહજ છે કારણ કે માતાઓને તો સીડી ઉતરવી પડે છે. બલિહારી એમની જે આટલી મહેનત કરે છે. કન્યાઓ તો વિકાર માં ગઈ જ નથી તો છોડે પછી શું. પુરુષો ને તો મહેનત લાગે છે. કુટુંબ પરિવાર ની સંભાળ કરવી પડે છે. સીડી જે ચઢ્યાં છે તે આખી ઉતરવી પડે છે. ઘડી-ઘડી માયા થપ્પડ મારી પાડી દે છે. હવે તમે બી.કે. બન્યાં છો. કુમારીઓ પવિત્ર જ હોય છે. સૌથી વધારે હોય છે પતિ નો પ્રેમ. તમારે તો પતિઓનાં પતિ (પરમાત્મા) ને યાદ કરવાનાં છે બીજા બધાને ભૂલી જવાનું છે. મા-બાપનો બાળકો માં મોહ હોય છે. બાળકો તો છે જ અજાણ. લગ્ન પછી મોહ શરૂ થાય છે. પહેલાં સ્ત્રી પ્રિય લાગે પછી વિકારો માં ધકેલવાની સીડી શરૂ કરી દે છે. કુમારી નિર્વિકારી છે તો પૂજાય છે. તમારું નામ છે બી.કે. તમે મહિમા લાયક બની પછી પૂજા લાયક બનો છો. બાપ જ તમારાં શિક્ષક પણ છે. તો આપ બાળકો ને નશો રહેવો જોઈએ, અમે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છીએ. ભગવાન જરૂર ભગવાન-ભગવતી જ બનાવશે. ફક્ત સમજાવાય છે-ભગવાન એક છે. બાકી બધાં છે ભાઈ-ભાઈ. બીજું કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) નથી. પ્રજાપિતા બ્રહ્માથી રચના થાય છે પછી વૃદ્ધિ થાય છે. આત્માઓની વૃદ્ધિ નહીં કહેશું. વૃદ્ધિ મનુષ્યોની થાય છે. આત્માઓનાં તો મર્યાદિત નંબર છે. બહુજ આવતા રહે છે. જ્યાં સુધી ત્યાં છે, આવતાં રહેશે. ઝાડ વધતું રહેશે. એવું નહીં કે સુકાઈ જશે. આની ભેંટ (તુલના) વડ નાં ઝાડ થી કરાય છે. ફાઉન્ડેશન છે નહીં. બાકી આખું ઝાડ ઊભું છે. તમારું પણ એવું છે. ફાઉન્ડેશન છે નહીં. કાંઈ ને કાંઈ નિશાની છે. હમણાં સુધી પણ મંદિર બનાવતાં રહે છે. મનુષ્યો ને થોડી જ ખબર છે કે દેવતાઓનું રાજ્ય ક્યારે હતું. પછી ક્યાં ગયું? આ નોલેજ આપ બ્રાહ્મણોને જ છે. મનુષ્યો ને આ ખબર નથી કે પરમાત્માનું સ્વરૂપ બિંદી છે. ગીતા માં લખી દીધું છે કે એ અખંડ જ્યોતિ સ્વરૂપ છે. પહેલાં અનેકોને સાક્ષાત્કાર થતો હતો ભાવના અનુસાર. ખુબ લાલ-લાલ થઈ જતા હતાં. બસ અમે નથી સહન કરી શકતાં. હવે એ તો સાક્ષાત્કાર હતો. બાપ કહે છે સાક્ષાત્કાર થી કોઈ કલ્યાણ નથી. અહીંયા તો મુખ્ય છે યાદ ની યાત્રા. જેમ પારો ખસી જાય છે ને. યાદ પણ ઘડી-ઘડી ખસી જાય છે. કેટલું ઈચ્છે છે બાપ ને યાદ કરીએ પછી બીજા-બીજા વિચાર આવી જાય છે. આમાં જ તમારી રેસ (દોડ) છે. એવું નહીં કે ફટ થી પાપ ભસ્મ થઈ જશે. સમય લાગે છે. કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય તો પછી આ શરીર જ ન રહે. પરંતુ હમણાં કોઈ કર્માતીત અવસ્થાને પામી નથી શકતાં. પછી તેમને સતયુગી શરીર જોઈએ. તો હવે આપ બાળકોએ બાપને જ યાદ કરવાનાં છે. પોતાને જોતાં રહો - અમારાં થી કોઈ ખરાબ કામ તો નથી થતું? પોતામેલ જરૂર રાખવાનો છે. આવાં વ્યાપારી ઝટ સાહુકાર બની શકે છે.

બાપ ની પાસે જે નોલેજ છે તે આપી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે મારી આત્મા માં આ જ્ઞાન નોંધાયેલું છે. હૂબહૂ તમને એ જ બોલશે જે કલ્પ પહેલાં જ્ઞાન આપ્યું હતું. બાળકોને જ સમજાવશે, બીજા શું જાણે. તમે આ સૃષ્ટિ ચક્ર ને જાણો છો, આમાં બધાં એક્ટર્સ નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. બદલી-સદલી ન થઈ શકે. ન કોઈ છુટકારો પામી શકે. હાં, બાકી સમય મુક્તિ મળે છે. તમે તો ઓલરાઉન્ડર (સર્વાંગી) છો. ૮૪ જન્મ લો છો. બાકી બધાં પોતાનાં ઘર માં હશે પછી અંત માં આવશે. મોક્ષ ઇચ્છવા વાળા અહીંયા આવશે નહીં. તે પછી પાછળ માં ચાલ્યાં જશે. જ્ઞાન ક્યારેય સાંભળશે નહીં. મચ્છરો સદૃશ્ય આવ્યાં અને ગયાં. તમે તો ડ્રામા અનુસાર ભણો છો. જાણો છો બાબાએ પ

હજાર વર્ષ પહેલાં પણ આવી રીતે જ રાજયોગ શીખવાડ્યો હતો. તમે પછી બીજાઓને સમજાવો છો કે શિવબાબા આવું કહે છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણે કેટલાં ઉંચ હતાં, હવે કેટલાં નીચ બન્યાં છીએ. ફરી બાપ ઉંચ બનાવે છે તો એવો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ ને. અહીંયા તમે આવો છો રિફ્રેશ થવાં. આનું નામ જ પડ્યું છે મધુબન. તમારાં કલકત્તા કે બોમ્બે માં થોડી મુરલી ચલાવે છે. મધુબન માં જ મુરલી વાગે. મુરલી સાંભળવા માટે બાપની પાસે આવવું પડશે રિફ્રેશ થવાં. નવાં-નવાં પોઇન્ટસ (વાતો) નીકળતાં રહે છે. સમ્મુખ સાંભળવામાં તો ફીલ (અનુભવ) કરો છો, ખુબ ફરક રહે છે. આગળ ચાલી અનેક પાર્ટ જોવાનાં છે. બાબા પહેલાં-પહેલાં બધું સંભળાવી દે તો ટેસ્ટ (રસ) નીકળી જાય. ધીમે-ધીમે ઇમર્જ (જાગૃત) થતું જાય છે. એક સેકન્ડ ન મળે બીજા થી. બાપ આવ્યાં છે રુહાની સેવા કરવાં તો બાળકોની પણ ફરજ છે રુહાની સેવા કરવાની. ઓછામાં ઓછું આ તો બતાવો - બાપ ને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો. પવિત્રતા માં જ નપાસ થાય છે કારણ કે યાદ નથી કરતાં. આપ બાળકોને ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. આપણે બેહદનાં બાપની સમ્મુખ બેઠાં છીએ જેમને કોઈ પણ નથી જાણતું. જ્ઞાન નાં સાગર એ શિવબાબા જ છે. દેહધારી થી બુદ્ધિયોગ નીકળી દેવો જોઈએ. શિવબાબા નો આ રથ છે. આમનો આદર નહીં રાખશો તો ધર્મરાજ દ્વારા ખુબ દંડા ખાવા પડશે. મોટાઓનો આદર રાખવાનો છે ને. આદિદેવ નો કેટલો આદર રાખે છે. જડ ચિત્ર નો આટલો આદર છે તો ચૈતન્ય નો કેટલો રાખવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અંદર માં પોતાની જાંચ (તપાસ) કરી દેવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. ખરાબ આદતો ને નીકાળવાની છે. પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે - બાબા અમે ક્યારેય પણ ખરાબ કામ નહીં કરીશું.
2. કર્મોત્તીત અવસ્થાને પ્રાપ્ત કરવા માટે યાદ ની રેસ કરવાની છે. રુહાની સેવા માં તત્પર રહેવાનું છે. મોટાઓનો આદર રાખવાનો છે.

વરદાન :- સર્વ ખજાનાઓ ને સ્વ નાં પ્રતિ અને બીજાઓ નાં પ્રતિ યુઝ કરવા વાળા અખંડ મહાદાની ભવ જેમ બાપ નો ભંડારો સદા ચાલતો રહે છે, રોજ આપે છે તેમ તમારું પણ અખંડ લંગર (ભંડારો) ચાલતું રહે કારણ કે તમારી પાસે જ્ઞાન નો, શક્તિઓ નો, ખુશીઓ નો ભરપૂર ભંડારો છે. આને સાથે રાખવાથી કે વાપરવામાં કોઈ પણ ખતરો નથી. આ ભંડારો ખુલ્લો હશે તો ચોર નહીં આવશે. બંધ રાખશો તો ચોર આવી જશે એટલે રોજ પોતાનાં મળેલા ખજાનાઓને જુઓ અને સ્વ નાં પ્રતિ અને બીજાઓ નાં પ્રતિ યુઝ કરો તો અખંડ મહાદાની બની જશો.

સ્લોગન :- સાંભળેલાં નું મનન કરો, મનન કરવાથી જ શક્તિશાળી બનશો.

“ મીઠા બાળકો - આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ કલ્યાણકારી યુગ છે , આમાં જ પરિવર્તન થાય છે , તમે કનિષ્ઠ થી ઉત્તમ પુરુષ બનો છો ”

પ્રશ્ન :- આ જ્ઞાનમાર્ગ માં કઈ વાત વિચારવા કે બોલવાથી ક્યારેય પણ ઉન્નતિ નથી થઈ શકતી?

ઉત્તર :- ડ્રામા માં હશે તો પુરુષાર્થ કરી લઈશું. ડ્રામા કરાવશે તો કરી લઈશું. આ વિચારવા કે બોલવા વાળાની ઉન્નતિ ક્યારેય પણ નથી થઈ શકતી. આ કહેવું જ રોંગ (ખોટું) છે. તમે જાણો છો હમણાં જે આપણે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ, આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. પુરુષાર્થ કરવાનો જ છે.

ગીત :- યહ કહાની હૈ દીવે ઔર તૂફાન કી ...

ઓમ શાંતિ ! આ છે કળયુગી મનુષ્યોનાં ગીત. પરંતુ આનો અર્થ તે નથી જાણતાં. આ તમે જાણો છો. તમે છો હમણાં પુરુષોત્તમ સંગમયુગી. સંગમયુગ નાં સાથે પુરુષોત્તમ પણ લખવું જોઈએ. બાળકોને જ્ઞાનનાં પોઇન્ટ્સ (વાતો) યાદ ન હોવાનાં કારણે પછી આવાં-આવાં અક્ષર લખવાનું ભૂલી જાય છે. આ મુખ્ય છે, આનો અર્થ પણ તમે જ સમજી શકો છો. પુરુષોત્તમ માસ પણ હોય છે. આ પછી છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આ સંગમ નો પણ એક તહેવાર છે. આ તહેવાર સૌથી ઉંચો છે. તમે જાણો છો હમણાં આપણે પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છીએ. ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ. ઊંચે થી ઉંચા સાહુકાર થી સાહુકાર નંબરવન કહેશું લક્ષ્મી-નારાયણ ને. શાસ્ત્રો માં દેખાડે છે-મોટો પ્રલય થયો. પછી નંબરવન શ્રીકૃષ્ણ પીપળે નાં પાન પર સાગર માં આવ્યાં. હવે તમે શું કહેશો? નંબરવન છે આ શ્રી કૃષ્ણ, જેમને જ શ્યામસુંદર કહે છે. દેખાડે છે-અંગૂઠો ચૂસતાં આવ્યાં. બાળક તો ગર્ભ માં જ રહે છે. તો પહેલાં-પહેલાં જ્ઞાનસાગર થી નીકળેલાં ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ શ્રીકૃષ્ણ છે. જ્ઞાનસાગર થી સ્વર્ગની સ્થાપના થાય છે. તેમાં નંબરવન પુરુષોત્તમ આ શ્રીકૃષ્ણ છે અને આ છે જ્ઞાન નાં સાગર, પાણી નાં નહીં. પ્રલય પણ થતો નથી. ઘણાં બાળકો નવાં-નવાં આવે છે તો બાપ ને પછી જૂનાં પોઇન્ટ રિપીટ કરવાં પડે છે. સતયુગ-ત્રેતા-દ્વાપર-કળયુગ....આ ૪ યુગ તો છે. પાંચમો પછી છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આ યુગ માં મનુષ્ય ચેન્ડ્ર (પરિવર્તન) થાય છે. કનિષ્ઠ થી સર્વોત્તમ બને છે. જેમ શિવબાબા ને પણ પુરુષોત્તમ કે સર્વોત્તમ કહે છે ને. એ છે જ પરમ આત્મા, પરમાત્મા. પછી પુરુષો માં ઉત્તમ છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ. એમને આવાં કોણે બનાવ્યાં? આ આપ બાળકો જ જાણો છો. બાળકોને પણ સમજ માં આવ્યું છે. આ સમયે આપણે પુરુષાર્થ કરીએ છીએ એવાં બનવા માટે. પુરુષાર્થ કોઈ મોટો નથી. ખુબ સહજ છે. શીખવા વાળી પણ છે અબળાઓ, કુબ્જાઓ, જે કાંઈ પણ ભણી-ગણી નથી. તેમનાં માટે કેટલું સહજ સમજાવાય છે. જુઓ અમદાવાદ માં એક સાધુ હતાં કહેતા હતાં અમે કંઈ ખાતાં-પીતાં નથી. સારું કોઈ પૂરી આયુ ખાય-પીવે નહીં પછી શું? પ્રાપ્તિ તો કંઈ નથી ને. ઝાડને પણ ખાવાનું તો મળે છે ને. ખાદ પાણી વગેરે કુદરતી તેને મળે છે, જેનાથી ઝાડ વૃદ્ધિને પામે છે. તેમણે પણ કોઈ રિફ્લેક્સિસ પામી હશે. એવાં ઘણાં છે જે આગ થી, પાણી થી ચાલી જાય છે. એનાથી ભલા ફાયદો શું. તમારો તો આ સહજ રાજયોગ થી જન્મ-જન્માંતર નો ફાયદો છે. તમને જન્મ-જન્માંતર માટે દુઃખી થી સુખી બનાવે છે. બાપ કહે છે - બાળકો, ડ્રામા અનુસાર હું તમને ગુહ્ય વાતો સંભળાવું છું.

જેમ બાબાએ સમજાવ્યું છે શિવ અને શંકર ને મળાવ્યાં કેમ છે? શંકર નો તો આ સૃષ્ટિમાં પાર્ટ જ નથી. શિવનો, બ્રહ્માનો, વિષ્ણુ નો પાર્ટ છે. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નો ઓલરાઉન્ડ પાર્ટ છે. શિવબાબા નો પણ આ સમયે પાર્ટ છે, જે આવીને જ્ઞાન આપે છે. પછી નિર્વાણધામ માં ચાલ્યાં જાય છે. બાળકોને મિલકત આપીને પોતે વાનપ્રસ્થ માં ચાલ્યાં જાય છે. વાનપ્રસ્થી બનવું અર્થાત્ ગુરુદ્વારા વાણી થી પરે જવાનો પુરુષાર્થ કરવો. પરંતુ પાછું તો કોઈ જઈ નથી શકતું કારણ કે વિકારી ભ્રષ્ટાચારી છે. વિકાર થી જન્મ તો બધાનો થાય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નિર્વિકારી છે, એમનો વિકાર થી જન્મ નથી થતો એટલે શ્રેષ્ઠાચારી કહેવાય છે. કુમારીઓ પણ નિર્વિકારી છે - એટલે એમની આગળ માથું નમાવે છે. તો બાબાએ સમજાવ્યું કે અહીં શંકર નો કોઈ પાર્ટ નથી, બાકી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો જરૂર પ્રજાનાં પિતા થયાં ને. શિવબાબા ને તો આત્માઓનાં પિતા કહીશું. એ છે અવિનાશી પિતા, આ ગુહ્ય વાતો સારી રીતે ધારણ કરવાની છે. જે મોટાં-મોટાં ફિલોસોફર (તત્ત્વજ્ઞાની) હોય છે, એમને બહુ જ ટાઇટલ

(ખિતાબ) મળે છે. શ્રી શ્રી ૧૦૮ નું ટાઈટલ પણ વિદ્વાનો ને મળે છે. બનારસ ની કોલેજ થી પાસ કરીને ટાઈટલ લઈ આવે છે. બાબાએ ગુપ્તાજી ને એટલે બનારસ મોકલ્યાં હતાં કે તેઓને જઈને સમજાવો કે બાપ નું પણ ટાઈટલ પોતાનાં પર રાખી બેઠાં છો. બાપને શ્રી શ્રી ૧૦૮ જગતગુરુ કહેવાય છે. માળા જ ૧૦૮ ની હોય છે. ૮ રત્ન ગવાય છે. તે પાસ વિથ ઓનર છે એટલે એમને જપે છે. પછી એમનાથી ઓછાં, ૧૦૮ ની પૂજા કરે છે. યજ્ઞ જ્યારે રચે છે તો કોઈ ૧૦૦૦ સાલિગ્રામ બનાવે છે, કોઈ ૧૦ હજાર, કોઈ ૫૦ હજાર, કોઈ લાખ પણ બનાવે છે. માટીનાં બનાવીને પછી યજ્ઞ રચે છે. જેવાં-જેવાં શેઠ સારા થી સારા, મોટા શેઠ હશે તો લાખ બનાવડાવશે. બાપે સમજાવ્યું છે માળા તો મોટી છે ને - ૧૬,૧૦૮ ની માળા બનાવે છે. આ આપ બાળકોને બાપ બેસી સમજાવે છે. તમે બધાં ભારતની સેવા કરી રહ્યાં છો બાપની સાથે. બાપની પૂજા થાય છે તો બાળકોની પણ પૂજા થવી જોઈએ, આ નથી જાણતાં કે રુદ્ર પૂજા કેમ થાય છે. બાળકો તો બધાં શિવબાબાનાં છે. આ સમયે સૃષ્ટિની કેટલી જનગણના છે આમાં બધી આત્માઓ શિવબાબાનાં બાળકો થયાં ને. પરંતુ મદદગાર બધાં નથી હોતાં. આ સમયે તમે જેટલું યાદ કરો છો એટલાં ઉંચા બનો છો. પૂજન લાયક બનો છો. આવી બીજા કોઈની તાકાત નથી જે આ વાત સમજાવે એટલે કહી દે છે ઈશ્વર નો અંત કોઈ નથી જાણતું. બાપ જ આવી ને સમજાવે છે, બાપને જ્ઞાનનાં સાગર કહેવાય છે તો જરૂર જ્ઞાન આપશે ને. પ્રેરણાની તો વાત હોતી નથી. ભગવાન કોઈ પ્રેરણા થી સમજાવે છે શું. તમે જાણો છો એમની પાસે સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. એ પછી આપ બાળકોને સંભળાવે છે. આ તો નિશ્ચય છે - નિશ્ચય હોવા છતાં પણ તો બાપ ને ભૂલી જાય છે. બાપની યાદ, આ છે ભણતર નું તંત. યાદની યાત્રા થી કર્મીતીત અવસ્થાને પામવામાં મહેનત લાગે છે, આમાં જ માયાનાં વિઘ્ન આવે છે. ભણવામાં એટલા વિઘ્ન નથી આવતાં. હવે શંકર માટે કહે છે, શંકર આંખ ખોલે છે તો વિનાશ થાય છે, આ કહેવું પણ ઠીક નથી. બાપ કહે છે - ન હું વિનાશ કરાવું છું, ન તે કરે છે, આ ખોટું છે. દેવતાઓ થોડી પાપ કરશે. હવે શિવબાબા બેસી આ વાતો સમજાવે છે. આત્માનું આ શરીર છે રથ. દરેક આત્માની પોતાના રથ પર સવારી છે. બાપ કહે છે હું આમની લોન લઉં છું, એટલે મારો દિવ્ય અલૌકિક જન્મ કહેવાય છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં ૮૪ નું ચક્ર છે. જાણો છો હમણાં આપણે ઘરે જઈએ છીએ, પછી સ્વર્ગ માં આવીશું. બાબા ખુબજ સહજ કરી ને સમજાવે છે, એમાં હાર્ટફેલ (હતાશ) નથી થવાનું. કહે છે બાબા અમે ભણેલાં-ગણેલાં નથી. મુખ થી કંઈ નીકળતું નથી. પરંતુ એવું તો હોતું નથી. મુખ તો જરૂર ચાલે જ છે. ખાવાનું ખાઓ છો તો મુખ ચાલે છે ને. વાણી ન નીકળે આ તો થઈ નથી શકતું. બાબાએ ખુબ સિમ્પલ સમજાવ્યું છે. કોઈ મૌનમાં રહે છે તો ઉપર ઈશારો આપે છે કે એમને યાદ કરો. દુખહર્તા સુખકર્તા એ એક જ દાતા છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ દાતા છે તો આ સમય માં પણ દાતા છે પછી વાનપ્રસ્થ માં તો છે જ શાંતિ. બાળકો પણ શાંતિધામ માં રહે છે. પાર્ટ નોંધાયેલો છે, જે કર્મ માં આવે છે. હમણાં આપણો પાર્ટ છે - વિશ્વને નવું બનાવવું. એમનું નામ ખુબ સરસ છે - હેવનલી ગોડફાધર. બાપ રચયિતા છે સ્વર્ગનાં. બાપ નર્ક થોડી જ રચશે. જૂની દુનિયા કોઈ રચે છે શું. મકાન હંમેશા નવું બનાવાય છે. શિવબાબા નવી દુનિયા રચે છે બ્રહ્મા દ્વારા. એમને પાર્ટ મળેલો છે - અહીં જૂની દુનિયામાં જે પણ મનુષ્ય છે, બધાં એક-બે ને દુઃખ આપતા રહે છે.

તમે જાણો છો આપણે છીએ શિવબાબા નાં સંતાન. પછી શરીરધારી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં બાળકો થઈ ગયા એડોપ્ટેડ (દત્તક). આપણને જ્ઞાન સંભળાવવા વાળા છે શિવબાબા રચયિતા. જે પોતાની રચના નું આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવે છે. તમારું લક્ષ્ય-હેતુ જ છે આ બનવું. મનુષ્ય જુઓ કેટલો ખર્ચો કરી માર્બલ વગેરે ની મૂર્તિઓ બનાવે છે. આ છે ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય, વર્લ્ડ યુનિવર્સિટી. આખી યુનિવર્સ (દુનિયા) ને પરિવર્તન કરાય છે. તેઓનાં જે પણ ચરિત્ર છે બધાં આસુરી. આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપવાવાળા છે. આ છે ઈશ્વરીય યુનિવર્સિટી. ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય એક જ હોય છે, જે ઈશ્વર આવીને ખોલે છે, જેનાથી આખાં વિશ્વનું કલ્યાણ થઈ જાય છે. આપ બાળકોને હવે સાચાં અને ખોટાં ની સમજ મળે છે બીજા કોઈ મનુષ્ય નથી જે સમજતાં હોય. સાચાં-ખોટાં ને સમજાવવા વાળા એક જ રાઈટિયસ (સત્ય બાપ) હોય છે, જેમને સત્ય કહે છે. બાપ જ આવીને દરેક ને રાઈટિયસ બનાવે છે. રાઈટિયસ બનશે તો પછી મુક્તિ માં જઈને જીવનમુક્તિ માં આવશે. ડ્રામા ને પણ આપ બાળકો જાણો છો. આદિ થી લઈને અંત સુધી પાર્ટ ભજવવા નંબરવાર આવો છો. આ ખેલ ચાલતો જ રહે છે. ડ્રામા શૂટ થતો જાય છે. આ હંમેશા નવીન છે. આ ડ્રામા ક્યારેય જૂનો નથી થતો, બીજા બધાં નાટક વગેરે વિનાશ થઈ જાય છે. આ બેહદ નો અવિનાશી ડ્રામા છે. આમાં બધાં અવિનાશી પાર્ટધારી છે. અવિનાશી ખેલ અથવા માંડવો જુઓ કેટલો મોટો છે. બાપ આવીને જૂની સૃષ્ટિને ફરી નવી બનાવે છે. તે બધો તમને સાક્ષાત્કાર થશે. જેટલાં નજીક આવશો પછી તમને ખુશી થશે. સાક્ષાત્કાર કરશો. કહેશો હવે પાર્ટ પૂરો

થયો. ડ્રામા ને ફરી રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) કરવાનો છે. ફરી નવેસર થી પાર્ટ ભજવશો, જે કલ્પ પહેલાં ભજવ્યો છે. આમાં જરા પણ ફર્ક નથી થઈ શકતો એટલે જેટલું થઈ શકે આપ બાળકોએ ઉંચ પદ પામવું જોઈએ. પુરુષાર્થ કરવાનો છે, મુંઝાવાનું નથી. ડ્રામા ને જે કરાવવું હશે તે કરાવશે - આ કહેવું પણ ખોટું છે. આપણે તો પુરુષાર્થ કરવાનો જ છે. અચ્છ!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ભણતર નું તંત (સાર) બુદ્ધિમાં રાખી યાદની યાત્રા થી કર્માતીત અવસ્થા ને પામવાની છે. ઉંચ, પૂજનીય બનવા માટે બાપ નાં પૂરે-પૂરા મદદગાર બનવાનું છે.
2. સત્ય બાપ દ્વારા સાચાં-ખોટા ની જે સમજ મળી છે, એનાથી રાઈટિયસ (સત્ય) બની જીવનબંધ થી છૂટવાનું છે. મુક્તિ અને જીવન-મુક્તિ નો વારસો લેવાનો છે.

વરદાન :- સંગમયુગ ની સર્વ પ્રાપ્તિઓ ને સ્મૃતિ માં રાખી ચઢતી કળા નો અનુભવ કરવા વાળા શ્રેષ્ઠ પ્રારબ્ધી ભવ. પરમાત્મા મિલન કે પરમાત્મ જ્ઞાનની વિશેષતા છે-અવિનાશી પ્રાપ્તિઓ થવી. એવું નહીં કે સંગમયુગ પુરુષાર્થી જીવન છે અને સતયુગી પ્રારબ્ધી જીવન છે. સંગમયુગ ની વિશેષતા છે એક કદમ ઉઠાવો અને હજાર કદમ પ્રારબ્ધ માં પામો. તો ફક્ત પુરુષાર્થી નહિં પરંતુ શ્રેષ્ઠ પ્રારબ્ધી છીએ - આ સ્વરુપને સદા સામે રાખો. પ્રારબ્ધ ને જોઈને સહજ જ ચઢતી કળા નો અનુભવ કરશો. “પામવું હતું તે પામી લીધું” - આ ગીત ગાઓ તો ઘુટકા અને ઝુટકા ખાવાથી બચી જશો.

સ્લોગન :- બ્રાહ્મણો નો શ્વાસ હિંમત છે, જેનાથી કઠિન થી કઠિન કાર્ય પણ સહેલું થઈ જાય છે.

માતેશ્વરી જીના અણમોલ મહાવાક્ય :-

“ મુક્તિ અને મોક્ષ ”

આજકાલ મનુષ્ય મુક્તિ ને જ મોક્ષ કહે છે, તેઓ એવું સમજે છે જે મુક્તિ પામે છે તે જન્મ-મરણ થી છૂટી જાય છે. તે લોકો તો જન્મ-મરણ માં ન આવવું તેને જ ઉંચ પદ સમજે છે, તે જ પ્રાલબ્ધ માને છે. જીવનમુક્તિ પછી તેને સમજે છે જે જીવન માં રહીને સારું કર્મ કરે છે, જેમ ધર્માત્મા લોકો છે, તેમને જીવનમુક્ત સમજે છે. બાકી કર્મબંધન થી મુક્ત થઈ જવું તે તો કોટોમાં થી કોઈ વિરલા જ સમજે છે, હવે આ છે તેમની પોતાની મત. પરંતુ આપણે તો પરમાત્મા દ્વારા જાણી ચૂક્યાં છીએ કે જ્યાં સુધી મનુષ્ય પહેલાં વિકારી કર્મબંધન થી મુક્ત નથી થતાં ત્યાં સુધી આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ થી છૂટી નહીં શકે, તો આનાથી છૂટવું આ પણ એક સ્ટેજ (અવસ્થા) છે. તો પણ પહેલાં જ્યારે ઈશ્વરીય જ્ઞાન ને ધારણ કરે ત્યારે જ એ સ્ટેજ પર પહોંચી શકે અને એ સ્ટેજ પર પહોંચ્યાડવા વાળા સ્વયં પરમાત્મા જોઈએ કારણ કે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપે એ છે, તે પણ એક જ સમયે આવી બધાને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપી દે છે. બાકી પરમાત્મા કોઈ અનેકવાર નથી આવતાં અને ન કે એવું સમજો કે પરમાત્મા જ બધાં અવતાર ધારણ કરે છે. ઓમ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - આત્મારૂપી બેટરી ૮૪ મોટરો માં જવાનાં કારણે કમજોર થઈ ગઈ છે , હવે તેને યાદ ની યાત્રા થી ભરપૂર કરો ”

પ્રશ્ન :- બાબા કયા બાળકોને ખુબ-ખુબ ભાગ્યશાળી સમજે છે?

ઉત્તર :- જેમની પાસે કોઈ ઝંઝટ નથી, જે નિર્બંધન છે, એવાં બાળકોને બાબા કહે તમે ખુબ-ખુબ ભાગ્યશાળી છો, તમે યાદમાં રહીને પોતાની બેટરી ફુલ ચાર્જ કરી શકો છો. જો યોગ નથી ફક્ત જ્ઞાન સંભળાવો તો તીર લાગી નહીં શકે. ભલે કોઈ કેટલાં પણ ભપકા થી પોતાનો અનુભવ સંભળાવે પરંતુ સ્વયં માં ધારણા નથી તો દિલ ખાતું રહેશે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવે છે. રુહાની બાપનું નામ શું છે? શિવબાબા. એ છે જ ભગવાન, બેહદ નાં બાપ. મનુષ્ય ને ક્યારેય બેહદ નાં બાપ અથવા ઈશ્વર કે ભગવાન નથી કહેવાઈ શકાતું. નામ ભલે અનેકોનાં શિવ છે પરંતુ તે બધાં દેહધારી છે એટલે તેમને ભગવાન નથી કહી શકાતું. આ બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. મેં જેમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે, તેમનો આ અનેક જન્મો નાં અંત નો જન્મ છે. આપ બાળકો થી ઘણાં પૂછે છે - તમે આમને ભગવાન કેમ કહો છો? બાપ પહેલાથી જ સમજાવે છે - કોઈપણ સ્થૂળ કે સૂક્ષ્મ દેહધારીને ભગવાન નથી કહી શકાતું. સૂક્ષ્મ દેહધારી સૂક્ષ્મવતનવાસી જ થયાં. તેમને દેવતા કહેવાય છે. ઊંચે થી ઊંચા છે જ ભગવાન, પરમપિતા. ઊંચે થી ઊંચું નામ છે, ઊંચું એમનું ગામ. બાપ બધી આત્માઓ સહિત ત્યાં નિવાસ કરે છે. બેઠક પણ ઊંચી છે. હકીકત માં કોઈ બેસવાની જગ્યા નથી. જેમ તારાઓ ક્યાંય બેઠાં છે શું? ઉભાં છે ને. તમે આત્માઓ પણ પોતાની તાકાત થી ત્યાં ઉભાં છો. તાકાત એવી મળે છે જે ત્યાં જઈને ઉભાં રહે છે. બાપનું નામ જ છે સર્વશક્તિમાન, એમનાથી શક્તિ મળે છે. આત્મા એમને યાદ કરે છે, બેટરી ચાર્જ થઈ જાય છે. જેમ મોટર માં બેટરી હોય છે, તેનાં જોર થી જ મોટર ચાલે છે. બેટરી માં કરંટ ભરેલો હોય છે પછી ચાલતાં-ચાલતાં તે ખાલી થઈ જાય છે પછી બેટરીમેન પાવર થી ચાર્જ કરી મોટર માં નાખે છે. તે હોય છે હદની વાતો. આ છે બેહદની વાત. તમારી બેટરી તો ૫ હજાર વર્ષ ચાલે છે. ચાલતાં-ચાલતાં પછી ઢીલી થઈ જાય છે. ખબર પડે છે - એકદમ ખતમ નથી થતી, કાંઈ ને કાંઈ રહે છે. જેમ ટોર્ચ ડીમ થઈ જાય છે ને. આત્મા તો છે જ આ શરીર ની બેટરી. આ પણ ડલ થઈ જાય છે. બેટરી આ શરીર થી નીકળે પણ છે પછી બીજી, ત્રીજી મોટર માં જઈને પડે છે. ૮૪ મોટરો માં તેને નખાય છે તો હવે બાપ કહે છે તમે કેટલાં ડલહેડ પથ્થરબુદ્ધિ બની ગયાં છો. હવે ફરી પોતાની બેટરી ને ભરો. સિવાય બાપની યાદ આત્મા ક્યારેય પવિત્ર થઈ નથી શકતી. એક જ સર્વશક્તિમાન બાપ છે, જેમનાથી યોગ લગાડવાનો છે. બાપ સ્વયં પોતાનો પરિચય આપે છે કે હું શું છું, કેવો છું. કેવી રીતે તમારી આત્મા ની બેટરી ડલ થઈ જાય છે. હવે તમને સલાહ આપું છું મને યાદ કરો તો બેટરી સતોપ્રધાન ફર્સ્ટક્લાસ થઈ જશે. પવિત્ર બનવાથી આત્મા ૨૪ કેરેટ બની જાય છે. હમણાં તમે મુલમ્મા નાં બની ગયાં છો. તાકાત બિલકુલ ખતમ થઈ ગઈ છે. તે શોભા નથી રહી. હવે બાપ આપ બાળકો ને સમજાવે છે બાળકો મુખ્ય વાત છે યોગ માં રહેવું, પવિત્ર બનવું. નહીં તો બેટરી ભરાશે નહીં. યોગ લાગશે નહીં. ભલે કુક્કડ જ્ઞાની તો ઘણાં છે. જ્ઞાન ભલે આપે છે પરંતુ તે અવસ્થા નથી. અહીંયા બહું ભપકા થી અનુભવ સંભળાવે છે. અંદર ખાતું રહે છે. હું જે વર્ણન કરું છું એવી અવસ્થા તો છે નહીં. ઘણાં પછી યોગી તૂ આત્મા બાળકો પણ છે. બાપ તો બાળકોની ખુબ મહિમા કરે છે. બાપ કહે છે - બાળકો, તમે ખુબ-ખુબ ભાગ્યશાળી છો. તમને તો એટલી ઝંઝટ નથી. જેમને બાળકો વધારે હોય છે તેમને બંધન પણ હોય છે. બાબા ને કેટલાં અસંખ્ય બાળકો છે. બધાની સંભાળ દેખ-રેખ કરવી પડે છે. બાબા ને પણ યાદ કરવાનાં છે. માશૂક ની યાદ તો બિલકુલ પાક્કી હોવી જોઈએ. ભક્તિમાર્ગ માં તો તમે બાપ ને કેટલાં યાદ કરતાં આવ્યાં છો - હેં ભગવાન, પૂજા પણ પહેલાં-પહેલાં એમની કરો છો. પહેલાં નિરાકાર ભગવાનની જ કરે છે. એવું નથી કે તે સમયે તમે આત્મ-અભિમાની બનો છો. આત્મ-અભિમાની પછી પૂજા થોડી કરશે.

બાપ સમજાવે છે પહેલાં-પહેલાં ભક્તિ શરૂ થાય છે તો પહેલાં એક બાપની પૂજા કરે છે. એક જ શિવ ની પૂજા કરે

છે. યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા. ઊંચે થી ઊંચા છે જ ભગવાન, એમને જ યાદ કરવાનાં છે. બીજા જે પણ બધાં નીચે છે - બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને પણ યાદ કરવાની દરકાર નથી. ઊંચે થી ઊંચા બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે. પરંતુ ડ્રામાનો પાર્ટ એવો છે જે તમે નીચે ઉતરવા માટે બંધાયેલા છો. બાપ સમજાવે છે તમે કેવી રીતે નીચે ઉતરો છો. દરેક વાત આદિ થી અંત સુધી, ઉપર થી નીચે સુધી બાપ સમજાવે છે. ભક્તિ પણ પહેલાં સતોપ્રધાન પછી સતો-રજો-તમો થાય છે. હવે તમે ફરી સતોપ્રધાન બની રહ્યાં છો, આમાં જ મહેનત છે. પવિત્ર બનવાનું છે. પોતાને જોવાનું છે, માયા ક્યાંય દગો તો નથી દેતી? મારી કિમિનલ (અપવિત્ર) આંખ તો નથી બનતી? કોઈ પાપ નો વિચાર તો નથી આવતો? ગાયન છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો એમની સંતાન બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ બહેન-ભાઈ થયાં ને. અહીંયા નાં બ્રાહ્મણ લોકો પણ પોતાને બ્રહ્માની સંતાન કહે છે. તમે પણ બ્રાહ્મણ ભાઈ-બહેન થયાં ને. પછી વિકારી દૃષ્ટિ કેમ રાખો છો. બ્રાહ્મણો ને તમે સારી રીતે દૃષ્ટિ આપી શકો છો. હમણાં આપ બાળકો જ જાણો છો બ્રહ્માની સંતાન બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણી બનીને પછી દેવતા બને છે. કહે પણ છે બાપ આવીને બ્રાહ્મણ દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે. આ સમજ ની વાત છે ને. આપણે બ્રહ્માની સંતાન ભાઈ-બહેન થઈ ગયાં તો કુદૃષ્ટિ ક્યારેય ન જવી જોઈએ. તેને રોકવાની છે. આ પણ આપણી મીઠી બહેન છે. તે પ્રેમ રહેવો જોઈએ. જેમ લોહીનાં સંબંધ માં પ્રેમ હોય છે તે બદલાઈ ને રુહાની બની જાય. આમાં ખુબ-ખુબ મહેનત છે. છે પણ સહજ યાદ. સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. વિકાર ની દૃષ્ટિ ન રાખી શકાય. બાબા એ સમજાવ્યું છે - આ આંખો ખુબ દગો આપવાવાળી છે, તેને બદલવાની છે. આપણે આત્મા છીએ. હમણાં તો આપણે શિવબાબા નાં બાળકો છીએ. દત્તક થયેલાં ભાઈ-બહેન છીએ. આપણે પોતાને બી.કે. કહીએ છીએ. ચલન માં ફરક તો રહે છે ને. ટીચર્સ નું કામ છે ક્લાસ માં સૌથી પૂછવાનું - તમે સમજો છો અમારી ભાઈ-બહેન ની દૃષ્ટિ રહે છે કે કંઈક ચંચળતા ચાલે છે? સાચાં બાપની સામે સાચું ન બતાવ્યું, જુકું બોલ્યાં તો ખુબ દંડ પડી જશે. કોર્ટ માં કસમ ઉઠાવે છે ને. સાચ્યા ઈશ્વર બાપ ની આગળ સાચું કહેશું. સાચાં બાપ નાં બાળકો પણ સાચાં હશે. બાપ સત્ય છે ને. એ સત્ય જ બતાવે છે. બાકી બધાં છે ગપોડા. શ્રી-શ્રી ૧૦૮ પોતાને કહે છે, હકીકત માં આ તો માળા છે ને, જે સિમરે છે. આ પણ જાણતા નથી કે અમે કેમ સિમરણ કરીએ છીએ. બૌદ્ધિયો ની પણ માળા, ક્રિશ્ચિયન ની પણ માળા હોય છે. દરેક પોતાનાં ઢંગ થી માળા ફેરવે છે. આપ બાળકોને હવે જ્ઞાન મળેલું છે. બોલો, ૧૦૮ ની જે માળા છે તેમાં ઉપર માં ફૂલ તો છે નિરાકાર. એમને જ બધાં યાદ કરે છે. એમની યાદ થી જ આપણે સ્વર્ગ ની પટરાણી અર્થાત મહારાણી બનીએ છીએ. નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનવાનું છે - આ છે સૂર્યવંશી મખમલ ની પટરાણી બનવું પછી ખાદી ની થઈ જાય છે. તો આવાં-આવાં પોઇન્ટ (વાતો) બુદ્ધિમાં રાખી પછી સમજાવવું જોઈએ. પછી તમારું નામ ખુબ પ્રખ્યાત થઈ જશે. વાત કરવામાં સિદ્ધિ બનો. તમે શિવ શક્તિ સેના છો ને. અનેક પ્રકારની સેનાઓ છે ને. ત્યાં પણ તમે જઈને જુઓ, શું શીખવાડે છે. લાખો મનુષ્ય જાય છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે - કિમિનલ આંખો ખુબ દગો દેવા વાળી છે. પોતાની અવસ્થા નું વર્ણન કરવું જોઈએ. અનુભવ સંભળાવવો જોઈએ - અમે ઘરમાં કેવી રીતે રહીએ છીએ? અવસ્થા પર શું અસર પડે છે? ડાયરી રાખો-કેટલો સમય આ અવસ્થા માં રહું છું? બાપ સમજાવે છે રુસ્તમ થી માયા પણ રુસ્તમ થઈ ને લડે છે. યુદ્ધ નું મેદાન છે ને. માયા ખુબ બળવાન છે. માયા અર્થાત્ પ વિકાર. ધન ને સંપત્તિ કહેવાય છે, જેમની પાસે વધારે સંપત્તિ હોય છે, અજામિલ પણ વધારે તે બને છે.

બાપ કહે છે - પહેલાં-પહેલાં તમે વેશ્યાઓ ને તો બચાવો. તો તે પછી પોતાનું એસોસિએશન (સંગઠન) બનાવશે. આપણે તો બાપથી વારસો લેવાનો છે. બાપ કહે છે હું તમને શિવાલય નાં માલિક બનાવવાં આવ્યો છું. આ અંતિમ જન્મ છે. વેશ્યાઓને સમજાવવું જોઈએ - તમારાં નામ નાં કારણે ભારતની આટલી આબરુ (ઈજ્જત) ગઈ છે. હવે બાપ આવ્યાં છે શિવાલયમાં લઈ જવાં. અમે શ્રીમત પર આવ્યાં છીએ તમારી પાસે. હવે તમે વિશ્વનાં માલિક બની જાઓ. ભારતનું નામ પ્રસિદ્ધ કરો, અમારી માફક. અમે પણ બાપ ને યાદ કરવાથી પવિત્ર બની રહ્યાં છીએ. તમે પણ આ એક જન્મ છી-છી કામ છોડી દો. રહેમ તો કરવાનો છે ને. પછી તમારું નામ પ્રખ્યાત ખુબ થઈ જશે. કહેશે આમનામાં તો એટલી તાકાત છે જે આવો ખરાબ ધંધો, આનાથી છોડાવી દીધો. બધાનું એસોસિએશન છે. તમે તમારું એસોસિએશન બનાવી સરકાર થી જે મદદ ઈચ્છો, લઈ શકો છો. તો હવે આવાં છી-છી જેમણે ભારતનું નામ બદનામ કર્યું છે, તેમની સેવા કરો. તમારી પણ એકતા ખુબ પાક્કી જોઈએ. જે ૧૦-૧૨ પરસ્પર માં મળી ને જઈ સમજાવે. માતાઓ પણ સારી હોય. કોઈ નવાં યુગલ હોય, કહે અમે પવિત્ર રહીએ છીએ. પવિત્ર રહેવાથી જ વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. તો કેમ નહીં પવિત્ર બનશે. આખું ઝુંડ નું ઝુંડ જાય. ખુબ નમ્રતા થી જઈને કહેવાનું છે, અમે તમને પરમપિતા પરમાત્મા નો સંદેશ આપવા આવ્યાં છીએ. હવે

વિનાશ સામે ઉભો છે. બાપ કહે છે હું બધાનો ઉદ્ધાર કરવા આવ્યો છું. તમે પણ આ એક જન્મ વિકાર માં નહીં જાઓ. તમે સમજાવી શકો છો અમે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ પોતાનાં જ તન-મન-ધન થી સર્વિસ (સેવા) કરીએ છીએ. અમે ભીખ તો માંગતા નથી. ઈશ્વર નાં બાળકો છીએ. એવાં-એવાં પ્લાન (યોજના) બનાવો. એવું નહીં કે તમે મદદ નથી કરી શકતાં. એવું કામ કરો જેનાથી વાહ-વાહ થાય. હજારો મદદ આપવા વાળા નીકળી આવશે. આ પોતાનું સંગઠન બનાવો. મુખ્ય-મુખ્ય ને શોધો, સેમિનાર (વિચાર-વિમર્શ) કરો. બાળકોને સંભાળવા વાળા તો ખુબ નીકળી શકે છે. તમે ઈશ્વરીય સર્વિસ માં લાગી જાઓ. એવું ફાખટિલ હોવું જોઈએ જે ઝટ સર્વિસ પર નીકળી પડે. એક તરફ આ સર્વિસ અને બીજી વાત ગીતા ની, આ વાતોને મળીને ઉઠાવો. તમે ભણો છો જ આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાં માટે. તો અહીંયા આપ બાળકોનો પરસ્પર માં મતભેદ ન રહેવો જોઈએ. જો કોઈ વાત બાપ થી છુપાવો છો, સાચું નથી બતાવતાં તો પણ પોતાનું જ નુકસાન કરો છો વધારે જ સોગુણા પાપ ચઢી જાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આપણે મીઠા બાપ નાં બાળકો છીએ, પરસ્પર મીઠા બહેન-ભાઈ થઈ ને રહેવાનું છે. ક્યારેય પણ વિકારની દૃષ્ટિ નથી રાખવાની. દૃષ્ટિ માં કોઈ પણ ચંચળતા હોય તો રુહાની સર્જન ને સાચું બતાવવાનું છે.
2. ક્યારેય પણ પરસ્પર મતભેદ માં નથી આવવાનું. ફાખટિલ બની સર્વિસ (સેવા) કરવાની છે. પોતાનાં તન-મન-ધન થી, ખુબ-ખુબ નમ્રતા થી સેવા કરી બધાને બાપ નો પરિચય (સંદેશ) આપવાનો છે.

વરદાન :- પોતાનાં શ્રેષ્ઠ જીવન દ્વારા પરમાત્મા જ્ઞાનનું પ્રત્યક્ષ પૂફ (પ્રમાણ) આપવા વાળા માયા પૂફ ભવ સ્વયં ને પરમાત્મા જ્ઞાનનું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ કે પૂફ સમજવાથી માયા પૂફ બની જશો. પ્રત્યક્ષ પૂફ છે - તમારું શ્રેષ્ઠ પવિત્ર જીવન. સૌથી મોટી અસંભવ થી સંભવ થવાવાળી વાત પ્રવૃત્તિ માં રહેતા પર-વૃત્તિ માં રહેવું. દેહ અને દેહની દુનિયાનાં સંબંધો થી પર (ન્યારાં) રહેવું. જૂનાં શરીરની આંખો થી જૂની દુનિયાની વસ્તુઓ ને જોવાં છતાં ન જોવી અર્થાત્ સંપૂર્ણ પવિત્ર જીવન માં ચાલવું - આ જ પરમાત્મા ને પ્રત્યક્ષ કરવાનું કે માયા પૂફ બનવાનું સહજ સાધન છે.

સ્લોગન :- એટેન્શન રુપી પહેરેદાર ઠીક છે તો અતીન્દ્રિય સુખનો ખજાનો ખોવાઈ નથી શકતો.

“ ડબલ વિદેશી બાળકોથી બાપદાદાની રૂઢ - રિહાન ”

આજે બાપદાદા ચારે તરફનાં ડબલ વિદેશી બાળકો ને વતન માં ઈમર્જ (જાગૃત) કરી બધાં બાળકોની વિશેષતાઓને જોઈ રહ્યાં હતાં કારણ કે બધાં બાળકો વિશેષ આત્માઓ છે ત્યારે જ બાપનાં બન્યા છે અર્થાત શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન બન્યાં છે. વિશેષ બધાં છે તો પણ નંબરવાર તો કહેશે. તો આજે બાપદાદા ડબલ વિદેશી બાળકોને વિશેષ રૂપથી જોઈ રહ્યાં હતાં. થોડા સમય માં ચારે તરફની ભિન્ન-ભિન્ન રીત-રિવાજ અથવા માન્યતા હોવા છતાં પણ એક માન્યતા નાં એકમત વાળા બની ગયાં છે. બાપદાદા વિશેષ બે વિશેષતાઓ મેજોરીટી (અધિકાંશ) માં જોઈ રહ્યાં છે. એક તો સ્નેહનાં સંબંધ માં ખુબ જલદી બંધાઈ ગયાં છે. સ્નેહનાં સંબંધ માં, ઈશ્વરીય પરિવારનાં બનવામાં, બાપનાં બનવામાં સારો સહયોગ આપ્યો છે. તો એક સ્નેહમાં આવવાની વિશેષતા, બીજું સ્નેહનાં કારણે પરિવર્તન-શક્તિ સહજ પ્રેક્ટિકલમાં લાવ્યાં. સ્વ-પરિવર્તન અને સાથે-સાથે હમજીન્સ નાં પરિવર્તનમાં સારી લગન થી આગળ વધી રહ્યાં છે. તો સ્નેહની શક્તિ અને પરિવર્તન કરવાની શક્તિ આ બંને વિશેષતાઓને હિંમત થી ધારણ કરી સારું સબૂત દેખાડી રહ્યાં છે.

આજે વતન માં બાપદાદા પરસ્પર બાળકોની વિશેષતાઓ પર રૂઢ-રિહાન કરી રહ્યાં હતાં. હવે આ વર્ષ નાં અવ્યક્ત ને વ્યક્તમાં મળવાની સીઝન (ઋતુ) કહો કે મિલન મેળો કહો સમાપ્ત થઈ રહ્યો છે, તો બાપદાદા બધાનાં રિઝલ્ટ (પરિણામ) ને જોઈ રહ્યાં હતાં. આમ તો અવ્યક્ત રૂપ થી અવ્યક્ત સ્થિતિ થી સદા નું મિલન છે જ અને સદા રહેશે. પરંતુ સાકાર રૂપ દ્વારા મિલન નો સમય નિશ્ચિત કરવો પડે છે અને એમાં સમયની હદ રાખવી પડે છે. અવ્યક્ત રૂપનાં મિલન માં સમયની હદ નથી, જે જેટલું ઈચ્છે મિલન મનાવી શકે છે. અવ્યક્ત શક્તિની અનુભૂતિ કરી સ્વયં ને, સેવાને સદા આગળ વધારી શકે છે. છતાં પણ નિશ્ચિત સમય નાં પ્રમાણે આ વર્ષ ની આ સીઝન સમાપ્ત થઈ રહી છે. પરંતુ સમાપ્ત નહિં સંપન્ન બની રહ્યાં છો. મળવું અર્થાત્ સમાન બનવું. સમાન બન્યાં ને. તો સમાપ્તિ નથી, ભલે સીઝન નો સમય તો સમાપ્ત થઈ રહ્યો છે પરંતુ સ્વયં સમાન અને સંપન્ન બની ગયાં એટલે બાપદાદા ચારે તરફનાં ડબલ વિદેશી બાળકોને વતનમાં જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં હતાં કારણ કે સાકાર માં તો કોઈ આવી શકે, કોઈ ન પણ આવી શકે, એટલે પોતાનું ચિત્ર અથવા પત્ર મોકલી દે છે. પરંતુ અવ્યક્ત રૂપમાં બાપદાદા ચારે તરફનાં સંગઠન ને સહજ ઈમર્જ કરી શકે છે. જો અહીંયા બધાં ને બોલાવે તો પણ રહેવા, વગેરે નાં બધાં સાધન જોઈએ. અવ્યક્ત વતનમાં તો આ સ્થૂળ સાધનોની કોઈ આવશ્યકતા નથી. ત્યાં તો ફક્ત ડબલ વિદેશી શું પરંતુ આખાં ભારતનાં બાળકો પણ ભેગાં કરો તો એવું લાગશે જેમ બેહદનું અવ્યક્ત વતન છે. ત્યાં ભલે કેટલાં પણ લાખ હોય તો પણ એવું જ લાગશે જેમ નાનું એવું સંગઠન દેખાઈ રહ્યું છે. તો આજે વતન માં ફક્ત ડબલ વિદેશીઓને ઈમર્જ કર્યાં હતાં.

બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં કે ભિન્ન રીત-રિવાજ હોવા છતાં પણ દૃઢ સંકલ્પ થી પ્રગતિ સારી કરી છે. મેજોરીટી ઉમંગ-ઉત્સાહ માં ચાલી રહ્યાં છે. કોઈ-કોઈ ખેલ દેખાડવા વાળા હોય જ છે પરંતુ રિઝલ્ટ માં આ અંતર જોયું કે ગયા વર્ષ સુધી કન્ફ્યુઝ (મુઝાયેલાં) વધારે થતાં હતાં. પરંતુ આ વર્ષ નાં રિઝલ્ટ (પરિણામ) માં ઘણાં બાળકો પહેલે થી જ મજબૂત જોયાં. કોઈ-કોઈ બાપદાદા ને ખેલ દેખાડવા વાળા બાળકો પણ જોયાં. કન્ફ્યુઝ થવાનો પણ ખેલ કરે છે ને. એ સમય નો વિડીયો નીકાળી બેસીને જુઓ તો તમને બિલકુલ ડ્રામા લાગશે. પરંતુ પહેલા થી અંતર છે. હમણાં અનુભવી બનેલાં ગંભીર પણ બની રહ્યાં છે. તો આ રિઝલ્ટ જોયું કે ભણતર થી પ્રેમ અને યાદ માં રહેવાનો ઉમંગ, ભિન્ન રીત-રીવાજ માન્યતા ને સહજ બદલી દે છે. ભારતવાસીઓને પરિવર્તન થવામાં સહજ છે. દેવતાઓને જાણે છે, શાસ્ત્રોનાં મિક્સ જ્ઞાન ને જાણે છે તો માન્યતાઓ ભારતવાસીઓનાં માટે એટલી નવી નથી. તો પણ ટોટલ ચારે બાજુનાં બાળકોમાં એવી નિશ્ચયબુદ્ધિ, અટલ, અચળ આત્માઓ જોઈ. એવાં નિશ્ચયબુદ્ધિ બીજાઓને પણ નિશ્ચયબુદ્ધિ બનાવવામાં એકઝામ્પલ (ઉદાહરણ) બનેલાં છે. પ્રવૃત્તિ માં રહેતાં પણ પાવરફુલ (શક્તિશાળી) સંકલ્પ થી દૃષ્ટિ, વૃત્તિ પરિવર્તન કરી લે છે. એ પણ વિશેષ રત્ન જોયાં. ઘણાં એવાં પણ બાળકો છે જે જેટલાં પોતાની રીત પ્રમાણ અલગ પ્રકારનાં સાધનો માં, અલપકાળનાં સુખો માં મસ્ત હતાં, એવાં

પણ રાત-દિવસ નાં પરિવર્તન માં સારા તીવ્ર પુરુષાર્થીઓની લાઈન માં ચાલી રહ્યાં છે. ભલે વધારે અંદાજ ન પણ હોય પરંતુ તો પણ સારા છે. જેમ બાપદાદા ઝાટકૂ નું દૃષ્ટાંત આપે છે. એમ મન થી ત્યાગનો સંકલ્પ કર્યા પછી ફરી આંખ પણ ન ડૂબે એવાં પણ છે. આજ ટોટલ રિઝલ્ટ જોઈ રહ્યાં હતાં. શક્તિશાળી આત્માઓને જોઈ બાપદાદા હર્ષિત થઈ રુહ-રિહાન કરી રહ્યાં હતાં કે બ્રહ્માની રચના બે પ્રકારની ગવાયેલી છે. એક બ્રહ્માનાં મુખ થી બ્રાહ્મણ નીકળ્યાં. અને બીજી રચના - બ્રહ્માએ સંકલ્પ થી સૃષ્ટિ રચી. તો બ્રહ્મા બાપે કેટલાં સમય થી શ્રેષ્ઠ શક્તિશાળી સંકલ્પ કર્યો! છે તો બાપદાદા બંનેવ જ, તો પણ રચના માટે શિવ ની રચના નહીં કહેશે. શિવવંશી કહેશે. શિવકુમાર શિવકુમારી નહીં કહેશે. બ્રહ્માકુમારી-કુમારી કહેશે. તો બ્રહ્માએ વિશેષ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ થી આહવાન કર્યું અર્થાત્ રચના રચી. આ બ્રહ્માનાં શક્તિશાળી સંકલ્પ થી, આહવાન થી સાકાર માં પહોંચી ગયાં છે.

સંકલ્પ ની રચના પણ ઓછી નથી. જેમ સંકલ્પ શક્તિશાળી છે તો દૂર થી ભિન્ન પડદાની અંદર થી બાળકો પોતાનાં પરિવાર માં લાવવાના હતાં, શ્રેષ્ઠ શક્તિશાળી સંકલ્પે પ્રેરી ને નજીક લાવ્યાં, એટલે આ શક્તિશાળી સંકલ્પ ની રચના પણ શક્તિશાળી છે. ઘણાઓનો અનુભવ પણ છે - જેમ બુદ્ધિને વિશેષ કોઈ પ્રેરી ને સમીપ લાવી રહ્યું છે. બ્રહ્માનાં શક્તિશાળી સંકલ્પ નાં કારણે બ્રહ્માનાં ચિત્રને જોતાં જ ચૈતન્યતા નો અનુભવ થાય છે. ચૈતન્ય સંબંધ નાં અનુભવ થી આગળ વધી રહ્યાં છે. તો બાપદાદા રચના ને જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. હવે આગળ હજું પણ શક્તિશાળી રચના નાં પ્રત્યક્ષ સબૂત આપતાં રહેશે. ડબલ વિદેશીઓની સેવાનાં સમય નાં હિસાબ થી હવે બાળપણનો સમય સમાપ્ત થયો. હવે અનુભવી બની બીજાઓને પણ અચળ અડોલ બનાવવાનો, અનુભવ કરાવવાનો સમય છે. હવે ખેલ કરવાનો સમય સમાપ્ત થયો. હવે સદા સમર્થ બની નિર્બળ આત્માઓને સમર્થ બનાવતાં ચાલો. તમારા લોકોમાં નિર્બળતા નાં સંસ્કાર હશે તો બીજાઓને પણ નિર્બળ બનાવશો. સમય ઓછો છે અને રચના વધુ થી વધુ આવવાવાળી છે. આટલી સંખ્યા માં જ ખુશ નહીં થઈ જતાં કે બહુજ થઈ ગયાં. હવે તો સંખ્યા વધવાની જ છે. પરંતુ જેમ તમે આટલો સમય પાલના લીધી અને જે વિધિ થી તમે લોકોએ પાલના લીધી, હવે તે પરિવર્તન થતું જશે.

જેમ ૫૦ વર્ષો ની પાલના વાળા ગોલ્ડન જુબલીવાળા માં અને સિલ્વર જુબલીવાળા માં અંતર રહ્યું છે ને. એમ પાછળ આવવા વાળા માં અંતર થતું જશે. તો થોડાં સમયમાં તેમને શક્તિશાળી બનાવવાનાં છે. સ્વયં તેમની શ્રેષ્ઠ ભાવના તો હશે જ. પરંતુ આપ સર્વે પણ આવાં થોડા સમય માં આગળ વધવાવાળા બાળકોને પોતાનાં સંબંધ અને સંપર્ક નો સહયોગ આપવાનો જ છે, જેનાથી તેમને સહજ આગળ વધવાનો ઉમંગ અને હિંમત થાય. હવે આ સેવા બહુ જ થવાની છે. ફક્ત પોતાનાં માટે શક્તિઓ જમા કરવાનો સમય નથી. પરંતુ પોતાની સાથે બીજાઓનાં પ્રતિ પણ શક્તિઓ એટલી જમા કરવાની છે જે બીજાઓને પણ સહયોગ આપી શકો. ફક્ત સહયોગ લેવાવાળા નહીં પરંતુ આપવાવાળા બનવાનું છે. જેમને બે વર્ષ પણ થઈ ગયાં છે એમનાં માટે બે વર્ષ પણ ઓછાં નથી. થોડાં સમયમાં બધાં અનુભવ કરવાનાં છે. જેમ વૃક્ષમાં દેખાડો છે ને, છેલ્લે આવવાવાળી આત્મા પણ ૪ સ્ટેજ (અવસ્થા) થી પાસ જરૂર થાય છે. પછી ભલે ૧૦-૧૨ જન્મ પણ હોય કે કેટલાં પણ હોય. તો પાછળ આવવા વાળા ને પણ થોડાં સમયમાં સર્વ શક્તિઓનો અનુભવ કરવાનો જ છે. વિદ્યાર્થી જીવન નો પણ અને સાથે-સાથે સેવાધારી નો પણ અનુભવ કરવાનો છે. સેવાધારીએ ફક્ત કોર્સ કરાવવાનો કે ભાષણ કરવાનું નથી. સેવાધારી અર્થાત્ સદા ઉમંગ-ઉત્સાહ નો સહયોગ આપવો. શક્તિશાળી બનાવવાનો સહયોગ આપવો. થોડાં સમયમાં બધાં વિષય પાસ કરવાનાં છે. એટલી તીવ્ર ગતિ થી કરશો ત્યારે તો પહોંચશો ને, એટલે એક-બીજા નાં સહયોગી બનવાનું છે. એક-બીજા નાં યોગી નહીં બનતાં. એક-બીજા થી યોગ લગાડવાનું શરૂ નહીં કરતાં. સહયોગી આત્મા સદા સહયોગ થી બાપનાં સમીપ અને સમાન બનાવી દે છે. આપ સમાન નહીં પરંતુ બાપ સમાન બનાવવાનાં છે. જે પણ પોતાનામાં કમજોરી છે તેને અહીંયા જ છોડી જજો. વિદેશ માં નહિં લઈ જતાં. શક્તિશાળી આત્મા બની શક્તિશાળી બનાવવાનાં છે. આ જ વિશેષ દૃઢ સંકલ્પ સદા સ્મૃતિ માં હોય. અચ્છા!

ચારે તરફ નાં બધાં બાળકોને વિશેષ સ્નેહ સંપન્ન યાદપ્યાર આપી રહ્યાં છે. સદા સ્નેહી, સદા સહયોગી અને શક્તિશાળી એવી શ્રેષ્ઠ આત્માઓને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

બધાને આ ખુશી છે ને કે વેરાયટી (વિવિધતા) હોવાં છતાં પણ એક નાં બની ગયાં. હવે અલગ-અલગ મત નથી. એક જ ઈશ્વરીય મત પર ચાલવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છે. બ્રાહ્મણોની ભાષા પણ એક જ છે. એક બાપ નાં છો અને બાપનું જ્ઞાન બીજાઓને પણ આપી સર્વને એક બાપનાં બનાવવાનાં છે. કેટલો મોટો શ્રેષ્ઠ પરિવાર છે. જ્યાં

જાઓ, જે પણ દેશમાં જાઓ તો આ નશો છે કે અમારું પોતાનું ઘર છે. સેવા સ્થાન અર્થાત્ પોતાનું ઘર. એવું કોઈ પણ નહીં હશે જેનાં આટલાં ઘર હોય. જો તમને લોકોને કોઈ પૂછે - તમારાં પરિચિત ક્યાં-ક્યાં રહે છે? તો કહેશો આખી દુનિયામાં. જ્યાં જાઓ પોતાનો જ પરિવાર છે. કેટલાં બેહદનાં અધિકારી થઈ ગયાં. સેવાધારી થઈ ગયાં. સેવાધારી બનવું અર્થાત્ અધિકારી બનવું. આ બેહદની રુહાની ખુશી છે. હવે દરેક સ્થાન પોતાની શક્તિશાળી સ્થિતિ થી વિસ્તાર ને પ્રાપ્ત થઈ રહ્યું છે. પહેલાં થોડી મહેનત લાગે છે. પછી થોડા એકઝામ્પલ (ઉદાહરણ) બની જાય તો તેમને જોઈ બીજા સહજ આગળ વધતાં રહે.

બાપદાદા બધાં બાળકોને આ જ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ વારંવાર સ્મૃતિમાં અપાવે છે કે સદા સ્વયં પણ યાદ અને સેવા નાં ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રહો, ખુશી-ખુશી થી આગળ તીવ્રગતિ થી વધતાં ચાલો અને બીજાને પણ એવાં જ ઉમંગ-ઉત્સાહ થી વધારતાં ચાલો, અને ચારે બાજુ નાં જે સાકાર માં નથી પહોંચ્યા તેમનાં પણ ચિત્ર અને પત્ર બધાં પહોંચ્યા છે. બધાં નાં રિસ્પોન્સ (પ્રતિઉત્તર) માં બાપદાદા બધાને પદ્માપદમ ગુણ દિલ થી યાદ-પ્યાર પણ આપી રહ્યાં છે. જેટલો હમણાં ઉમંગ-ઉત્સાહ, ખુશી છે એનાથી હજું પદમગુણ વધારો. કોઈ-કોઈએ પોતાની કમજોરીઓનાં સમાચાર પણ લખ્યાં છે, તેમનાં માટે બાપદાદા કહે છે, લખ્યું અર્થાત્ બાપ ને આપ્યું. આપેલી વસ્તુ પછી પોતાની પાસે ન રહી શકે. કમજોરી આપી દીધી પછી તેને સંકલ્પ માં પણ નહીં લાવતાં. ત્રીજી વાત ક્યારેય પણ કોઈ પણ સ્વયં નાં સંસ્કાર કે સંગઠન નાં સંસ્કારો અથવા વાયુમંડળ નાં હલચલ થી દિલશિકસ્ત નહીં થતાં. સદા બાપને કમ્બાઇન્ડ (સાથી) રૂપમાં અનુભવ કરી દિલશિકસ્ત થી શક્તિશાળી બની આગળ ઉડતાં રહો. હિસાબ-કિતાબ ચુક્તું થયો અર્થાત્ બોજ ઉતર્યો. ખુશી-ખુશી થી પાછલાં બોજ ને ભસ્મ કરતાં જાઓ. બાપદાદા સદા બાળકોનાં સહયોગી છે. વધારે વિચારો પણ નહીં. વ્યર્થ વિચાર પણ કમજોર કરી દે છે. જેમનાં વ્યર્થ સંકલ્પ વધારે ચાલે છે તો બે-ચાર વખત મુરલી વાંચો. મનન કરો, વાંચતા જાઓ. કોઈને કોઈ પોઇન્ટ (વાત) બુદ્ધિમાં બેસી જશે. શુદ્ધ સંકલ્પો ની શક્તિ જમા કરતા જાઓ તો વ્યર્થ ખતમ થઈ જશે. સમજ્યાં.

બાપદાદાની વિશેષ પ્રેરણાઓ :-

ચારે તરફ ભલે દેશ, ભલે વિદેશ માં ઘણાં એવાં નાનાં-નાનાં સ્થાન છે. આ સમયનાં પ્રમાણે સાધારણ છે પરંતુ માલામાલ બાળકો છે. તો એવાં પણ ઘણાં છે જે નિમિત્ત બનેલાં બાળકો ને પોતાની તરફ ચક્કર લગાડવાની આશા લાંબા સમયથી જોઈ રહ્યાં છે. પરંતુ આશ પૂરી થઈ નથી રહી. તે પણ બાપદાદા આશ પૂરી કરી રહ્યાં છે. વિશેષ મહારથી બાળકોએ પ્લાન (યોજના) બનાવીને ચારે તરફ જેમની આશા નાં દીપક બનેલાં રાખ્યાં છે, તે જગાડવાં જવાનું છે. આશા નાં દીપક જગાડવાં માટે બાપદાદા વિશેષ સમય આપી રહ્યાં છે. બધાં મહારથી મળીને ભિન્ન-ભિન્ન સ્થાન (ક્ષેત્ર) વહેંચો, ગામ નાં બાળકો, જેમનાં પાસે સમયનાં કારણે નથી જઈ શક્યાં તેમની આશ પૂરી કરવાની છે. મુખ્ય સ્થાનો પર તો મુખ્ય પ્રોગ્રામ નાં કારણે જાઓ જ છો પરંતુ જે નાનાં-નાનાં સ્થાન છે, તેઓનાં યથાશક્તિ પ્રોગ્રામ જ મોટા પ્રોગ્રામ છે. તેઓની ભાવના જ સૌથી મોટું ફંક્શન (પ્રસંગ) છે. બાપદાદાની પાસે એવાં ઘણાં બાળકોની લાંબા સમય થી અરજીઓ ફાઇલ માં પડેલી છે. આ ફાઇલ પણ બાપદાદા પૂરી કરવાં ઈચ્છે છે. મહારથી બાળકોને ચક્રવર્તી બનવાનો વિશેષ ચાન્સ (તક) આપી રહ્યાં છે. પછી એવું નહીં કહેતાં - બધી જગ્યાએ દાદી જાય. ના, જો એક જ દાદી બધી જગ્યાએ જાય, પછી તો પાંચ વર્ષ લાગી જાય. અને પછી પાંચ વર્ષ બાપદાદા ન આવે મંજુર છે? બાપદાદા ની સીઝન અહીં હોય અને દાદી ચક્કર પર જાય, આ પણ સારું નહીં લાગશે એટલે મહારથીઓનો પ્રોગ્રામ બનાવો. જ્યાં કોઈ નથી ગયું ત્યાં જવાનો બનાવો અને વિશેષ આ વર્ષે જ્યાં પણ જાઓ તો એક દિવસ બહાર ની સેવા, એક દિવસ બ્રાહ્મણોની તપસ્યા નો પ્રોગ્રામ - આ બંને પ્રોગ્રામ જરૂર હોય. ફક્ત ફંક્શન માં જઈ ભાગદોડ કરી નથી આવવાનું. જેટલું થઈ શકે એવાં પ્રોગ્રામ બનાવો જેમાં બ્રાહ્મણોની વિશેષ રિફ્રેશમેન્ટ હોય. અને સાથે-સાથે એવો પ્રોગ્રામ હોય જેનાથી વી.આઇ.પી. નો પણ સંપર્ક થઈ જાય પરંતુ નાનો પ્રોગ્રામ હોય. પહેલાં થી જ એવો પ્રોગ્રામ બનાવો જેમાં બ્રાહ્મણોને પણ વિશેષ ઉમંગ-ઉત્સાહ ની શક્તિ મળે. નિર્વિઘ્ન બનવાની હિંમત-ઉલ્લાસ ભરાય. તો ચારે તરફનાં ચક્ર નો પ્રોગ્રામ બનાવવા માટે પણ વિશેષ સમય આપી રહ્યાં છે કારણ કે સમય પ્રમાણે પરિસ્થિતિ પણ બદલાઈ રહી છે અને બદલાતી રહેશે એટલે ફાઇલ ને ખતમ કરવાની છે. અચ્છા.

વરદાન :- રુહાનિયત ની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ દ્વારા વાતાવરણ ને રુહાની બનાવવા વાળા સહજ પુરુષાર્થી ભવ .
રુહાનિયત ની સ્થિતિ દ્વારા પોતાનાં સેવાકેન્દ્ર નું એવું રુહાની વાતાવરણ બનાવો જેનાથી સ્વયંની

અને આવવા વાળી આત્માઓની સહજ ઉન્નતિ થઈ શકે કારણ કે જે પણ બહારનાં વાતાવરણ થી થાકેલાં આવે છે તેમને એક્સ્ટ્રા સહયોગ ની આવશ્યકતા હોય છે એટલે તેમને ડુહાની વાયુમંડળ નો સહયોગ આપો. સહજ પુરુષાર્થી બનો અને બનાવો. દરેક આવવા વાળી આત્મા અનુભવ કરે કે આ સ્થાન સહજ જ ઉન્નતિ પ્રાપ્ત કરવાનું છે.

સ્લોગન :- વરદાનની બની શુભભાવના અને શુભકામના નું વરદાન આપતાં રહો.

“ મીઠા બાળકો - એકાંત માં બેસી હવે એવો અભ્યાસ કરો જે અનુભવ થાય હું શરીર થી ભિન્ન આત્મા છું , અને જ જીવતે જીવ મરવું કહેવાય છે ”

પ્રશ્ન :- એકાંત નો અર્થ શું છે? એકાંત માં બેસી તમારે કયો અનુભવ કરવાનો છે?

ઉત્તર :- એકાંત નો અર્થ છે એક ની યાદ માં આ શરીરનો અંત થાય અર્થાત એકાંત માં બેસી એવો અનુભવ કરો કે હું આત્મા આ શરીર (ચામડી) ને છોડી બાપની પાસે જાઉં છું. કોઈ પણ યાદ ન રહે. બેઠાં-બેઠાં અશરીરી થઈ જાઓ. જેમ કે આપણે આ શરીર થી મરી ગયાં. બસ આપણે આત્મા છીએ, શિવ બાબા નાં બાળકો છીએ, આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) થી દેહ-ભાન તૂટતું જશે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકોને બાપ પહેલાં-પહેલાં સમજાવે છે કે મીઠા-મીઠા બાળકો જ્યારે અહીંયા બેસો છો, તો સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરતાં રહો બીજી કોઈ તરફ બુદ્ધિ ન જવી જોઈએ. આ આપ બાળકો જાણો છો આપણે આત્મા છીએ. પાઈ આપણે આત્માઓ ભજવીએ છીએ આ શરીર દ્વારા. આત્મા અવિનાશી, શરીર વિનાશી છે. તો આપ બાળકોએ દેહી-અભિમાની બની બાપની યાદ માં રહેવાનું છે. આપણે આત્મા છીએ તો ભલે આ ઓર્ગન્સ (અવયવો) થી કામ લઈએ કે ન લઈએ. પોતાને શરીર થી અલગ સમજવું જોઈએ. બાપ કહે છે સ્વયં ને આત્મા સમજો. દેહ ને ભૂલતાં જાઓ. અમે આત્મા ઈન્ડિપેન્ડેન્ટ (સ્વતંત્ર) છીએ. આપણે સિવાય એક બાપનાં બીજા કોઈ ને યાદ નથી કરવાનાં. જીવતે જીવ મૃત્યું ની અવસ્થા માં રહેવાનું છે. આપણો આત્માઓનો યોગ રહેવાનો છે હવે બાપ ની સાથે. બાકી તો દુનિયાથી, ઘર થી મરી ગયાં. કહે છે ને આપ મુયે મર ગઈ દુનિયા. હવે જીવતે જીવ તમારે મરવાનું છે. આપણે આત્મા શિવબાબાનાં બાળકો છીએ. શરીરનું ભાન ઉડાવતાં રહેવું જોઈએ. બાપ કહે છે સ્વયં ને આત્મા સમજો અને મને યાદ કરો. શરીર નું ભાન છોડો. આ જૂનું શરીર છે ને. જૂની વસ્તુ ને છોડાય છે ને. પોતાને અશરીરી સમજો. હવે તમારે બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં બાપની પાસે જવાનું છે. આવું કરતાં-કરતાં પછી તમને આદત પડી જશે. હવે તો તમારે ઘરે જવાનું છે પછી આ જૂની દુનિયાને યાદ કેમ કરીએ. એકાંતમાં બેસી આવી રીતે પોતાની સાથે મહેનત કરવાની છે. ભક્તિમાર્ગમાં પણ કોઠરી માં અંદર બેસી માળા ફેરવે છે, પૂજા કરે છે. તમે પણ એકાંત માં બેસી આ કોશિશ કરો તો આદત પડી જશે. તમારે મુખ થી તો કંઈ બોલવાનું નથી. આમાં છે બુદ્ધિની વાત. શિવબાબા તો છે શીખવાડવા વાળા. એમણે તો પુરુષાર્થ નથી કરવાનો. આ બાબા પુરુષાર્થ કરે છે, તે પછી આપ બાળકોને પણ સમજાવે છે. જેટલું થઈ શકે આવી રીતે બેસી ને વિચાર કરો. હવે આપણે જવાનું છે પોતાનાં ઘરે. આ શરીર ને તો અહીંયા છોડવાનું છે. બાપ ને યાદ કરવાથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે અને આયુષ્ય પણ વધશે. અંદર આ ચિંતન ચાલવું જોઈએ. બહાર કાંઈ બોલવાનું નથી. ભક્તિમાર્ગમાં પણ બ્રહ્મ તત્વ ને અથવા કોઈ શિવ ને પણ યાદ કરે છે. પરંતુ તે યાદ કોઈ યથાર્થ નથી. બાપ નો પરિચય જ નથી તો યાદ કેવી રીતે કરે. તમને હવે બાપ નો પરિચય મળ્યો છે. સવારે-સવારે ઉઠી ને એકાંત માં એવી રીતે પોતાની સાથે વાતો કરતાં રહો. વિચાર સાગર મંથન કરો, બાપ ને યાદ કરો. બાબા અમે હમણાં આવ્યાં કે આવ્યાં તમારી સાચી ગોદમાં (બોળામાં). એ છે રુહાની ગોદ. તો આમ-આમ પોતાની સાથે વાતો કરવી જોઈએ. બાબા આવેલાં છે. બાબા કલ્પ-કલ્પ આવીને આપણને રાજયોગ શીખવાડે છે. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો અને ચક્ર ને યાદ કરો. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે. બાપમાં જ બધું જ્ઞાન છે ને ચક્રનું. એ પછી તમને આપે છે. તમને ત્રિકાળદર્શી બનાવી રહ્યાં છે. ત્રણેય કાળ અર્થાત આદિ-મધ્ય-અંત ને તમે જાણો છો. બાપ પણ છે પરમ આત્મા. એમને શરીર તો છે નહીં. હમણાં આ શરીર માં બેસી તમને સમજાવે છે. આ વન્ડરફુલ વાત છે. ભાગીરથ પર વિરાજમાન હશે તો જરૂર બીજી આત્મા છે. અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ આમનો છે. નંબરવન પાવન એ જ પછી નંબરવન પતિત બને છે. તે પોતાને ભગવાન, વિષ્ણુ વગેરે તો કહેતાં નથી. અહીંયા એક પણ આત્મા પાવન છે નહીં, બધાં પતિત જ છે. તો બાબા બાળકોને સમજાવે છે, આવું-આવું વિચાર સાગર મંથન કરો તો આનાથી તમને ખુશી પણ રહેશે, આમાં એકાંત પણ જરૂર જોઈએ. એકની યાદમાં શરીર નો અંત થાય છે, તેમને કહેવાય છે એકાંત. આ શરીર છૂટી જશે. સન્યાસી પણ બ્રહ્મની યાદમાં કે તત્વની યાદ માં રહે છે, તે યાદ માં રહેતાં-રહેતાં શરીર નું ભાન છૂટી જાય છે. બસ અમારે બ્રહ્મ માં લીન થવું છે. એવી રીતે બેસી જાય છે.

તપસ્યા માં બેઠાં-બેઠાં શરીર છોડી દે છે. ભક્તિમાં તો મનુષ્ય ખુબ ધક્કા ખાય છે, આમાં ધક્કા ખાવાની વાત નથી. યાદમાં જ રહેવાનું છે. અંતમાં કોઈ યાદ ન રહે. ગૃહસ્થી વ્યવહાર માં તો રહેવાનું જ છે. બાકી સમય કાઢવાનો છે. વિદ્યાર્થી ને ભણવાનો શોખ હોય છે ને. આ ભણતર છે, સ્વયંને આત્મા ન સમજવાથી બાપ-શિક્ષક-ગુરુ બધા ને ભૂલી જાય છે એકાંત માં બેસી આમ-આમ વિચાર કરો. ગૃહસ્થી ઘરમાં તો વાયબ્રેશન ઠીક નથી રહેતું. જો અલગ પ્રબંધ છે તો એક કોઠરી માં એકાંત માં બેસી જાઓ. માતાઓને તો દિવસમાં પણ સમય મળે છે. બાળકો વગેરે સ્કૂલમાં ચાલ્યાં જાય છે. જેટલો સમય મળે આ જ કોશિશ કરતાં રહો. તમારું તો એક ઘર છે, બાપને તો કેટલાં અનેકાનેક દુકાન છે, હજું વૃદ્ધિ થતી જશે. મનુષ્યો ને તો ધંધા વગેરે ની ચિંતા હોય છે તો નિંદર પણ ઉડી જાય છે. આ વ્યાપાર પણ છે ને. કેટલાં મોટા શરાફ છે. કેટલાં મોટા મદ્રા-સદ્રા કરે છે. જૂનાં શરીર વગેરે લઈ ને નવાં આપે છે, બધાને રસ્તો બતાવે છે. આ પણ ધંધો તેમને કરવાનો છે. આ વ્યાપાર તો ખુબ મોટો છે. વ્યાપારી ને વ્યાપાર નો જ ખ્યાલ રહે છે. બાબા એવી-એવી પ્રેક્ટિસ કરે છે પછી બતાવે છે - આવું-આવું કરો. જેટલાં તમે બાપની યાદ માં રહેશો તો સ્વતઃ જ નિંદર ઉડી જશે. કમાણી માં આત્માને ખુબ મજા આવશે. કમાણી માટે મનુષ્ય રાતનાં પણ જાગે છે. સિઝન માં આખી રાત પણ દુકાન ખુલ્લી રહે છે. તમારી કમાણી રાત્રે અને સવારે ખુબ સારી થશે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનશો, ત્રિકાળદર્શી બનશો. ૨૧ જન્મનાં માટે ધન ભેગું કરે છે. મનુષ્ય સાહુકાર બનવા માટે પુરુષાર્થ કરે છે. તમે પણ બાપ ને યાદ કરશો તો વિકર્મ વિનાશ થશે, બળ મળશે. યાદ ની યાત્રા પર નહીં રહેશો તો ખુબ નુકસાન થઈ જશે કારણ કે માથા પર પાપો નો બોજો ખુબ છે. હવે જમા કરવાનું છે, એક ને યાદ કરવાનાં છે અને ત્રિકાળદર્શી બનવાનું છે. આ અવિનાશી ધન અડધાકલ્પ માટે ભેગું કરવાનું છે. આ તો ખુબ વેલ્યુએબલ (મુલ્યવાન) છે. વિચાર સાગર મંથન કરી રત્ન નીકાળવાનાં છે. બાબા જેવી રીતે સ્વયં કરે છે, બાળકોને પણ યુક્તિ બતાવે છે. કહે છે બાબા માયા નાં તોફાન ખુબ આવે છે.

બાબા કહે છે જેટલું થઈ શકે પોતાની કમાણી કરવાની છે, આ જ કામ આવવાની છે. એકાંત માં બેસીને બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. કુરસદ છે તો સર્વિસ (સેવા) પણ મંદિરો વગેરે માં ખુબ કરી શકો છો. બેજ જરૂર લાગેલો રહે. બધાં સમજી જશે આ રુહાની મિલેટ્રી છે. તમે લખો પણ છો - અમે સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, હવે નથી જે ફરી થી સ્થાપન કરીએ છીએ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ લક્ષ્ય-હેતુ છે ને. કોઈ સમયે આ ટ્રાન્સલાઈટ નું (સ્વ-પ્રકાશિત) ચિત્ર બેટરી સહિત ઉઠાવીને પરિક્રમા કરશો અને બધાને કહેશો, આ રાજ્ય અમે સ્થાપન પણ કરી રહ્યાં છીએ. આ ચિત્ર સૌથી ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. આ ચિત્ર ખુબ નામીગામી થઈ જશે. લક્ષ્મી-નારાયણ ફક્ત એક તો નહોતાં, તેમની રાજધાની હતી ને. આ સ્વરાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. હવે બાપ કહે છે મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. કહે છે અમે ગીતાનો સપ્તાહ મનાવશું. આ બધાં પ્લાન (યોજના) કલ્પ પહેલાં માફક બની રહ્યાં છે. પરિક્રમા માં આ ચિત્ર લેવું પડે. આને જોઈને બધાં ખુશ થશે. તમે કહેશો બાપ ને અને વારસા ને યાદ કરો, મનમનાભવ. આ ગીતાનાં અક્ષર છે ને. ભગવાન શિવબાબા છે, એ કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. ૮૪ નાં ચક્રને યાદ કરો તો આ બની જશે. લિટરેચર (સાહિત્ય) પણ તમે ભેટ આપતા રહો. શિવબાબા નો ભંડારો તો સદા ભરપૂર છે. આગળ ચાલી ને ખુબ સર્વિસ થશે. લક્ષ્ય-હેતુ કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. એક રાજ્ય, એક ધર્મ હતો, ખુબ સાહુકાર હતાં. મનુષ્ય ઈચ્છે છે એક રાજ્ય, એક ધર્મ હોય. મનુષ્ય જે ઈચ્છે છે તે હવે આસાર દેખાય છે પછી સમજશે આ તો ઠીક કહે છે. ૧૦૦ ટકા પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ નું રાજ્ય ફરીથી સ્થાપન કરી રહ્યાં છે તો તમને ખુશી પણ રહેશે. યાદ માં રહેવાથી જ તીર લાગશે. શાંતિમાં રહી થોડાં અક્ષર જ બોલવાનાં છે. વધારે અવાજ નહીં. ગીત, કવિતાઓ વગેરે કાંઈ પણ બાબા પસંદ નથી કરતાં. બહાર વાળા મનુષ્યો થી સ્પર્ધા નથી કરવાની. તમારી વાત જ અલગ છે. સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, બસ. સ્લોગન પણ સારા હોય જે મનુષ્ય વાંચીને જાગે. બાળકો વૃદ્ધિ ને પામતાં રહે છે. ખજાનો તો ભરપૂર રહે છે. બાળકોનું આપેલું પછી બાળકોનાં કામમાં જ આવે છે. બાપ તો પૈસા નથી લઈ આવતાં. તમારી વસ્તુઓ તમારાં કામમાં આવે છે. ભારતવાસી જાણે છે અમે ખુબ સુધાર કરી રહ્યાં છીએ. ૫ વર્ષની અંદર એટલું અનાજ થશે જે અનાજ ની ક્યારેય તકલીફ નહીં થશે. અને તમે જાણો છો - એવી હાલત થશે જે અન્ન ખાવા માટે નહીં મળશે. એવું નહીં અનાજ કોઈ સસ્તું હશે.

આપ બાળકો જાણો છો આપણે ૨૧ જન્મનાં માટે પોતાનું રાજ્ય-ભાગ્ય પામી રહ્યાં છીએ. આ થોડી-ઘણી તકલીફ તો સહન કરવાની જ છે. કહેવાય છે ખુશી જેવો ખોરાક નહીં. અતીન્દ્રિય સુખ ગોપ-ગોપીઓનું ગવાયેલું છે. અસંખ્ય બાળકો થઈ જશે. જે પણ સેપલિંગ (કલમ) વાળા હશે તે આવતાં જશે. ઝાડ અહીંયા જ વધવાનું છે

ને. સ્થાપના થઈ રહી છે. બીજા ધર્મો માં આવું નથી થતું. તે તો ઉપર થી આવે છે. આ તો જેમ કે ઝાડ સ્થાપન થયેલું જ છે, આમાં પછી નંબરવાર આવતાં જશે, વૃદ્ધિને પામતાં જશે. તકલીફ કાંઈ નથી. તેમણે તો ઉપર થી આવીને પાઈ ભજવવાનો જ છે, આમાં મહિમાની શું વાત છે. ધર્મસ્થાપક નાં પાછળ આવતાં રહે છે. તે શિક્ષા શું આપશે સદ્ગતિ ની? કાંઈ પણ નહીં. અહીંયા તો બાપ ભવિષ્ય દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. સંગમયુગ પર નવું સૈપલિંગ (કલમ) લગાવે છે ને. પહેલાં છોડને કુંડામાં લગાવીને પછી નીચે લગાવી દે છે. વૃદ્ધિ થતી જાય છે. તમે પણ હવે છોડ લગાવી રહ્યાં છો પછી સતયુગ માં વૃદ્ધિ ને પામી રાજ્ય-ભાગ્ય પામશો. તમે નવી દુનિયાની સ્થાપના કરી રહ્યાં છો. મનુષ્ય સમજે છે - હજું કળયુગ માં ખુબ વર્ષ બાકી છે કારણ કે શાસ્ત્રોમાં લાખો વર્ષ લખી દીધાં છે. સમજે છે કે કળયુગ માં હજું ૪૦ હજાર વર્ષ બાકી છે. પછી બાપ આવીને નવી દુનિયા બનાવશે. ઘણાં સમજે છે આ તે જ મહાભારત લડાઈ છે. ગીતાનાં ભગવાન પણ જરૂર હશે. તમે બતાવો છો કૃષ્ણ તો હતાં નહીં. બાપે સમજાવ્યું છે કૃષ્ણ તો ૮૪ જન્મ લે છે. એક ફીચર્સ ન મળે બીજા થી. તો અહીંયા પછી કૃષ્ણ કેવી રીતે આવશે. કોઈ પણ આ વાતો પર વિચાર નથી કરતાં. તમે સમજો છો કૃષ્ણ સ્વર્ગ નાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) તે પછી દ્વાપર માં ક્યાંથી આવશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્રને જોવાથી જ સમજ માં આવી જાય છે - શિવબાબા આ વારસો આપી રહ્યાં છે. સતયુગ ની સ્થાપના કરવા વાળા બાપ જ છે. આ ગોળો, ઝાડ વગેરે નું ચિત્ર ઓછું થોડી છે. એક દિવસ તમારી પાસે આ બધાં ચિત્ર ટ્રાન્સલાઈટ નાં બની જશે. પછી બધાં કહેશે અમને આવાં ચિત્ર જ જોઈએ. આ ચિત્રો થી પછી વિહંગ માર્ગની સર્વિસ (સેવા) થઈ જશે. તમારી પાસે બાળકો એટલાં આવશે જે કુરસદ નહીં રહેશે. અસંખ્ય આવશે. ખુબ ખુશી થશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ તમારો ફોર્સ વધતો જશે. ડ્રામા અનુસાર જે ફૂલ બનવા વાળા હશે તેમને ટચ (સ્પર્શ) થશે. આપ બાળકોએ એવું નહીં કહેવું પડે કે બાબા આમની બુદ્ધિ ને ટચ કરો. ટચ કોઈ બાબા થોડી કરે છે. સમય પર જાતે જ ટચ થશે. બાપ તો રસ્તો બતાવશે ને. ખુબ બાળકીઓ લખે છે - અમારા પતિ ની બુદ્ધિ ને ટચ કરો. એવી રીતે બધાની બુદ્ધિ ને ટચ કરશે પછી તો બધાં સ્વર્ગ માં ભેગાં થઈ જાય. ભણતર ની જ મહેનત છે. તમે ખુદાઈ ખિદમતગાર છો ને. સાચી-સાચી વાત બાબા પહેલાં થી જ બતાવી દે છે - શું-શું કરવાનું છે. એવાં ચિત્ર લઈ જવાં પડશે. સીડી નું પણ લઈ જવું પડે. ડ્રામા અનુસાર સ્થાપના તો થવાની જ છે. બાબા સર્વિસનાં માટે જે ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે, તેનાં પર ધ્યાન દેવાનું છે. બાબા કહે છે બેજ જાત-જાતનાં લાખો બનાવો. ટ્રેન ની ટિકિટ લઈને ૧૦૦ માઈલ સુધી સર્વિસ કરીને આવો. એક ડબ્બા થી બીજામાં, પછી ત્રીજામાં, ખુબ સહજ છે. બાળકોને સર્વિસ નો શોખ રહેવો જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિચાર સાગર મંથન કરી સારા-સારા રત્ન નીકાળવાનાં છે, કમાણી જમા કરવાની છે. સાચ્યા-સાચ્યા ખુદાઈ ખિદમતગાર બની સેવા કરવાની છે.
2. ભણતર નો ખુબ શોખ રાખવાનો છે. જ્યારે પણ સમય મળે એકાંત માં યાત્ર્યાં જવાનું છે. એવો અભ્યાસ હોય જે જીવતે જીવ આ શરીર થી મરેલાં છીએ, આ સ્ટેજ (અવસ્થા) નો અનુભવ થતો રહે. દેહ નું ભાન પણ ભૂલાઈ જાય.

વરદાન :- ભિન્નતા ને મટાવીને એકતા લાવવા વાળા સાચ્યા સેવાધારી ભવ

બ્રાહ્મણ પરિવાર ની વિશેષતા છે અનેક હોવા છતાં પણ એક. તમારી એકતા દ્વારા જ આખાં વિશ્વમાં એક ધર્મ, એક રાજ્ય ની સ્થાપના થાય છે એટલે વિશેષ અટેન્શન (ધ્યાન) આપીને ભિન્નતા ને મટાવો અને એકતા ને લાવો ત્યારે કહેશે સાચ્યા સેવાધારી. સેવાધારી સ્વયં પ્રતિ નહીં પરંતુ સેવા પ્રતિ હોય છે. સ્વયં નું બધુંજ સેવા પ્રતિ સ્વાહા કરે છે, જેમ સાકાર બાપે સેવામાં હડીઓ પણ સ્વાહા કરી એમ તમારી દરેક કર્મેન્દ્રિય દ્વારા સેવા થતી રહે.

સ્લોગન :- પરમાત્મા પ્રેમ માં ખોવાઈ જાઓ તો દુઃખો ની દુનિયા ભૂલાઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - જેમ બાપ ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે સુખ આપે છે તેમ આપ બાળકો પણ બાપ નાં મદદગાર બનો , પ્રીત બુદ્ધિ બની , દુઃખ આપવાનો ક્યારેય વિચાર પણ ન આવે ”

પ્રશ્ન :- આપ રુપ-વસંત બાળકો નું કર્તવ્ય શું છે? તમને બાપની કઈ શિક્ષાઓ મળેલી છે?

ઉત્તર :- આ રુપ વસંત બાળકો નું કર્તવ્ય છે મુખથી સદૈવ રત્ન નીકાળવાં, તમારાં મુખ થી ક્યારેય પથ્થર ન નીકળવાં જોઈએ. સર્વ બાળકો પ્રતિ બાપની શિક્ષા છે કે બાળકો ૧. આપસ માં ક્યારેય એક-બીજા ને હેરાન નહીં કરવું, ગુસ્સો નહીં કરવો, આ આસુરી મનુષ્ય નું કામ છે. ૨. મન્સા માં પણ કોઈને દુઃખ આપવાનો વિચાર ન આવે. ૩. નિંદા-સ્તુતિ, માન-અપમાન બધુંજ સહન કરવું. જો કોઈ કાંઈ બોલે છે તો શાંત રહેવું. હાથ માં કાયદો નહીં ઉઠાવવો.

ગીત :- તૂ પ્યાર કા સાગર હૈ

ઓમ શાંતિ ! જ્ઞાન અને અજ્ઞાન. આપ બાળકોમાં પણ હમણાં જ્ઞાન છે - ભક્ત લોકો મહિમા કોની કરે છે અને આપ બાળકો જે અહીંયા બેઠા છો તમે કોની મહિમા સાંભળો છો? રાત-દિવસ નો ફરક છે. તેઓ તો એમ જ ફક્ત મહિમા ગાતાં રહે છે. એટલો પ્રેમ નથી કારણ કે ઓળખ નથી. તમને બાપે ઓળખ આપી છે હું પ્રેમનો સાગર છું અને તમને પ્રેમ નાં સાગર બનાવી રહ્યો છું. બાપ પ્રેમ નાં સાગર કેટલાં બધાં ને પ્રિય લાગે છે. ત્યાં પણ બધાં એક-બીજા ને પ્રેમ કરે છે. આ તમે અહીં શીખો છો. કોઈનાં સાથે પણ વિરોધ ન હોવો જોઈએ, જેને બાબા લૂણ-પાણી કહે છે. અંદર માં કોઈનાં માટે નફરત ન હોવી જોઈએ. નફરત કરવા વાળા કળયુગી નર્કવાસી છે. જાણો છો આપણે બધાં ભાઈ-બહેન છીએ. શાંતિધામ માં છે તો ભાઈ-ભાઈ છે. અહીંયા જ્યારે કર્મ ક્ષેત્ર પર પાર્ટ ભજવીએ છીએ, તો ભાઈ-બહેન છીએ. ઈશ્વરીય સંતાન છીએ. ઈશ્વરની મહિમા છે તે જ્ઞાન નાં સાગર, પ્રેમ નાં સાગર છે, એટલે બધાને સુખ આપે છે. તમે બધાં દિલ થી પૂછો - જેમ બાપ ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે સુખ આપે છે તેમ અમે પણ તે કાર્ય કરીએ છીએ? જો બાપનાં મદદગાર નથી બનતાં, પ્રેમ નથી કરતાં, એક-બીજા થી પ્રીત નથી, વિપરીત બુદ્ધિ થઈને રહો છો તો વિનશન્તી થઈ જાઓ છો. વિપરીત બુદ્ધિ થવું અસુરો નું કામ છે. પોતાને ઈશ્વરીય સંપ્રદાય કહી ને પછી એક-બીજા ને દુઃખ આપવું તેમને અસુર કહેવાય છે. આપ બાળકોએ કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. તમે છો જ દુઃખહર્તા, સુખકર્તા બાપનાં બાળકો. તો દુઃખ આપવાનો વિચાર પણ તમને ન આવવો જોઈએ. તે તો છે જ આસુરી સંપ્રદાય, નહિં કે ઈશ્વરીય સંપ્રદાય કારણ કે દેહ-અભિમાની છે. તે ક્યારેય યાદની યાત્રા માં રહી ન શકે. યાદની યાત્રા વગર કલ્યાણ થવાનું નથી. વારસો આપવા વાળા બાપ ને તો જરૂર યાદ કરવાનાં છે તો વિકર્મ વિનાશ થશે. અડધોકલ્પ તો એક-બીજા ને દુઃખ આપતાં આવ્યાં છો. એક-બીજા માં લડતાં, હેરાન કરતાં રહો છો, તે આસુરી સંપ્રદાય માં ગણાય છે. ભલે પુરુષાર્થી છે તો પણ ક્યાં સુધી દુઃખ આપતા રહેશે એટલે બાબા કહે છે પોતાનો ચાર્ટ રાખો. ચાર્ટ રાખવાથી ખબર પડશે - અમારું રજીસ્ટર સુધરતું જાય છે કે એ જ આસુરી ચલન છે? બાબા સદૈવ કહે છે ક્યારેય કોઈને દુઃખ નહીં આપો. નિંદા-સ્તુતિ, માન-અપમાન, ઠંડી-ગરમી બધું સહન કરવાનું છે. કોઈએ કંઈ કહ્યું તો શાંત રહેવું જોઈએ. એવું નહીં કે તેમનાં માટે બે વચન વધારે કહી દેવાનાં છે. કોઈ કોઈને દુઃખ આપે છે તો એમને બાપ સમજાવશે ને. બાળકો, બાળકો ને કહીં ન શકે. પોતાનાં હાથમાં લો (કાયદો) નથી લેવાનો. કાંઈ પણ વાત છે તો બાપની પાસે આવવાનું છે. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) માં પણ કાયદો છે - કોઈ એક-બીજા ને મુક્કો ન મારી શકે. કમ્પ્લેન (ફરિયાદ) કરી શકે છે. કાયદો ઉઠાવવો ગવર્મેન્ટ નું કામ છે. તમે પણ ગવર્મેન્ટ ની પાસે આવો. હાથ માં લો (કાયદો) નહીં લો. આ તો છે જ પોતાનું ઘર એટલે બાબા કહે છે રોજ કચેરી કરો. આ પણ સમજતા નથી - શિવબાબા ઓર્ડર (હુકમ) કરે છે. બાબાએ કહ્યું છે હંમેશા સમજો શિવબાબા સંભળાવે છે. એવું નહીં સમજો બ્રહ્મા સંભળાવે છે. હંમેશાં શિવબાબા જ સમજો તો એમની યાદ રહેશે. આ શિવબાબા એ રથ લીધો છે, તમને જ્ઞાન સંભળાવવા માટે. સતોપ્રધાન બનવાનો રસ્તો બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. એ છે ગુપ્ત. તમે છો પ્રત્યક્ષ. જે પણ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) નીકળે છે સમજો શિવબાબા નું છે તો તમે સેફ (સુરક્ષિત) રહેશો. તમે બાબા-બાબા શિવ ને જ કહો છો. વારસો પણ એમનાથી મળે છે. એમની સાથે કેટલાં રિગાર્ડ (આદર), રોયલ્ટી થી ચાલવું જોઈએ. તમે કહો છો ને - બાબા અમે

તો લક્ષ્મી-નારાયણ બનશું. પછી બીજા, ત્રીજા બન્યાં, સૂર્યવંશી નહીં બન્યાં તો ચંદ્રવંશી બન્યાં. એવું તો નથી અમે ભલે દાસ-દાસી બનીએ. પ્રજા બનવું તો સારું નથી. તમારે તો અહીંયા દૈવીગુણ જ ધારણ કરવાનાં છે. આસુરી ચલન તો ન હોવી જોઈએ. નિશ્ચય નથી તો પછી બેઠા-બેઠા આ કહી દે છે, આમનામાં શિવબાબા આવે છે - અમે તો નથી સમજતાં. માયાનું ભૂત આવવાથી પરસ્પર એવું કહી દે છે. પરસ્પર આસુરી સ્વભાવ વાળા મળે છે તો પછી એવું બોલવા લાગી જાય છે, આસુરી વાતો જ મુખ થી નીકળે છે. બાપ કહે છે તમે આત્માઓ રૂપ-વસંત બનો છો. તમારા મુખ થી રત્ન જ નીકળવાં જોઈએ. જો પથ્થર નીકળે છે તો આસુરી બુદ્ધિ થયાં.

ગીત પણ બાળકોએ સાંભળ્યું. બાળકો કહે છે - બાબા પ્રેમ નાં સાગર, સુખ નાં સાગર છે. શિવબાબા ની જ મહિમા છે. બાપ કહે છે આપ સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આમાં ખુબ સારા-સારા બાળકો ફેલ (નપાસ) થાય છે. દેહી-અભિમાની સ્થિતિ માં રહી નથી સકતાં. દેહી-અભિમાની બનશે ત્યારે જ એટલું ઉંચું પદ પામશે. ઘણાં બાળકો ફાલતું વાતોમાં બહુજ સમય વ્યર્થ કરે છે. જ્ઞાનની વાત જ ધ્યાન માં નથી આવતી. આ પણ ગાયન છે ઘર ની ગંગાનું માન નથી રાખતાં. ઘરની વસ્તુ નું એટલું માન નથી રાખતાં. જ્યારે કૃષ્ણ વગેરે નું ચિત્ર ઘરમાં પણ છે પછી શ્રીનાથ દ્વાર વગેરે એટલાં દૂર-દૂર કેમ જાઓ છો. શિવનાં મંદિરો માં પણ છે તો પથ્થરનું જ લિંગ. પહાડો થી પથ્થર નીકળે છે, તે ઘસાઈ-ઘસાઈ ને લિંગ બની જાય છે, તેમાં કોઈ-કોઈ પથ્થર માં સોનું પણ લગાવેલું હોય છે. કહેવાય છે સોના નો કૈલાશ પર્વત. સોનું પહાડો થી નીકળે છે ને. તો થોડું-થોડું સોનું લાગેલા પથ્થર પણ હોય છે જે પછી બહુજ સારા-સારા ગોળ થઈ જાય છે, તે વહેંચે છે. માર્બલ નાં પણ ખાસ બનાવે છે. હવે ભક્તિમાર્ગ વાળાઓ ને કહો કે તમે બહાર આટલાં ભટકો કેમ છો તો બગડી જશે. બાપ સ્વયં કહે છે આપ બાળકોએ બહુ જ પૈસા બરબાદ કર્યા છે. આ પણ ડ્રામા માં પાર્ટ છે જે તમારે ધક્કા ખાવા પડે છે. આ છે જ જ્ઞાન અને ભક્તિ નો ખેલ. હવે આપ બાળકોને બધી સમજ મળે છે. જ્ઞાન છે સુખ નો રસ્તો, જ્ઞાન થી સતયુગ ની રાજાઈ મળે છે. આ સમયે રાજા-રાણી તથા પ્રજા બધાં નર્ક નાં માલિક છે. જ્યારે કોઈ મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં. આ વાતો ને હમણાં તમે સમજ્યાં છો. હવે તમે કહો છો અમે સ્વર્ગવાસી બનવા માટે સ્વર્ગની સ્થાપના કરવા વાળા બાપની પાસે બેઠાં છીએ. જ્ઞાન નું ટીપું મળે છે. થોડું પણ જ્ઞાન સાંભળ્યું તો સ્વર્ગમાં જરૂર આવશે, બાકી છે પુરુષાર્થ પર. સમજે છે ગંગાજળ ની એક લોટી પણ મુખ માં નાખવાથી પતિત પાવન બની જાય છે. લોટી ભરીને લઈ જાય છે પછી રોજ એમાંથી એક-એક ટીપું પાણીમાં નાખીને સ્નાન કરે છે. તે જેમ કે ગંગાસ્નાન થઈ જશે. વિદેશ માં પણ ગંગાજળ ભરીને લઈ જાય છે. આ બધું છે ભક્તિ.

બાપ બાળકો ને સમજાવે છે બાળકો માયા બહુ જોર થી થપ્પડ લગાવે છે, વિકર્મ કરાવી દે છે એટલે કચેરી કરો, પોતે જ પોતાની કચેરી કરવું સારું છે. તમે સ્વયં ને પોતે જ રાજતિલક આપો છો તો પોતાની તપાસ કરવાની છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાપ શ્રીમત આપે છે આમ-આમ કરો, દૈવી ગુણ ધારણ કરો. જે કરશે તે પામશે. તમારા તો ખુશી માં રોમાંચ ઉભાં થઈ જવાં જોઈએ. બેહદનાં બાપ મળ્યાં છે, એમની સર્વિસ (સેવા) માં મદદગાર બનવાનું છે. આંધળાની લાઠી બનવાનું છે. જેટલાં વધારે બનશો એટલું પોતાનું જ કલ્યાણ થશે. બાબા ને તો ઘડી-ઘડી યાદ કરવાનાં છે. નેષ્ઠા માં એક જગ્યા પર બેસવાની વાત નથી. હરતાં-ફરતાં યાદ કરવાનું છે. ટ્રેન માં પણ તમે સર્વિસ કરી શકો છો. તમે કોઈને પણ સમજાવી શકો છો કે ઊંચે થી ઊંચું કોણ છે? એમને યાદ કરો. વારસો એમનાથી જ મળશે. આત્માને બાપ થી બેહદ નો વારસો મળે છે. કોઈ દાન-પુણ્ય કરવાથી રાજા ની પાસે જન્મ લે છે તે પણ અલ્પકાળ માટે. સદા તો રાજા નથી બની શકતાં. તો બાપ કહે છે અહીંયા તો ૨૧ જન્મો ની ગેરંટી (ખાતરી) છે. ત્યાં આ ખબર નહીં પડશે કે અમે બેહદનાં બાપ થી આ વારસો લઈ આવ્યાં છીએ. આ જ્ઞાન આ સમયે તમને મળે છે તો કેટલો સારી રીતે પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. પુરુષાર્થ નથી કરતાં તો પોતાનાં જ પગ પર કુલ્હાડી મારે છે. ચાર્ટ લખતાં રહો તો ડર રહેશે. કોઈ-કોઈ લખે પણ છે, બાબા જોશે તો શું કહેશે. ચાલ-ચલન માં બહુ જ ફરક રહે છે. તો બાપ કહે છે ગફલત છોડો. નહીં તો ખુબજ પસ્તાવું પડશે. પોતાનાં પુરુષાર્થ નો પછી પાછળ થી સાક્ષાત્કાર જરૂર થશે પછી બહુજ રડવું પડશે. શું કલ્પ-કલ્પ આ જ વારસો મળશે. દાસ-દાસી જઈને બનશું. પહેલાં તો ધ્યાન માં જઈને સંભળાવતા હતાં - ફલાણી દાસી છે, આ છે. પછી બાબાએ બંધ કરી દીધું. પાછળ થી પછી આપ બાળકોને સાક્ષાત્કાર થશે. સાક્ષાત્કાર વગર સજા કેવી રીતે મળી શકે. કાયદો જ નથી.

બાળકોને યુક્તિઓ પણ બહુ જ સમજાવાય છે તમે તમારા પતિને કહો, બાબા કહે છે બાળકો કામ મહાશત્રુ છે,

આનાં પર જીત પહેરો. માયાજીતે જગતજીત બનો. હવે અમે સ્વર્ગનાં માલિક બનીએ કે તમારાં કારણે અપવિત્ર બની નર્કમાં જઈએ. ખુબજ પ્રેમ, નમ્રતા થી સમજાવો. અમને નરક માં કેમ ધકેલો છો. એવી ઘણી બાળકીઓ છે - સમજાવતા-સમજાવતા છેલ્લે પતિને લઈ આવે છે. પછી પતિ કહે કે આ અમારી ગુરુ છે, આણે અમને બહુ જ સારો રસ્તો બતાવ્યો. બાબાની આગળ ચરણોમાં આવી પડે છે. ક્યારેક જીત ક્યારેક હાર પણ થાય છે. તો બાળકોએ ખુબ-ખુબ મીઠા બનવાનું છે. જે સેવા કરશે એ જ પ્રિય લાગશે. ભગવાન બાપ આવ્યાં છે બાળકો પાસે, એમની શ્રીમત પર ચાલવું પડે. શ્રીમત પર નથી ચાલતાં તો તોફાન લાગવાથી પડી જાય છે. એવાં પણ છે - તે શું કામના રહેશે. આ ભણતર કોઈ કોમન (સાધારણ) નથી બીજા બધાં સતસંગો વગેરે માં તો છે - કનરસ, જેનાથી અલ્પકાળ નું સુખ મળે છે. આ બાપ દ્વારા તો ૨૧ જન્મો નું સુખ મળે છે. બાબા સુખ-શાંતિ નાં સાગર છે, આપણને પણ બાપ થી વારસો મળે છે. સેવા કરશું ત્યારે તો મળશે, એટલે બેજ સદા લગાવેલો રહે. આપણે આવાં સર્વગુણ સમ્પન્ન બનવાનું છે. તપાસ કરવાની છે કે અમે કોઈને દુઃખ તો નથી દેતાં? આસુરી ચલન તો નથી ચાલતાં? માયા એવાં કામ કરાવે છે, વાત નહીં પૂછો. સારા-સારા ઘરવાળા પણ કહે છે, માયાએ આ વિકર્મ કરાવી લીધું. કોઈ સાચું બતાવે, કોઈ સાચું ન બતાવવાથી સોગણો દંડ પામે છે. પછી તે આદત વધતી જશે. બાપને સંભળાવશો તો બાબા સાવધાન કરશે. બાબા કહે છે પાપ કર્યું છે તો રજીસ્ટર માં લખો અને બતાવી દો તો તમારાં પાપ અડધા ખલાસ થઈ જશે. સંભળાવતા નથી, છુપાવી દેશે તો પછી કરતાં જ રહેશે. શ્રાપ મળી જાય છે. ન બતાવવાથી એકવાર નાં બદલે સો વાર કરતા રહેશે. બાબા કેટલી સારી સલાહ આપે છે પરંતુ કોઈ-કોઈને જરા પણ અસર નથી થતી. પોતાની તકદીરને જેમ લાત મારતાં રહે છે. બહુજ-બહુજ નુકસાન કરે છે. અંતમાં બધાને સાક્ષાત્કાર થશે. આ-આ બનશું, ક્લાસ માં ટ્રાન્સફર (બદલી) થાય છે તો માર્ક (ગુણાંક) નીકળે છે ને. ટ્રાન્સફર થવા પહેલાં રિઝલ્ટ (પરિણામ) નીકળે છે. તમે પણ પોતાનાં ક્લાસમાં જાઓ છો તો માર્ક્સ ની ખબર પડશે પછી બહુજ જોર-જોરથી રડશો. પછી શું કરી શકશો? રિઝલ્ટ તો નીકળી ગયું ને. જે તકદીર માં હતું તે લઈ લીધું. બાપ બધાં બાળકોને સાવધાન કરે છે. કર્મીતીત અવસ્થા હમણાં થઈ ન શકે. કર્મીતીત અવસ્થા થઈ જાય તો પછી શરીર છોડવું પડે, હમણાં કોઈ ને કોઈ વિકર્મ રહેલાં છે, હિસાબ-કિતાબ છે એટલે યોગ પૂરો નથી લાગતો. હમણાં કોઈ પણ નથી કહી શકતું કે અમે કર્મીતીત અવસ્થા માં છીએ. નજીક આવવાથી પછી બહુ જ નિશાનીઓ દેખાઈ આવશે. બધો આધાર તમારી અવસ્થા પર અને વિનાશ પર છે. તમારું ભણતર પૂરું થવાં પર હશે તો પછી જોશો કે લડાઈ માથા પર ઉભી છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માયા નાં વશ થઈને કોઈ પણ આસુરી ચલન નથી ચાલવાની. પોતાની ચલન નું રજીસ્ટર રાખવાનું છે. એવું કોઈ કર્મ નથી કરવાનું જે પશ્ચાતાપ કરવો પડે.
2. ખુબ-ખુબ પ્રેમ અને નમ્રતા થી સેવા કરવાની છે. મીઠા બનવાનું છે. મુખ થી આસુરી બોલ નથી નીકળવાનાં. સંગની ખુબ-ખુબ સંભાળ કરવાની છે. શ્રીમત પર ચાલતાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- મન્સા સંકલ્પ કે વૃત્તિ દ્વારા શ્રેષ્ઠ વાયબ્રેશન ની સુગંધ ફેલાવવા વાળા શિવશક્તિ કમ્બાઈન્ડ ભવ. જેમ આજકાલ સ્થૂળ સુગંધનાં સાધનો થી ગુલાબ, ચંદન અથવા ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારની સુગંધ ફેલાવે છે તેમ તમે શિવશક્તિ કમ્બાઈન્ડ બની મન્સા સંકલ્પ અથવા વૃત્તિ દ્વારા સુખ-શાંતિ, પ્રેમ, આનંદ ની સુગંધ ફેલાવો. રોજ અમૃતવેલા ભિન્ન-ભિન્ન શ્રેષ્ઠ વાયબ્રેશન નાં ફ્રાઉન્ટન (ફુવારા) નાં જેમ આત્માઓનાં ઉપર ગુલાવાથી (છાંટા) નાખો. ફક્ત સંકલ્પ નું ઓટોમેટીક બટન ચાલુ કરો તો વિશ્વમાં જે અશુદ્ધ વૃત્તિઓની દુર્ગંધ છે તે સમાપ્ત થઈ જશે.

સ્લોગન :- સુખદાતા દ્વારા સુખ નો ભંડાર પ્રાપ્ત થવો - એ જ એમનાં પ્રેમની નિશાની છે.

“ મીઠા બાળકો - આત્મ અભિમાની થઈને બેસો , અંદર ઘૂંટતાં રહો , હું - આત્મા છું દેહી - અભિમાની બનો , સાચ્યો ચાઈ રાખો તો સમજદાર બનતાં જશો , ખુબ કાયદો થશે ”

પ્રશ્ન :- બેહદનાં નાટક ને સમજવા વાળા બાળકો કયા એક લો (નિયમ) ને સારી રીતે સમજે છે?

ઉત્તર :- આ અવિનાશી નાટક છે, આમાં દરેક પાર્ટધારીએ પાર્ટ ભજવવા પોતાનાં સમય પર આવવાનું જ છે. કોઈ કહે અમે સદા શાંતિધામ માં જ બેસી જઈએ - તો આ કાયદો નથી. તેને તો પાર્ટધારી જ નહીં કહેશું. આ બેહદ ની વાતો બેહદનાં બાપ જ તમને સંભળાવે છે.

ઓમ શાંતિ ! સ્વયં ને આત્મા સમજીને બેસો. દેહ-અભિમાન છોડીને બેસો. બેહદનાં બાપ બાળકોને સમજાવી રહ્યાં છે. સમજાવાય તેમને છે જે બેસમજ હોય છે. આત્મા સમજે છે કે બાપ સાચું કહે છે - હું આત્મા બેસમજ બની ગઈ છું. હું આત્મા અવિનાશી છું, શરીર વિનાશી છે. હું આત્મ-અભિમાની છોડી દેહ-અભિમાનમાં ફસાઈ ગયો છું. તો બેસમજ થયાં ને. બાપ કહે છે બધાં બાળકો બેસમજ થઈ ગયાં છે, દેહ-અભિમાનમાં આવીને. પછી તમે બાપ દ્વારા દેહી-અભિમાની બનો છો તો બિલકુલ સમજદાર બની જાઓ છો. કોઈ તો બની ગયાં છે, કોઈ પુરુષાર્થ કરતાં રહે છે. અડધોકલ્પ લાગે છે બેસમજ બનવામાં. આ અંતિમ જન્મમાં ફરી સમજદાર બનવાનું છે. અડધાકલ્પ થી બેસમજ થતાં-થતાં ૧૦૦ ટકા બેસમજ બની જાય છે. દેહ-અભિમાન માં આવીને ડ્રામા પ્લાન અનુસાર તમે પડતાં આવ્યાં છો. હવે તમને સમજ મળી છે, છતાં પણ પુરુષાર્થ ખુબ કરવાનો છે કારણ કે બાળકોમાં દેવીગુણ પણ જોઈએ. બાળકો જાણે છે અમે સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ.....હતાં. પછી આ સમયે નિર્ગુણ બની પડ્યાં છીએ. કોઈ પણ ગુણ નથી રહ્યો. આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર આ ખેલ ને સમજે છે. સમજતાં-સમજતાં પણ કેટલાં વર્ષ થઈ ગયાં છે. છતાં પણ જે નવાં છે તે સારા સમજદાર બનતાં જાય છે. બીજાઓને પણ બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરે છે. કોઈ તો બિલકુલ નથી સમજ્યાં. બેસમજ નાં બેસમજ જ છે. બાપ આવ્યાં જ છે સમજદાર બનાવવાં. બાળકો સમજે છે માયાનાં કારણે અમે બેસમજ બન્યાં છીએ. આપણે પૂજ્ય હતાં તો સમજદાર હતાં પછી આપણે જ પૂજારી બની બેસમજ બન્યાં છીએ. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાયઃલોપ થઈ ગયો છે. આની દુનિયામાં કોઈને ખબર નથી. આ લક્ષ્મી-નારાયણ કેટલાં સમજદાર હતાં, રાજ્ય કરતા હતાં. બાપ કહે છે તત્ત્વ ત્વમ્. તમે પણ પોતાનાં માટે એવું સમજો. આ ખુબ-ખુબ સમજવાની વાતો છે. સિવાય બાપનાં કોઈ સમજાવી ન શકે. હવે મહેસૂસ થાય છે - બાપ જ ઊંચે થી ઊંચા સમજદાર થી સમજદાર હશે ને. એક તો જ્ઞાનનાં સાગર પણ છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા પણ છે. પતિત-પાવન પણ છે. એકની જ મહિમા છે. આટલાં ઊંચે થી ઊંચા બાપ આવીને બાળકો-બાળકો કહી કેવું સારી રીતે સમજાવે છે. બાળકો હવે પાવન બનવાનું છે. એનાં માટે બાપ એક જ દવા આપે છે, કહે છે - યોગ થી તમે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મ નિરોગી બની જશો. તમારાં બધાં રોગ, દુઃખ ખતમ થઈ જશે. તમે મુક્તિધામમાં ચાલ્યાં જશો. અવિનાશી સર્જન ની પાસે એક જ દવા છે. એક જ ઈન્જેક્શન આત્માને આવી લગાવે છે. એવું નહીં કોઈ મનુષ્ય બેરિસ્ટરી પણ કરશે, એન્જિનિયરિંગ પણ કરશે. ના. દરેક વ્યક્તિ પોતાનાં ધંધામાં જ લાગી જાય છે. બાપ ને કહે છે આવીને પતિતથી પાવન બનાવો કારણ કે પતિતપણા માં દુઃખ છે. શાંતિધામને પાવન દુનિયા નહીં કહેશું. સ્વર્ગને જ પાવન દુનિયા કહેશું. આ પણ સમજાવ્યું છે મનુષ્ય શાંતિ અને સુખ ઈચ્છે છે. સાચી-સાચી શાંતિ તો ત્યાં છે જ્યાં શરીર નથી, તેને કહેવાય છે શાંતિધામ. ઘણાં કહે છે શાંતિધામ માં રહીએ, પરંતુ કાયદો નથી. તે તો પાર્ટધારી થયાં નહીં. બાળકો નાટક ને પણ સમજી ગયાં છે. જ્યારે એક્ટર્સ નો પાર્ટ હશે ત્યારે બહાર સ્ટેજ પર આવીને પાર્ટ ભજવશે. આ બેહદ ની વાતો બેહદનાં બાપ જ સમજાવે છે. જ્ઞાન સાગર પણ એમને કહેવાય છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા પતિત-પાવન છે. સર્વ ને પાવન બનાવવા વાળા તત્ત્વ નથી હોઈ શકતાં. પાણી વગેરે બધાં તત્ત્વો છે, તે કેવી રીતે સદ્ગતિ કરશે. આત્મા જ પાર્ટ ભજવે છે. હઠયોગ નો પણ પાર્ટ આત્મા ભજવે છે. આ વાતો પણ જે સમજદાર છે તે જ સમજી શકે છે. બાપે કેટલું સમજાવ્યું છે - કોઈ એવી યુક્તિ રચો જે મનુષ્ય સમજે - કેવી રીતે પૂજ્ય સો ફરી પુજારી બનીએ છીએ. પૂજ્ય છે નવી દુનિયામાં, પુજારી છે જૂની દુનિયામાં. પાવન ને પૂજ્ય, પતિત ને પૂજારી કહેવાય છે. અહીંયા તો બધાં પતિત છે કારણ કે વિકાર થી જન્મ થાય છે. ત્યાં

છે શ્રેષ્ઠ. ગાયે પણ છે સંપૂર્ણ શ્રેષ્ઠાચારી. હવે આપ બાળકોએ એવું બનવાનું છે. મહેનત છે. મુખ્ય વાત છે યાદ ની. બધાં કહે છે યાદ માં રહેવું ખુબ મુશ્કેલ છે. અમે જેટલું ઈચ્છીએ છીએ, યાદ માં રહી નથી શકતાં. કોઈ સચ્ચાઈ થી જો ચાર્ટ લખે તો ખુબ જ ફાયદો થઈ શકે છે. બાપ બાળકોને આ જ્ઞાન આપે છે કે મનમનાભવ. હવે તમે અર્થ સહિત કહો છો, તમને બાપ દરેક વાત યથાર્થ રીતે અર્થ સહિત સમજાવે છે. બાપ થી બાળકો અનેક પ્રકાર નાં પ્રશ્ન પૂછે છે, બાપ દિલ રાખવા કંઈક કહી દે છે. પરંતુ બાપ કહે છે મારું કામ જ છે પતિત થી પાવન બનાવવાં. મને તો બોલાવો જ છો એટલાં માટે. તમે જાણો છો આપણે આત્મા શરીર સહિત પાવન હતાં. હવે તે જ આત્મા શરીર સહિત પતિત બની છે. ૮૪ જન્મ નો હિસાબ છે ને.

તમે જાણો છો - હવે આ દુનિયા કાંટાઓનું જંગલ બની ગઈ છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ તો ફૂલ છે ને. તેમની આગળ કાંટાઓ જઈને કહે છે આપ સર્વગુણ સંપન્ન.....અમે પાપી કપટી છીએ. સૌથી મોટો કાંટો છે - કામ વિકાર નો. બાપ કહે છે આનાં પર જીત પહેરી જગતજીત બનો. મનુષ્ય કહે છે ભગવાને કોઈ ને કોઈ રૂપમાં આવવાનું છે, ભાગીરથ પર વિરાજમાન થઈ આવવાનું છે. ભગવાને આવવાનું જ છે જૂની દુનિયાને નવી બનાવવાં. નવી દુનિયાને સતોપ્રધાન, જૂની ને તમોપ્રધાન કહેવાય છે. જ્યારે કે હમણાં જૂની દુનિયા છે તો જરૂર બાપે આવવું જ પડે. બાપ ને જ રચયિતા કહેવાય છે. આપ બાળકોને કેટલું સહજ સમજાવે છે. કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. બાકી કોઈ નો કર્મભોગ નો હિસાબ-કિતાબ છે, કાંઈ પણ છે, તે તો ભોગવવાનું છે, આમાં બાબા આશીર્વાદ નથી કરતાં. મને બોલાવો જ છો - બાબા આવીને અમને વારસો આપો. બાબાથી શું વારસો પામવા ઈચ્છો છો? મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નાં દાતા એક જ જ્ઞાન સાગર બાપ છે એટલે એમને જ્ઞાન દાતા કહેવાય છે. ભગવાને જ્ઞાન આપ્યું હતું પરંતુ ક્યારે આપ્યું, કોણે આપ્યું, આ કોઈને ખબર નથી. આખો મુંઝારો આમાં છે. કોને જ્ઞાન આપ્યું, આ પણ કોઈને ખબર નથી. હમણાં આ બ્રહ્મા બેઠાં છે - આને ખબર પડી છે હું તો નારાયણ હતો પછી ૮૪ જન્મ ભોગવ્યાં. આ છે નંબરવન માં. બાબા બતાવે છે મારી તો આંખ જ ખુલી ગઈ. તમે પણ કહ્યો અમારી તો આંખો જ ખુલી ગઈ. ત્રીજું નેત્ર તો ખુલે છે ને. તમે કહ્યો અમને બાપ નું, સૃષ્ટિ ચક્ર નું પૂરું જ્ઞાન મળી ગયું છે. હું જે છું, જેવો છું - મારી આંખો ખુલી ગઈ છે. કેટલું વઠ્ઠર (અદ્ભુત) છે. આપણે આત્મા પહેલાં છીએ અને પછી આપણે પોતાને દેહ સમજી બેઠાં. આત્મા કહે છે હું એક શરીર છોડી બીજું લઉં છું. છતાં પણ આપણે પોતાને આત્મા ભૂલી દેહ-અભિમાની બની જઈએ છીએ એટલે હવે તમને પહેલાં-પહેલાં આ સમજણ આપું છું કે સ્વયંને આત્મા સમજી બેસો. અંદર માં આ ઘોટતાં રહો કે હું આત્મા છું. આત્મા ન સમજવાથી બાપને ભૂલી જાઓ છો. અનુભવ કરો છો કે બરાબર અમે ઘડી-ઘડી દેહ-અભિમાન માં આવી જઈએ છીએ. મહેનત કરવાની છે. અહીંયા બેસો તો પણ આત્મ-અભિમાની થઈને બેસો. બાપ કહે છે હું આપ બાળકોને રાજાઈ આપવા આવ્યો છું. અડધાકલ્પ તમે મને યાદ કર્યો છે. કોઈ પણ વાત સામે આવે છે તો કહો છો હાય રામ, પરંતુ ઈશ્વર કે રામ કોણ છે, આ કોઈને ખબર નથી. તમારે સિદ્ધ કરવાનું છે - જ્ઞાનનાં સાગર, પતિત-પાવન, સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, ત્રિમૂર્તિ પરમપિતા પરમાત્મા શિવ છે. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ત્રણેય નો જન્મ ભેગો છે. ફક્ત શિવજયંતી નથી પરંતુ ત્રિમૂર્તિ શિવજયંતી છે. જરૂર જ્યારે શિવની જયંતી હશે તો બ્રહ્માની પણ જયંતી હશે. શિવની જયંતી મનાવે છે પરંતુ બ્રહ્માએ શું કર્યું. લૌકિક, પારલૌકિક અને આ છે અલૌકિક બાપ. આ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. બાપ કહે છે નવી દુનિયાનાં માટે આ નવું જ્ઞાન હમણાં તમને મળે છે. પછી પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. જેમને બાપ રચતા અને રચનાનું જ્ઞાન નથી તો અજ્ઞાની થયાં ને. અજ્ઞાન નિંદર માં સુતા પડ્યાં છે. જ્ઞાન થી છે દિવસ, ભક્તિ થી રાત. શિવરાત્રી નો અર્થ પણ નથી જાણતાં એટલે એમની હોલી ડે (રજા) પણ ઉડાવી દીધી છે.

હવે તમે જાણો છો બાપ આવે જ છે - બધાની જ્યોતિ જગાડવાં. તમે આ બત્તિઓ વગેરે પ્રગટાવશો તો સમજશે આમનો કોઈ મોટો દિવસ છે. હવે તમે જાગો છો અર્થસહિત. તે લોકો થોડી સમજશે. તમારા ભાષણ થી પૂરું સમજી નથી શકતાં. હમણાં આખાં વિશ્વ પર રાવણ નું રાજ્ય છે, અહીંયા તો મનુષ્ય કેટલાં દુઃખી છે. રિદ્ધિ-સિદ્ધિ વાળા પણ ખુબ હેરાન કરે છે. સમાચાર પત્રમાં પણ આવે છે, આમાં ઇવિલ સોલ (પ્રેત આત્મા) છે. ખુબ દુઃખ આપે છે. બાબા કહે છે આ વાતો થી તમારું કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) નથી. બાપ તો સીધી વાત કહે છે - બાળકો, તમે મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. તમારા બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યથાર્થ રીતે બાપને યાદ કરવાની કે આત્મ-અભિમાની બનવાની મહેનત કરવાની છે, સચ્ચાઈ થી પોતાનો ચાર્ટ રાખવાનો છે, આમાં જ ખુબ-ખુબ ફાયદો છે.
2. સૌથી મોટું દુઃખ આપવા વાળો કાંટો કામ વિકાર છે, આનાં પર યોગબળ થી વિજય પ્રાપ્ત કરી પતિત થી પાવન બનવાનું છે. બાકી કોઈ પણ વાતો થી તમારું કનેક્શન (સંબંધ) નથી.

વરદાન :- વિઘ્ન પૂજ ચમકીલો ફરિશ્તા ડ્રેસ ધારણ કરવાવાળા સદા વિઘ્ન - વિનાશક ભવ સ્વ નાં પ્રતિ અને સર્વ નાં પ્રતિ સદા વિઘ્નવિનાશક બનવા માટે ક્વેશ્ચન માર્ક (પ્રશ્નો) ને વિદાય આપવી અને ફુલસ્ટોપ (પૂર્ણવિરામ) દ્વારા સર્વ શક્તિઓનો ફુલસ્ટોક કરવો. સદા વિઘ્નપૂજ ચમકીલો ફરિશ્તા ડ્રેસ પહેરીને રાખવો, માટી નો ડ્રેસ નહીં પહેરતાં. સાથે-સાથે સર્વ ગુણોનાં ઘરેણા થી સજેલા રહેજો. સદા અષ્ટ શક્તિ શસ્ત્રધારી સંપૂર્ણ મૂર્ત બનીને રહેજો અને કમળ પુષ્પ નાં આસન પર પોતાનાં શ્રેષ્ઠ જીવન નાં પગ રાખજો.

સ્લોગન :- અભ્યાસ પર પૂરે-પૂરું અટેન્શન (ધ્યાન) આપો તો ફર્સ્ટ ડિવિઝન (પ્રથમ શ્રેણી) માં નંબર આવી જશે.

માતેશ્વરીજી નાં અણમોલ મહાવાક્ય

“ આ ઈશ્વરીય નોલેજ બધી મનુષ્ય આત્માઓનાં માટે છે ”

પહેલાં-પહેલાં તો આપણે એક મુખ્ય પોઇન્ટ (વાત) ખ્યાલમાં અવશ્ય રાખવાની છે, જ્યારે આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ ઝાડ નું બીજ રુપ પરમાત્મા છે તો એ પરમાત્મા દ્વારા જે નોલેજ પ્રાપ્ત થઇ રહ્યું છે તે બધાં મનુષ્યોનાં માટે જરૂરી છે. બધાં ધર્મવાળાઓને આ નોલેજ લેવાનો અધિકાર છે. ભલે દરેક ધર્મ નું નોલેજ પોત-પોતાનું છે, દરેકનું શાસ્ત્ર પોત-પોતાનું છે, દરેકની મત પોત-પોતાની છે, દરેકનાં સંસ્કાર પોત-પોતાનાં છે પરંતુ આ નોલેજ બધાનાં માટે છે. ભલે તે આ જ્ઞાન ને ન પણ ઉઠાવી શકે, આપણી રાજધાની માં પણ ન આવે પરંતુ બધાનાં પિતા હોવાનાં કારણે એમનાથી યોગ લગાડવાથી પણ પવિત્ર અવશ્ય બનશે. આ પવિત્રતાનાં કારણે પોતાનાં જ સેક્શન (વિભાગ) માં પદ અવશ્ય પામશે કારણ કે યોગ ને તો બધાં મનુષ્ય માને છે, ઘણાં મનુષ્ય એવું કહે છે અમને પણ મુક્તિ જોઈએ, પરંતુ સજાઓથી છૂટી મુક્ત થવાની શક્તિ પણ આ યોગ દ્વારા મળી શકે છે.

“ અજપાજપ અર્થાત્ નિરંતર ઈશ્વર યાદ ”

આજે કહેવત છે શ્વાસો-શ્વાસ અજપાજપ જપતા રહો તેનો યથાર્થ અર્થ શું છે? જ્યારે આપણે કહીએ છીએ અજપાજપ તો આનો યથાર્થ અર્થ છે બાપનાં વગર શ્વાસો-શ્વાસ પોતાનો બુદ્ધિયોગ પોતાનાં પરમપિતા પરમાત્મા ની સાથે નિરંતર લગાવવો અને આ ઈશ્વરીય યાદ શ્વાસો-શ્વાસ કાયમ ચાલતી આવે છે, આ નિરંતર ઈશ્વરીય યાદ ને અજપાજપ કહેવાય છે. બાકી કોઈ મુખ થી જાપ જપવાં અર્થાત્ રામ-રામ કહેવું, અંદર માં કોઈ મંત્ર ઉચ્ચારણ કરવાં, આ તો નિરંતર ચાલી નથી શકતું. તે લોકો સમજે છે અમે મુખ થી મંત્ર ઉચ્ચારણ નથી કરતા પરંતુ દિલમાં ઉચ્ચારણ કરવાનું, આ છે અજપાજપ. પરંતુ આ તો સહજ એક વિચાર ની વાત છે જ્યાં પોતાનો શબ્દ જ અજપાજપ છે, જેમને જપવાની પણ જરૂરત નથી. અંદર બેસી કોઈ મૂર્તિનું ધ્યાન પણ નથી કરવાનું, ન કંઈ સિમરણ કરવાનું છે કારણ કે તે પણ નિરંતર ખાતાં-પીતાં રહી નહિ શકે પરંતુ આપણે જે ઈશ્વરીય યાદ કરીએ છીએ, તે જ નિરંતર ચાલી શકે છે કારણ કે આ ખુબ સહજ છે. જેમ સમજો બાળક છે પોતાનાં બાપને યાદ કરે છે, તો તે જ સમયે બાપનો ફોટો સામે નથી લાવવો પડતો પરંતુ મન્સા-વાયા-કર્મણા બાપનું પૂરું ઓકયુપેશન (કર્તવ્ય), એક્ટિવિટી (કર્મ), ગુણો સહિત યાદ આવે છે બસ, એ યાદ આવવાથી બાળકોની પણ તે એકટ (પ્રવૃત્તિ) ચાલે છે, ત્યારે જ સન શીઝ ફાધર કહેશે. તેમ આપણે પણ બીજા બધાની યાદ અંતર મન થી મિટાવી, એ એક જ અસલી પરમ પારલૌકિક પરમપિતા પરમાત્મા ની યાદ માં રહેવાનું છે, આમાં ઉઠતાં-બેસતાં, ખાતાં-પીતાં નિરંતર યાદ માં ચાલી શકીએ છીએ. આ યાદ થી જ કર્માતીત બનીએ છીએ. તો આ નેચરલ (વાસ્તવિક) યાદ ને જ અજપાજપ કહે છે. અચ્છા - ઓમ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - બાબા આવ્યા છે તમને બહુ જ રુચી થી ભણાવવાં , તમે પણ રુચિ થી ભણો - નશો રહે અમને ભણાવવા વાળા સ્વયં ભગવાન છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓનું ઉદ્દેશ્ય કે શુદ્ધ ભાવના કઈ છે?

ઉત્તર :- તમારું ઉદ્દેશ્ય છે - કલ્પ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાની જેમ ફરી થી શ્રીમત પર વિશ્વ માં સુખ અને શાંતિ નું રાજ્ય સ્થાપન કરવું. તમારી શુદ્ધ ભાવના છે કે શ્રીમત પર અમે આખાં વિશ્વની સદ્ગતિ કરીશું. તમે નશા થી કહો છો અમે બધાને સદ્ગતિ આપવા વાળા છીએ. તમને બાપ થી શાંતિ નું ઇનામ મળે છે. નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનવું જ ઇનામ લેવું છે.

ઓમ શાંતિ ! સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) જ્યારે ભણે છે તો ખુશી થી ભણે છે. શિક્ષક પણ બહુજ ખુશી થી, રુચિ થી ભણાવે છે. રુહાની બાળકો આ જાણે છે કે બેહદનાં બાપ જે શિક્ષક પણ છે, આપણને બહુજ રુચિ થી ભણાવે છે. તે ભણતર માં તો બાપ અલગ હોય છે , શિક્ષક અલગ હોય છે, જે ભણાવે છે. કોઈ-કોઈ નાં બાપ જ શિક્ષક હોય છે જે ભણાવે છે તો બહુજ રુચી થી ભણાવે છે કારણ કે તો પણ બ્લડ કનેક્શન (લોહીનો સંબંધ) હોય છે ને. પોતાનાં સમજીને બહુજ રુચિ થી ભણાવે છે. આ બાપ તમને કેટલાં રુચિ થી પણ ભણાવતાં હશે તો બાળકોએ પણ કેટલાં રુચિ થી ભણવું જોઈએ. ડાયરેક્ટ બાપ ભણાવે છે અને આ એક જ વાર આવીને ભણાવે છે. બાળકોને રુચિ ખુબ હોવી જોઈએ. બાબા ભગવાન આપણ ને ભણાવે છે અને દરેક વાત સારી રીતે સમજાવતાં રહે છે. કોઈ-કોઈ બાળકોને ભણતાં-ભણતાં વિચાર આવે છે આ શું છે, ડ્રામા માં આ આવાગમન નું ચક્ર છે. પરંતુ આ નાટક રચ્યું જ શા માટે? આનાથી શું ફાયદો? બસ ફક્ત આમ ચક્ર જ લગાડતા રહેશું, એનાથી તો છૂટી જઈએ તો સારું છે. જ્યારે જુએ છે આ તો ૮૪નું ચક્ર લગાવતા જ રહેવાનું છે તો આવાં-આવાં વિચારો આવે છે. ભગવાને આવો ખેલ કેમ રચ્યો છે, જે આવાગમન નાં ચક્રમાંથી છૂટી જ નથી શકતાં, આના કરતાં મોક્ષ મળી જાય. આવાં-આવાં વિચારો ઘણાં બાળકોને આવે છે. આ આવાગમન થી, દુઃખ સુખ થી છૂટી જઈએ. કહે છે આ ક્યારેય થઈ નથી શકતું. મોક્ષ પામવા માટે કોશિશ કરવી જ વેસ્ટ (વ્યર્થ) થઈ જાય છે. બાપે સમજાવ્યું છે એક પણ આત્મા પાર્ટ થી છૂટી નથી શકતી. આત્મા માં અવિનાશી પાર્ટ ભર્યો છે. તે છે જ અનાદિ અવિનાશી, બિલકુલ એક્ચ્યુરેટ એક્ટર્સ છે. એક પણ ઓછું-વધારે નથી થઈ શકતું. આપ બાળકોને બધું નોલેજ છે. આ ડ્રામાનાં પાર્ટ થી કોઈ છૂટી નથી શકતું. ન કોઈ મોક્ષ પામી શકે છે. બધાં ધર્મ વાળાઓએ નંબરવાર આવવાનું જ છે. બાપ સમજાવે છે આ બન્યો-બનાવેલ અવિનાશી ડ્રામા છે. તમે પણ કહો છો બાબા હવે જાણી ગયાં, કેવી રીતે અમે ૮૪ નું ચક્ર લગાવીએ છીએ. આ પણ સમજો છો પહેલાં-પહેલાં જે આવતાં હશે, તે ૮૪ જન્મ લેતાં હશે. પાછળ આવવા વાળા નાં જરૂર ઓછાં જન્મ હશે. અહીંયા તો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયા જરૂર બનવાની છે. બાબા દરેક વાત વારંવાર સમજાવતાં રહે છે કારણ કે નવાં-નવાં બાળકો આવતાં રહે છે. તેમને આગળ નું ભણવાનું કોણ ભણાવે. તો બાપ નવાં-નવાં ને જોઈ ફરી જૂની પોઇન્ટસ (વાત) જ રીપીટ કરે છે.

તમારી બુદ્ધિમાં બધું નોલેજ છે. જાણો છો શરૂ થી લઈને કેવી રીતે આપણે પાર્ટ ભજવતાં આવ્યા છીએ. તમે યથાર્થ રીતે જાણો છો, કેવી રીતે નંબરવાર આવીએ છીએ, કેટલાં જન્મ લઈએ છીએ. આ સમયે જ બાપ આવીને જ્ઞાનની વાતો સંભળાવે છે. સતયુગમાં તો છે જ પ્રાલબ્ધ. આ વાત આ સમયે તમને જ સમજાવાય છે. ગીતામાં પણ શરૂ માં પછી અંતમાં આ વાત આવે છે - મનમનાભવ. ભણાવાય છે સ્ટેટસ (પદ) પામવા માટે. આપ રાજા બનવાનાં માટે હવે પુરુષાર્થ કરો છો. બીજા ધર્મવાળાઓનું તો સમજાવ્યું છે-કે તે નંબરવાર આવે છે, ધર્મ સ્થાપક નાં પાછળ બધાએ આવવું પડે છે. રાજાઈ ની વાત નથી. એક જ ગીતા શાસ્ત્ર છે જેની ખુબ મહિમા છે. ભારતમાં જ બાપ આવીને સંભળાવે છે અને બધાની સદ્ગતિ કરે છે. તે ધર્મસ્થાપક જે આવે છે, તે જ્યારે મરે છે તો મોટાં-મોટાં તીર્થ બનાવી દે છે. હકીકત માં બધાનું તીર્થ આ ભારત જ છે જ્યાં બેહદનાં બાપ આવે છે. બાપે ભારતમાં જ આવીને સર્વની સદ્ગતિ કરી છે. બાપ કહે છે મને લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) કહો છો ને. હું તમને આ જુની દુનિયા, દુઃખની દુનિયાથી લિબરેટ (મુક્ત) કરી શાંતિધામ, સુખધામ માં લઈ જાઉં છું.

બાળકો જાણે છે બાબા અમને શાંતિધામ, સુખધામ લઈ જશે. બાકી બધાં શાંતિધામ જશે. દુઃખ થી બાપ આવીને લિબરેટ કરે છે. એમનો જન્મ-મરણ તો છે નહીં. બાપ આવ્યાં, પછી ચાલ્યાં જશે. એમનાં માટે એવું થોડી કહેશે કે મરી ગયાં. જેમ શિવાનંદ માટે કહેશે શરીર છોડી દીધું પછી ક્રિયાકર્મ કરે છે. આ બાપ ચાલ્યાં જશે તો એમનું ક્રિયાકર્મ, સેરેમની વગેરે કંઈ પણ નથી કરવાનું હોતું. એમનાં તો આવવાની પણ ખબર નથી પડતી. ક્રિયાકર્મ વગેરે ની તો વાત જ નથી. બીજા બધાં મનુષ્યો નો ક્રિયાકર્મ કરે છે. બાપ નો ક્રિયાકર્મ થતો નથી, એમને શરીર જ નથી. સતયુગમાં આ જ્ઞાન ભક્તિ ની વાતો હોતી નથી. આ હમણાં જ ચાલે છે બીજા બધાં ભક્તિ જ શીખવાડે છે. અડધોકલ્પ છે ભક્તિ પછી અડધાકલ્પ પછી બાપ આવીને જ્ઞાન નો વારસો આપે છે. જ્ઞાન કાંઈ ત્યાં સાથે નથી ચાલતું. ત્યાં બાપને યાદ કરવાની દરકાર જ નથી રહેતી. મુક્તિ માં છે. ત્યાં યાદ કરવાનું હોય છે શું? દુઃખ ની ફરિયાદ ત્યાં હોતી જ નથી. ભક્તિ પણ પહેલાં અવ્યભિચારી પછી વ્યભિચારી. આ સમયે તો અતિ વ્યભિચારી ભક્તિ છે, આને રૌરવ નર્ક કહેવાય છે. એકદમ તીખામાં તીખું નર્ક છે પછી બાપ આવીને તીખું સ્વર્ગ બનાવે છે. આ સમયે છે ૧૦૦ ટકા દુઃખ, પછી ૧૦૦ ટકા સુખ-શાંતિ હશે. આત્મા જઈને પોતાનાં ઘરે વિશ્રામ પામશે. સમજાવવામાં ઘણું સહજ છે. બાપ કહે છે હું આવું જ ત્યારે છું જ્યારે નવી દુનિયાની સ્થાપના કરી જૂની દુનિયાનો વિનાશ કરવાનો હોય છે. આટલું કાર્ય ફક્ત એક તો નહીં કરશે. ખ્રિસ્તગાર (સેવાધારી) ઘણાં જોઈએ. આ સમયે તમે બાપનાં ખ્રિસ્તગાર બાળકો બન્યાં છો. ભારતની ખાસ સાચી સેવા કરો છો. સાચાં બાપ સાચી સેવા શીખવાડે છે. પોતાનું પણ, ભારતનું પણ અને વિશ્વનું પણ કલ્યાણ કરો છો. તો કેટલું રુચિ થી કરવું જોઈએ. બાબા કેટલી રુચિ થી સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. હમણાં પણ સર્વની સદ્ગતિ થવાની છે જરૂર. આ છે શુદ્ધ અહંકાર, શુદ્ધ ભાવના.

તમે સાચી-સાચી સેવા કરો છો - પરંતુ ગુપ્ત. આત્મા કરે છે શરીર દ્વારા. તમને ઘણાં પૂછે છે - બી. કે. નો ઉદ્દેશ્ય શું છે? બોલો બી. કે. નો ઉદ્દેશ્ય છે વિશ્વમાં સતયુગી સુખ-શાંતિ નું સ્વરાજ્ય સ્થાપન કરવું. આપણે દર ૫ હજાર વર્ષ પછી શ્રીમત પર વિશ્વમાં શાંતિ સ્થાપન કરી વિશ્વ શાંતિ નું ઈનામ લઈએ છીએ. યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા ઈનામ લે છે. નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનવું ઓછું નામ છે શું! તેઓ શાંતિનું ઈનામ લઈને ખુશ થતાં રહે છે, મળતું કંઈ પણ નથી. સાચું-સાચું ઈનામ તો હમણાં આપણે બાપ થી લઈ રહ્યાં છીએ, વિશ્વની બાદશાહી નું. કહે છે ને ભારત અમારો ઊંચો દેશ છે. કેટલી મહિમા કરે છે. બધાં સમજે છે અમે ભારતનાં માલિક છીએ, પરંતુ માલિક છે ક્યાં. હમણાં આપ બાળકો બાબાની શ્રીમત થી રાજ્ય સ્થાપન કરો છો. હથિયાર તલવાર તો કંઈ નથી. દૈવીગુણ ધારણ કરો છો એટલે તમારું જ ગાયન પૂજન છે. અંબા ની જુઓ કેટલી પૂજા થાય છે. પરંતુ અંબા કોણ છે, બ્રાહ્મણ છે કે દેવતા... આ પણ ખબર નથી. અંબા, કાળી, દુર્ગા, સરસ્વતી વગેરે... એવાં બહુજ નામ છે. અહીંયા પણ નીચે અંબા નું નાનકડું મંદિર છે. અંબા ને બહુજ ભુજાઓ આપી દે છે. એવું તો છે નહીં. આને કહેવાય છે અંધવિશ્વાસ. કાઈસ્ટ, બુદ્ધ વગેરે આવ્યાં, તેમણે પોત-પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કર્યો, તિથિ-તારીખ બધું બતાવે છે. ત્યાં અંધવિશ્વાસ ની તો વાત જ નથી. અહીંયા ભારતવાસીઓને કાંઈ ખબર નથી - અમારો ધર્મ ક્યારે અને કોણે સ્થાપન કર્યો? એટલે કહેવાય છે અંધવિશ્વાસ. હમણાં તમે પૂજારી છો પછી પૂજ્ય બનો છો. તમારી આત્મા પણ પૂજ્ય તો શરીર પણ પૂજ્ય બને છે. તમારી આત્માની પણ પૂજા થાય છે પછી દેવતા બનો છો તો પણ પૂજા થાય છે. બાપ તો છે જ નિરાકાર. એ સદૈવ પૂજ્ય છે. તે ક્યારેય પૂજારી નથી બનતાં. આપ બાળકો માટે કહેવાય છે જાતે જ પૂજ્ય જાતે જ પુજારી. બાપ તો સદા પૂજ્ય છે, અહીં આવીને બાપ સાચી સેવા કરે છે. બધાં ને સદ્ગતિ આપે છે. બાપ કહે છે - હવે મામેકમ્ યાદ કરો. બીજા કોઈ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. અહીંયા તો મોટા-મોટા લખપતિ, કરોડપતિ જઈ અલ્લાહ-અલ્લાહ કરે છે. કેટલી અંધશ્રદ્ધા છે. બાપે તમને હમ સો નો અર્થ પણ સમજાવ્યો છે. તે તો કહી દે શિવોહમ્, આત્મા સો પરમાત્મા. હવે બાપે સુધાર કરી બતાવ્યું છે. હવે જજ (ન્યાય) કરો, ભક્તિમાર્ગમાં સાચું સાંભળ્યું છે કે હું સાચું બતાવું છું? હમ સો નો અર્થ બહુજ લાંબો-લચક છે. હમ સો બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય. હવે હમ સો નો અર્થ કયો સાચો છે? આપણે આત્મા ચક્ર માં આમ આવીએ છીએ. વિરાટ રૂપ નું ચિત્ર પણ છે, એમાં ચોટી બ્રાહ્મણ અને બાપ ને દેખાડ્યાં નથી. દેવતાઓ ક્યાંથી આવ્યાં? જન્મ ક્યાંથી થયો? કળયુગ માં તો છે શૂદ્રવર્ણ. સતયુગમાં ફટ થી દેવતા વર્ણ કેવી રીતે થયો? કાંઈ પણ સમજતાં નથી. ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્ય કેટલાં ફસાયેલાં રહે છે. કોઈએ ગ્રંથ વાંચી લીધો, વિચાર આવ્યો, મંદિર બનાવી લીધું બસ ગ્રંથ બેસી સંભળાવશે. અનેક મનુષ્ય આવી જાય, ઘણાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) બની જાય છે. ફાયદો તો કાંઈ પણ નથી થતો. બહુજ દુકાનો નીકળી (ઉભી થઈ) છે. હવે આ બધી દુકાન ખતમ થઈ જશે. આ દુકાનદારી બધી ભક્તિમાર્ગ માં છે, આનાથી બહુજ ધન કમાય છે. સન્યાસી કહે છે અમે બ્રહ્મચોગી,

તત્વયોગી છીએ. જેમ ભારતવાસી હકીકત માં છે દેવી-દેવતા ધર્મ નાં પરંતુ હિંદુ ધર્મ કહી દે છે. તેમ બ્રહ્મ તો તત્વ છે, જ્યાં આત્માઓ રહે છે. તેમણે પછી બ્રહ્મજ્ઞાની તત્વજ્ઞાની નામ રાખી દીધું છે. નહિં તો બ્રહ્મતત્વ છે રહેવાનું સ્થાન. તો બાપ સમજાવે છે કેટલી ભારે ભૂલો કરી દીધી છે. આ બધું છે ભ્રમ. હું આવીને બધાં ભ્રમ દૂર કરી દઉં છું. ભક્તિમાર્ગ માં કહે પણ છે હેં પ્રભુ તારી ગતિ ની મત ન્યારી છે. ગતિ તો કોઈ કરી ન શકે. મતો તો અનેકાનેક ની મળે છે. અહીંયા ની મત કેટલો કમાલ કરી દે છે. આખાં વિશ્વને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરી દે છે.

હવે આપ બાળકોને બુદ્ધિ માં છે, આટલાં બધાં ધર્મ કેવી રીતે આવે છે! પછી આત્માઓ કેવી રીતે પોત-પોતાનાં સેક્શન (વિભાગ) માં જઈને રહે છે. આ બધું ડ્રામામાં નોંધ છે. આ પણ બાળકો જાણે છે - દિવ્ય દૃષ્ટિ દાતા એક બાપ જ છે. બાબા ને કહ્યું - આ દિવ્ય દૃષ્ટિ ની ચાવી મને આપી દો તો હું કોઈ ને સાક્ષાત્કાર કરાવી દઉં. બોલ્યા - નહીં, આ ચાવી કોઈને મળી નથી શકતી. તેનાં બદલામાં તમને પછી વિશ્વની બાદશાહી આપું છું. હું નથી લેતો. મારો જ પાર્ટ છે સાક્ષાત્કાર કરાવવાનો. સાક્ષાત્કાર થવાથી કેટલાં ખુશ થઈ જાય છે. મળતું કંઈ પણ નથી. એવું નથી કે સાક્ષાત્કાર થી કોઈ નિરોગી બની જાય છે કે ધન મળી જાય છે. ના, મીરાને સાક્ષાત્કાર થયો પરંતુ મુક્તિ ને થોડી પામી. મનુષ્ય સમજે છે તે વૈકુંઠમાં જ રહેતી હતી. પરંતુ વૈકુંઠ કૃષ્ણપુરી છે ક્યાં. આ બધું છે સાક્ષાત્કાર. બાપ બેસી બધી વાતો સમજાવે છે. આમને પણ પહેલાં-પહેલાં વિષ્ણુ નો સાક્ષાત્કાર થયો તો બહુ જ ખુશ થઈ ગયાં. તે પણ જ્યારે જોયું કે હું મહારાજા બનું છું. વિનાશ પણ જોયો પછી રાજાઈ ને પણ જોઈ ત્યારે નિશ્ચય બેઠો ઓહો! હું તો વિશ્વનો માલિક બનું છું. બાબા ની પ્રવેશતા થઈ ગઈ. બસ બાબા આ બધું તમે લઈ લો, મને તો વિશ્વની બાદશાહી જોઈએ. તમે પણ આ સોદો કરવા આવ્યાં છો ને. જે જ્ઞાન ઉઠાવે છે એમની પછી ભક્તિ છૂટી જાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દૈવી ગુણ ધારણ કરી શ્રીમત પર ભારતની સાચી સેવા કરવાની છે. પોતાનું, ભારત નું અને આખાં વિશ્વ નું કલ્યાણ બહુજ-બહુજ રુચિ થી કરવાનું છે.
2. ડ્રામા ની અનાદિ અવિનાશી નોંધ ને યથાર્થ સમજી કોઈ પણ સમય વ્યર્થ કરવા વાળો પુરુષાર્થ નથી કરવાનો. વ્યર્થ વિચાર પણ નથી ચલાવવાનાં.

વરદાન :- એકાગ્રતા નાં અભ્યાસ દ્વારા એકરસ સ્થિતિ બનાવવા વાળા સર્વ સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ.

જ્યાં એકાગ્રતા છે ત્યાં સ્વતઃ એકરસ સ્થિતિ છે. એકાગ્રતા થી સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ નું વ્યર્થપણું સમાપ્ત થઈ જાય છે અને સમર્થપણું આવી જાય છે. એકાગ્રતા અર્થાત્ એક જ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ માં સ્થિત રહેવું. જે એક બીજ રુપી સંકલ્પ માં આખો વૃક્ષ રુપી વિસ્તાર સમાયેલો છે. એકાગ્રતા ને વધારો તો સર્વ પ્રકારની હલચલ સમાપ્ત થઈ જશે. બધાં સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ સહજ સિદ્ધ થઈ જશે. આનાં માટે એકાંતવાસી બનો.

સ્લોગન :- એકવાર કરેલી ભૂલ ને વારંવાર વિચારવી અર્થાત્ ડાઘ પર ડાઘ લગાડવો, એટલે વીતી (ભૂતકાળ) ને બિંદી લગાવો.

“ મીઠા બાળકો - સવારે - સવારે ઉઠી બાબા થી મીઠી - મીઠી વાતો કરો , વિચાર સાગર મંથન કરવા માટે સવાર નો સમય ખુબ સરસ છે ”

પ્રશ્ન :- ભક્ત પણ ભગવાન ને સર્વશક્તિમાન્ કહે છે અને આપ બાળકો પણ, પરંતુ બંને માં અંતર શું છે?
ઉત્તર :- તે કહે છે ભગવાન તો જે ઈચ્છે તે કરી શકે છે. બધુંજ એમનાં હાથમાં છે. પરંતુ તમે જાણો છો બાબાએ કહ્યું છે હું પણ ડ્રામાનાં બંધન માં બંધાયેલો છું. ડ્રામા સર્વશક્તિમાન્ છે. બાપ ને સર્વશક્તિમાન્ એટલે કહેવાય છે કારણ કે એમની પાસે સર્વને સદગતિ આપવાની શક્તિ છે. એવું રાજ્ય સ્થાપન કરે જેને ક્યારેય કોઈ છીનવી નથી શકતું.

ઓમ શાંતિ ! કોણે કહ્યું? બાબાએ. ઓમ શાંતિ - આ કોણે કહ્યું? દાદાએ. હવે આપ બાળકોએ આ જાણ્યું છે. ઊંચે થી ઊંચા ની મહિમા તો ખુબ ભારે છે. કહે છે સર્વશક્તિમાન્ છે તો શું નથી કરી શકતાં. હવે આ ભક્તિમાર્ગ વાળા તો સર્વશક્તિમાન્ નો અર્થ ખુબ ભારે નીકાળતાં હશે. બાપ કહે છે ડ્રામા અનુસાર બધુંજ થાય છે, હું કાંઈ પણ કરતો નથી. હું પણ ડ્રામાનાં બંધનમાં બંધાયેલો છું. ફક્ત તમે બાપને યાદ કરવાથી સર્વશક્તિમાન્ બની જાઓ છો. પવિત્ર બનવાથી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જાઓ છો. બાપ સર્વશક્તિમાન્ છે, એમને શીખવાડવાનું હોય છે. બાળકો, મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે પછી સર્વશક્તિમાન્ બની વિશ્વ પર રાજ્ય કરશો. શક્તિ નહીં હશે તો રાજ્ય કેવી રીતે કરશો. શક્તિ મળે છે યોગ થી એટલે ભારતનો પ્રાચીન યોગ ખુબ ગવાય છે. આપ બાળકો નંબરવાર યાદ કરી વધારે ખુશી માં આવો છો. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ બાપ ને યાદ કરવાથી વિશ્વ પર રાજ્ય પ્રાપ્ત કરી શકીએ છીએ. કોઈની તાકાત નથી જે છીનવી શકે. ઊંચે થી ઊંચા બાપની મહિમા બધાં કરે છે પરંતુ સમજતાં કાંઈ નથી. એક પણ મનુષ્ય નથી જેમને એ ખબર હોય કે આ નાટક છે. જો સમજતાં હોય કે નાટક છે તો શરૂ થી અંત સુધી તે યાદ આવવું જોઈએ. નહીં તો નાટક કહેવું જ ખોટું થઈ જાય છે. કહે પણ છે આ નાટક છે, અમે પાર્ટ ભજવવાં આવ્યાં છીએ. તો એ નાટકનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને પણ જાણવું જોઈએ ને. એમ પણ કહે છે અમે ઉપર થી આવીએ છીએ ત્યારે તો વૃદ્ધિ થતી રહે છે ને. સતયુગ માં તો થોડાં મનુષ્ય હતાં. આટલી બધી આત્માઓ ક્યાંથી આવી, આ કોઈ સમજતાં નથી કે આ અનાદિ બન્યો-બનેલ અવિનાશી ડ્રામા છે. જે આદિ થી અંત સુધી રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થતો રહે છે. તમે બાયોસ્કોપ શરૂ થી અંત સુધી જુઓ પછી બીજી વાર રિપીટ કરી ને જો જોશો તો ચક્ર જરૂર હૂબહૂ રિપીટ થશે. જરા પણ ફરક નહીં હશે.

બાપ મીઠા-મીઠા બાળકોને કેવી રીતે બેસી સમજાવે છે. કેટલાં મીઠા બાપ છે. બાબા તમે કેટલાં મીઠા છો. બાબા બસ, હવે તો અમે ચાલીએ છીએ પોતાનાં સુખધામ માં. હવે આ ખબર પડી છે કે આત્મા પાવન બની જશે તો દૂધ પણ ત્યાં પાવન મળશે. શ્રેષ્ઠાચારી માતાઓ ખુબ મીઠી હોય છે, સમય પર બાળકોને જાતેજ દૂધ પીવડાવે છે. બાળકોને રડવાની દરકાર નથી હોતી. એવું-એવું આ પણ વિચાર સાગર મંથન કરવાનું હોય છે. સવારે બાબા સાથે વાતો કરવાથી ખુબ મજા આવે છે. બાબા તમે કેટલી સારી યુક્તિ બતાવો છો, શ્રેષ્ઠાચારી રાજ્ય સ્થાપન કરવાની. પછી અમે શ્રેષ્ઠાચારી માતાઓનાં ખોળામાં જઈશું. અનેકવાર અમે જ તે નવી સૃષ્ટિમાં ગયાં છીએ. હવે અમારા ખુશી નાં દિવસો આવે છે. આ ખુશી નો ખોરાક છે એટલે ગાયન પણ છે અતીન્દ્રિય સુખ પૂછવું હોય તો ગોપ-ગોપીઓથી પૂછો. હવે આપણને બેહદનાં બાપ મળ્યાં છે. આપણને ફરી થી સ્વર્ગનાં માલિક શ્રેષ્ઠાચારી બનાવે છે. કલ્પ-કલ્પ આપણે પોતાનું રાજ્ય-ભાગ્ય લઈએ છીએ. હાર ખાઈએ છીએ પછી જીત પામીએ છીએ. હવે બાપ ને યાદ કરવાથી જ રાવણ પર જીત પામવાની છે પછી આપણે પાવન બની જઈશું. ત્યાં લડાઈ દુઃખ વગેરે નું નામ નથી, કોઈ ખર્ચો નથી. ભક્તિમાર્ગ માં જન્મ-જન્માંંતર કેટલાં ખર્ચાં કર્યાં, કેટલાં ધક્કા ખાધાં, કેટલાં ગુરુ કર્યાં છે. હવે પછી આડધાકલ્પ આપણે કોઈ ગુરુ નહીં કરીશું. શાંતિધામ, સુખધામ જઈશું. બાપ કહે છે તમે સુખધામ નાં રાહી છો. હવે દુઃખધામ થી સુખધામ માં જવાનું છે. વાહ અમારા બાબા, કેવી રીતે અમને ભણાવી રહ્યાં છે. આપણું યાદગાર પણ અહીંયા છે. આ તો ખુબ વઠ્ઠર (અદ્ભુત) છે. આ દેલવાડા મંદિરની તો અપરમપાર મહિમા છે. હમણાં આપણે રાજ્યોગ શીખીએ છીએ. તેનું યાદગાર તો જરૂર

બનશે ને. આ હૂબહૂ આપણું યાદગાર છે. બાબા, મમ્મા અને બાળકો બેઠાં છે. નીચે યોગ શીખી રહ્યાં છે, ઉપર માં સ્વર્ગની રાજાઈ છે. ઝાડ માં પણ કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. બાબાએ કેવી રીતે સાક્ષાત્કાર કરાવી પછી ચિત્ર બેસી બનાવડાવ્યાં છે. બાબાએ જ સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો અને પછી સુધાર પણ કર્યો. કેટલું વઠ્ઠર છે. બધું નવું નોલેજ છે. કોઈને પણ આ નોલેજ ની ખબર નથી. બાપ જ બેસી સમજાવે છે, મનુષ્ય કેટલાં તમોપ્રધાન બનતાં જાય છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ વધતી જાય છે. ભક્તિ પણ વૃદ્ધિને પામતાં-પામતાં તમોપ્રધાન બનતી જાય છે. અહીંયા હવે તમે સતોપ્રધાન બનવાનો પુરુષાર્થ કરો છો. ગીતામાં પણ અક્ષર છે મનમનાભવ. ફક્ત એ નથી જાણતાં કે ભગવાન કોણ છે. હવે આપ બાળકોએ સવારે-સવારે ઉઠીને વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે કે મનુષ્યોને ભગવાન નો પરિચય કેવી રીતે આપીએ. ભક્તિ માં પણ મનુષ્ય સવારે-સવારે ઉઠીને કોઠી માં બેસી ભક્તિ કરે છે. તે પણ વિચાર સાગર મંથન થયું ને. હવે તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળે છે. બાપ ત્રીજું નેત્ર આપવાની કથા સંભળાવે છે. આને જ પછી તીજરી ની કથા કહી દીધું છે. તીજરી ની કથા, અમરકથા, સત્ય નારાયણ ની કથા પણ પ્રખ્યાત છે. સંભળાવવા વાળા એક જ બાપ છે જે પછી ભક્તિમાર્ગ માં ચાલે છે. જ્ઞાન થી આપ બાળકો સાલવેન્ટ (ભરપુર) બનો છો, એટલે દેવતાઓને પદમપતિ કહે છે. દેવતાઓ ખુબ ધનવાન, પદમપતિ બને છે. કળયુગ ને પણ જુઓ અને સતયુગ ને પણ જુઓ - રાત-દિવસ નું અંતર છે. આખી દુનિયા ની સફાઈ થવામાં સમય લાગે છે ને. આ બેહદની દુનિયા છે. ભારત છે જ અવિનાશી ખંડ. આ ક્યારેય પ્રાય:લોપ થતો નથી. એક જ ખંડ રહે છે-અડધોકલ્પ. પછી બીજા ખંડ ઇમર્જ (જાગૃત) થશે નંબરવાર. આપ બાળકોને કેટલું જ્ઞાન મળે છે. બોલો - દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી કેવી રીતે ચક્ર લગાવે છે - આવીને સમજો. પ્રાચીન ઋષિ મુનિઓનું કેટલું માન છે, પરંતુ તે પણ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. તે હઠયોગી છે. હાં, બાકી તેમનામાં પવિત્રતા ની તાકાત છે જેનાથી ભારત ને થમાવે છે. નહીં તો ભારત ખબર નહીં શું થઈ જાત. મકાન નું સારકામ વગેરે કરાવાય છે ને - તો શોભા થાય છે. ભારત મહાન પવિત્ર હતું, હવે તે જ પતિત બન્યું છે. ત્યાં તમારું સુખ પણ ખુબ સમય ચાલે છે. તમારી પાસે ખુબ ધન રહે છે. તમે ભારતમાં જ રહેતાં હતાં. તમારું રાજ્ય હતું, કાલ ની વાત છે. પછી પાછળ અન્ય ધર્મ આવ્યાં છે. તેમણે આવી ને કંઈક સુધાર કરી પોતાનું નામ પ્રસિદ્ધ કર્યું છે. હવે તે પણ બધાં તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. હવે આપ બાળકોને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. આ બધી વાતો નવાં ને નથી સંભળાવવાની. પહેલાં-પહેલાં તો બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. બાપનું નામ, રૂપ, દેશ, કાળ જાણો છો? ઊંચે થી ઊંચા બાપનો પાર્ટ (ભૂમિકા) તો પ્રસિદ્ધ થાય છે ને. હવે તમે જાણો છો - એ બાપ જ આપણને ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપી રહ્યાં છે. તમે ફરીથી પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. આપ બાળકો મારા મદદગાર છો. તમે પવિત્ર બનો છો. તમારા માટે પવિત્ર દુનિયા જરૂર સ્થાપન થવાની છે. તમે આ લખી શકો છો કે જૂની દુનિયા બદલાઈ રહી છે. પછી આ સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી રાજ્ય હશે. પછી રાવણ રાજ્ય થશે. ચિત્રો પર સમજાવવાનું ખુબ મીઠું લાગે છે, આમાં તિથિ-તારીખ બધું લખેલું છે. ભારતનો પ્રાચીન રાજયોગ એટલે યાદ. યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થાય છે અને ભણતર થી પદ મળે છે. દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. હાં, એટલું જરૂર છે માયા નાં તોફાન આવશે. સવારે ઉઠીને બાબા સાથે વાતો કરવી ખુબ સારું છે. ભક્તિ અને જ્ઞાન બંનેનાં માટે આ સમય સારો છે. મીઠી-મીઠી વાતો કરવી જોઈએ. હવે આપણે શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયામાં જઈશું. ઘરડાઓનાં દિલ માં તો આ રહે છે ને કે અમે શરીર છોડી ગર્ભ માં જઈશું. બાબા કેટલો નશો ચઢાવે છે. આવી-આવી વાતો બેસી ને કરો તો પણ તમારું જમા થઈ જાય. શિવબાબા આપણને નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનાવી રહ્યાં છે. પહેલાં-પહેલાં આપણે આવીએ છીએ, આખો ઓલરાઉન્ડ (સર્વાંગી) પાર્ટ આપણે ભજવ્યો છે. હવે બાબા કહે છે આ છી-છી વસ્ત્ર ને છોડી દો. દેહ સહિત આ આખી દુનિયા ને ભૂલી જાઓ. આ છે બેહદ નો સંન્યાસ. ત્યાં પણ તમે ઘરડા થશો તો સાક્ષાત્કાર થશે - અમે બાળક બનીએ છીએ. ખુશી થાય છે. બાળપણ તો સૌથી સારું છે. આવું-આવું સવારે બેસી વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. પોઇન્ટસ (જ્ઞાન) નીકળશે તો તમને ખુશી થશે. ખુશી માં કલાક-દોઢ કલાક વીતી જાય છે. જેટલી પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) થતી જશે એટલી ખુશી વધતી જશે. ખુબ મજા આવશે અને પછી હરતાં-ફરતાં યાદ કરવાનાં છે. કુરસદ ખુબ છે, હાં વિધ્ન પડશે, એમાં કોઈ શંકા નથી. ધંધામાં મનુષ્ય ને નિંદર નથી આવતી. સુસ્ત લોકો નિંદર કરે છે. તમે જેટલું થઈ શકે શિવબાબા ને જે યાદ કરતાં રહો. તમને બુદ્ધિમાં રહે છે શિવબાબાનાં માટે અમે ભોજન બનાવીએ છીએ. શિવબાબા નાં માટે અમે આ કરીએ છીએ. ભોજન પણ શુદ્ધિ થી બનાવવાનું છે. એવી ચીજ ન હોય જેનાથી ખિટપિટ થઈ જાય. બાબા સ્વયં પણ યાદ કરે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની

બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સવારે-સવારે ઉઠીને બાબા સાથે મીઠી-મીઠી વાતો કરવાની છે. રોજ ખુશી નો ખોરાક ખાતા અતીન્દ્રિય સુખનો અનુભવ કરવાનો છે.
2. સતયુગ રાજધાની સ્થાપન કરવામાં બાપ નાં પૂરા મદદગાર બનવાનાં માટે પાવન બનવાનું છે, યાદ થી વિકર્મ વિનાશ કરવાનાં છે, ભોજન પણ શુદ્ધિ થી બનાવવાનું છે.

વરદાન :- સ્વ સ્થિતિ દ્વારા પરિસ્થિતિઓ પર વિજય પ્રાપ્ત કરવા વાળા સંગમયુગી વિજયી રત્ન ભવ પરિસ્થિતિઓ પર વિજય પ્રાપ્ત કરવાનું સાધન છે સ્વ-સ્થિતિ. આ દેહ પણ પર છે, સ્વ નથી. સ્વ સ્થિતિ કે સ્વધર્મ સદા સુખ નો અનુભવ કરાવે છે અને પ્રકૃતિ-ધર્મ અર્થાત્ પર ધર્મ અથવા દેહ ની સ્મૃતિ કોઈને કોઈ પ્રકાર નાં દુઃખનો અનુભવ કરાવે છે. તો જે સદા સ્વ સ્થિતિમાં રહે છે તે સદા સુખ નો અનુભવ કરે છે, તેની પાસે દુઃખ ની લહેર આવી નથી શકતી. તે સંગમયુગી વિજયી રત્ન બની જાય છે.

સ્લોગન :- પરિવર્તન શક્તિ દ્વારા વ્યર્થ સંકલ્પો નાં પ્રવાહ નો ફોર્સ (બળ) સમાપ્ત કરો.

માતેશ્વરી જી નાં અણમોલ મહાવાક્ય

“ આ અવિનાશી ઈશ્વરીય જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે કોઈ પણ ભાષા શીખવી નથી પડતી ”

આપણું જે ઈશ્વરીય જ્ઞાન છે તે ખુબજ સહજ અને મીઠું છે, આનાથી જન્મ-જન્માંંતર નાં માટે કમાણી જમા થાય છે. આ જ્ઞાન એટલું સહજ છે જે કોઈ પણ મહાન આત્મા, અહિલ્યા જેવી પથ્થર બુદ્ધિ, કોઈ પણ ધર્મવાળા બાળક થી લઈને વૃદ્ધ સુધી કોઈ પણ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. જુઓ, આટલું સહજ હોવા છતાં પણ દુનિયા વાળા આ જ્ઞાન ને ખુબ ભારે સમજે છે. કોઈ સમજે છે જ્યારે અમે ખુબ વેદ, શાસ્ત્ર, ઉપનિષદ ભણીને મોટા-મોટા વિદ્વાન બનીએ, તેનાં માટે પછી ભાષા શીખવી પડે. ખુબ હઠયોગ કરે ત્યારે જ પ્રાપ્તિ થઈ શકશે પરંતુ આ તો આપણે પોતાનાં અનુભવ થી જાણી ચૂક્યા છીએ કે આ જ્ઞાન ખુબજ સહજ અને સરળ છે કારણ કે સ્વયં પરમાત્મા ભણાવી રહ્યાં છે, આમાં ન કોઈ હઠક્રિયા, ન જપ તપ, ન શાસ્ત્રવાદી પંડિત બનવાનું, ન કોઈ આનાં માટે સંસ્કૃત ભાષા શીખવાની જરૂર છે, આ તો નેચરલ (સ્વભાવિક) આત્મા ને પોતાનાં પરમપિતા પરમાત્મા ની સાથે યોગ લગાવવાનો છે. ભલે કોઈ આ જ્ઞાન ને ન પણ ધારણ કરી શકે તો પણ ફક્ત યોગ થી પણ ખુબ ફાયદો થશે. આનાથી એક તો પવિત્ર બનાય છે, બીજું પછી કર્મબંધન ભસ્મીભૂત થાય છે અને કર્માતીત બનાય છે, એટલી તાકાત છે આ સર્વશક્તિવાન પરમાત્માની યાદ માં. ભલે એ પોતાનાં સાકાર બ્રહ્મા તન દ્વારા આપણને યોગ શીખવાડી રહ્યાં છે પરંતુ યાદ છતાં પણ ડાયરેક્ટ એ જ્યોતિ સ્વરૂપ શિવ પરમાત્મા ને કરવાનાં છે, એ યાદ થી જ કર્મબંધન નો મેલ ઉતરશે. અચ્છા. ઓમ્ શાંતિ.

“ મીઠા બાળકો - તમે જ્યારે કોઈને પણ સમજાવો છો કે ભાષણ કરો છો તો બાબા - બાબા કહી ને સમજાવો , બાપની મહિમા કરો ત્યારે તીર લાગશે ”

પ્રશ્ન :- બાબા ભારતવાસી બાળકો થી વિશેષ કયો પ્રશ્ન પૂછે છે?

ઉત્તર :- આપ ભારતવાસી બાળકો જે આટલાં સાહુકાર હતાં, સર્વગુણ સંપન્ન ૧૬ કળા સંપૂર્ણ દેવતા ધર્મ નાં હતાં, તમે પવિત્ર હતાં, કામ કટારી નહોતાં ચલાવતાં, ખુબ ધનવાન હતાં. પછી તમે આટલું દેવાળું કેવી રીતે કાઢ્યું છે - કારણ ની ખબર છે? બાળકો, તમે ગુલામ કેવી રીતે બની ગયાં? આટલી બધી ધન-સંપત્તિ ક્યાં ગુમાવી દીધી? વિચાર કરો તમે પાવન થી પતિત કેવી રીતે બની ગયાં? આપ બાળકો પણ આવી-આવી વાતો બાબા-બાબા કહી બીજાને પણ સમજાવો - તો સહજ સમજી જશે.

ઓમ્ શાંતિ ! ઓમ્ શાંતિ કહેવાથી પણ બાપ જરૂર યાદ આવવા જોઈએ. બાપ નું પહેલું-પહેલું કહેવું છે મનમનાભવ. જરૂર પહેલાં પણ કહ્યું છે ત્યારે તો હમણાં પણ કહે છે ને. આપ બાળકો બાપને જાણો છો, જ્યારે ક્યાંય સભામાં ભાષણ કરવાં જાઓ છો, તો લોકો તો બાપને જાણતાં નથી. તો તેમને પણ એવું કહેવું જોઈએ કે શિવબાબા કહે છે, એ જ પતિત-પાવન છે. જરૂર પાવન બનાવવા માટે અહીં આવી ને સમજાવે છે. જેમ બાબા અહીંયા તમને કહે છે - હેં બાળકો, તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવ્યાં હતાં, તમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા વિશ્વનાં માલિક હતાં, એમ તમારે પણ બોલવું જોઈએ કે બાબા આ કહે છે. આવાં ભાષણનાં કોઈનાં સમાચાર આવ્યાં નથી. શિવબાબા કહે છે મને ઊંચે થી ઊંચ માનો છો , પતિત-પાવન પણ માનો છો, હું આવું પણ છું ભારતમાં અને રાજયોગ શીખવાડવાં આવું છું, કહું છું મામેકમ યાદ કરો, મુજ ઊંચ બાપ ને યાદ કરો કારણકે તે બાપ આપવા વાળા દાતા છે. બરાબર ભારત માં તમે વિશ્વનાં માલિક હતાં ને. બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. બાપ આપણને બાળકોને સમજાવે છે, અમે પછી તમને સમજાવીએ છીએ. બાબા કહે છે આપ ભારતવાસી કેટલા સાહુકાર હતાં. સર્વગુણ સંપન્ન ૧૬ કળા સંપૂર્ણ દેવતા ધર્મ હતાં, આપ પવિત્ર હતાં, કામ કટારી ચલાવતાં ન હતાં. બહુ જ ધનવાન હતાં. બાપ કહે છે તમે આટલું દેવાળું કેવી રીતે કાઢ્યું છે - કારણ ની ખબર છે? તમે વિશ્વ નાં માલિક હતાં. હવે તમે વિશ્વ નાં ગુલામ કેમ બન્યાં છો? બધાં થી કર્જો લેતાં રહો છો. આટલાં બધાં પૈસા ક્યાં ગયાં? જેમ બાબા ભાષણ કરી રહ્યાં છે એમ તમે પણ ભાષણ કરો તો અનેકોને આકર્ષણ થાય. તમે લોકો બાબા ને યાદ નથી કરતાં તો કોઈ ને તીર લાગતું નથી. તે તાકાત નથી મળતી. નહિં તો તમારું એક પણ ભાષણ એવું સાંભળે તો કમાલ થઈ જાય. શિવબાબા સમજાવે છે ભગવાન તો એક જ છે. જે દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે, નવી દુનિયા સ્થાપન કરવા વાળા છે. આ જ ભારત પર સ્વર્ગ હતું. હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ હતાં, એક જ રાજ્ય હતું. બધાં ક્ષીરખંડ હતાં. જેમ બાપની મહિમા અપરમપાર છે, તેમ ભારતની મહિમા પણ અપરમપાર છે. ભારતની મહિમા સાંભળીને ખુશ થશે. બાપ બાળકોથી પૂછે છે - આટલી ધન-સંપત્તિ ક્યાં ગુમાવી દીધી? ભક્તિમાર્ગમાં તમે કેટલો ખર્ચો કરતાં આવ્યાં છો? કેટલાં મંદિર બનાવો છો. બાબા કહે છે વિચાર કરો - તમે પાવન થી પતિત કેવી રીતે બન્યાં છો? કહો પણ છો ને - બાબા દુઃખ માં તમારું સિમરણ કરીએ છીએ, સુખ માં નથી કરતાં. પરંતુ દુઃખી તમને બનાવે કોણ છે? ઘડી-ઘડી બાબા નું નામ લેતાં રહો. તમે બાબા નો સંદેશ આપો છો. બાબા કહે છે - મેં તો સ્વર્ગ, શિવાલય સ્થાપન કર્યું, સ્વર્ગ માં આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું ને. તમે આ પણ ભૂલી ગયાં છો. તમને એ પણ ખબર નથી કે રાધે-કૃષ્ણ જ સ્વયંવર પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. કૃષ્ણ જે વિશ્વનાં માલિક હતાં, તેમને કલંક બેસી લગાડો છો, મારા પર પણ કલંક લગાડો છો. હું તમારો સદ્ગતિ દાતા, તમે મને કૂતરાં, બિલાડી, કણ-કણ માં કહી દો છો. બાબા કહે છે તમે કેટલાં પવિત્ર બની ગયાં છો. બાપ કહે છે સર્વ નો સદ્ગતિ દાતા, પતિત-પાવન હું છું. તમે પછી પતિત-પાવનની ગંગા કહી દો છો. મારાથી યોગ ન લગાડવાથી તમે વધારે જ પતિત બની જાઓ છો. મને યાદ કરો તો તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે. ઘડી-ઘડી બાબા નું નામ લઈ ને સમજાવો તો શિવબાબા યાદ રહેશે. બોલો, અમે બાપની મહિમા કરીએ છીએ, બાપ પોતે કહે છે હું કેવી રીતે સાધારણ પતિત તન માં અનેક જન્મોનાં અંતમાં આવું છું. આમનાં જ અનેક જન્મ

છે. આ હવે મારાં બન્યાં છે તો આ રથ દ્વારા તમને સમજાવું છું. આ પોતાનાં જન્મોને નથી જાણતાં. ભાગીરથ આ છે, આમની પણ વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં હું આવું છું. શિવબાબા આવું સમજાવે છે. આવું ભાષણ કોઈનું સાંભળ્યું નથી. બાબાનું તો નામ જ નથી લેતાં. આખો દિવસ બાબા ને તો બિલકુલ યાદ જ નથી કરતાં. ઝરમુઈ-ઝઘમુઈ માં લાગ્યાં રહે છે અને લખે છે કે અમે આવું ભાષણ કર્યું, અમે આ સમજાવ્યું. બાબા સમજાવે છે હમણાં તો તમે કીડી જેવાં છો. મકોડા પણ નથી બન્યાં અને અહંકાર કેટલો રહે છે. સમજતા નથી કે શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા કહે છે. શિવબાબા ને તમે ભૂલી જાઓ છો. બ્રહ્મા પર ઝટ બગડે છે. બાપ કહે છે - તમે મને જ યાદ કરો, તમારું કામ છે મારાથી. મને યાદ કરો છો ને. પરંતુ તમને પણ ખબર નથી કે બાપ શું ચીજ છે, ક્યારે આવે છે. ગુરુ લોકો તમને કહે છે કે કલ્પ લાખો વર્ષનું છે અને બાપ કહે છે કે કલ્પ છે જ ૫ હજાર વર્ષ નું. જૂની દુનિયા સો પછી નવી થાય છે. નવી તો પછી જૂની થાય છે. હવે નવી દિલ્હી છે ક્યાં? દિલ્હી તો જ્યારે પરિસ્થાન હશે ત્યારે નવી દિલ્હી કહેશું. નવી દુનિયામાં નવી દિલ્હી હતી, જમુના ઘાટ ઉપર. તેનાં પર લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મહેલ હતાં. પરીસ્થાન હતું. હવે તો કબ્રસ્તાન થવાનું છે, બધાં દફન થઈ (માટીમાં મળી) જવાનાં છે એટલે બાપ કહે છે - મુજ ઊંચે થી ઊંચા બાપને યાદ કરો તો પાવન બનશો. હંમેશા આમ બાબા-બાબા કહી ને સમજાવો. બાબા નામ નથી લેતાં એટલે તમારું કોઈ સાંભળતું નથી. બાબાની યાદ ન હોવાથી તમારામાં બળ નથી ભરાતું. દેહ-અભિમાન માં તમે આવી જાઓ છો. બાંધેલીઓ જે માર ખાય છે તે તમારા થી વધારે યાદ માં રહે છે, કેટલું પોકારે છે. બાપ કહે છે તમે બધી દ્રૌપદીઓ છો ને. હવે તમને નગ્ન થવાથી બચાવે છે. માતાઓ પણ એવી કોઈ હોય છે જેમને કલ્પ પહેલાં પણ પૂતના વગેરે નામ અપાયા હતાં. તમે ભૂલી ગયાં છો.

બાપ કહે છે ભારત જ્યારે શિવાલય હતું તો એને સ્વર્ગ કહેવાતું હતું. અહીં પછી જેમની પાસે મકાન વિમાન વગેરે છે તે સમજે છે અમે સ્વર્ગમાં છીએ. કેટલાં મૂઢમતી છે. દરેક વાત માં બોલો, બાબા કહે છે. આ હઠયોગી તમને મુક્તિ થોડી આપી શકે છે. જ્યારે સર્વનાં સદગતિ દાતા એક છે પછી ગુરુ શા માટે કરો છો? શું તમને સન્યાસી બનવું છે કે હઠયોગ શીખીને બ્રહ્મમાં લીન થવું છે? લીન તો કોઈ થઈ નથી શકતું. પાર્ટ બધાએ ભજવવાનો છે. બધાં એક્ટર્સ અવિનાશી છે. આ અનાદિ અવિનાશી ડ્રામા છે, મોક્ષ કોઈને મળી કેવી રીતે શકે છે. બાપ કહે છે હું આ સાધુઓનો પણ ઉધાર કરવા આવું છું. પછી પતિત-પાવની ગંગા કેવી રીતે હોઈ શકે. પતિત-પાવન તમે મને કહો છો ને. તમારો મારાથી યોગ તૂટવાથી આ હાલ (દશા) થયો છે. હવે ફરી મારાથી યોગ લગાડો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. મુક્તિધામમાં પવિત્ર આત્માઓ રહે છે. હમણાં તો આખી દુનિયા પતિત છે. પાવન દુનિયાની તો તમને ખબર જ નથી. તમે બધાં પૂજારી છો, પૂજ્ય એક પણ નથી. તમે બાબાનું નામ લઈને બધાને સજાગ (જાગૃત) કરી શકો છો. બાપ જે વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે - એમની તમે ઝલાનિ બેસીને કરો છો. શ્રી કૃષ્ણ નાનો બાળક, સર્વગુણ સંપન્ન તે આવાં ધંધા કેવી રીતે બેસી કરશે. અને કૃષ્ણ બધાનાં ફાધર કેવી રીતે થઈ શકે. ભગવાન તો એક જ હોય છે ને. જ્યાં સુધી મારી શ્રીમત પર નહીં ચાલશે તો કાટ કેવી રીતે ઉતરશે. તમે બધાની પૂજા કરતાં રહો છો તો શું હાલત થઈ ગઈ, એટલે પછી મારે આવવું પડે છે. તમે કેટલાં ધર્મ કર્મ ભ્રષ્ટ થઈ ગયાં છો. બતાવો હિંદુ ધર્મ કોણે ક્યારે સ્થાપના કર્યો? આમ બુલંદ લલકાર થી ભાષણ કરો. તમને ઘડી-ઘડી બાપ યાદ જ નથી આવતાં. ક્યારેક-ક્યારેક કોઈ લખે છે કે અમારામાં તો, જાણે બાબાએ આવીને ભાષણ કર્યું. બાબા ખુબ મદદ કરતાં રહે છે. તમે યાદની યાત્રા માં નથી રહેતાં એટલે કીડી માર્ગની સેવા કરો છો. બાબાનું નામ લેશો ત્યારે જ કોઈને તીર લાગશે. બાબા સમજાવે છે બાળકો તમે જ ઓલરાઉન્ડ (સર્વાંગી) ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું છે તો તમારે જ આવીને સમજાવવું પડે. હું ભારતમાં જ આવું છું. જે પૂજ્ય હતાં તે પૂજારી બને છે. હું તો પૂજ્ય પૂજારી નથી બનતો.

“બાબા કહે છે, બાબા કહે છે”, આ તો ધૂન લગાડી દેવી જોઈએ. તમે જ્યારે આવું-આવું ભાષણ કરો, જ્યારે એવું હું સાંભળું ત્યારે સમજાય કે હવે તમે કીડી થી મકોડા બન્યાં છો. બાપ કહે છે હું તમને ભણાવું છું, તમે ફક્ત મામેકમ્ યાદ કરો. આ રથ દ્વારા તમને ફક્ત કહું છું કે મને યાદ કરો. રથ ને થોડી યાદ કરવાનાં છે. બાબા આવું કહે છે, બાબા આ સમજાવે છે, આવું-આવું તમે બોલો પછી જુઓ તમારો કેટલો પ્રભાવ નીકળે છે. બાપ કહે છે દેહ સહિત બધાં સંબંધો થી બુદ્ધિનો યોગ તોડો. પોતાનું દેહ પણ છોડ્યું તો બાકી રહી ગયી આત્મા. સ્વયં ને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો. ઘણાં કહે છે “અહમ બ્રહ્માસ્મિ” માયા નાં અમે માલિક છીએ. બાપ કહે છે તમે આ પણ નથી જાણતાં કે માયા કોને કહેવાય છે અને સંપત્તિ કોને કહેવાય છે! તમે ધનને માયા કહી દો છો. આવું-આવું તમે સમજાવી શકો છો. બહુજ સારા-સારા બાળકો મુરલી પણ નથી વાંચતા. બાપ ને યાદ નથી

કરતા તો તીર નથી લાગતું કારણ કે યાદનું બળ નથી મળતું. બળ મળે છે યાદ થી. જે યોગબળ થી તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો. બાળકો દરેક વાતમાં બાબાનું નામ લેતાં રહો તો ક્યારેય કોઈ કાંઈ કહી ન શકે. સર્વ નાં ભગવાન બાપ તો એક છે કે બધાં ભગવાન છે? કહે છે અમે ફલાણા સંન્યાસી નાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) છીએ. હવે તે સંન્યાસી અને તમે ગૃહસ્થી તો તમે ફોલોઅર્સ કેવી રીતે થયાં? ગાયે પણ છે જુઠી માયા જુઠી કાયા જુઠા સબ સંસાર. સાચાં તો એક જ બાપ છે. એ જ્યાં સુધી ન આવે તો આપણે સાચાં નથી બની શકતાં. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ દાતા એક જ છે. બાકી કોઈ પણ મુક્તિ થોડી આપે છે જે આપણે તેમનાં બનીએ. બાબા કહે છે આ પણ ડ્રામામાં હતું. હવે સાવધાન થઈ આંખો ખોલો. બાબા આવું કહે છે, આમ કહેવાથી તમે છૂટી જશો. તમારી ઉપર કોઈ બકવાસ નહીં કરશે. ત્રિમૂર્તિ શિવબાબા કહેવાનું છે, ફક્ત શિવ નહીં. ત્રિમૂર્તિ ને કોણે રચ્યાં? બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કોણ કરાવે છે? શું બ્રહ્મા ક્રિએટર (રચયિતા) છે? એવું-એવું નશાથી બોલો ત્યારે કામ કરી શકો છો. નહીં તો દેહ-અભિમાન માં બેસી ભાષણ કરે છે.

બાપ સમજાવે છે આ અનેક ધર્મોનું કલ્પવૃક્ષ છે. પહેલાં-પહેલાં છે દેવી-દેવતા ધર્મ. હવે તે દેવતા ધર્મ ક્યાં ગયો? લાખો વર્ષ કહી દે છે આ તો પાંચ હજાર વર્ષની વાત છે. તમે મંદિર પણ એમનાં જ બનાવતા રહો છો. દેખાડે છે પાંડવો અને કૌરવો ની લડાઈ લાગી. પાંડવ પહાડો પર ગળી મર્યા પછી શું થયું? હું કેવી રીતે હિંસા કરીશ. હું તો તમને અહિંસક વૈષ્ણવ બનાવું છું. કામ કટારી ન ચલાવવી, એને જ વૈષ્ણવ કહે છે. તે છે વિષ્ણુની વંશાવલી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સર્વિસમાં સફળતા પ્રાપ્ત કરવા માટે અહંકાર ને છોડી દરેક વાતમાં બાબાનું નામ લેવાનું છે. યાદ માં રહીને સેવા કરવાની છે. ઝરમુઘ-ઝઘમુઘ માં પોતાનો સમય વ્યર્થ નથી કરવાનો.
2. સાચાં-સાચાં વૈષ્ણવ બનવાનું છે. કોઈ પણ હિંસા નથી કરવાની. દેહ સહિત બધાં સંબંધો થી બુદ્ધિયોગ તોડી દેવાનો છે.

વરદાન :- વિશ્વ કલ્યાણ નાં કાર્યમાં સદા બીઝી (વ્યસ્ત) રહેવા વાળા વિશ્વ નાં આધારમૂર્ત ભવ વિશ્વ કલ્યાણકારી બાળકો સ્વપ્નમાં પણ ફી નથી રહી શકતાં. જે દિવસ-રાત સેવામાં બીઝી રહે છે તેમને સ્વપ્નમાં પણ ઘણી નવી-નવી વાતો, સેવા નાં પ્લાન કે યુક્તિ દેખાય છે. તે સેવામાં બિઝી હોવાનાં કારણે પોતાનાં પુરુષાર્થ નાં વ્યર્થ થી અને બીજાઓનાં પણ વ્યર્થ થી બચેલાં રહે છે. તેમની સામે બેહદ વિશ્વની આત્માઓ સદા ઈમર્જ (જાગૃત) રહે છે. તેમને જરા પણ અલબેલાપણું આવી નથી શકતું. આવાં સેવાધારી બાળકોને આધારમૂર્ત બનવાનું વરદાન પ્રાપ્ત થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- સંગમયુગ ની એક-એક સેકન્ડ વર્ષો નાં સમાન છે એટલે અલબેલાપણા માં સમય નહીં ગુમાવો.

“ સર્વશક્તિ - સંપન્ન બનવાનું તથા વરદાન પામવાનું વર્ષ ”

આજે સર્વ ખજાનાઓનાં માલિક, પોતાનાં માસ્ટર બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. બાળક સો માલિક, ક્યાં સુધી બન્યાં છે, આ જોઈ રહ્યાં છે. આ સમયે જે શ્રેષ્ઠ આત્માઓ સર્વ શક્તિઓની સર્વ ખજાનાઓની માલિક બને છે તે માલિકપણા નાં સંસ્કાર ભવિષ્યમાં પણ વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. તો શું જોયું? બાળક તો બધાં છે, બાબા અને હું આ લગન બધાં બાળકોમાં સારી લાગી ગઈ છે. બાળકપણા નો નશો તો બધામાં છે પરંતુ બાળક સો માલિક અર્થાત્ બાપ સમાન સંપન્ન. તો બાળકપણા ની સ્થિતિ અને માલિકપણા ની સ્થિતિ, આમાં અંતર જોયું. માલિકપણું અર્થાત્ દરેક પગલું સ્વતઃ જ સંપન્ન સ્થિતિમાં સ્વયં નું જ હશે અને સર્વ પ્રતિ પણ હશે. આને કહેવાય છે માસ્ટર અર્થાત્ બાળક સો માલિક. માલિકપણા ની વિશેષતા - જેટલો માલિકપણા નો નશો એટલાં જ વિશ્વ સેવાધારીનાં સંસ્કાર સદા ઇમર્જ (જાગૃત) રુપમાં છે. જેટલો માલિકપણા નો નશો એટલો જ સાથે-સાથે વિશ્વ સેવાધારીનો નશો. બંને વ ની સમાનતા હોય. આ છે બાપ સમાન માલિક બનવું. તો આ રિઝલ્ટ (પરિણામ) જોઈ રહ્યાં હતાં કે બાળક અને માલિક બંને સ્વરુપ સદા પ્રત્યક્ષ કર્મ માં આવે છે કે ફક્ત નોલેજ સુધી છે! પરંતુ નોલેજ અને પ્રત્યક્ષ કર્મ માં અંતર છે. ઘણાં બાળકો આ સમાનતા માં બાપ સમાન પ્રત્યક્ષ કર્મ રુપમાં સારા જોયાં. ઘણાં બાળકો હજું પણ બાળકપણામાં રહે છે પરંતુ માલિકપણાનાં તે રુહાની નશા માં બાપ સમાન બનવાની શક્તિશાળી સ્થિતિમાં ક્યારેક સ્થિત થાય છે અને ક્યારેક સ્થિત થવાનાં પ્રયત્નમાં સમય ચાલ્યો જાય છે.

લક્ષ્ય બધાં બાળકોનું આ જ શ્રેષ્ઠ છે કે બાપ સમાન બનવું જ છે. લક્ષ્ય શક્તિશાળી છે. હવે લક્ષ્ય ને બોલ, કર્મ, સંબંધ-સંપર્ક માં લાવવાનું છે. આમાં અંતર પડી જાય છે. કોઈ બાળકો સંકલ્પ સુધી સમાન સ્થિતિ માં સ્થિત રહે છે. કોઈ સંકલ્પ ની સાથે વાણી સુધી પણ આવી જાય છે. ક્યારેક-ક્યારેક કર્મ માં પણ આવી જાય છે. પરંતુ જ્યારે સંબંધ-સંપર્કમાં આવે, સેવાનાં સંબંધમાં આવે, પરિવારનાં સંબંધમાં આવે, આ સંબંધ અને સંપર્કમાં આવવાથી ટકાવારી ક્યારેક ઓછી થઈ જાય છે. બાપ સમાન બનવું અર્થાત્ એક જ સમય, સંકલ્પ, બોલ, કર્મ, સંબંધ બધામાં બાપ સમાન સ્થિતિ માં રહેવું. કોઈ બે માં રહે, કોઈ ત્રણ માં રહે. પરંતુ ચારેવ સ્થિતિ જે બતાવી તેમાં ક્યારેક કેવાં, ક્યારેક કેવાં થઈ જાય છે. તો બાપદાદા બાળકોનાં પ્રતિ સદા અતિ સ્નેહી પણ છે. સ્નેહ નું સ્વરુપ ફક્ત અવ્યક્ત નું વ્યક્ત રુપમાં મળવાનું નથી. પરંતુ સ્નેહનું સ્વરુપ છે સમાન બનવું. ઘણાં બાળકો એવું વિચારે છે કે બાપદાદા નિર્મોહી બની રહ્યાં છે. પરંતુ આ નિર્મોહી બનવું નથી. આ વિશેષ સ્નેહ નું સ્વરુપ છે.

બાપદાદા પહેલાં થી જ કહી ચૂક્યાં છે કે લાંબાકાળની પ્રાપ્તિનાં હિસાબ નો સમય હમણાં ખુબ ઓછો છે એટલે બાપદાદા બાળકોને સદા લાંબાકાળનાં માટે વિશેષ દૃઢતાની તપસ્યા દ્વારા સ્વયંને તપાવવું અર્થાત્ મજબૂત કરવા, પરિપક્વ કરવા આનાં માટે આ વિશેષ સમય આપી રહ્યાં છે. આમ તો ગોલ્ડન જુબલી માં પણ બધાએ સંકલ્પ કર્યો કે સમાન બનશું, વિઘ્ન-વિનાશક બનશું, સમાધાન સ્વરુપ બનશું. આ બધાં વાચદા બાપ ની પાસે ચિત્રગુપ્ત નાં રુપમાં હિસાબનાં ખાતામાં નોંધાયેલાં છે. આજે પણ ઘણાં બાળકોએ દૃઢ સંકલ્પ કર્યો. સમર્પણ થવું અર્થાત્ સ્વયંને સર્વ પ્રાપ્તિઓમાં પરિપક્વ બનાવવાં. સમર્પણતા નો અર્થ જ છે સંકલ્પ, બોલ, કર્મ અને સંબંધ આ ચારેવ માં બાપ સમાન બનવું. પત્ર જે લખીને આપ્યો તે પત્ર કે સંકલ્પ સૂક્ષ્મવતન માં બાપદાદાની પાસે સદાનાં માટે રેકૉર્ડમાં રહી ગયો. બધાની ફાઈલ્સ ત્યાં વતન માં છે. દરેકનો આ સંકલ્પ અવિનાશી થઈ ગયો.

આ વર્ષે બાળકોની દૃઢતાની તપસ્યા થી દરેક સંકલ્પ ને અમર, અવિનાશી બનાવવા માટે સ્વયં થી વારંવાર દૃઢતા નાં અભ્યાસ થી રુહ-રુહાન કરવા માટે, રિયલાઈજેશન (અનુભૂતિ) કરવા માટે અને રીઈનકારનેટ (અવતાર) સ્વરુપ બની પછી કર્મ માં આવવા માટે, આ સ્થિતિ ને સદાકાળ નાં માટે વધારે મજબૂત કરવાનાં માટે, બાપદાદા આ સમય આપી રહ્યાં છે. સાથે-સાથે વિશેષ રુપમાં શુદ્ધ સંકલ્પની શક્તિ થી જમાનું ખાતુ હજું વધારવાનું છે. શુદ્ધ સંકલ્પની શક્તિનો વિશેષ અનુભવ હજું વધારે અંતરમુખી બની કરવાની આવશ્યકતા છે.

શુદ્ધ સંકલ્પોની શક્તિ સહજ વ્યર્થ સંકલ્પો ને સમાપ્ત કરી બીજાઓનાં પ્રતિ પણ શુભભાવના, શુભકામના નાં સ્વરૂપ થી પરિવર્તન કરી શકાય છે. હવે આ શુદ્ધ સંકલ્પની શક્તિનો વિશેષ અનુભવ સહજ જ વ્યર્થ સંકલ્પોને સમાપ્ત કરી દે છે. ન ફક્ત પોતાનાં વ્યર્થ સંકલ્પ પરંતુ તમારા શુદ્ધ સંકલ્પ, બીજાઓનાં પ્રતિ પણ શુભભાવના, શુભકામના નાં સ્વરૂપ થી પરિવર્તન કરી શકે છે. હવે આ શુદ્ધ સંકલ્પ ની શક્તિ નો સ્ટોક સ્વયં નાં પ્રતિ પણ જમા કરવાની ખુબ આવશ્યકતા છે. મુરલી સાંભળવી આ લગન તો ખુબ સારી છે. મુરલી અર્થાત્ ખજાનો. મુરલીનાં દરેક પોઇન્ટને શક્તિનાં રૂપમાં જમા કરવો - આ છે શુદ્ધ સંકલ્પની શક્તિને વધારવી. શક્તિનાં રૂપમાં દર સમયે કાર્યમાં લગાડવી. હવે આ વિશેષતા નું વિશેષ અટેન્શન (ધ્યાન) રાખવાનું છે. શુદ્ધ સંકલ્પોની શક્તિનાં મહત્વ ને હમણાં જેટલો અનુભવ કરતાં જશો એટલું મન્સા સેવા નાં પણ સહજ અનુભવી બનતાં જશો. પહેલાં તો સ્વયં નાં પ્રતિ શુદ્ધ સંકલ્પોની શક્તિ જમા જોઈએ અને પછી સાથે-સાથે તમે બધાં બાપની સાથે વિશ્વ કલ્યાણકારી આત્માઓ વિશ્વ પરિવર્તક આત્માઓ છો. તો વિશ્વનાં પ્રતિ પણ આ શુદ્ધ સંકલ્પોની શક્તિ દ્વારા પરિવર્તન કરવાનું કાર્ય હજું ખુબ રહેલું છે. જેમ વર્તમાન સમયે બ્રહ્મા બાપ અવ્યક્ત રૂપધારી બની શુદ્ધ સંકલ્પની શક્તિ થી તમારા બધાની પાલના કરી રહ્યાં છે. સેવા ની વૃદ્ધિ નાં સહયોગી બની આગળ વધારી રહ્યાં છે. આ વિશેષ સેવા શુદ્ધ સંકલ્પોની શક્તિ ની ચાલી રહી છે. તો બ્રહ્મા બાપ સમાન હવે આ વિશેષતા ને પોતાનામાં વધારવાની તપસ્યા નાં રૂપમાં અભ્યાસ કરવાનો છે. તપસ્યા અર્થાત્ દૃઢતા સંપન્ન અભ્યાસ. સાધારણ ને તપસ્યા નહીં કહેશું તો હમણાં તપસ્યાનાં માટે સમય આપી રહ્યાં છે. હમણાં જ કેમ આપી રહ્યાં છે? કારણ કે આ સમય તમારા લાંબાકાળ માં જમા થઈ જશે. બાપદાદા બધાને લાંબાકાળ ની પ્રાપ્તિ કરાવવાનાં નિમિત્ત છે. બાપદાદા બધાં બાળકોને લાંબાકાળનાં રાજ્ય ભાગ્ય અધિકારી બનાવવા ઈચ્છે છે. તો લાંબાકાળ નો સમય ખુબ થોડો છે એટલે દરેક વાત નાં અભ્યાસ ને તપસ્યાનાં રૂપમાં કરવાનાં માટે આ વિશેષ સમય આપી રહ્યાં છે કારણ કે સમય એવો આવશે - જેમાં આપ સર્વે દાતા અને વરદાતા બની થોડાં સમયમાં અનેકોને આપવું પડશે. તો સર્વ ખજાનોઓનું જમાનું ખાતુ સંપન્ન બનાવવા માટે સમય આપી રહ્યાં છે.

બીજી વાત - વિઘ્ન-વિનાશક કે સમાધાન સ્વરૂપ બનવાનો જે વાચદો કર્યો છે તો વિઘ્ન-વિનાશક સ્વયં નાં પ્રતિ પણ અને સર્વ નાં પ્રતિ પણ બનવાનો વિશેષ દૃઢ સંકલ્પ અને દૃઢ સ્વરૂપ બંનેવ હોય. ફક્ત સંકલ્પ નહીં પરંતુ સ્વરૂપ પણ હોય. તો આ વર્ષે બાપદાદા એક્સ્ટ્રા યાંસ આપી રહ્યાં છે. જેમને પણ આ વિઘ્ન વિનાશક બનવાનું વિશેષ ભાગ્ય લેવું છે તે આ વર્ષ માં લઈ શકે છે. આ વર્ષ ને વિશેષ વરદાન છે. પરંતુ વરદાન લેવાનાં માટે વિશેષ બે વાત નું અટેન્શન (ધ્યાન) આપવું પડશે. એક તો સદા બાપ સમાન આપવાવાળું બનવાનું છે, લેવાની ભાવના નથી રાખવાની. આદર મળે, સ્નેહ મળે ત્યારે સ્નેહી બનીએ, અથવા આદર મળે ત્યારે આદર આપીએ, ના. દાતા નાં બાળક બની મારે આપવાનું છે. લેવાની ભાવના નહીં રાખતાં. શ્રેષ્ઠ કર્મ કરતાં બીજી તરફ થી મળવું જોઈએ આ ભાવના નહીં રાખતાં. શ્રેષ્ઠ કર્મનું ફળ શ્રેષ્ઠ હોય જ છે. આ નોલેજ તમે જાણો છો પરંતુ કરતાં સમયે આ સંકલ્પ નથી રાખવાનો. એક તો વરદાન લેવાનાં પાત્ર બનવાનાં માટે સદા દાતા બનીને રહેજો અને બીજું વિઘ્નવિનાશક બનવાનું છે, તો સમાવવાની શક્તિ સદા વિશેષ રૂપમાં અટેન્શન માં રાખજો. સ્વયં પ્રતિ પણ સમાવવાની શક્તિ આવશ્યક છે. સાગર નાં બાળકો છો, સાગરની વિશેષતા છે જ સમાવવું. જેમાં સમાવવાની શક્તિ હશે તે જ શુભ ભાવના, કલ્યાણ ની કામના કરી શકશે એટલે દાતા બનજો, સમાવવાની શક્તિ સ્વરૂપ સાગર બનજો. આ બે વિશેષતાઓ સદા કર્મ સુધી લાવજો. ઘણીવાર ઘણાં બાળકો કહે છે વિચાર્યું તો હતું કે આ જ કરીશું પરંતુ કરવામાં બદલાઈ ગયું. તો આ વર્ષે ચારેય વાતોમાં એક જ સમયે સમાનતા નો વિશેષ અભ્યાસ કરવાનો છે. સમજ્યાં. તો એક વાત ખજાનાઓને જમા કરવાનાં અને દાતા બની આપવાનાં સંસ્કાર નેચરલ (સ્વભાવિક) રૂપમાં ધારણ થઈ જાય તેનાં માટે સમય આપી રહ્યાં છે. તો વિઘ્ન-વિનાશક બનવું અને બનાવવું, આમાં સદાનાં માટે પોતાનો નંબર નિશ્ચિત કરવાનો ચાન્સ આપી રહ્યાં છે. કાંઈ પણ થાય સ્વયં તપસ્યા કરો અને કોઈનું વિઘ્ન સમાપ્ત કરવામાં સહયોગી બનો. સ્વયંએ કેટલું પણ ઝુકવું પડે પરંતુ આ ઝુકવું સદાનાં માટે ઝૂલામાં ઝૂલવું છે. જેવી રીતે શ્રીકૃષ્ણને કેટલાં પ્રેમ થી ઝુલાવતાં રહે છે. એવી રીતે હમણાં બાપ આપ બાળકોને પોતાનાં ખોળાનાં ઝૂલામાં ઝુલાવશે અને ભવિષ્ય માં રત્નજડિત ઝૂલામાં ઝૂલશો અને ભક્તિ માં પૂજ્ય બની ઝૂલામાં ઝૂલશો. તો ઝુકવું, મરવું આ મહાનતા છે. હું કેમ ઝુકું, આ ઝુકે, આમાં પોતાને નીચા નહીં સમજો. આ ઝૂકવું મહાનતા છે. આ મરવું, મરવું નથી, અવિનાશી પ્રાપ્તિઓમાં જીવવું છે એટલે સદા વિઘ્ન-વિનાશક બનવાનું અને બનાવવાનાં છે. આમાં ફક્ત ડિવિઝન (પ્રથમ શ્રેણી) માં આવવાનો જેમને ચાન્સ (તક) લેવો હોય તે લઈ શકે છે. આ વિશેષ ચાન્સ લેવાનાં સમય નું બાપદાદા મહત્વ સંભળાવી રહ્યાં છે. તો

સમયનાં મહત્વ ને જાણી તપસ્યા કરજો.

ત્રીજી વાત - સમય પ્રમાણે જેટલું વાયુમંડળ અશાંતિ અને હલચલ નું વધતું જઈ રહ્યું છે તે જ પ્રમાણે બુદ્ધિની લાઈન ખુબજ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) હોવી જોઈએ કારણ કે સમય પ્રમાણે ટચિંગ અને કેચિંગ આ બે શક્તિઓની આવશ્યકતા છે. એક તો બાપદાદાનાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) ને બુદ્ધિ દ્વારા કેચ કરી શકો. જો લાઈન ક્લિયર નહીં હશે તો બાપનાં ડાયરેક્શન ની સાથે મનમત પણ મિક્સ થઈ જાય છે. અને મિક્સ થવાનાં કારણે સમય પર દગો ખાઈ શકો છો. જેટલી બુદ્ધિ સ્પષ્ટ હશે એટલું બાપનાં ડાયરેક્શન ને સ્પષ્ટ કેચ કરી શકશો. અને જેટલી બુદ્ધિની લાઈન ક્લિયર હશે, એટલી સ્વયંની ઉન્નતિ પ્રતિ, સેવાની વૃદ્ધિ પ્રતિ અને સર્વ આત્માઓનાં દાતા બની આપવાની શક્તિઓ સહજ વધતી જશે અને ટચિંગ થશે આ સમયે આ આત્માનાં પ્રતિ સહજ સેવાનું સાધન અથવા સ્વ-ઉન્નતીનું સાધન આ જ યથાર્થ છે. તો વર્તમાન સમય પ્રમાણે આ બંને શક્તિઓની ખુબ આવશ્યકતા છે. તેમને વધારવા માટે એકનામી અને ઈકોનોમી (કરકસર) વાળા બનજો. એક બાપ બીજું ન કોઈ. બીજાનો લગાવ બીજી વસ્તુ છે. લગાવ તો ખોટો છે જ પરંતુ બીજાનાં સ્વભાવનો પ્રભાવ પોતાની અવસ્થા ને હલચલ માં લાવે છે. બીજાનાં સંસ્કાર બુદ્ધિ ને ટક્કર માં લાવે છે. તે સમયે બુદ્ધિમાં બાપ છે કે સંસ્કાર છે? ભલે લગાવ નાં રુપમાં બુદ્ધિને પ્રભાવિત કરે, ભલે ટકરાવ નાં રુપમાં બુદ્ધિને પ્રભાવિત કરે પરંતુ બુદ્ધિની લાઈન સદા ક્લિયર હોય. એક બાપ બીજું ન કોઈ આને કહેવાય છે એકનામી, અને ઈકોનોમી શું છે? ફક્ત સ્થૂળ ધનની બચત ને ઈકોનોમી નથી કહેતાં. તે પણ જરૂરી છે પરંતુ સમય પણ ધન છે, સંકલ્પ પણ ધન છે, શક્તિઓ પણ ધન છે, આ બધાની ઈકોનોમી. વ્યર્થ નહીં ગુમાવો. ઈકોનોમી કરવી અર્થાત્ જમાનું ખાતું વધારવું. એકનામી અને ઈકોનામી નાં સંસ્કાર વાળા આ બંને શક્તિઓનો (ટચિંગ અને કેચિંગ) અનુભવ કરી શકશે. અને આ અનુભવ વિનાશનાં સમયે નહીં કરી શકાય, આ હમણાં થી અભ્યાસ જોઈએ. ત્યારે સમય પર આ અભ્યાસનાં કારણે અંતમાં શ્રેષ્ઠ મત અને ગતિ ને પામી શકશો. તમે સમજો કે હજું વિનાશ નો સમય કંઈક તો બાકી છે. ચલો ૧૦ વર્ષ જ ખરા. પરંતુ ૧૦ વર્ષ નાં પછી આ પુરુષાર્થ નહીં કરી શકો. કેટલી પણ મહેનત કરો, નહીં કરી શકશો. કમજોર થઈ જશો. પછી અંત યુદ્ધ માં જશે. સફળતા માં નહીં. ત્રેતાયુગી તો નથી બનવું ને. મહેનત અર્થાત્ તીર કમાન (ધનુષબાણ). અને સદા મહોબ્બત માં રહેવું, ખુશીમાં રહેવું અર્થાત્ મુરલીધર બનવું, સૂર્યવંશી બનવું. મુરલી નચાવે છે અને તીર કમાન નિશાનો લગાડવા માટે મહેનત કરાવે છે. તો કમાનધારી નહીં મુરલીવાળા બનવાનું છે એટલે પાછળ થી કોઈ ફરિયાદ નહીં કરતાં કે થોડોક ફરી થી વધારે સમય આપી દો. ચાન્સ આપી દો કે કૃપા કરી દો. આ નહીં ચાલશે એટલે પહેલાં થી કહી રહ્યાં છે. ભલે પાછળ થી આવ્યાં છે કે આગળ થી પરંતુ સમયનાં પ્રમાણે તો બધાને લાસ્ટ સ્ટેજ (અંતિમ અવસ્થા) પર પહોંચવાનો સમય છે. તો એવી ફાસ્ટ (તીવ્ર) ગતિ થી ચાલવું પડે. સમજ્યાં. અચ્છા.

ચારેય તરફ નાં સર્વ સ્નેહી બાળકોને, સદા દિલતપ્ત નશીન બાળકોને, સદા સંતુષ્ટતાની ઝલક દેખાડવા વાળા બાળકોને, સદા પ્રસન્નતાની પર્સનાલિટી માં રહેવાવાળા બાળકોને, સદા બેહદ વિશાળ દિલ, બેહદની વિશાળ બુદ્ધિ ધારણ કરવાવાળી, વિશાળ આત્માઓને બાપદાદાનાં સ્નેહ સંપન્ન યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન:- પાંચ વિકાર રુપી દુશ્મન ને પરિવર્તિત કરી સહયોગી બનાવવા વાળા માયાજીત જગતજીત ભવ વિજયી, દુશ્મનનું રુપ પરિવર્તન જરૂર કરે છે. તો તમે વિકારો રુપી દુશ્મનને પરિવર્તન કરી સહયોગી સ્વરુપ બનાવી દો જેનાથી તે સદા તમને સલામ કરતા રહેશે. કામ વિકાર ને શુભકામના નાં રુપમાં, ક્રોધ ને રુહાની ખુમારી નાં રુપમાં, લોભ ને અનાસક્ત વૃત્તિ નાં રુપમાં, મોહ ને સ્નેહ નાં રુપમાં અને દેહ-અભિમાન ને સ્વાભિમાન નાં રુપમાં પરિવર્તન કરી દો તો માયાજીત જગતજીત બની જશો.

સ્લોગન:- સાચાં સોના માં મારાંપણું જ મિલાવટ છે, જે મુલ્ય ને ઓછું કરી દે છે એટલે મારાપણા ને સમાપ્ત કરો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે આપ બાળકોને તરવાનું શીખવાડવાં , જેનાથી તમે આ દુનિયાથી પાર થઈ જાઓ છો , તમારાં માટે દુનિયા જ બદલાઈ જાય છે ”

પ્રશ્ન :- જે બાપ નાં મદદગાર બને છે, તેમને મદદ નાં રિટર્ન (વળતર) માં શું પ્રાપ્ત થાય છે?

ઉત્તર :- જે બાળકો હમણાં બાપનાં મદદગાર બને છે, તેમને બાપ એવાં બનાવી દે છે જે અડધો કલ્પ કોઈની મદદ લેવાની કે સલાહ લેવાની દરકાર જ નથી રહેતી. કેટલાં મોટાં બાપ છે, કહે છે બાળકો તમે મારા મદદગાર ન હોત તો હું સ્વર્ગની સ્થાપના કેવી રીતે કરત.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા નંબરવાર અતિ મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવે છે કારણ કે ઘણાં બાળકો બેસમજ બની ગયાં છે. રાવણે બહુ જ બેસમજ બનાવી દીધાં છે. હવે આપણને કેટલાં સમજદાર બનાવે છે. કોઈ આઈ.સી.એસ. ની પરીક્ષા પાસ કરે છે તો સમજે છે બહુ જ મોટી પરીક્ષા પાસ કરી છે. હવે તમે તો જુઓ કેટલી મોટી પરીક્ષા પાસ કરો છો. જરા વિચારો તો ખરા ભણાવવા વાળું કોણ છે! ભણાવવાળા કોણ છે! આ પણ નિશ્ચય છે - આપણે કલ્પ-કલ્પ દર પાંચ હજાર વર્ષ પછી બાપ, શિક્ષક અને સદ્ગુરુ થી ફરી મળતા જ રહીએ છીએ. ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો - આપણે કેટલાં ઊંચે થી ઊંચા બાપ દ્વારા ઊંચો વારસો પામીએ છીએ. શિક્ષક પણ વારસો આપે છે ને, ભણાવી ને. તમને પણ ભણાવીને તમારાં માટે દુનિયાને જ બદલી દે છે, નવી દુનિયામાં રાજ્ય કરવા માટે. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલી મહિમા ગાય છે. તમે એમનાં દ્વારા પોતાનો વારસો પામી રહ્યાં છો. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો કે જૂની દુનિયા બદલાઈ રહી છે. તમે કહો છો આપણે બધાં શિવબાબાનાં બાળકો છીએ. બાપને પણ આવવું પડે છે-જૂની દુનિયાને નવી બનાવવાં. ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર માં પણ દેખાડે છે કે બ્રહ્મા દ્વારા નવી દુનિયાની સ્થાપના. તો જરૂર બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ જોઈએ. બ્રહ્મા તો નવી દુનિયા સ્થાપના નથી કરતાં. રચના છે જ બાપ. કહે છે હું આવીને યુક્તિ થી જૂની દુનિયાનો વિનાશ કરાવી નવી દુનિયા બનાવું છું. નવી દુનિયાનાં રહેવાસી ખુબજ થોડાં હોય છે. સરકાર કોશિશ કરતી રહે છે કે જનસંખ્યા ઓછી થાય. હવે ઓછી તો નહીં થશે. લડાઈ માં કરોડો મનુષ્ય મરે છે છતાં મનુષ્ય ઓછાં થોડી થાય છે, જનસંખ્યા તો છતાં પણ વધતી જાય છે. આ પણ તમે જાણો છો. તમારી બુદ્ધિમાં વિશ્વનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. તમે પોતાને સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) પણ સમજો છો. તરતાં પણ શીખો છો. કહે છે ને નૈયા મારી પાર કરો. બહુજ નામીગ્રામિ હોય છે તો તરવાનું શીખે છે. હવે તમારું તરવાનું જુઓ કેવું છે, એકદમ ઉપર ચાલ્યાં જાઓ છો પછી અહીં આવો છો. તેઓ તો દેખાડે છે આટલાં માઈલ્સ ઉપર ગયાં. તમે આત્માઓ કેટલાં માઈલ્સ ઉપર જાઓ છો. તે તો સ્થૂળ વસ્તુ છે, જેની ગણતરી કરાય છે. તમારી અગણિત છે. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ આપણા ઘરે ચાલ્યાં જઈશું, જ્યાં સૂર્ય-ચંદ્ર વગેરે નહીં હશે. તમને ખુશી છે - તે આપણું ઘર છે. આપણે ત્યાંનાં રહેવા વાળા છીએ. મનુષ્ય ભક્તિ કરે છે, પુરુષાર્થ કરે છે - મુક્તિધામમાં જવા માટે. પરંતુ કોઈ જઈ નથી શકતું. મુક્તિધામ માં ભગવાન થી મળવાની કોશિશ કરે છે. અનેક પ્રકાર નાં પ્રયત્ન કરે છે. કોઈ કહે છે અમે જ્યોતી જ્યોત માં સમાઈ જઈએ. કોઈ કહે છે મુક્તિધામમાં જઈએ. મુક્તિધામ ની કોઈને ખબર નથી. આપ બાળકો જાણો છો બાબા આવેલાં છે આપણા ઘરે લઈ જવાં. મીઠા-મીઠા બાબા આવેલાં છે, આપણને ઘરે લઈ જવાનાં લાયક બનાવે છે. જેનાં માટે અડધોકલ્પ પુરુષાર્થ કરતાં પણ બની નથી શક્યાં. ન કોઈ જ્યોતિ માં સમાઈ શક્યાં, ન મુક્તિધામ માં જઈ શક્યાં, ન મોક્ષને પામી શક્યાં. જે કંઈ પુરુષાર્થ કર્યો તે વ્યર્થ. હવે આપ બ્રાહ્મણ કુલભૂષણોનો પુરુષાર્થ સત્ય સિદ્ધ થાય છે. આ ખેલ કેવો બનેલો છે. તમને હમણાં આસ્તિક કહેવાય છે. બાપ ને સારી રીતે તમે જાણો છો અને બાપ દ્વારા સૃષ્ટિ ચક્ર ને પણ જાણ્યું છે. બાપ કહે છે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નું જ્ઞાન કોઈમાં પણ નથી. દેવતાઓમાં પણ નથી. બાપ ને કોઈ નથી જાણતાં તો કોઈને લઈ કેવી રીતે જશે. કેટલાં અસંખ્ય ગુરુ લોકો છે, કેટલાં તેમનાં અનુયાયીઓ બને છે. સાચાં-સાચાં સદ્ગુરુ છે શિવબાબા. એમને તો ચરણ (પગ) છે નહીં. એ કહે છે મને તો ચરણ છે નહીં. હું કેવી રીતે પોતાની પૂજા કરાવડાવું. બાળકો વિશ્વનાં માલિક બને છે, એમનાથી થોડી પૂજા કરાવીશ. ભક્તિમાર્ગ માં બાળકો બાપને પગે પડે છે. હકીકત માં તો બાપની પ્રોપર્ટી (મિલકત) નાં માલિક બાળકો છે. પરંતુ નમ્રતા દેખાડે છે. નાનાં બાળકો વગેરે બધાં જઈને પગે પડે છે. અહીં બાપ કહે છે તમને પગે

પડવાથી પણ છોડાવી દઉં છું. કેટલાં મોટાં બાપ છે. કહે છે આપ બાળકો મારાં મદદગાર છો. તમે મદદગાર ન હોત તો હું સ્વર્ગની સ્થાપના કેવી રીતે કરત. બાપ સમજાવે છે - બાળકો, હમણાં તમે મદદગાર બનો પછી હું તમને એવાં બનાવું છું જે કોઈની મદદ લેવાની દરકાર જ નહીં રહેશે. તમને કોઈ ની સલાહની પણ દરકાર નહીં રહેશે. અહીં બાપ બાળકોની મદદ લઈ રહ્યાં છે. કહે છે - બાળકો, હવે છી-છી નહીં બનો. માયા થી હાર નહીં ખાઓ. નહીં તો નામ બદનામ કરી દે છે. બોક્સિંગ થાય છે તો એમાં જ્યારે કોઈ જીતે છે તો વાહ-વાહ થઈ જાય છે. હાર ખાવા વાળા નું મોઢું પીળું પડી જાય છે. અહીંયા પણ હાર ખાય છે. અહીંયા હાર ખાવા વાળા ને કહેવાય છે - કાળું મોઢું કરી દીધું. આવ્યાં છે ગોરા બનવા માટે પછી શું કરી દે છે. કરેલી કમાણી બધી ચટ થઈ જાય છે, પછી નવેસર થી શરૂ કરવું પડે. બાપનાં મદદગાર બની પછી હાર ખાઈ નામ બદનામ કરી દે છે. બે પાર્ટી છે. એક છે માયા નાં મુરીદ, એક છે ઈશ્વર નાં. તમે બાપ ને પ્રેમ કરો છો. ગાયન પણ છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ. તમારી છે પ્રીત બુદ્ધિ. તો તમારે નામ બદનામ થોડી કરવાનું છે. તમે પ્રીત બુદ્ધિ પછી માયા થી હાર કેમ ખાઓ છો. હારવા વાળા ને દુઃખ થાય છે. જીતવા વાળા પર તાળીઓ વગાડી વાહ-વાહ કરે છે. આપ બાળકો સમજો છો અમે તો પહેલવાન છીએ. હવે માયાને જીતવાની જરૂર છે. બાપ કહે છે દેહ સહિત જે કંઈ જુઓ છો, તે બધાને ભૂલી જાઓ. મામેકમ યાદ કરો. માયાએ તમને સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બનાવી દીધાં છે. હવે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. માયા જીતે જગતજીત બનવાનું છે. આ છે જ હાર અને જીત, સુખ દુઃખ નો ખેલ. રાવણ રાજ્ય માં હાર ખાય છે. હવે બાપ ફરી વર્થ પાઉન્ડ (હીરાતુલ્ય) બનાવે છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે - એક શિવબાબા ની જયંતી જ વર્થ પાઉન્ડ છે. હવે આપ બાળકોએ આવાં લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું છે. ત્યાં ઘર-ઘર માં દિવાળી હોય છે, બધાની જ્યોત જાગી જાય છે. મેન પાવર થી જ્યોત જાગે છે. બાબા કેટલું સહજ રીતે બેસી સમજાવે છે. બાપનાં સિવાય મીઠા-મીઠા લાડલાં સીકીલધા બાળકો કોણ કહેશે. રુહાની બાપ જ કહે છે-હૈં મારાં મીઠા લાડલાં બાળકો, તમે અડધાકલ્પ થી ભક્તિ કરતાં આવ્યાં છો. પાછું એક પણ જઈ નથી શકતું, બાપ જ આવીને બધાને લઈ જાય છે.

તમે સંગમયુગ પર સારી રીતે સમજાવી શકો છો. બાપ કેવી રીતે આવી ને બધી આત્માઓને લઈ જાય છે. દુનિયામાં આ બેહદનાં નાટક ની કોઈને ખબર નથી, આ બેહદ નો ડ્રામા છે. આ પણ તમે સમજો છો, બીજું કોઈ કહી ન શકે. જો બોલે બેહદ નો ડ્રામા છે તો પછી ડ્રામા નું વર્ણન કેવી રીતે કરશે. અહીં તમે ૮૪ નાં ચક્ર ને જાણો છો. આપ બાળકોએ જાણ્યું છે, તમારે જ યાદ કરવાનું છે. બાપ કેટલું સહજ બતાવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં તમે કેટલાં ધક્કા ખાઓ છો. તમે કેટલાં દૂર સ્નાન કરવા જાઓ છો. એક લેક (સરોવર) છે કહે છે એમાં ડૂબકી લગાડવાથી પરી બની જવાય છે. હવે તમે જ્ઞાન સાગર માં ડૂબકી મારી પરીજાદા બની જાઓ છો. કોઈ સારી ફેશન કરે છે તો કહે છે આ તો જાણે પરી બની ગઈ છે. હવે તમે પણ રત્ન બનો છો. બાકી મનુષ્યો ને ઉડવાની પાંખો વગેરે હોઈ ન શકે. એમ ઉડી ન શકે. ઉડવા વાળી છે જ આત્મા. આત્મા જેને રોકેટ પણ કહે છે, આત્મા કેટલી નાની છે. જ્યારે બધી આત્માઓ જશે તો બની શકે છે કે આપ બાળકોને સાક્ષાત્કાર પણ થાય. બુદ્ધિ થી સમજી શકો છો - અહીંયા તમે વર્ણન કરી શકો છો, થઈ શકે છે જેમ વિનાશ જોવામાં આવે છે તેમ આત્માઓનું ઝુંડ પણ જોઈ શકાય કે કેવી રીતે જાય છે. હનુમાન, ગણેશ વગેરે તો છે નહીં. પરંતુ તેમનો ભાવના અનુસાર સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. બાબા તો છે જ બિન્દી, એમનું શું વર્ણન કરશો. કહે પણ છે નાનો એવો સ્ટાર (તારો) છે જેને આ આંખોથી જોઈ નથી શકતાં. શરીર કેટલું મોટું છે, જેનાથી કર્મ કરવાનું છે. આત્મા કેટલી નાની છે એમાં ૮૪ નું ચક્ર નોંધાયેલું છે. એક પણ મનુષ્ય નહીં હશે જેને આ બુદ્ધિમાં હોય કે અમે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લઈએ છીએ. આત્મામાં કેવો પાર્ટ ભરેલો છે. વન્ડર (અદ્ભુત) છે. આત્મા જ શરીર લઈને પાર્ટ ભજવે છે. તે હોય છે હદનું નાટક, આ છે બેહદનું. બેહદનાં બાપ સ્વયં આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે. જે સારા સર્વિસેબુલ (સેવાધારી) બાળકો છે, તે વિચાર સાગર મંથન કરતાં રહે છે. કોઈને કેવી રીતે સમજાવીએ. કેટલું તમે એક-એક થી માથું મારો છો. તો પણ કહે છે બાબા અમે સમજતાં જ નથી. કોઈ નથી ભણતાં તો કહેવાય છે આ તો પથ્થર બુદ્ધિ છે. તમે જુઓ છો અહીંયા પણ કોઈ ૭ દિવસ માં જ ખુબ ખુશી માં આવીને કહે છે - બાબા પાસે જઈએ. કોઈ તો કંઈ પણ નથી સમજતાં. મનુષ્ય તો ફક્ત કહી દે છે પથ્થર બુદ્ધિ, પારસ બુદ્ધિ પરંતુ અર્થ નથી જાણતાં. આત્મા પવિત્ર બને છે તો પારસનાથ બની જાય છે. પારસનાથ નું મંદિર પણ છે. આખું સોનાનું મંદિર નથી હોતું. ઉપર થોડું સોનું લગાવી દે છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણને બાગવાન મળ્યાં છે, કાંટાથી ફૂલ બનવાની યુક્તિ બતાવે છે. ગાયન પણ છે ને ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ (ભગવાન નો બગીચો) તમારી પાસે શરૂ માં એક મુસલમાન ધ્યાન માં જતો હતો - કહેતો હતો ખુદા (ભગવાન) એ મને ફૂલ આપ્યું. ઉભાં-ઉભાં જપડી જતો હતો, ખુદા નો બગીચો જોતો હતો. હવે

ખુદા નો બગીચો દેખાડવા વાળા સ્વયં ખુદા જ હશે. બીજું કોઈ કેવી રીતે દેખાડશે. તમને વૈકુંઠ નાં સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. ખુદા જ લઈ જાય છે. પોતે તો ત્યાં રહેતા નથી. ખુદા તો શાંતિધામ માં રહે છે. તમને વૈકુંઠ નાં માલિક બનાવે છે. કેટલી સારી-સારી વાતો તમે સમજો છો. ખુશી થાય છે. અંદર માં ખુબ ખુશી થવી જોઈએ - હવે આપણે સુખધામ માં જઈએ છીએ. ત્યાં દુઃખની વાત નથી હોતી. બાપ કહે છે સુખધામ, શાંતિધામ ને યાદ કરો. ઘર ને કેમ નહીં યાદ કરશે. આત્મા ધરે જવા માટે કેટલું માથું મારે છે. જપ તપ વગેરે બહુ જ મહેનત કરે છે પરંતુ જઈ કોઈ પણ નથી શકતું. ઝાડ થી નંબરવાર આત્માઓ આવતી રહે છે પછી વચમાં જઈ કેવી રીતે શકે. જ્યારે કે બાપ જ અહીંયા છે. આપ બાળકોને રોજ સમજાવતાં રહે છે - શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરો. બાપ ને ભૂલવાનાં કારણે જ પછી દુઃખી થાય છે. માયાનો થપ્પડ લાગી જાય છે. હવે તો જરા પણ થપ્પડ નથી ખાવાનો. મૂળ છે દેહ-અભિમાન.

તમે હમણાં સુધી જે બાપ ને યાદ કરતાં રહેતાં હતાં - હેં પતિત-પાવન આવો, એ બાપ થી તમે ભણી રહ્યાં છો. તમારા ઓબીડિયન્ટ સર્વન્ટ (આજ્ઞાકારી સેવાધારી) શિક્ષક પણ છે. આજ્ઞાકારી સેવાધારી બાપ પણ છે. મોટા વ્યક્તિઓ નીચે હંમેશાં લખે છે આજ્ઞાકારી સેવાધારી. બાપ કહે છે હું આપ બાળકોને જુઓ કેવી રીતે બેસી સમજાવું છું. સપૂત બાળકો પર જ બાપ નો પ્રેમ હોય છે, જે કપૂત હોય છે અર્થાત્ બાપનાં બનીને પછી ટ્રેટર (દગાબાજ) બની જાય છે, વિકાર માં ચાલ્યાં જાય છે તો બાપ કહેશે આવું બાળક તો ન જન્મત તો સારું હતું. એક નાં કારણે કેટલું નામ બદનામ થઈ જાય છે. કેટલાં ને તકલીફ થાય છે. અહીં તમે કેટલું ઊંચુ કામ કરી રહ્યાં છો. વિશ્વનું ઉદ્ધાર કરી રહ્યા છો અને તમને ત્રણ પગ પૃથ્વી નાં પણ નથી મળતાં. આપ બાળકો કોઈનું ઘરબાર તો છોડાવતાં નથી. તમે તો રાજાઓને પણ કહો છો - તમે પૂજ્ય ડબલ સિરતાજ હતાં, હવે પૂજારી બની ગયાં છો. હવે બાપ ફરીથી પૂજ્ય બનાવે છે તો બનવું જોઈએ ને. થોડી વાર છે. આપણે અહીંયા કોઈના લાખ લઈને શું કરશું. ગરીબોને રાજાઈ મળવાની છે. બાપ ગરીબ નિવાઝ છે ને. તમે અર્થ સહિત સમજો છો કે બાપને ગરીબ નિવાઝ કેમ કહે છે! ભારત પણ કેટલું ગરીબ છે, એમાં પણ ગરીબ તમે માતાઓ છો. જે સાહુકાર છે તે આ જ્ઞાનને ઉઠાવી નહીં શકે. ગરીબ અબળાઓ કેટલી આવે છે, એમનાં પર અત્યાચાર થાય છે. બાપ કહે છે માતાઓને આગળ વધારવાની છે. પ્રભાતફેરી માં પણ પહેલાં-પહેલાં માતાઓ હોય. બેજ પણ તમારાં ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. આ ટ્રાન્સલાઈટ નું ચિત્ર તમારી આગળ હોય. બધાને સંભળાવો દુનિયા બદલાઈ રહી છે. બાપ થી વારસો મળી રહ્યો છે કલ્પ પહેલાં ની જેમ. બાળકોએ વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે - કેવી રીતે સર્વિસ (સેવા) ને અમલમાં લાવીએ. સમય તો લાગે છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી પૂરે-પૂરી પ્રીત રાખી મદદગાર બનવાનું છે. માયાથી હાર ખાઈને ક્યારેય નામ બદનામ નથી કરવાનું. પુરુષાર્થ કરી દેહ સહિત જે કંઈ દેખાય છે તેને ભૂલી જવાનું છે.
2. અંદર માં ખુશી રહે કે આપણે હવે શાંતિધામ, સુખધામ જઈએ છીએ. બાબા આજ્ઞાકારી શિક્ષક બની આપણને ઘરે લઈ જવાનાં માટે લાયક બનાવે છે. લાયક, સપૂત બનવાનું છે, કપૂત નહીં.

વરદાન :- ત્રિ - સ્મૃતિ સ્વરૂપ નું તિલક ધારણ કરવા વાળા સંપૂર્ણ વિજયી ભવ
સ્વયંની સ્મૃતિ, બાપની સ્મૃતિ અને ડ્રામાનાં નોલેજની સ્મૃતિ - આ ત્રણે સ્મૃતિઓમાં આખાં જ્ઞાન નો વિસ્તાર સમાયેલો છે. નોલેજ નાં વૃક્ષની આ ૩ સ્મૃતિઓ છે. જેમ વૃક્ષનું પહેલાં બીજ હોય છે, તે બીજ દ્વારા બે પત્તા નીકળે છે પછી વૃક્ષ નો વિસ્તાર થાય છે, તેમ મુખ્ય છે બીજ બાપની સ્મૃતિ પછી બે પત્તા અર્થાત્ આત્મા અને ડ્રામાનું બધું નોલેજ. આ ત્રણ સ્મૃતિઓને ધારણ કરવાવાળા સ્મૃતિ ભવ કે સંપૂર્ણ વિજયી ભવ નાં વરદાની જાય છે.

સ્લોગન :- પ્રાપ્તિઓને સદા સામે રાખો તો કમજોરીઓ સહજ સમાપ્ત થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - બાબા આવ્યાં છે તમને ઘરનો રસ્તો બતાવવાં , તમે આત્મ - અભિમાની થઈને રહો તો આ રસ્તો સહજ જોવામાં આવશે ”

પ્રશ્ન :- સંગમ પર કયું એવું નોલેજ મળે છે જેનાથી સતયુગી દેવતાઓ મોહજીત કહેવાયાં?

ઉત્તર :- સંગમ પર તમને બાપે અમરકથા સંભળાવી, અમર આત્માનું નોલેજ આપ્યું. જ્ઞાન મળ્યું-આ અવિનાશી બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે, દરેક આત્મા પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવે છે. તે એક શરીર છોડી બીજું લે છે, આમાં રડવાની વાત નથી. આ જ નોલેજ થી સતયુગી દેવતાઓને મોહજીત કહેવાય. ત્યાં મૃત્યુ નું નામ નથી. ખુશી થી જૂનું શરીર છોડી નવું લે છે.

ગીત :- નયનહીન કો રાહ દિખાઓ ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ કહે છે કે રસ્તો તો બતાવું છું પરંતુ પહેલાં સ્વયં ને આત્મા નિશ્ચય કરી બેસો. દેહી-અભિમાની થઈને બેસો તો પછી તમને રસ્તો ખુબ સહજ જ જોવામાં આવશે. ભક્તિમાર્ગ માં અડધોકલ્પ ઠોકરો ખાધી છે. ભક્તિમાર્ગ ની અથાહ સામગ્રી છે. હવે બાપે સમજાવ્યું છે બેહદનાં બાપ એક જ છે. બાપ કહે છે તમને રસ્તો બતાવી રહ્યો છું. દુનિયાને આ પણ ખબર નથી કયો રસ્તો બતાવે છે! મુક્તિ-જીવનમુક્તિ, ગતિ-સદ્ગતિ નો. મુક્તિ કહેવાય છે શાંતિધામ ને. આત્મા શરીર વગર કંઈ પણ બોલી નથી શકતી. કર્મેન્દ્રિયો દ્વારા જ અવાજ થાય છે, મુખ થી અવાજ થાય છે. મુખ ન હોય તો અવાજ ક્યાંથી આવશે. આત્માને આ કર્મેન્દ્રિયો મળી છે કર્મ કરવાનાં માટે. રાવણ રાજ્ય માં તમે વિકર્મ કરો છો. આ વિકર્મ છી-છી કર્મ થઈ જાય છે. સતયુગ માં રાવણ જ નથી તો કર્મ અકર્મ થઈ જાય છે. ત્યાં પ વિકાર હોતાં નથી. તેને કહેવાય છે - સ્વર્ગ. ભારતવાસી સ્વર્ગવાસી હતાં, હવે પછી કહેશું નર્કવાસી. વિષય વૈતરણી નદી માં ગોતા ખાતાં રહે છે. બધાં એક-બીજાને દુઃખ આપતાં રહે છે. હવે કહે છે બાબા એવી જગ્યાએ લઈ ચાલો જ્યાં દુઃખ નું નામ ન હોય. તે તો ભારત જ્યારે સ્વર્ગ હતું ત્યારે દુઃખ નું નામ નહોતું. સ્વર્ગ થી નર્કમાં આવ્યાં છે, હવે ફરી સ્વર્ગમાં જવાનું છે. આ ખેલ છે. બાપ જ બાળકો ને બેસી સમજાવે છે. સાચો-સાચો સતસંગ આ છે. તમે અહીંયા સત બાપ ને યાદ કરો છો એ જ ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન છે. એ છે રચતા, એમનાથી વારસો મળે છે. બાપ જ બાળકોને વારસો આપશે. હદનાં બાપ હોવા છતાં પણ પછી યાદ કરે છે - હેં ભગવાન, હેં પરમપિતા પરમાત્મા રહેમ કરો. ભક્તિમાર્ગ માં ધક્કા ખાતા-ખાતા હેરાન થઈ ગયાં છીએ. કહે છે - હેં બાબા, અમને સુખ શાંતિ નો વારસો આપો. એ તો બાપ જ આપી શકે છે તે પણ ૨૧ જન્મનાં માટે. હિસાબ કરવો જોઈએ. સતયુગ માં જ્યારે આમનું રાજ્ય હતું તો જરૂર થોડાં મનુષ્ય હશે. એક ધર્મ હતો, એક જ રાજાઈ હતી. તેને કહેવાય છે સ્વર્ગ, સુખધામ. નવી દુનિયાને કહેવાય છે સતોપ્રધાન, જૂની ને તમોપ્રધાન કહેશે. દરેક ચીજ પહેલાં સતોપ્રધાન પછી સતો-રજો-તમો માં આવે છે. નાનાં બાળકોને સતોપ્રધાન કહેશું. નાનાં બાળકને મહાત્મા થી પણ ઉંચ કહેવાય છે. મહાત્મા ઓ તો જન્મ લે છે પછી મોટા થઈ ને વિકારો નો અનુભવ કરીને ઘરબાર છોડી ભાગે છે. નાનાં બાળક ને તો વિકારો ની ખબર નથી. બિલકુલ ઈનોસેન્ટ (નિર્દોષ) છે એટલે મહાત્મા થી પણ ઉંચ કહેવાય છે. દેવતાઓની મહિમા ગાય છે - સર્વગુણ સંપન્ન..... સાધુઓની આ મહિમા ક્યારેય નહીં કરશે. બાપે હિંસા અને અહિંસા નો અર્થ સમજાવ્યો છે. કોઈ ને મારવું આને હિંસા કહેવાય છે. સૌથી મોટી હિંસા છે કામ કટારી ચલાવવી. દેવતાઓ હિંસક નથી હોતાં. કામ કટારી નથી ચલાવતાં. બાપ કહે છે હવે હું આવ્યો છું તમને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં. દેવતા હોય છે સતયુગ માં. અહીંયા કોઈ પણ પોતાને દેવતા નથી કહી શકતાં. સમજે છે અમે નીચ પાપી વિકારી છીએ. પછી પોતાને દેવતા કેવી રીતે કહેશે એટલે હિંદુ ધર્મ કહી દીધો છે. હકીકત માં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. હિન્દુ તો હિન્દુસ્તાન થી નીકાળ્યું છે. તેમણે પછી હિંદુ ધર્મ કહી દીધો છે. તમે કહેશો - અમે દેવતા ધર્મનાં છીએ તો પણ હિન્દુ માં લગાવી દેશે. કહેશે અમારી પાસે કોલમ (ખાનું) જ હિંદુ ધર્મની છે. પતિત હોવાનાં કારણે પોતાને દેવતા કહી નથી શકતાં.

હવે તમે જાણો છો - આપણે પૂજ્ય દેવતા હતાં, હવે પૂજારી બન્યાં છીએ. પૂજા પણ પહેલાં ફક્ત શિવ ની કરે છે

પછી વ્યભિચારી પુજારી બન્યાં. બાપ એક છે એમનાથી વારસો મળે છે. બાકી તો અનેક પ્રકારની દેવીઓ વગેરે છે. તેમનાથી કોઈ વારસો નથી મળતો. આ બ્રહ્મા થી પણ તમને વારસો નથી મળતો. એક છે નિરાકારી બાપ, બીજા છે સાકારી બાપ. સાકારી બાપ હોવા છતાં પણ હેં ભગવાન, હેં પરમપિતા કહેતાં રહે છે. લૌકિક બાપ ને એવી રીતે નહીં કહેશે. તો વારસો બાપ થી મળે છે. પતિ અને પત્ની હાફપાર્ટનર (જીવનસાથી) હોય છે તો તેમને અડધો ભાગ મળવો જોઈએ. પહેલાં અડધો તેમનો નીકાળી બાકીનો અડધો બાળકો ને આપવો જોઈએ. પરંતુ આજકાલ તો બાળકોને જ બધું ધન આપી દે છે. કોઈ-કોઈ નો મોહ ખુબ હોય છે, સમજે છે અમારા મર્યા પછી બાળક જ હકદાર રહેશે. આજકાલ નાં બાળકો તો બાપ નાં ચાલ્યાં જવા પર માં ને પૂછતાં પણ નથી. કોઈ-કોઈ માતૃ સ્નેહી હોય છે. કોઈ પછી માતૃ-દ્રોહી હોય છે. આજકાલ વધારે કરીને માતૃ દ્રોહી હોય છે. બધાં પૈસા ઉડાવી દે છે. ધર્મનાં બાળકો પણ કોઈ-કોઈ એવાં નીકાળી પડે છે જે ખુબ હેરાન કરે છે. હવે બાળકો એ ગીત સાંભળ્યું, કહે છે બાબા અમને સુખનો રસ્તો બતાવો - જ્યાં ચેન (સુખ-શાંતિ) હોય. રાવણ રાજ્ય માં તો સુખ હોઈ ન શકે. ભક્તિમાર્ગ માં તો એટલું પણ નથી સમજતાં કે શિવ અલગ છે, શંકર અલગ છે. બસ માથું ટેકતાં રહો, શાસ્ત્ર વાંચતા રહો. સારું, આનાથી શું મળશે, કંઈ પણ ખબર નથી. સર્વ ની શાંતિનાં, સુખ નાં દાતા તો એક જ બાપ છે. સતયુગ માં સુખ પણ છે તો શાંતિ પણ છે. ભારત માં સુખ-શાંતિ હતી, હવે નથી એટલે ભક્તિ કરતાં દર-દર ધક્કા ખાતાં રહે છે. હવે તમે જાણો છો શાંતિધામ, સુખધામ માં લઈ જવા વાળા એક જ બાપ છે. બાબા અમે ફક્ત તમને જ યાદ કરીશું, તમારા થી જ વારસો લઈશું. બાપ કહે છે દેહ સહિત દેહ નાં સર્વ સંબંધોને ભૂલી જવાનું છે. એક બાપને યાદ કરવાનાં છે. આત્માએ અહીંયા જ પવિત્ર બનવાનું છે. યાદ નહીં કરશો તો પછી સજાઓ ખાવી પડશે. પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે એટલે બાપ કહે છે યાદની મહેનત કરો. આત્માઓ ને સમજાવે છે. બીજા કોઈ પણ સતસંગ વગેરે આવાં નહીં હશે જ્યાં એવું કહે - હેં રુહાની બાળકો. આ છે રુહાની જ્ઞાન, જે રુહાની બાપ થી જ બાળકોને મળે છે. રુહ અર્થાત્ નિરાકાર. શિવ પણ નિરાકાર છે ને. તમારી આત્મા પણ બિંદી છે, ખુબ નાની. તેને કોઈ જોઈ ન શકે, સિવાય દિવ્ય દૃષ્ટિ થી. દિવ્ય દૃષ્ટિ બાપ જ આપે છે. ભગત બેસી હનુમાન, ગણેશ વગેરે ની પૂજા કરે છે હવે તેમનો સાક્ષાત્કાર કેવી રીતે થાય. બાપ કહે છે દિવ્ય દૃષ્ટિ દાતા તો હું જ છું. જે ખુબ ભક્તિ કરે છે તો પછી હું જ તેમને સાક્ષાત્કાર કરાવું છું. પરંતુ એનાથી કાયદો કાંઈ પણ નથી. ફક્ત ખુશ થઈ જાય છે. પાપ તો છતાં પણ કરે છે, મળતું કાંઈ પણ નથી. ભણતર વગર કાંઈ બની થોડી શકશે. દેવતાઓ સર્વગુણ સંપન્ન છે. તમે પણ એવાં બનો ને. બાકી તો તે છે બધો ભક્તિમાર્ગ નો સાક્ષાત્કાર. સાચે જ છે કૃષ્ણ સાથે ઝૂલો, સ્વર્ગમાં તેમની સાથે રહો. તે તો ભણતર પર છે. જેટલું શ્રીમત પર ચાલશો એટલું ઉંચ પદ પામશો. શ્રીમત ભગવાન ની ગવાયેલ છે. કૃષ્ણ ની શ્રીમત નહીં કહેશું. પરમપિતા પરમાત્માની શ્રીમત થી કૃષ્ણની આત્માએ આ પદ પામ્યું છે. તમારી આત્મા પણ દેવતા ધર્મમાં હતી અર્થાત્ કૃષ્ણનાં કુળમાં હતી. ભારતવાસીઓ ને આ ખબર નથી કે રાધે-કૃષ્ણ પરસ્પર માં શું થતાં હતાં. બંનેવ અલગ-અલગ રાજધાની નાં હતાં. પછી સ્વયંવર બાદ લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. આ બધી વાતો બાપ જ આવીને સમજાવે છે. હવે તમે ભણો જ છો સ્વર્ગનાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનવા માટે. પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ નો જ્યારે સ્વયંવર થાય છે ત્યારે પછી નામ બદલાય છે. તો બાપ બાળકોને એવાં દેવતા બનાવે છે. જો બાપની શ્રીમત પર ચાલશો તો. તમે છો મુખ વંશાવલી, તે છે કુખ વંશાવલી. તે બ્રાહ્મણ લોકો હથિયાલું બાંધે છે કામ ચિતા પર બેસાડવાનું. હવે તમે સાચી-સાચી બ્રાહ્મણીઓ કામ ચિતા થી ઉતારી જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડવા હથિયાલું બાંધો છો. તો તે છોડવું પડે. અહીંયા નાં બાળકો તો લડે-ઝઘડે પૈસા પણ પૂરા બરબાદ કરે છે. આજકાલ દુનિયામાં ખુબ ગન્દ છે. સૌથી ગંદી બીમારી છે સિનેમા. સારા બાળકો પણ સિનેમા માં જવાથી ખરાબ થઈ જાય છે એટલે બી.કે. ને સિનેમા માં જવાની મનાઈ છે. હાં, જે મજબૂત છે, તેમને બાબા કહે છે ત્યાં પણ તમે સર્વિસ કરો. તેમને સમજાવો આ તો છે એ હદનો સિનેમા. એક બેહદ નો સિનેમા પણ છે. બેહદનાં સિનેમા થી જ પછી આ હદ નાં જુદા સિનેમા નીકળ્યાં છે.

હવે આપ બાળકોને બાપે સમજાવ્યું છે - મૂળવતન જ્યાં બધી આત્માઓ રહે છે પછી વચ માં છે સૂક્ષ્મવતન. આ છે - સાકાર વતન. ખેલ પૂરો અહીંયા ચાલે છે. આ ચક્ર ફરતું જ રહે છે. આપ બ્રાહ્મણ બાળકોએ જ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે. દેવતાઓએ નહીં. પરંતુ બ્રાહ્મણોને આ અલંકાર નથી આપતાં કારણ કે પુરુષાર્થી છે. આજે સારા ચાલી રહ્યાં છે, કાલે પડી જાય છે એટલે દેવતાઓને આપી દે છે. કૃષ્ણનાં માટે દેખાડે છે સ્વદર્શન ચક્ર થી અકાસુર-બકાસુર વગેરે ને માર્યા. હવે તેમને તો અહિંસા પરમોધર્મ કહેવાય છે પછી હિંસા કેવી રીતે કરશે! આ બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી. જ્યાં જાઓ શિવ નું લિંગ જ હશે. ફક્ત નામ કેટલાં અલગ-અલગ રાખી દીધાં

છે. માટી ની દેવીઓ કેટલી બનાવે છે. શ્રંગાર કરે છે, હજારો રૂપિયા ખર્ચ કરે છે. ઉત્પત્તિ કરી પછી પૂજા કરશે, પાલના કરી પછી જઈને ડુબાડે છે. કેટલો ખર્ચો કરે છે, ગુડિયાની પૂજામાં. મળતું કંઈ પણ નથી. બાપ સમજાવે છે આ બધું પૈસા બરબાદ કરવાની ભક્તિ છે, સીડી ઉતરતાં જ આવ્યાં છે. બાપ આવે છે તો બધાની ચઢતી કળા થાય છે. બધાને શાંતિધામ-સુખધામ માં લઈ જાય છે. પૈસા બરબાદ કરવાની વાત નથી. પછી ભક્તિમાર્ગ માં તમે પૈસા બરબાદ કરતાં-કરતાં ઇનસાલવેન્ટ (કંગાળ) બની ગયાં છો. સાલવેન્ટ (ભરપુર), ઇનસાલવેન્ટ બનવાની કથા બાપે બેસી સમજાવી છે. તમે આ લક્ષ્મી-નારાયણની રાજધાની નાં હતાં ને. હવે તમને નર થી નારાયણ બનવાની શિક્ષા બાપ આપે છે. તે લોકો તીજરી ની કથા, અમરકથા સંભળાવે છે. છે બધું જુઠું. તીજરી ની કથા તો આ છે, જેનાથી આત્માનું જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર ખુલે છે. આખું ચક્ર બુદ્ધિમાં આવી જાય છે. તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળી રહ્યું છે, અમરકથા પણ સાંભળી રહ્યાં છો. અમર બાબા તમને કથા સંભળાવી રહ્યાં છે - અમરપુરી નાં માલિક બનાવે છે. ત્યાં તમે ક્યારેય મૃત્યુ ને નથી પામતાં. અહીંયા તો કાળ નો મનુષ્યને કેટલો ડર રહે છે. ત્યાં ડરવાની, રડવાની વાત નથી. ખુશી થી જૂનું શરીર છોડી નવું લઈ લે છે. અહીંયા કેટલું મનુષ્ય રડે છે. આ છે જ રડવાની દુનિયા. બાપ કહે છે આ તો બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. દરેક પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવતાં રહે છે. આ દેવતાઓ મોહજીત છે ને. અહીંયા તો દુનિયામાં અનેક ગુરુ છે જેમની અનેક મતો મળે છે. દરેક ની મત પોતાની. એક સંતોષી દેવી પણ છે જેમની પૂજા થાય છે. હવે સંતોષી દેવીઓ તો સતયુગમાં હોઈ શકે છે, અહીંયા કેવી રીતે હોઈ શકે. સતયુગ માં દેવતાઓ સદૈવ સંતુષ્ટ હોય છે. અહીંયા તો કંઈ ને કંઈ આશ રહે છે. ત્યાં કોઈ આશ નથી હોતી. બાપ બધાને સંતુષ્ટ કરી દે છે. તમે પદમપતિ બની જાઓ છો. કોઈ અપ્રાપ્ત વસ્તુ નથી રહેતી જેની પ્રાપ્તિની ચિંતા હોય. ત્યાં ચિંતા હોતી જ નથી. બાપ કહે છે સર્વ નો સદ્ગતિ દાતા તો હું જ છું. આપ બાળકોને ૨૧ જન્મનાં માટે ખુશી જ ખુશી આપે છે. આવાં બાપ ને યાદ પણ કરવાં જોઈએ. યાદ થી તમારા પાપ ભસ્મ થશે અને તમે સતોપ્રધાન બની જશો. આ સમજવાની વાતો છે. જેટલું બીજાઓને વધારે સમજાવશો એટલી પ્રજા બનતી જશે અને ઉંચ પદ પામશો. આ કોઈ સાધુ વગેરે ની કથા નથી. ભગવાન બેસી આમનાં મુખ દ્વારા સમજાવે છે. હવે તમે સંતુષ્ટ દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છો. હવે તમારે વ્રત પણ રાખવું જોઈએ - સદૈવ પવિત્ર રહેવાનું કારણ કે પાવન દુનિયામાં જવાનું છે તો પતિત નથી બનવાનું. બાપે આ વ્રત શીખવાડ્યું છે. મનુષ્યોએ પછી અનેક પ્રકાર નાં વ્રત બનાવ્યાં છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એક બાપની મત પર ચાલી સદા સંતુષ્ટ રહી સંતોષી દેવી બનવાનું છે. અહીંયા કોઈ પણ આશ નથી રાખવાની. બાપ થી સર્વ પ્રાપ્તિઓ કરી પદમપતિ બનવાનું છે.
2. સૌથી ગંદુ બનાવવા વાળો બાયસ્કોપ (સિનેમા) છે. તમને સિનેમા જોવાની મનાઈ છે. તમે બહાદુર છો તો હદ અને બેહદ નાં બાયસ્કોપ નું રહસ્ય સમજી બીજાઓને સમજાવો. સર્વિસ (સેવા) કરો.

વરદાન :- કુલસ્ટોપ (પૂર્ણવિરામ) ની સ્ટેજ (અવસ્થા) દ્વારા પ્રકૃતિની હલચલ ને સ્ટોપ કરવાવાળા પ્રકૃતિપતિ ભવ વર્તમાન સમય હલચલ વધવાનો સમય છે. ફાઇનલ (અંતિમ) પેપર માં એક તરફ પ્રકૃતિનું અને બીજી તરફ પાંચ વિકારોનું વિકરાળ રુપ હશે. તમોગુણી આત્માઓનો વાર અને જુના સંસ્કાર.... બધાં છેલ્લાં સમય પર પોતાનો ચાન્સ (તક) લેશે. એવાં સમય પર સમેટવાની શક્તિ દ્વારા હમણાં-હમણાં સાકારી, હમણાં-હમણાં આકારી અને હમણાં-હમણાં નિરાકાર સ્થિતિ માં સ્થિત થવાનો અભ્યાસ જોઈએ. જોવા છતાં પણ ન જુઓ, સાંભળવા છતાં પણ ન સાંભળો. જ્યારે એવી કુલસ્ટોપ ની સ્ટેજ હોય ત્યારે પ્રકૃતિપતિ બની પ્રકૃતિની હલચલ ને સ્ટોપ કરી શકશો.

સ્લોગન :- નિર્વિઘ્ન રાજ્ય અધિકારી બનવાનાં માટે નિર્વિઘ્ન સેવાધારી બનો.

“ મીઠા બાળકો - સંગમયુગ પર જ તમારે આત્મ - અભિમાની બનવાની મહેનત કરવી પડે , સતયુગ અથવા કળયુગ માં આ મહેનત નથી હોતી ”

પ્રશ્ન :- શ્રી કૃષ્ણનું નામ તેમનાં મા-બાપ થી પણ અધિક પ્રસિદ્ધ છે, શા માટે?

ઉત્તર :- કારણ કે શ્રીકૃષ્ણ થી પહેલાં જેમનો પણ જન્મ થાય છે તે જન્મ યોગબળ થી નથી થતો. શ્રીકૃષ્ણ નાં મા-બાપે કોઈ યોગબળ થી જન્મ નથી લીધો. ૨. પૂરી કર્માતીત અવસ્થા વાળા રાધા-કૃષ્ણ જ છે, તે જ સદ્ગતિને પામે છે. જ્યારે બધી પાપ આત્માઓ ખતમ થઈ જાય છે ત્યારે ગુલગુલ (પાવન) નવી દુનિયામાં શ્રીકૃષ્ણ નો જન્મ થાય છે, તેને જ વૈકુંઠ કહેવાય છે. ૩. સંગમ પર શ્રીકૃષ્ણની આત્માએ, સૌથી અધિક પુરુષાર્થ કર્યો છે એટલે એમનું નામ પ્રસિદ્ધ છે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોને રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે. ૫ હજાર વર્ષ બાદ એક જ વાર બાળકોને આવી ને ભણાવે છે, પોકારે પણ છે કે અમને પતિતો ને આવીને પાવન બનાવો. તો સિદ્ધ થાય છે કે આ પતિત દુનિયા છે. નવી દુનિયા, પાવન દુનિયા હતી. નવું મકાન સુંદર હોય છે. જૂનું જેમ તૂટ્યું-ફૂટ્યું થઈ જાય છે. વરસાદ માં પડી જાય છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બાપ આવ્યાં છે નવી દુનિયા બનાવવાં. હમણાં ભણાવી રહ્યાં છે. પછી પાંચ હજાર વર્ષ બાદ ભણાવશે. આવું ક્યારેય કોઈ સાધુ-સંત વગેરે પોતાનાં અનુયાયીઓ ને નહિં ભણાવશે. તેમને આ ખબર જ નથી. ન ખેલ ની ખબર છે કારણ કે નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા છે. બાપ વગર કોઈ પણ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવી ન શકે. આત્મ-અભિમાની બનવામાં જ બાળકોને મહેનત થાય છે કારણ કે અડધાકલ્પ માં તમે ક્યારેય આત્મ-અભિમાની બન્યાં નથી. હવે બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજો. એવું નહીં કે આત્મા સો પરમાત્મા. નહીં, પોતાને આત્મા સમજી પરમપિતા પરમાત્મા શિવ ને યાદ કરવાનાં છે. યાદની યાત્રા મુખ્ય છે, જેનાથી જ તમે પતિત થી પાવન બની છો. આમાં કોઈ સ્થૂળ વાત નથી. કોઈ નાક કાન વગેરે બંધ નથી કરવાનાં. મૂળ વાત છે - પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાં. તમે અડધાકલ્પ થી ટેવાયેલાં છો - દેહ-અભિમાન માં રહેવાનાં. પહેલાં પોતાને આત્મા સમજશો ત્યારે બાપ ને યાદ કરી શકશો. ભક્તિમાર્ગ માં પણ બાબા-બાબા કહેતાં આવે છે. બાળકો જાણે છે સતયુગ માં એક જ લૌકિક બાપ છે. ત્યાં પારલૌકિક બાપ ને યાદ નથી કરતાં કારણ કે સુખ છે. ભક્તિમાર્ગ માં પછી બે બાપ બની જાય છે. લૌકિક અને પારલૌકિક. દુઃખ માં બધાં પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરે છે. સતયુગ માં ભક્તિ હોતી નથી. ત્યાં તો છે જ જ્ઞાનની પ્રાલબ્ધ. એવું નહીં કે જ્ઞાન હોય છે. આ સમય નાં જ્ઞાનની પ્રાલબ્ધ મળે છે. બાપ તો એક જ વાર આવે છે. અડધોકલ્પ બેહદનાં બાપ નો, સુખ નો વારસો રહે છે. પછી લૌકિક બાપ થી અલ્પકાળ નો વારસો મળે છે. આ મનુષ્ય નથી સમજાવી શકતાં. આ છે નવી વાત, ૫ હજાર વર્ષમાં સંગમયુગ પર એક જ વાર બાપ આવે છે. જ્યારે કળયુગ અંત, સતયુગ આદિ નો સંગમ હોય છે ત્યારે જ બાપ આવે છે - નવી દુનિયા ફરીથી સ્થાપન કરવાં. નવી દુનિયામાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું પછી ત્રેતા માં રામરાજ્ય હતું. બાકી દેવતાઓ વગેરે નાં જે આટલાં ચિત્ર બનાવ્યાં છે તે બધાં છે ભક્તિમાર્ગની સામગ્રી. બાપ કહે છે આ બધા ને ભૂલી જાઓ. હવે પોતાનાં ઘર ને અને નવી દુનિયા ને યાદ કરો.

જ્ઞાન માર્ગ છે સમજ નો માર્ગ, જેનાથી તમે ૨૧ જન્મ સમજદાર બની જાઓ છો. કોઈ દુઃખ નથી રહેતું. સતયુગ માં ક્યારેય કોઈ એવું નહીં કહેશે કે અમને શાંતિ જોઈએ. કહેવાય છે ને - માંગવાથી મરવું ભલું. બાપ તમને એવાં સાહુકાર બનાવી દે છે જે દેવતાઓને ભગવાન થી કોઈ ચીજ માંગવાની દરકાર નથી રહેતી. અહીંયા તો દુવા માંગે છે ને. પોપ (ખ્રીસ્તીઓનાં ધર્મ ગુરુ) વગેરે આવે છે તો અનેક દુવાઓ લેવાં જાય છે. પોપ કેટલાઓનાં લગ્ન કરાવે છે. બાબા તો આ કામ નથી કરતાં. ભક્તિમાર્ગ માં જે ભૂતકાળ થઈ ગયું છે તે હવે થઈ રહ્યું છે તે ફરી રીપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થશે. દિનપ્રતિદિન ભારત કેટલું (નીચું) પડતું જાય છે. હમણાં તમે છો સંગમ પર. બાકી બધાં છે કળયુગી મનુષ્ય. જ્યાં સુધી અહીંયા ન આવે ત્યાં સુધી કંઈ પણ સમજી ન શકે કે હમણાં સંગમ છે કે કળયુગ છે? એક જ ઘરમાં બાળકો સમજે છે સંગમ પર છે, બાપ કહેશે અમે કળયુગ માં છીએ તો કેટલી તકલીફ

થઈ જાય છે. ખાનપાન વગેરે ની પણ ઝંઝટ થઈ જાય છે. તમે સંગમયુગી છો શુદ્ધ પવિત્ર ભોજન ખાવા વાળા. દેવતાઓ ક્યારેય કાંદા વગેરે થોડી ખાય છે. આ દેવતાઓને કહેવાય જ છે નિર્વિકારી. ભક્તિમાર્ગ માં બધાં તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. હવે બાપ કહે છે સતોપ્રધાન બનો. કોઈ પણ એવું નથી જે સમજે કે આત્મા પહેલાં સતોપ્રધાન હતી પછી તમોપ્રધાન બની છે કારણ કે તેઓ તો આત્મા ને નિર્લેપ સમજે છે. આત્મા સો પરમાત્મા છે એવું-એવું કહી દે છે.

બાપ કહે છે જ્ઞાનસાગર હું જ છું, જે આ દેવી-દેવતા ધર્મનાં હશે તે બધાં આવીને ફરીથી પોતાનો વારસો લેશે. હમણાં સૈપલિંગ (કલમ) લાગી રહી છે. તમે સમજી જશો - આ આટલું ઉંચું પદ પામવા લાયક નથી. ઘર માં જઈને લગ્ન વગેરે કરીને છી-છી થતાં રહે છે. તો સમજાવાય છે કે ઉંચ પદ પામી નથી શકતાં. આ રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે. બાપ કહે છે - હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું તો પ્રજા જરૂર બનાવી પડે. નહીં તો રાજ્ય કેવી રીતે પામશો. આ ગીતાનાં અક્ષર છે ને-આને કહેવાય જ છે ગીતાનો યુગ. તમે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો-જાણો છો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનું ફાઉન્ડેશન લાગી રહ્યું છે. સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી બંને રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે. બ્રાહ્મણ કુળ સ્થાપન થઈ ચૂક્યું છે. બ્રાહ્મણ જ પછી સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી બને છે. જે સારી રીતે મહેનત કરશે તે સૂર્યવંશી બનશે. બીજા ધર્મ વાળા જે આવે છે તે આવે જ છે પોતાનાં ધર્મની સ્થાપના કરવાં. પાછળ તે ધર્મની આત્માઓ આવતી રહે છે, ધર્મની વૃદ્ધિ થતી જાય છે. સમજો કોઈ ક્રિશ્ચન છે તો તેમનું જ બીજરૂપ ક્રાઇસ્ટ થયાં. તમારા બીજરૂપ કોણ છે? બાપ, કારણ કે બાપ જ આવીને સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે બ્રહ્મા દ્વારા. બ્રહ્માને જ પ્રજાપિતા કહેવાય છે. રચતા નહીં કહેશે. આમનાં દ્વારા બાળકો અડોપ્ટ કરાય છે. બ્રહ્માને પણ તો ક્રિયેટ (રચે) કરે છે ને. બાપ આવીને પ્રવેશ કરી આ રચે છે. શિવબાબા કહે છે તમે મારાં બાળકો છો. બ્રહ્મા પણ કહે છે તમે મારા સાકારી બાળકો છો. હમણાં તમે કાળા છી-છી બની ગયાં છો. હવે ફરી બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. સંગમ પર જ તમે પુરુષોત્તમ દેવી-દેવતા બનવાની મહેનત કરો છો. દેવતાઓને અને શૂદ્રોને કોઈ મહેનત નથી કરવી પડતી, આપ બ્રાહ્મણોને મહેનત કરવી પડે છે દેવતા બનવાં માટે. બાપ આવે જ છે સંગમ પર. આ છે બહુજ નાનો યુગ એટલે આને લિપ યુગ કહેવાય છે. આમને કોઈ જાણતું નથી. બાપને પણ મહેનત લાગે છે. એવું નથી કે ઝટ થી નવી દુનિયા બની જાય છે. તમને દેવતા બનવામાં સમય લાગે છે. જે સારા કર્મ કરે છે તો સારા કુળ માં જન્મ લે છે. હમણાં તમે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ગુલ-ગુલ (ફૂલ) બની રહ્યાં છો. આત્મા જ બને છે. હમણાં તમારી આત્મા સારા કર્મ શીખી રહી છે. આત્મા જ સારા કે ખરાબ સંસ્કાર લઈ જાય છે. હમણાં તમે ગુલ-ગુલ બની સારા ઘર માં જન્મ લેતાં રહેશો. અહિયાં જે સારો પુરુષાર્થ કરે છે, તો જરૂર સારા કુળમાં જન્મ લેતાં હશે. નંબરવાર તો છે ને. જેવાં-જેવાં કર્મ કરે છે એવો જન્મ લે છે. જ્યારે ખરાબ કર્મ કરવા વાળા બિલકુલ ખતમ થઈ જાય છે પછી સ્વર્ગ સ્થાપન થઈ જાય છે, છાંટ છૂટ થઈને. તમોપ્રધાન જે પણ છે તે ખતમ થઈ જાય છે. પછી નવાં દેવતાઓનું આવવાનું શરૂ થાય છે. જ્યારે ભ્રષ્ટાચારી બધાં ખતમ થઈ જાય છે ત્યારે કૃષ્ણ નો જન્મ થાય છે, ત્યાર સુધી બદલી-સદલી થતી રહે છે. જ્યારે કોઈ છી-છી નહીં રહેશે ત્યારે કૃષ્ણ આવશે, ત્યાં સુધી તમે આવતાં-જતાં રહેશો. કૃષ્ણને જન્મ આપવાવાળા મા-બાપ પણ પહેલાથી જ જોઈએ ને. પછી બધાં સારાં-સારાં રહેશે. બાકી ચાલ્યાં જશે, ત્યારે જ એને સ્વર્ગ કહેવાશે. તમે કૃષ્ણને રિસીવ (સ્વાગત) કરવા વાળા રહેશો. ભલે તમારો છી-છી જન્મ હશે કારણ કે રાવણરાજ્ય છે ને. શુદ્ધ જન્મ થઈ ન શકે. ગુલ-ગુલ (પવિત્ર) જન્મ કૃષ્ણ નો જ પહેલાં-પહેલાં થાય છે. તેનાં પછી નવી દુનિયા વૈકુંઠ કહેવાય છે. કૃષ્ણ બિલકુલ ગુલ-ગુલ નવી દુનિયામાં આવશે. રાવણ સંપ્રદાય બિલકુલ ખતમ થઈ જશે. કૃષ્ણનું નામ એમનાં મા-બાપ થી પણ વધારે પ્રસિદ્ધ છે. કૃષ્ણ નાં પહેલાં જેમનો જન્મ થાય છે તે યોગબળ થી જન્મ નહીં કહીશું. એવું નહીં કૃષ્ણ નાં મા-બાપે યોગબળ થી જન્મ લીધો છે. ના, જો એવું હોત તો એમનું પણ નામ પ્રસિદ્ધ હોત. તો સિદ્ધ થાય છે એમના મા-બાપે એટલો પુરુષાર્થ નથી કર્યો જેટલો કૃષ્ણએ કર્યો છે. આ બધી વાતો આગળ ચાલી તમે સમજતાં જશો. પૂરી કર્મીતીત અવસ્થા વાળા રાધા-કૃષ્ણ જ છે. તે જ સદ્ગતિ માં આવે છે. પાપ આત્માઓ બધી ખતમ થઈ જાય છે ત્યારે એમનો જન્મ થાય છે પછી કહેશે પાવન દુનિયા એટલે કૃષ્ણનું નામ પ્રસિદ્ધ છે. મા-બાપનું એટલું નથી. આગળ ચાલી તમને ખુબ સાક્ષાત્કાર થશે. સમય તો બાકી છે. તમે કોઈને પણ સમજાવી શકો છો - અમે આ બનવા માટે ભણી રહ્યાં છીએ. વિશ્વમાં આમનું રાજ્ય હમણાં સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. આપણા માટે તો નવી દુનિયા જોઈએ. હમણાં તમને દૈવી સંપ્રદાય નહીં કહેશે. તમે છો બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય. દેવતા બનવા વાળા છો. દૈવી સંપ્રદાય બની જશો પછી તમારી આત્મા અને શરીર બંને સ્વચ્છ હશે. હમણાં તમે સંગમયુગી પુરુષોત્તમ બનવા વાળા છો. આ બધી મહેનત ની વાત છે. યાદ થી વિકર્માજીત બનવાનું છે. તમે પોતે કહો છો યાદ ઘડી-ઘડી

ભૂલાઈ જાય છે. બાબા પિકનિક પર બેસે છે તો બાબા ને ખ્યાલ રહે છે. આપણે યાદમાં નહીં રહેશું તો બાબા શું કહેશે એટલે બાબા કહે છે તમે યાદ માં બેસી પિકનિક કરો. કર્મ કરતાં માશૂક ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે, આમાં જ મહેનત છે. યાદ થી આત્મા પવિત્ર થશે, અવિનાશી જ્ઞાન ધન પણ જમા થશે. પછી જો આ પવિત્ર બની જાય છે તો બધું જ્ઞાન વહી જાય છે. પવિત્રતા જ મુખ્ય છે. બાપ તો સારી-સારી વાત જ સમજાવે છે. આ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન બીજા કોઈમાં પણ નથી. બીજા જે પણ સતસંગ વગેરે છે તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ નું.

બાબા એ સમજાવ્યું છે - ભક્તિ હકીકત માં પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળાએ જ કરવાની છે. તમારામાં તો કેટલી તાકાત રહે છે. ઘેર બેઠા તમને સુખ મળી જાય છે. સર્વ શક્તિમાન બાપ થી તમે આટલી તાકાત લો છો. સંન્યાસીઓ માં પણ પહેલાં તાકાત હતી, જંગલો માં રહેતા હતાં. હવે તો કેટલાં મોટા-મોટા ફ્લેટ બનાવીને રહે છે. હવે તે તાકાત નથી. જેમ તમારામાં પણ પહેલાં સુખ ની તાકાત રહે છે. પછી ગુમ થઈ જાય છે. તેમનામાં પણ પહેલાં શાંતિ ની તાકાત હતી, હવે તે તાકાત નથી રહી. પહેલાં તો સાચું કહેતાં હતાં કે રચતા અને રચના ને અમે નથી જાણતાં. હવે તો પોતાને ભગવાન શિવોહમ કહી બેસે છે. બાપ સમજાવે છે - આ સમયે આખું ઝાડ તમોપ્રધાન છે એટલે સાધુઓ વગેરે નો પણ ઉદ્ધાર કરવા હું આવું છું. આ દુનિયા જ બદલવાની છે. બધી આત્માઓ પાછી ચાલી જશે. એક પણ નથી જેમને એ ખબર હોય કે આપણી આત્મા માં અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે જે ફરીથી રિપિટ કરશું. આત્મા આટલી નાની છે, એમાં અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે જે ક્યારેય નાશ નથી થતો. આમાં બુદ્ધિ ખુબ સારી પવિત્ર જોઈએ. તે ત્યારે થશે જ્યારે યાદની યાત્રા માં મસ્ત રહેશો. મહેનત સિવાય પણ થોડી મળશે એટલે ગવાય છે ચઢે તો ચાખે.... ક્યાં ઉંચે થી ઉંચા રાજાઓનાં રાજા ડબલ સિરતાજ, ક્યાં પ્રજા. ભણાવવા વાળા તો એક જ છે. આમાં સમજ ખુબ સારી જોઈએ. બાબા વારંવાર સમજાવે છે યાદ ની યાત્રા છે મુખ્ય. હું તમને ભણાવીને વિશ્વ નો માલિક બનાવું છું. તો શિક્ષક ગુરુ પણ હશે. બાપ તો છે જ શિક્ષકો નાં શિક્ષક, બાપો નો બાપ. આ તો આપ બાળકો જાણો છો આપણા બાબા ખુબ જ પ્રેમાળ છે. આવાં બાપને તો બહુજ યાદ કરવાનાં છે. ભણવાનું પણ પૂરું છે. બાપ ને યાદ નહીં કરશો તો પાપ નષ્ટ નહીં થશે. બાપ બધી આત્માઓને સાથે લઈ જશે. બાકી શરીર બધાં ખતમ થઈ જશે. આત્માઓ પોતાના ધર્મના સેક્શન (વિભાગ) માં જઈને નિવાસ કરે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બુદ્ધિ ને પવિત્ર બનાવવા માટે યાદની યાત્રા માં મસ્ત રહેવાનું છે. કર્મ કરતાં પણ એક માશૂક યાદ રહે - ત્યારે વિકર્માજીત બનશો.
2. આ નાનકડા યુગ માં મનુષ્ય થી દેવતા બનવાની મહેનત કરવાની છે. સારા કર્મો નાં અનુસાર સારા સંસ્કારો ને ધારણ કરી સારા કુળમાં જવાનું છે.

વરદાન :- જહાન નાં નૂર બની ભક્તો ને નજર થી નિહાલ કરવા વાળા દર્શનીય મૂર્ત ભવ આખું વિશ્વ આપ જહાન નાં આંખોની દૃષ્ટિ લેવા માટે ઈંતજાર માં (રાહ જુએ) છે. જ્યારે આપ જહાન નાં નૂર પોતાની સંપૂર્ણ સ્ટેજ સુધી પહોંચશો અર્થાત્ સંપૂર્ણતા ની આંખો ખોલશો ત્યારે સેકન્ડ માં વિશ્વ પરિવર્તન થશે. પછી આપ દર્શનીય મૂર્ત આત્માઓ પોતાની નજર થી ભક્ત આત્માઓને નિહાલ કરી શકશો. નજર થી નિહાલ થવા વાળાની લાંબી લાઈન છે એટલે સંપૂર્ણતાની આંખ ખુલ્લી રહે. આંખો ને ચોળવાનું અને સંકલ્પો નાં ઘુટકા અને ઝૂટકા ખાવાનું બંધ કરો ત્યારે દર્શનીય મૂર્ત બની શકશો.

સ્લોગન :- નિર્મળ સ્વભાવ નિર્માણતા ની નિશાની છે. નિર્મળ બનો તો સફળતા મળશે.

“ મીઠા બાળકો - નાજુકપણું પણ દેહ - અભિમાન છે , રીસાવું , રડવું આ બધાં આસુરી સંસ્કાર આપ બાળકો માં ન હોવાં જોઈએ , દુઃખ - સુખ , માન - અપમાન બધું સહન કરવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- સર્વિસ (સેવા) માં ઢીલાપણું આવવાનું મુખ્ય કારણ કયું છે?

ઉત્તર :- જ્યારે દેહ-અભિમાન નાં કારણે એકબીજાની ખામીઓ જોવાં લાગે છે ત્યારે સર્વિસ માં ઢીલાપણું આવે છે. પરસ્પરમ અણબનાવ થવો પણ દેહ-અભિમાન છે. હું ફલાણા ની સાથે નહીં ચાલી શકું, હું અહીંયા નહીં રહી શકું.... આ બધું નાજુકપણું છે. આ બોલ મુખ થી નીકળવા એટલે કાંટા બનવું, નાફરમાનબરદાર બનવું. બાબા કહે છે બાળકો, તમે રુહાની મિલેટ્રી છો એટલે ઓર્ડર (આદેશ) થયો તો તરત હાજર થવું જોઈએ. કોઈ પણ વાત માં આનાકાની નહીં કરો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. બાળકોને પહેલાં-પહેલાં આ શિક્ષા મળે છે કે સ્વયંને આત્મા નિશ્ચય કરો. દેહ-અભિમાન છોડી દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. આપણે આત્મા છીએ, દેહી-અભિમાની બનીએ ત્યારે જ બાપ ને યાદ કરી શકાય. તે છે અજ્ઞાનકાળ. આ છે જ્ઞાન કાળ. જ્ઞાન તો એક જ બાપ આપે છે જે સર્વ ની સદ્ગતિ કરે છે. અને એ છે નિરાકાર અર્થાત્ એમનો કોઈ મનુષ્ય આકાર નથી. જેમને મનુષ્ય નો આકાર છે તેમને ભગવાન ન કહી શકાય. હવે આત્માઓ તો બધી નિરાકારી જ છે. પરંતુ દેહ-અભિમાન માં આવવાથી સ્વયં ને આત્મા ભૂલી ગયાં છે. હવે બાપ કહે છે તમારે પાછું જવાનું છે. સ્વયં ને આત્મા સમજો, આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો ત્યારે જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ ભસ્મ થાય, બીજો કોઈ ઉપાય નથી. આત્મા જ પતિત, આત્મા જ પાવન બને છે. બાપે સમજાવ્યું છે પાવન આત્માઓ છે સતયુગ-ત્રેતા માં. પતિત આત્મા પછી રાવણ રાજ્ય માં બને છે. સીડીમાં પણ સમજાવ્યું છે જે પાવન હતાં તે પતિત બને છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં તમે બધી આત્માઓ શાંતિધામ માં પાવન હતી. તેને કહેવાય જ છે નિર્વાણધામ. પછી કળયુગમાં પતિત બને છે ત્યારે ચિલ્લાવે છે - હે પતિત-પાવન આવો. બાબા સમજાવે છે - બાળકો, હું જે તમને જ્ઞાન આપી રહ્યો છું પતિત થી પાવન થવાનું, એ ફક્ત હું જ આપું છું જે પછી પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. બાપે જ આવીને સંભળાવવું પડે છે. અહીંયા મનુષ્યોએ અથાહ શાસ્ત્ર બનાવ્યાં છે. સતયુગ માં કોઈ શાસ્ત્ર હોતાં જ નથી. ત્યાં ભક્તિ માર્ગ રિંચક પણ નથી.

હવે બાપ કહે છે તમે મારા દ્વારા જ પતિત થી પાવન બની શકો છો. પાવન દુનિયા જરૂર બનવાની જ છે. હું તો બાળકોને જ આવીને રાજ્યોગ શીખવાડું છું. દેવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. રીસાવું, રડવું આ બધાં આસુરી સ્વભાવ છે. બાપ કહે છે દુઃખ-સુખ, માન-અપમાન બધું બાળકોએ સહન કરવાનું છે. નાજુકપણું નહીં. હું ફલાણા સ્થાન પર નથી રહી શકતી, આ પણ નાજુકપણું છે. આમનો સ્વભાવ આવો છે, આ આવાં છે, તેવાં છે, આ કાંઈ પણ રહેવું ન જોઈએ. મુખ થી સદૈવ ફૂલ જ નીકળે. કાંટા (અપશબ્દ) ન નીકળવાં જોઈએ. કેટલાક બાળકોનાં મુખ થી કાંટા ખુબજ નીકળે છે. કોઈ ને ગુસ્સો કરવો પણ કાંટો છે. એકબીજામાં બાળકોની અણબન ખુબ થાય છે. દેહી-અભિમાન હોવાનાં કારણે એકબીજાની ખામીઓ જોતાં પોતાનામાં અનેક પ્રકારની ખામીઓ રહી જાય છે, એટલે પછી સર્વિસ (સેવા) ઢીલી પડી જાય છે. બાબા સમજે છે - આ પણ ડ્રામા અનુસાર થાય છે. સુધારવાનું પણ તો છે. મિલેટ્રી નાં લોકો જ્યારે લડાઈ માં જાય છે તો તેમનું કામ જ છે દુશ્મન થી લડવું. ફ્લ્ડ્સ (પૂર આવે) થાય છે કે કંઈ હંગામો થાય છે તો પણ ઘણાં મિલેટ્રી ને બોલાવે છે. પછી મિલેટ્રીનાં લોકો મજૂરો વગેરે નું કામ પણ કરવા લાગી જાય છે. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) મિલેટ્રી ને ઓર્ડર (આદેશ) કરે છે - આ માટી બધી ભરો. જો કોઈ ન આવ્યું તો ગોળી નાં મુખ માં. ગવર્મેન્ટ નો ઓર્ડર માનવો જ પડે. બાપ કહે છે તમે પણ સર્વિસ નાં માટે બંધાયેલાં છો. બાપ જ્યાં પણ સર્વિસ પર જવા માટે કહે, ઝટ હાજર થવું જોઈએ. નહીં માન્યું તો મિલેટ્રી નહીં કહેવાશે. તે પછી દિલ પર નથી ચઢતાં. તમે બાપનાં મદદગાર છો બધાને સંદેશ આપવામાં. હવે સમજો ક્યાંક મોટું મ્યુઝિયમ ખોલે છે, કહે છે ૧૦ માઈલ દૂર છે, સર્વિસ પર તો જવું પડે ને. ખર્ચા નો વિચાર થોડી કરવાનો છે. મોટાં માં મોટી ગવર્મેન્ટ બેહદનાં બાપ નો ઓર્ડર મળે છે, જેમનો રાઈટ હેન્ડ (જમણો હાથ) પછી ધર્મરાજ છે.

એમની શ્રીમત પણ ન ચાલવાથી પછી પડી જાય છે. શ્રીમત કહે છે પોતાની આંખોને સિવિલ (પવિત્ર) બનાવો. કામ પર જીત પામવાની હિંમત રાખવી જોઈએ. બાબા નો હુકમ છે, જો આપણે નહીં માનશું તો એકદમ ચકનાચૂર થઈ જઈશું. ૨૧ જન્મોની રાજાઈ માં રોળું પડી જશે. બાપ કહે છે મને બાળકોનાં વગર તો ક્યારેય કોઈ જાણી ન શકે. કલ્પ પહેલાં વાળા જ ધીરે-ધીરે નીકળતાં રહેશે. આ છે બિલકુલ નવી-નવી વાતો. આ છે ગીતા નો યુગ. પરંતુ શાસ્ત્રો માં આ સંગમયુગ નું વર્ણન નથી. ગીતા ને જ દ્વાપરમાં લઈ ગયાં છે. પરંતુ જ્યારે રાજયોગ શીખવાડ્યો તો જરૂર સંગમ હશે ને. પરંતુ કોઈની પણ બુદ્ધિમાં આ વાતો નથી. હમણાં તમને જ્ઞાન નો નશો ચઢેલો છે. મનુષ્યો ને છે ભક્તિમાર્ગ નો નશો. કહે છે ભગવાન પણ આવી જાય તો પણ અમે ભક્તિ નહીં છોડશું. આ ઉત્થાન અને પતન ની સીડી ખુબ સારી છે, તો પણ મનુષ્યો ની આંખો નથી ખુલતી. માયાનાં નશામાં એકદમ ચકનાચૂર છે. જ્ઞાન નો નશો ખુબ મોડે થી ચઢે છે. પહેલાં તો દેવી ગુણ પણ જોઈએ. બાપનો કોઈ પણ ઓર્ડર થયો તો તેમાં આનાકાની નથી કરવાની. આ હું ન કરી શકું, આને કહેવાય છે નાફરમાનબરદાર. શ્રીમત મળે છે આમ-આમ કરવાનું છે તો સમજવું જોઈએ કે શિવબાબા ની શ્રેષ્ઠ મત છે. એ છે જે સદ્ગતિ દાતા. દાતા ક્યારેય ઉલટી મત નહીં આપશે. બાપ કહે છે હું આમનાં અનેક જન્મોનાં અંત માં પ્રવેશ કરું છું. આમનાથી પણ જુઓ લક્ષ્મી ઉંચી ચાલી જાય છે. ગાયન પણ છે - સ્ત્રી ને આગળ રખાય છે. પહેલાં લક્ષ્મી પછી નારાયણ, યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા થઈ જાય છે. તમારે પણ આવું જ શ્રેષ્ઠ બનવાનું છે. આ સમયે તો આખી દુનિયામાં રાવણરાજ્ય છે. બધાં કહે છે રામરાજ્ય જોઈએ છે. હમણાં છે સંગમ. જ્યારે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું તો રાવણરાજ્ય નહોતું, પછી ચેન્જ (પરિવર્તન) કેવી રીતે થાય છે, આ કોઈ નથી જાણતું. બધાં ધોર અંધારામાં છે. સમજે છે-કળયુગ તો હજું નાનું બાળક છે, ઘુટણે ચાલી રહ્યું છે. તો મનુષ્ય વધારે જ નિંદર માં સૂતેલાં છે. આ રુહાની નોલેજ રુહાની બાપ જ રુહો ને આપે છે, રાજયોગ પણ શીખવાડે છે. કૃષ્ણ ને રુહાની બાપ નહીં કહેશે. તે એવી રીતે નહીં કહેશે કે હું રુહાની બાળકો. આ પણ લખવું જોઈએ - રુહાની નોલેજકુલ બાપ આધ્યાત્મિક નોલેજ રુહાની બાળકો ને આપે છે.

બાપ સમજાવે છે દુનિયામાં બધાં મનુષ્ય છે દેહ-અભિમાની. હું આત્મા છું, આ કોઈ જાણતું નથી. બાપ કહે છે કોઈની પણ આત્મા લીન નથી થતી. હમણાં આપ બાળકોને સમજાવાય છે, દશેરા, દિવાળી શું છે. મનુષ્ય તો જે પણ પૂજા વગેરે કરે છે, બધું અંધશ્રદ્ધા થી કર્યું, જેને ગુડી પૂજા કહેવાય છે, પથ્થર પૂજા કહેવાય છે. હમણાં તમે પારસ બુદ્ધિ બનો છો તો પથ્થર ની પૂજા ન કરી શકો. ચિત્રો ની આગળ જઈને માથું ટેકવે છે. કાંઈ પણ સમજતાં નથી. કહે પણ છે જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય. જ્ઞાન અડધોકલ્પ ચાલ્યું પછી ભક્તિ શરૂ થઈ. હવે તમને જ્ઞાન મળે છે તો ભક્તિ થી વૈરાગ્ય આવી જાય છે. આ દુનિયા જ બદલાય છે. કળયુગ માં ભક્તિ છે. સતયુગ માં ભક્તિ હોતી નથી. ત્યાં છે જ પૂજ્ય. બાપ કહે છે - બાળકો, તમે માથું કેમ ટેકવો છો. અડધોકલ્પ તમે માથું પણ ઘસ્યું, પૈસા પણ ગુમાવ્યાં, મળ્યું કાંઈ નહીં. માયાએ એકદમ માથું ફેરવી દીધું છે. કંગાળ બનાવી દીધાં છે. પછી બાપ આવીને બધાં નું માથું ઠીક કરી દે છે. હવે ધીરે-ધીરે કંઈક યુરોપિયન લોકો પણ સમજે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - આ ભારતવાસી તો બિલકુલ તમોગુણી બની ગયાં છે. તે બીજા ધર્મ વાળા છતાં પણ પાછળ થી આવે છે તો સુખ પણ થોડું, દુઃખ પણ થોડું મળે છે. ભારતવાસીઓને સુખ ખુબ તો દુઃખ પણ ખુબ છે. શરુઆત માં જ કેટલાં ધનવાન એકદમ વિશ્વનાં માલિક હોય છે. બીજા ધર્મવાળા કોઈ પહેલાં થોડી ધનવાન હોય છે. પાછળ થી વૃદ્ધિને પામતા-પામતા હવે આવીને ધનવાન થયાં છે. હવે ફરી સૌથી ભિખારી પણ ભારત બન્યો છે. અંધશ્રદ્ધાળુ પણ ભારત છે. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. બાપ કહે છે મેં જેને સ્વર્ગ બનાવ્યું, તે નરક બની ગયું છે. મનુષ્ય બંદર બુદ્ધિ બની ગયાં છે, તેમને હું આવીને મંદિર લાયક બનાવું છું. વિકાર ખુબ કઠોર હોય છે. ક્રોધ કેટલો છે. તમારામાં કોઈ ક્રોધ ન હોવો જોઈએ. બિલકુલ મીઠા, શાંત, અતિ મીઠા બનો. આ પણ જાણો છો કોટો માં કોઈ જ નીકળે છે - રાજાઈ પદ પામવા વાળા. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું તમને નર થી નારાયણ બનાવવાં. એમાં પણ ૮ રત્ન મુખ્ય ગવાય છે. ૮ રત્ન અને વચમાં છે બાપ. ૮ છે પાસ વિથ ઓનર્સ, તે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. દેહ-અભિમાન ને તોડવામાં ખુબ મહેનત લાગે છે. દેહ નું ભાન બિલકુલ નીકળી જાય. કોઈ-કોઈ પાક્કા બ્રહ્મ જ્ઞાની જે હોય છે, તેમનું પણ એવું હોય છે. બેઠાં-બેઠાં દેહ નો ત્યાગ કરી દે છે. બેઠાં-બેઠાં એવી રીતે શરીર છોડે છે, વાયુમંડળ એકદમ શાંત થઈ જાય છે અને ખાસ કરીને પ્રભાત નાં શુદ્ધ સમય પર શરીર છોડે છે. રાતનાં મનુષ્ય ખુબ ગંદ કરે છે, સવાર નાં સ્નાન વગેરે કરીને ભગવાન-ભગવાન કહેવાં લાગે છે. પૂજા કરે છે. બાપ બધી વાતો સમજાવતાં રહે છે. પ્રદર્શની વગેરે માં પણ પહેલાં-પહેલાં તમે અલ્ફ નો પરિચય આપો. પહેલાં અલ્ફ અને બે. બાપ તો એક જ નિરાકાર છે. બાપ રચયિતા જ બેસી રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સમજાવે છે.

એ જ બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. દેહ નાં સંબંધ છોડી સ્વયં ને આત્મા સમજી મામેકમ યાદ કરો. બાપ નો પરિચય તમે આપશો પછી કોઈની હિંમત નહીં રહેશે પ્રશ્ન-ઉત્તર કરવાની. પહેલાં બાપનો નિશ્ચય પાકે થઈ જાય ત્યારે બોલો ૮૪ જન્મ આવી રીતે લેવાય છે. ચક્ર ને સમજી લીધું, બાપને સમજી લીધાં પછી કોઈ પ્રશ્ન ઉઠશે નહીં. બાપ નો પરિચય આપ્યાં વગર બાકી તમે ટીક-ટીક કરો છો તો તેમાં તમારો સમય ખુબ વ્યર્થ જાય છે. ગળું જ ઘુટાય જાય છે. પહેલી-પહેલી વાત અલ્ફ ની ઉઠાવો. ટીક-ટીક કરવાથી સમજી થોડી શકે છે. બિલકુલ સહજ રીતે અને ધીરે થી બેસી સમજાવવું જોઈએ, જે દેહી-અભિમાની હશે એ જ સાડું સમજાવી શકશે. મોટા-મોટા મ્યુઝિયમ માં સારા-સારા સમજાવવા વાળા ની મદદ લેવી પડે. થોડાં દિવસ પોતાનું સેવાકેન્દ્ર છોડી મદદ દેવા આવી જવાનું છે. પાછળ સેવાકેન્દ્ર સંભાળવા કોઈને બેસાડી દો. જો ગાદી સંભાળવા લાયક કોઈ ને આપ સમાન નથી બનાવ્યાં, તો બાપ સમજશે કોઈ કામના નથી, સર્વિસ (સેવા) નથી કરી. બાબા ને લખે છે સર્વિસ છોડી કેવી રીતે જઈએ! અરે, બાબા હુકમ કરે છે ફલાણી જગ્યાએ સર્વિસ છે સર્વિસ પર જાઓ. જો ગાદી લાયક કોઈને નથી બનાવ્યાં તો તમે શું કામના. બાબાએ હુકમ કર્યો - ઝટ ભાગવું જોઈએ. મહારથી બ્રાહ્મણી એને કહેવાય છે. બાકી તો બધાં છે ઘોડેસવાર, પ્યાદા. બધાને સર્વિસ માં મદદ આપવાની છે. આટલાં વર્ષમાં તમે કોઈને આપ સમાન નથી બનાવ્યાં તો શું કરતાં હતાં. આટલાં સમય માં મેં મેસેન્જર નથી બનાવ્યાં, જે સેવાકેન્દ્ર સંભાળે. કેવાં-કેવાં મનુષ્ય આવે છે - જેમનાથી વાત કરવાની પણ અક્કલ જોઈએ. મુરલી પણ જરૂર રોજ વાંચવાની છે અથવા સાંભળવાની છે. મુરલી નથી વાંચી એટલે ગેરહાજરી થઈ ગઈ. આપ બાળકોએ આખાં વિશ્વ પર ઘેરાવ નાખવાનો છે. તમે આખાં વિશ્વની સેવા કરો છો ને. પતિત દુનિયાને પાવન બનાવવા આ ઘેરાવ નાખવો છે ને. બધાને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ ધામ નો રસ્તો બતાવવાનો છે, દુઃખ થી છોડાવવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ખુબ મીઠા, શાંત, અતિ મીઠા સ્વભાવનું બનવાનું છે. ક્યારેય પણ ક્રોધ નથી કરવાનો. પોતાની આંખો ને ખુબ-ખુબ સિવિલ (પવિત્ર) બનાવવાની છે.
2. બાબા જે હુકમ કરે, એને તરત માનવાનો છે. આખાં વિશ્વને પતિત થી પાવન બનાવવાની સેવા કરવાની છે અર્થાત્ ઘેરાવ નાખવાનો છે.

વરદાન :- પોતાનાં મહત્વ કે કર્તવ્ય ને જાણવા વાળા સદા જાગતી જ્યોત ભવ
આપ બાળકો જગત ની જ્યોતિ છે, તમારા પરિવર્તન થી વિશ્વનું પરિવર્તન થવાનું છે એટલે વીત્યું તે વીત્યું કરી પોતાનાં મહત્વ કે કર્તવ્ય ને જાણીને સદા જાગતી-જ્યોત બનો. તમે એક સેકન્ડ માં સ્વ-પરિવર્તન થી વિશ્વ પરિવર્તન કરી શકો છો. ફક્ત પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો હમણાં-હમણાં કર્મયોગી, હમણાં-હમણાં કર્માતીત સ્ટેજ. જેવી રીતે તમારી રચના કાયબો સેકન્ડ માં બધાં અંગ સમેટી લે છે. એવી રીતે તમે માસ્ટર રચના સમેટવાની શક્તિનાં આધાર થી સેકન્ડ માં સર્વ સંકલ્પોને સમાવીને એક સંકલ્પ માં સ્થિત થઈ જાઓ.

સ્લોગન :- લવલીન સ્થિતિનો અનુભવ કરવા માટે સ્મૃતિ-વિસ્મૃતિ નું યુદ્ધ સમાપ્ત કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે સંગમ પર સેવા કરીને ગાયન લાયક બનવાનું છે પછી ભવિષ્ય માં પુરુષોત્તમ બનવાથી તમે પૂજા લાયક બની જશો ”

પ્રશ્ન :- કઈ બીમારી જડ થી સમાપ્ત થાય ત્યારે બાપનાં દિલ પર ચઢશે?

ઉત્તર :- ૧. દેહ-અભિમાન ની બીમારી. આ જ દેહ-અભિમાન નાં કારણે બધાં વિકારોએ મહારોગી બનાવ્યાં છે. આ દેહ-અભિમાન સમાપ્ત થઈ જાય તો તમે બાપનાં દિલ પર ચઢો. ૨. દિલ પર ચઢવું છે તો વિશાળ બુદ્ધિ બનો, જ્ઞાન ચિતા પર બેસો. રુહાની સેવામાં લાગી જાઓ અને વાણી ચલાવવાની સાથે-સાથે બાપ ને સારી રીતે યાદ કરો.

ગીત :- જાગ સજનીયાં જાગ ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો એ ગીત સાંભળ્યું - રુહાની બાપે આ સાધારણ જૂનાં તન દ્વારા મુખ થી કહ્યું. બાબા કહે છે મારે જૂનાં તનમાં જૂની રાજધાની માં આવવું પડ્યું. હમણાં આ રાવણ ની રાજધાની છે. તન પણ પારકું છે કારણ કે આ શરીર માં તો પહેલાથી જ આત્મા છે. હું પારકા તન માં પ્રવેશ કરું છું. પોતાનું તન હોત તો એનું નામ પડે. મારું નામ બદલાતું નથી. મને તો પણ કહે છે શિવબાબા. ગીત તો બાળકો રોજ સાંભળે છે. નવયુગ અર્થાત નવી દુનિયા સતયુગ આવ્યું. હવે કોને કહે છે જાગો? આત્માઓને કારણ કે આત્માઓ ધોર અંધારામાં સૂતેલી છે. કંઈ પણ સમજ નથી. બાપ ને જ નથી જાણતાં. હવે બાપ જગાડવા આવ્યાં છે. હવે તમે બેહદનાં બાપ ને જાણો છો. એમનાથી બેહદ નું સુખ મળવાનું છે નવા યુગ માં. સતયુગ ને નવું કહેવાય છે, કળયુગ ને જૂનો યુગ કહેશું. વિદ્વાન, પંડિત વગેરે કોઈ પણ નથી જાણતું. કોઈને પણ પૂછો નવો યુગ પછી જૂનો કેવી રીતે થાય છે, કોઈ પણ બતાવી નહીં શકે. કહેશે આ તો લાખો વર્ષની વાત છે. હમણાં તમે જાણો છો આપણે નવા યુગ થી પછી જૂના યુગમાં કેવી રીતે આવ્યાં છીએ અર્થાત સ્વર્ગવાસી થી નર્કવાસી કેવી રીતે બન્યાં છીએ. મનુષ્ય તો કંઈ પણ નથી જાણતાં, જેમની પૂજા કરે છે તેમની બાયોગ્રાફી (જીવન કહાની) ને પણ નથી જાણતાં. જેમ જગદંબા ની પૂજા કરે છે હવે તે અંબા કોણ છે, જાણતાં નથી. અંબા હકીકત માં માતાઓને કહેવાય છે. પૂજા તો એક ની જ થવી જોઈએ. શિવબાબા ની પણ એક જ અવ્યભિચારી યાદગાર છે. અંબા પણ એક છે. પરંતુ જગદંબાને જાણતા નથી. આ છે જગદંબા અને લક્ષ્મી છે જગત ની મહારાણી. તમને ખબર છે કે જગદંબા કોણ છે અને જગત મહારાણી કોણ છે. આ વાતો ક્યારેય કોઈ જાણી ન શકે. લક્ષ્મી ને દેવી અને જગદંબા ને બ્રાહ્મણી કહેશું. બ્રાહ્મણ સંગમ પર જ હોય છે. આ સંગમયુગ ને કોઈ નથી જાણતું. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા નવી પુરુષોત્તમ સૃષ્ટિ રચાય છે. પુરુષોત્તમ તમે ત્યાં જોવામાં આવશો. આ સમયે તમે બ્રાહ્મણ ગાયન લાયક છો. સેવા કરી રહ્યાં છો પછી તમે પૂજા લાયક બનશો. બ્રહ્મા ને આટલી ભુજાઓ આપે છે તો અંબાને પણ કેમ નહીં આપે. એમનાં પણ તો બધાં બાળકો છે ને. મા-બાપ જ પ્રજાપિતા બને છે. બાળકોને પ્રજાપિતા નહીં કહેશે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને ક્યારેય સતયુગમાં જગતપિતા જગતમાતા નહીં કહેશે. પ્રજાપિતા નું નામ પ્રસિદ્ધ છે. જગતપિતા અને જગતમાતા એક જ છે. બાકી છે એમનાં બાળકો. અજમેર માં પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં મંદિરમાં જશે તો કહેશે બાબા, કારણકે છે જ પ્રજાપિતા. હદ નાં પિતા બાળકોને જન્મ આપે છે તો તે હદનાં પ્રજાપિતા થયાં. આ છે બેહદનાં. શિવબાબા તો બધી આત્માઓનાં બેહદ નાં બાપ છે. આ પણ આપ બાળકોએ કોન્ટ્રાસ્ટ (તફાવત) લખવાનો છે. જગતઅંબા સરસ્વતી છે એક. નામ કેટલાં રાખી દીધાં છે - દુર્ગા, કાળી વગેરે. અંબા અને બાબા નાં તમે બધાં બાળકો છો. આ રચના છે ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ની દિકરી છે સરસ્વતી, એમને અંબા કહે છે. બાકી છે બાળકો અને બાળકીઓ. છે બધાં એડોપ્ટેડ (દત્તક). આટલાં બધાં બાળકો ક્યાંથી આવી શકે છે. આ બધાં છે મુખ વંશાવલી. મુખ થી સ્ત્રીને કીચેટ (સંકલ્પ) કરી તો રચતા થઈ ગયાં. કહે છે આ મારી છે. મેં આનાથી બાળકોને જન્મ આપ્યો છે. આ બધાં છે એડોપ્શન. આ પછી છે ઈશ્વરીય, મુખ દ્વારા રચના. આત્માઓ તો છે જ. એમને એડોપ્ટ નથી કરાતી. બાપ કહે છે આપ આત્માઓ સદૈવ મારા બાળકો છો. પછી હમણાં હું આવીને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા બાળકોને એડોપ્ટ કરું છું. બાળકો (આત્માઓ) ને એડોપ્ટ નથી કરતાં, બાળકો અને બાળકીઓને કરે છે. આ પણ ખુબ સૂક્ષ્મ સમજવાની વાતો છે. આ વાતો ને સમજવાથી તમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનો છો. કેવી રીતે બનાય,

આ આપણે સમજાવી શકીએ છીએ. શું એવાં કર્મ કર્યા જે આ વિશ્વ નાં માલિક બન્યાં. તમે પ્રદર્શની વગેરે માં પણ પૂછી શકો છો. તમને ખબર છે આમણે આ સ્વર્ગ ની રાજધાની કેવી રીતે લીધી. તમારામાં પણ યથાર્થ રીતે દરેક નથી સમજાવી શકતું. જેનામાં દૈવી ગુણ હશે, આ રુદ્રાની સેવામાં લાગેલાં હશે તે સમજાવી શકે છે. બાકી તો માયા ની બીમારી માં ફસાયેલાં રહે છે. અનેક પ્રકારનાં રોગ છે. દેહ-અભિમાન નો પણ રોગ છે. આ વિકારોએ જ તમને રોગી બનાવ્યાં છે.

બાપ કહે છે હું તમને પવિત્ર દેવતા બનાવું છું. તમે સર્વગુણ સંપન્ન.... પવિત્ર હતાં. હમણાં પતિત બની ગયાં છો. બેહદ નાં બાપ એવું કહેશે. આમાં નિંદાની વાત નથી, આ સમજાવવાની વાત છે. ભારતવાસીઓને બેહદનાં બાપ કહે છે હું અહીંયા ભારતમાં આવું છું. ભારત ની મહિમા તો અપરમઅપાર છે. અહીંયા આવીને નર્ક ને સ્વર્ગ બનાવે છે, સર્વ ને શાંતિ આપે છે. એવા બાપની પણ મહિમા અપરમઅપાર છે. પારાવાર નથી. જગત અંબા અને એમની મહિમા ને કોઈ પણ નથી જાણતાં. આમનો પણ કોન્ટ્રાસ્ટ (તફાવત) તમે બતાવી શકો છો. આ જગત અંબાની બાયોગ્રાફી (જીવન કહાની), આ લક્ષ્મી ની બાયોગ્રાફી. તે જ જગતઅંબા પછી લક્ષ્મી બને છે. પછી લક્ષ્મી ૮૪ જન્મો બાદ જગતઅંબા થશે. ચિત્ર પણ અલગ-અલગ રાખવાં જોઈએ. દેખાડે છે લક્ષ્મી ને કલશ મળ્યો પરંતુ લક્ષ્મી પછી સંગમ પર ક્યાંથી આવી. તે તો સતયુગમાં થઈ છે. આ બધી વાતો બાપ સમજાવે છે. ચિત્ર બનાવવા માટે જે નિમિત્ત છે એમણે વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ. તો પછી સમજાવવું સહજ થશે. એટલી વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ ત્યારે દિલ પર ચઢે. જ્યારે બાબાને સારી રીતે યાદ કરશે, જ્ઞાન ચિતા પર બેસશે ત્યારે દિલ પર ચઢશે. એવું નથી કે જે ખુબ સારી વાણી ચલાવે છે, તે દિલ પર ચઢે છે. ના, બાપ કહે છે દિલ પર અંત માં ચઢશે, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જ્યારે દેહ-અભિમાન ખતમ થઈ જશે.

બાપે સમજાવ્યું છે બ્રહ્મજ્ઞાની, બ્રહ્મ માં લીન થવાની મહેનત કરે છે પરંતુ એમ કોઈ લીન થઈ નથી શકતું. બાકી મહેનત કરે છે, ઉત્તમ પદ પામે છે. એવાં-એવાં મહાત્મા બને છે જે એમનું પ્લેટિનિયમ માં વજન કરે છે કારણ કે બ્રહ્મમાં લીન થવાની મહેનત તો કરે છે ને. તો મહેનતનું પણ ફળ મળે છે. બાકી મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નથી મળી શકતી. આપ બાળકો જાણો છો હવે આ જુની દુનિયા ગઈ કે ગઈ. આટલાં બોમ્બસ બનાવ્યાં છે - રાખવા માટે થોડી બનાવ્યાં છે. તમે જાણો છો જૂની દુનિયાનાં વિનાશ માટે આ બોમ્બસ કામ આવશે. અનેક પ્રકારનાં બોમ્બસ છે. બાપ જ્ઞાન અને યોગ શીખવાડે છે પછી રાજ-રાજેશ્વર ડબલ સિરતાજ દેવી-દેવતા બનશું. કયું ઊંચું પદ છે. બ્રાહ્મણ ચોટી છે ઉપર માં. ચોટી સૌથી ઉપર છે. હમણાં આપ બાળકો ને પતિત થી પાવન બનાવવા બાપ આવ્યાં છે. પછી તમે પણ પતિત-પાવની બનો છો - આ નશો છે? આપણે બધાને પાવન બનાવી રાજ-રાજેશ્વર બનાવી રહ્યાં છીએ? નશો હોય તો ખુશી ખુશીમાં રહે. પોતાનાં દિલથી પૂછો અમે કેટલાને આપ સમાન બનાવીએ છીએ? પ્રજાપિતા બ્રહ્મા અને જગતઅંબા બંને એક જેવાં છે. બ્રાહ્મણોની રચના રચે છે. શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવવાની યુક્તિ બાપ જ બતાવે છે. આ કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. આ છે પણ ગીતાનો યુગ. મહાભારત લડાઈ પણ બરાબર થઈ હતી. રાજ્યોગ એક ને શીખવાડ્યો હશે શું. મનુષ્યો ની બુદ્ધિ માં પછી અર્જુન અને કૃષ્ણ જ છે. અહીંયા તો અનેક ભણે છે. બેઠાં પણ જુઓ કેવાં સાધારણ છો. નાના બાળકો અલ્ફ-બે ભણે છે ને. તમે બેઠાં છો, તમને પણ અલ્ફ-બે ભણાવી રહ્યાં છે. અલ્ફ અને બે, આ છે વારસો. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમે વિશ્વનાં માલિક બનશો. કોઈ પણ આસુરી કામ નથી કરવાનું. દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. જોવાનું છે મારામાં કોઈ અવગુણ તો નથી? મુજ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહી. હમણાં નિર્ગુણ આશ્રમ પણ છે પરંતુ અર્થ કાંઈ પણ નથી. નિર્ગુણ અર્થાત મારામાં કોઈ ગુણ નથી. હવે ગુણવાન બનાવવાં તો બાપ નું જ કામ છે. બાપનાં ટાઈટલ (શીર્ષક) ની ટોપી પછી પોતાનાં ઉપર રાખી દીધી છે. બાપ કેટલી વાતો સમજાવે છે. ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પણ આપે છે. જગતઅંબા અને લક્ષ્મી નો કોન્ટ્રાસ્ટ (તફાવત) બનાવો. બ્રહ્મા-સરસ્વતી સંગમ નાં, લક્ષ્મી-નારાયણ છે સતયુગ નાં. આ ચિત્ર છે સમજાવવાં માટે. સરસ્વતી બ્રહ્મા ની દિકરી છે. ભણે છે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાં માટે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ છો. સતયુગી દેવતા પણ મનુષ્ય જ છે પરંતુ તેમને દેવતા કહે છે, મનુષ્ય કહેવાથી તેમનું અપમાન થઈ જાય છે એટલે દેવી-દેવતા કે ભગવાન-ભગવતી કહી દે છે. જો રાજા-રાણી ને ભગવાન-ભગવતી કહે તો પછી પ્રજાને પણ કહેવું પડે, એટલે દેવી-દેવતા કહેવાય છે. ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર પણ છે. સતયુગ માં એટલાં થોડાં મનુષ્ય, કળયુગ માં આટલાં અનેક મનુષ્ય છે. તે કેવી રીતે સમજાવે. એટલાં માટે પછી ગોળો (સૃષ્ટિ ચક્ર) પણ જરૂર જોઈએ. પ્રદર્શની માં આટલાં બધા ને બોલાવે છે. કસ્ટમ કલેક્ટર ને તો ક્યારેય કોઈએ નિમંત્રણ નથી આપ્યું. તો આવાં-આવાં વિચાર ચલાવવા પડે, આમાં ખુબ વિશાળ બુદ્ધિ

જોઈએ.

બાપ નો તો રિગાર્ડ (આદર) રાખવો જોઈએ. હુસેનનાં ઘોડા ને કેટલો સજાવે છે. કમરપટ્ટો કેટલો નાનો હોય, ઘોડો કેટલો મોટો હોય છે. આત્મા પણ કેટલી નાની બિન્દી છે, તેનો શ્રંગાર કેટલો બધો છે. આ અકાળમૂર્ત નું તખ્ત છે ને. સર્વવ્યાપી ની વાત પણ ગીતા થી ઉઠાવી છે. બાપ કહે છે હું આત્માઓને રાજયોગ શીખવાડું છું, પછી સર્વવ્યાપી કેવી રીતે હશે. બાપ-શિક્ષક-ગુરુ સર્વવ્યાપી કેવી રીતે હશે. બાપ કહે છે હું તમારો બાપ છું પછી જ્ઞાન સાગર છું. તમને બેહદ ની હિસ્ટ્રી-જોગાફી સમજવાથી બેહદનું રાજ્ય મળી જશે. દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાં જોઈએ. માયા એકદમ નાક થી પકડી લે છે. ચલન ગંદી થઈ જાય પછી લખે છે આવી-આવી ભૂલ થઈ ગઈ. અમે કાળું મોઢું કરી લીધું. અહીંયા તો પવિત્રતા શીખવાડાય છે પછી જો કોઈ પડશે પણ, તો પછી એમાં બાપ શું કરી શકે છે. ઘરમાં કોઈ બાળક ગંદુ થઈ જાય છે, કાળું મોઢું કરી દે છે તો બાપ કહે છે તમે તો મરી ગયા હોત તો સાડું થાત. બેહદ નાં બાપ ભલે ડ્રામાને જાણે છે તો પણ કહેશે તો ખરા ને. તમે બીજાઓને શિક્ષા આપી ને પોતે પડો (નીચે) છો તો હજાર ઘણું પાપ ચઢી જાય છે. કહે છે માયા એ થપ્પડ મારી દીધી. માયા એવો ઘુંસો મારે છે જે એકદમ અક્કલ જ ગુમ કરી દે છે.

બાપ સમજાવતાં રહે છે, આંખો ખુબજ દગાબાજ છે. ક્યારેય પણ કોઈ વિકર્મ નથી કરવાનાં. તોફાન તો ખુબજ આવશે કારણ કે યુદ્ધના મેદાનમાં છો ને. ખબર પણ નથી પડતી કે શું થશે. માયા ઝટ થપ્પડ લગાવી દે છે. હવે તમે કેટલાં સમજદાર બનો છો. આત્મા જ સમજદાર બને છે ને. આત્મા જ બેસમજ હતી. હવે બાપ સમજદાર બનાવે છે. બહુ જ દેહ-અભિમાનમાં છે. સમજતાં નથી કે આપણે આત્મા છીએ. બાપ આપણને આત્માઓને ભણાવે છે. આપણે આત્મા આ કાનો થી સાંભળી રહ્યાં છીએ. હવે બાપ કહે છે કોઈ પણ વિકાર ની વાત આ કાન થી નહીં સાંભળો. બાપ તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, મંઝિલ બહુજ મોટી છે. મોત જ્યારે નજીક આવશે તો પછી તમને ડર લાગશે. મનુષ્યને મરવાનાં સમયે પણ મિત્ર-સંબંધી વગેરે કહે છે ને - ભગવાનને યાદ કરો અથવા કોઈ પોતાનાં ગુરુ વગેરે ને યાદ કરશે. દેહધારીને યાદ કરવાનું શીખવાડે છે. બાપ તો કહે છે મામેકમ યાદ કરો. આ તો આપ બાળકોની જ બુદ્ધિ માં છે. બાપ ફરમાન (આદેશ) કરે છે - મામેકમ યાદ કરો. દેહધારીઓને યાદ નથી કરવાનાં. મા-બાપ પણ દેહધારી છે ને. હું તો વિચિત્ર છું, વિદેહી છું, આમંનામાં બેસી તમને જ્ઞાન આપું છું. તમે હમણાં જ્ઞાન અને યોગ શીખો છો. તમે કહો છો જ્ઞાનસાગર બાપ દ્વારા અમે જ્ઞાન શીખી રહ્યાં છીએ, રાજ-રાજેશ્વરી બનવાનાં માટે. જ્ઞાન-સાગર જ્ઞાન પણ શીખવાડે છે, રાજયોગ પણ શીખવાડે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સમજદાર બની માયાનાં તોફાનો થી ક્યારેય હાર નથી ખાવાની. આંખો દગો આપે છે એટલે પોતાની સંભાળ કરવાની છે. કોઈ પણ વિકારી વાતો આ કાન થી નથી સાંભળવાની.
2. પોતાનાં દિલ થી પૂછવાનું છે કે અમે કેટલાઓને આપ સમાન બનાવીએ છીએ? માસ્ટર પતિત-પાવની બની બધાને પાવન (રાજ-રાજેશ્વર) બનાવવાની સેવા કરી રહ્યાં છીએ? અમારામાં કોઈ અવગુણ તો નથી? દૈવી ગુણ ક્યાં સુધી ધારણ કર્યા છે?

વરદાન :-

બધાને ઠેકાણું આપવા વાળા રહેમદિલ બાપ નાં બાળકો રહેમદિલ ભવ

રહેમદિલ બાપ નાં રહેમદિલ બાળકો કોઈને પણ ભિખારી નાં રૂપમાં જોશે તો તેમને રહેમ આવશે કે આ આત્માને પણ ઠેકાણું મળી જાય, આનું પણ કલ્યાણ થઈ જાય. તેમનાં સંપર્ક માં જે પણ આવશે તેમને બાપ નો પરિચય જરૂર આપશે. જેમ કોઈ ઘર માં આવે છે તો પહેલાં તેમને પાણી પૂછાય છે, એમ જ ચાલ્યાં જાય તો ખરાબ સમજે છે, એમ જે પણ સંપર્કમાં આવે છે તેમને બાપનાં પરિચય નું પાણી જરૂર પૂછો અર્થાત્ દાતા નાં બાળકો દાતા બનીને કંઈ ને કંઈ આપો જેથી તેમને પણ ઠેકાણું મળી જાય.

સ્લોગન :-

યથાર્થ વૈરાગ્ય વૃત્તિ નો સહજ અર્થ છે - જેટલાં ન્યારાં એટલાં પ્યારાં.

“ મીઠા બાળકો - તમારે એક - એક ને પરિસ્તાની બનાવવાનાં છે . તમે છો સર્વનું કલ્યાણ કરવા વાળા , તમારું કર્તવ્ય છે ગરીબો ને સાહુકાર બનાવવાં ”

પ્રશ્ન :- બાપ નું કયું નામ ભલે સાધારણ છે પરંતુ કર્તવ્ય ખુબ મહાન છે?

ઉત્તર :- બાબા ને કહે છે બાગવાન-ખેવૈયા. આ નામ કેટલું સાધારણ છે પરંતુ ડૂબવા વાળા ને પાર લઈ જવું, આ કેટલું મહાન કર્તવ્ય છે. જેમ તરવા વાળા તરવૈયા એકબીજાને હાથમાં હાથ આપી પાર લઈ જાય છે, એમ બાપનો હાથ મળવાથી તમે સ્વર્ગવાસી બની જાઓ છો. હમણાં તમે પણ માસ્ટર ખેવૈયા છો. તમે દરેક ની નાવ ને પાર લગાડવા નો રસ્તો બતાવો છો.

ઓમ શાંતિ ! યાદમાં તો બાળકો બેઠાં જ હશે. પોતાને આત્મા સમજવાનું છે, દેહ પણ છે. એવું નથી કે વગર દેહ બેઠાં છો. પરંતુ બાપ કહે છે દેહ-અભિમાન છોડી દેહી-અભિમાની બનીને બેસો. દેહી-અભિમાન છે શુદ્ધ, દેહ-અભિમાન છે અશુદ્ધ. તમે જાણો છો દેહી-અભિમાની બનવાથી આપણે શુદ્ધ પવિત્ર બની રહ્યાં છીએ. દેહ-અભિમાની બનવાથી અશુદ્ધ, અપવિત્ર બની ગયાં હતાં. પોકારે પણ છે હૈં પતિત-પાવન આવો. પાવન દુનિયા હતી. હમણાં પતિત છે ફરીથી પાવન દુનિયા જરૂર થશે. સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરશે. જે આ સૃષ્ટિ ચક્ર ને જાણે છે એમને કહેવાય છે સ્વદર્શન ચક્રધારી. તમે દરેક સ્વદર્શન ચક્રધારી છો. સ્વ આત્માને સૃષ્ટિ ચક્ર નું જ્ઞાન મળ્યું છે. જ્ઞાન કોણે આપ્યું? જરૂર એ પણ સ્વદર્શન ચક્રધારી હશે. સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ મનુષ્ય શીખવાડી ન શકે. બાપ સુપ્રીમ રૂઢ જ બાળકોને શીખવાડે છે. કહે છે બાળકો તમે દેહી-અભિમાની બનો. સતયુગમાં આ જ્ઞાન અથવા શિક્ષા આપવાની દરકાર નહીં રહે. ન ત્યાં ભક્તિ છે. જ્ઞાન થી વારસો મળે છે. બાપ શ્રીમત આપે છે આવાં તમે શ્રેષ્ઠ બનશો. તમે જાણો છો આપણે કબ્રિસ્તાની હતાં, હવે બાપ શ્રેષ્ઠ પરિસ્તાની બનાવે છે. આ જુની દુનિયા કબ્રદાખલ થવાની છે. મૃત્યુલોક ને કબ્રિસ્તાન જ કહેશું. પરિસ્તાન નવી દુનિયાને કહેવાય છે. ડ્રામા નું રહસ્ય બાપ સમજાવે છે. આ આખી સૃષ્ટિને ભંભોર કહેવાય છે.

બાબાએ સમજાવ્યું છે - આખી સૃષ્ટિ પર આ સમયે રાવણનું રાજ્ય છે. દશેરા પણ મનાવે છે, કેટલાં ખુશ થાય છે. બાપ કહે છે બધાં બાળકોને દુઃખ થી છોડાવવા મારે પણ જૂની દુનિયામાં આવવું પડે છે. એક કથા સંભળાવે છે. કોઈએ પૂછ્યું પહેલાં તમને સુખ જોઈએ કે દુઃખ? તો બોલ્યાં સુખ જોઈએ. સુખમાં જશો તો ત્યાં કોઈ યમદૂત વગેરે આવી નહીં શકશે. આ પણ એક વાર્તા છે. બાપ કહે છે, સુખધામ માં ક્યારેય કાળ આવતો નથી, અમરપુરી બની જાય છે. તમે મૃત્યુ પર જીત પામો છો. તમે કેટલાં સર્વશક્તિમાન બનો છો. ત્યાં ક્યારેય એવું નહીં કહેશું કે ફલાણા મરી ગયાં, મરવાનું નામ જ નથી. એક વસ્ત્ર બદલી ને બીજું લીધું. સાપ પણ ખાલ બદલે છે ને. તમે પણ જૂની ખાલ છોડી નવી ખાલ અર્થાત્ શરીર માં આવશો. ત્યાં ૫ તત્વ પણ સતોપ્રધાન બની જાય છે. બધી ચીજો સતોપ્રધાન થઈ જાય છે. દરેક ચીજ ફળ વગેરે ખુબ સરસ હોય છે. સતયુગ ને કહેવાય જ છે સ્વર્ગ. ત્યાં ખુબ ધનવાન હતાં. એમનાં જેવાં સુખી વિશ્વનાં માલિક કોઈ હોઈ ન શકે. હવે તમે જાણો છો આપણે જ આ હતાં, તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. એક-એક ને પરિસ્તાની બનાવવાનાં છે, અનેકોનું કલ્યાણ કરવાનું છે. તમે ખુબ સાહુકાર બનો છો. તે બધાં છે ગરીબ. જ્યાં સુધી તમારા હાથમાં હાથ ન મળે ત્યાં સુધી સ્વર્ગવાસી બની ન શકો. બાપનો હાથ તો બધાને નથી મળતો. બાપ નો હાથ મળે છે તમને. તમારો હાથ પછી મળે છે બીજાઓને. બીજાઓનો પછી મળશે બીજાઓને. જેમ કોઈ તરવા વાળા હોય છે તો એક-એક ને તે પાર લઈ જાય છે. તમે પણ માસ્ટર ખેવૈયા છો. અનેક ખેવૈયા બની રહ્યાં છે. તમારો ધંધો જ આ છે. આપણે દરેક ની નાવ પર લગાડવાનો રસ્તો બતાવીએ. ખેવૈયા નાં બાળકો ખેવૈયા બન્યાં. નામ કેટલું હલકું છે - બાગવાન, ખેવૈયા. હવે પ્રેક્ટિકલ તમે જુઓ છો. તમે પરિસ્તાન ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છો. તમારું યાદગાર સામે ઉભું છે. નીચે રાજયોગની તપસ્યા, ઉપર રાજાઈ ઉભી છે. નામ પણ દેલવાડા ખુબ સરસ છે. બાપ બધાનું દિલ લે છે. સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. દિલ લેવાવાળા કોણ છે. આ થોડી કોઈને ખબર છે. બ્રહ્મા નાં પણ બાપ શિવબાબા. બધાનું દિલ લેવાવાળા બેહદ નાં બાપ જ હશે. તત્વો વગેરે બધાનું કલ્યાણ કરે છે, આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે બીજા ધર્મ

વાળાનાં શાસ્ત્ર વગેરે કાયમ છે. તમને જ્ઞાન મળે જ છે સંગમ પર, પછી વિનાશ થઈ જાય છે તો કોઈ શાસ્ત્ર નથી રહેતાં. શાસ્ત્ર છે ભક્તિમાર્ગની નિશાની. આ છે જ્ઞાન. ફરક જોયો ને. ભક્તિ અથાહ છે, દેવીઓ વગેરેની પૂજા માં કેટલો ખર્ચો કરે છે. બાપ કહે છે આનાથી અલ્પકાળ નું સુખ છે. જેવી-જેવી ભાવના રાખે છે તે પૂરી થાય છે. દેવીઓને સજાવતા-સજાવતા કોઈ ને સાક્ષાત્કાર થયો બસ ખુબ ખુશ થઈ જાય. ફાયદો કંઈ પણ નથી. મીરાનું પણ નામ ગવાયેલું છે. ભક્તમાળા છે ને. સ્ત્રી માં મીરા, પુરુષ માં નારદ શિરોમણી ભગત માનવામાં આવે છે. આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર છે. માળાનાં દાણા તો અનેક છે. ઉપરમાં બાબા છે ફૂલ, પછી યુગલ મેરુ. ફૂલને બધાં નમસ્તે કરે છે. એક-એક દાણાને નમસ્તે કરે. રુદ્ર યજ્ઞ રચે છે તો તેમાં પણ વધારે પૂજા શિવની કરે છે. સાલિગ્રામો ની એટલી નથી કરતાં. બધો ખ્યાલ શિવની તરફ રહે છે કારણ કે શિવબાબા દ્વારા જ સાલિગ્રામ આવાં પાવન બને છે, જેમ હમણાં તમે પાવન બની રહ્યાં છો. પતિત-પાવન બાપનાં બાળકો તમે પણ માસ્ટર પતિત-પાવન છો. જો કોઈને રસ્તો નથી બતાવતાં તો પાઈ-પૈસાનું પદ મળી જશે. છતાં પણ બાપ થી તો મળ્યાં ને. એ પણ ઓછું થોડી છે. સર્વનાં ફાધર (પિતા) એક છે. કૃષ્ણનાં માટે થોડી કહેશે. કૃષ્ણ કોનાં ફાધર બનશે? કૃષ્ણ ને ફાધર નહીં કહેશે. બાળક ને ફાધર થોડી કહી શકાય. ફાધર ત્યારે કહેવાય જ્યારે યુગલ બને, બાળકો જન્મે. પછી તે બાળક ફાધર કહેશે. બીજું કોઈ કહી ન શકે. બાકી તો કોઈ પણ વૃદ્ધ ને બાપુજી કહી દે છે. આ (શિવબાબા) તો સર્વનાં બાપ છે. ગાયે પણ છે બ્રધરહુડ (બંધુત્વ). ઈશ્વર ને સર્વવ્યાપી કહેવાથી ફાધરહુડ (પિતૃત્વ) થઈ જાય છે.

આપ બાળકોને મોટી-મોટી સભાઓમાં સમજાવવું પડશે. હંમેશા ક્યાંય પણ ભાષણ પર જાઓ તો જે ટોપિક (વિષય) પર ભાષણ કરવાનું છે તેનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરી લખવું જોઈએ. બાપને તો વિચાર સાગર મંથન નથી કરવાનું. કલ્પ પહેલાં જે સંભળાવ્યું હતું એ સંભળાવીને જશે. તમારે તો ટોપિક પર સમજાવવાનું છે. પહેલાં લખીને પછી વાંચવું જોઈએ. ભાષણ કરવાનાં બાદ પછી સ્મૃતિ માં આવે છે - આ-આ પોઈન્ટ્સ (વાત) નથી બતાવ્યાં. આ સમજાવ્યું હોત તો સારું હતું. એવું થાય છે, કોઈને કોઈ પોઈન્ટ્સ ભૂલી જવાય છે. પહેલાં-પહેલાં તો બોલવું જોઈએ - ભાઈ-બહેનો આત્મ-અભિમાની થઈને બેસો. આ તો ક્યારેય ભૂલવું ન જોઈએ. આવાં કોઈ સમાચાર લખતું નથી. પહેલાં-પહેલાં બધાને કહેવાનું છે - આત્મ-અભિમાની થઈને બેસો. તમે આત્મા અવિનાશી છો. હમણાં બાપ આવીને જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ થશે. કોઈ પણ દેહધારી ને નહીં યાદ કરો. સ્વયં ને આત્મા સમજો, આપણે ત્યાંના રહેવાવાળા છીએ. આપણા બાબા કલ્યાણકારી શિવ છે, આપણે આત્માઓ એમનાં બાળકો છીએ. બાપ કહે છે આત્મ-અભિમાની બનો. હું આત્મા છું. બાપ ની યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. ગંગા સ્નાન વગેરે થી વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે. બાપ નું ડાયરેક્શન (સલાહ) છે તમે મને યાદ કરો. તે લોકો ગીતા વાંચે છે યદા યદાહિ ધર્મસ્ય..... કહે છે પરંતુ અર્થ કંઈ નથી જાણતાં. તો બાબા સર્વિસ(સેવા) ની સલાહ આપે છે - શિવબાબા કહે છે સ્વયં ને આત્મા સમજી શિવબાબા ને યાદ કરો. તેઓ સમજે છે કૃષ્ણએ કહ્યું, તમે કહેશો શિવબાબા આપણને બાળકોને કહે છે મને યાદ કરો. જેટલું મને યાદ કરશો એટલાં સતોપ્રધાન બની ઉંચુ પદ પામશો. લક્ષ્ય-હેતુ પણ સામે છે. પુરુષાર્થ થી ઉંચ પદ પામવાનું છે. તે તરફ વાળા પોતાનાં ધર્મમાં ઉંચ પદ પામશે, આપણે બીજાનાં ધર્મ માં જતાં નથી. તે તો આવે જ છે અંત માં. તેઓ પણ જાણે છે અમારી પહેલાં પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) હતું. ભારત સૌથી પ્રાચીન છે. પરંતુ ક્યારે હતું, તે કોઈ નથી જાણતું. તેમને તો ભગવાન-ભગવતી પણ કહે છે, પરંતુ બાપ કહે ભગવાન-ભગવતી ન કહી શકાય. ભગવાન તો એક જ હું છું. આપણે બ્રાહ્મણ છીએ. બાપને તો બ્રાહ્મણ નહીં કહેશું. એ છે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન, એમનાં શરીર નું નામ નથી. તમારા બધાં શરીર નાં નામ પડે છે. આત્મા તો આત્મા જ છે. એ પણ પરમ આત્મા છે. એ આત્મા નું નામ શિવ છે, એ છે નિરાકાર. ન સૂક્ષ્મ, ન સ્થૂળ શરીર છે. એવું નથી કે એમનો આકાર નથી. જેમનું નામ છે, આકાર પણ જરૂર છે. નામ-રૂપ વગર કોઈ ચીજ છે નહીં. પરમાત્મા બાપ ને નામ-રૂપ થી ન્યારા કહેવું કેટલું મોટું અજ્ઞાન છે. બાપ પણ નામ-રૂપ થી ન્યારાં, બાળકો પણ નામ-રૂપ થી ન્યારાં પછી તો કોઈ સૃષ્ટિ જ ન હોય. તમે હવે સારી રીતે સમજાવી શકો છો. ગુરુ લોકો અંત માં સમજશે. હમણાં તેઓની બાદશાહી છે.

તમે હમણાં ડબલ અહિંસક બનો છો. અહિંસા પરમો દેવી-દેવતા ધર્મ ડબલ અહિંસક ગવાયેલ છે. કોઈને હાથ લગાડવો, દુઃખ આપવું તે પણ હિંસા થઈ ગઈ. બાપ રોજ-રોજ સમજાવે છે - મન્સા-વાચા-કર્મણા કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. મન્સા માં આવશે જરૂર. સતયુગ માં મન્સામાં પણ નથી આવતું. અહીંયા તો

મન્સા-વાયા-કર્મણા આવે છે. આ અક્ષર તમે ત્યાં સાંભળશો પણ નહીં. ન ત્યાં કોઈ સતસંગો વગેરે હોય છે. સતસંગ થાય જ છે સત દ્વારા, સત બનવાનાં માટે. સત્ય એક જ બાપ છે. બાપ બેસી નર થી નારાયણ બનવાની કથા સંભળાવે છે, જેનાથી તમે નારાયણ બની જાઓ છો. પછી ભક્તિમાર્ગ માં સત્યનારાયણ ની કથા ખુબ પ્રેમ થી સાંભળે છે. તમારું યાદગાર દેલવાડા મંદિર જુવો કેવું સરસ છે. જરૂર સંગમયુગ પર દિલ લીધું હશે. આદિદેવ અને દેવી, બાળકો બેઠાં છે. આ છે સાચું યાદગાર. તેમની હિસ્ટ્રી-જોગોફી કોઈ નથી જાણતું સિવાય તમારા. તમારું જ યાદગાર છે. આ પણ વન્ડર (અદ્ભુત) છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર માં જશો તો તમે કહેશો આ અમે બની રહ્યાં છીએ. કાઈસ્ટ પણ અહીંયા છે. ઘણાં કહે છે કાઈસ્ટ બેગર (ગરીબ) રૂપ માં છે. તમોપ્રધાન અર્થાત્ બેગર થયાં ને. પુનર્જન્મ તો જરૂર લેશે ને. શ્રીકૃષ્ણ પ્રિન્સ તે હમણાં બેગર (ગરીબ) છે. ગોરા અને શ્યામ. તમે પણ જાણો છો - ભારત શું હતું, હવે શું છે. બાપ તો છે જ ગરીબ નિવાઝ. મનુષ્ય દાન-પુણ્ય પણ ગરીબો ને કરે છે ઈશ્વર અર્થ. અનેકોને અનાજ નથી મળતું. આગળ ચાલીને તમે જોશો મોટા-મોટા સાહુકારો ને પણ અનાજ નહીં મળશે. ગામડા-ગામડા માં પણ સાહુકાર રહે છે ને, જેમને પછી ડાકુ લોકો લૂંટી જાય છે. પદ માં ફરક તો રહે છે ને. બાપ કહે છે પુરુષાર્થ એવો કરો જે નંબરવન માં જાઓ. શિક્ષક નું કામ છે સાવધાન કરવાનું. પાસ વિથ ઓનર થવાનું છે. આ બેહદ ની પાઠશાળા છે. આ છે જ રાજાઈ સ્થાપન કરવાનાં માટે રાજ્યોગ. છતાં પણ જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે. નહીં તો રાજાઈ ક્યાં કરશે. આ તો છે જ પતિત ધરણી.

મનુષ્ય કહે છે ગંગા પતિત-પાવની છે. બાપ કહે છે આ સમયે ૫ તત્વ બધાં તમોપ્રધાન પતિત છે. બધું ગંદકી કચરો વગેરે ત્યાં જઈને પડે છે. માછલીઓ વગેરે પણ તેમાં રહે છે. પાણી ની પણ એક જાણે દુનિયા છે. પાણીમાં જીવ કેટલાં રહે છે. મોટા-મોટા સાગર થી પણ કેટલું ભોજન મળે છે. તે ગામ થઈ ગયું ને. ગામ ને પછી પતિત-પાવન કેવી રીતે કહેશું. બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, પતિત-પાવન એક બાપ છે. તમારી આત્મા અને શરીર પતિત થઈ ગયાં છે, હવે મને યાદ કરો તો પાવન બની જશો. તમે વિશ્વનાં માલિક, સુંદર બની જાઓ છો. ત્યાં બીજો કોઈ ખંડ હોતો નથી. ભારત નો જ ઓલરાઉન્ડ પાર્ટ (સર્વાંગી ભૂમિકા) છે. તમે બધાં ઓલરાઉન્ડર છો. નાટક માં એક્ટર તો નંબરવાર આવે-જાય છે. આ પણ એવું છે. બાબા કહે છે તમે સમજો આપણે ને ભગવાન ભણાવે છે. આપણે પતિત-પાવન ગોડ ફાધરલી સ્ટુડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી) છીએ, આમાં બધું આવી ગયું. પતિત-પાવન પણ થઈ ગયાં, ગુરુ શિક્ષક પણ થઈ ગયાં. ફાધર (પિતા) પણ થઈ ગયાં. એ પણ નિરાકાર છે. આ છે ઇનકારપોરિયલ ગોડ ફાધરલી વર્લ્ડ યુનિવર્સિટી (નિરાકાર ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય). કેટલું સરસ નામ છે. ઈશ્વર ની કેટલી મહિમા કરે છે. જ્યારે બિંદુ સાંભળે છે તો વન્ડર (અદ્ભુત) લાગે છે. ઈશ્વર ની મહિમા એટલી કરે, અને ચીજ શું છે! બિંદી. એમનામાં પાર્ટ કેટલો ભરેલો છે. હવે બાપ કહે છે દેહ હોવા છતાં, ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેવાં છતાં મામેકમ યાદ કરો. ભક્તિમાર્ગ માં જે નૌધા ભક્તિ કરે છે, તેમને કહેવાય છે - સતોપ્રધાન નૌધા ભક્તિ. કેટલી પાક્કી ભક્તિ હોય છે. હવે પછી તેજ રફતાર (ગતિ) જોઈએ - યાદની. તેજ યાદ કરવા વાળાનું જ ઉંચ નામ થશે. વિજય માળા નાં દાણા બનશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. નર થી નારાયણ બનવાનાં માટે રોજ સત્ય બાપ થી સાંભળવાનું છે. સત-સંગ કરવાનો છે. ક્યારેય મન્સા-વાયા-કર્મણા કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું.
2. વિજય માળા નાં દાણા બનવાં કે પાસ વિથ ઓનર થવાનાં માટે યાદ ની રફતાર તેજ કરવાની છે. માસ્ટર પતિત-પાવન બની સર્વને પાવન બનાવવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- મરજીવા જન્મની સ્મૃતિ થી સર્વ કર્મબંધનો ને સમાપ્ત કરવા વાળા કર્મયોગી ભવ આ મરજીવા દિવ્ય જન્મ કર્મબંધની જન્મ નથી, આ કર્મયોગી જન્મ છે. આ અલૌકિક દિવ્ય જન્મ માં બ્રાહ્મણ આત્મા સ્વતંત્ર છે ન કે પરતંત્ર. આ દેહ લોન (ઉધાર) માં મળેલું છે, આખાં વિશ્વની સેવાનાં માટે જૂનાં શરીર માં બાપ શક્તિ ભરીને ચલાવી રહ્યાં છે, જવાબદારી બાપની છે, ન કે તમારી. બાપે ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપ્યું છે કે કર્મ કરો, તમે સ્વતંત્ર છો, ચલાવવા વાળા ચલાવી રહ્યાં છે. આ જ વિશેષ ધારણા થી કર્મબંધનો ને સમાપ્ત કરી કર્મયોગી બનો.

સ્લોગન :- સમય ની સમીપતા નું ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે - બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિ.

“ તપસ્વી - મૂર્ત , ત્યાગ મૂર્ત , વિધાતા જ વિશ્વ - રાજ્ય અધિકારી ”

આજે રુહાની શમા પોતાનાં રુહાની પરવાનાઓ ને જોઈ રહ્યાં છે. બધાં રુહાની પરવાનાઓ શમા થી મિલન મનાવવા માટે ચારે તરફ થી પહોંચી ગયાં છે. રુહાની પરવાનાઓનો પ્રેમ રુહાની શમા જાણે અને રુહાની પરવાનાઓ જાણે. બાપદાદા જાણે છે કે બધાં બાળકોનાં દિલ નો સ્નેહ આકર્ષણ કરી આ અલૌકિક મેળામાં બધાને લાવ્યો છે. આ અલૌકિક મેળો અલૌકિક બાળકો જાણે અને બાપ જાણે! દુનિયાનાં માટે આ મેળો ગુપ્ત છે. જો કોઈને કહો રુહાની મેળામાં જઈ રહ્યાં છીએ તો તે શું સમજશે? આ મેળો સદા માટે માલામાલ બનાવવા નો મેળો છે. આ પરમાત્મ-મેળો સર્વ પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ બનાવવા વાળો છે. બાપદાદા બધાં બાળકોનાં દિલ નાં ઉમંગ ઉત્સાહ ને જોઈ રહ્યા છે. દરેક નાં મનમાં સ્નેહ નાં સાગરની લહેરો લહેરાઈ રહી છે. આ બાપદાદા જોઈ પણ રહ્યાં છે અને જાણે પણ છે કે લગન એ વિધન વિનાશક બનાવી મધુબન નિવાસી બનાવી લીધાં છે. બધાની બધી વાતો સ્નેહ માં સમાપ્ત થઈ ગઈ. એવરેડી (સદાતૈયાર) નું રિહર્સલ કરી દેખાડ્યું. એવરેડી થઈ ગયાં છે ને. આ પણ સ્વીટ ડ્રામાનો સ્વીટ પાર્ટ જોઈ બાપદાદા અને બ્રાહ્મણ બાળકો હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. સ્નેહની સામે બધી વાતો સહજ પણ લાગે છે અને પ્રિય પણ લાગે. જે ડ્રામા બન્યો તે ડ્રામા વાહ! કેટલી વાર આમ દોડી-દોડી આવ્યાં છો. ટ્રેનમાં આવ્યાં છો કે પાંખો થી ઉડીને આવ્યાં છો? આને કહેવાય છે જ્યાં દિલ છે ત્યાં અસંભવ પણ સંભવ થઈ જાય છે. સ્નેહ નું સ્વરૂપ તો દેખાડ્યું, હવે આગળ શું કરવાનું છે? જો હમણાં સુધી થયું તે શ્રેષ્ઠ છે અને શ્રેષ્ઠ રહેશે.

હવે સમય પ્રમાણે સર્વ સ્નેહી, સર્વ શ્રેષ્ઠ બાળકો થી બાપદાદા બીજું વિશેષ શું ઈચ્છે છે? આમ તો પૂરી સિઝન માં સમય પ્રતિ સમય ઈશારો આપે છે. હવે એ ઈશારાઓ ને પ્રત્યક્ષ રૂપમાં જોવાનો સમય આવી રહ્યો છે. સ્નેહી આત્માઓ છો, સહયોગી આત્માઓ છો, સેવાધારી આત્માઓ પણ છો. હવે મહાતપસ્વી આત્માઓ બનો. પોતાનાં સંગઠિત સ્વરૂપની તપસ્યાની રુહાની જ્વાળા થી સર્વ આત્માઓને દુઃખ અશાંતિ થી મુક્ત કરવાનું મહાન કાર્ય કરવાનો સમય છે. જેમ એક તરફ ખૂને નાહક ખેલ ની લહેર વધતી જઈ રહી છે, બધી આત્માઓ પોતાને નિરાધાર અનુભવ કરી રહી છે, એવાં સમય પર બધાં આધાર ની અનુભૂતિ કરાવવાનાં નિમિત્ત આપ મહાતપસ્વી આત્માઓ છો. ચારે તરફ આ તપસ્વી સ્વરૂપ દ્વારા આત્માઓને રુહાની ચૈન અનુભવ કરાવવાનો છે. આખાં વિશ્વની આત્માઓ પ્રકૃતિ થી, વાયુમંડળ થી, મનુષ્ય આત્માઓ થી, પોતાનાં મનની કમજોરીઓ થી, શરીર થી બેચેન છે. આવી આત્માઓને સુખ-ચેન ની સ્થિતિનો એક સેકન્ડ પણ અનુભવ કરાવશો તો તમારો દિલ થી વારંવાર ધન્યવાદ માનશે. વર્તમાન સમય સંગઠિત રૂપમાં જ્વાળા સ્વરૂપ ની આવશ્યકતા છે. હવે વિધાતા નાં બાળકો વિધાતા સ્વરૂપ માં સ્થિત રહી દરેક સમયે આપતા જાઓ. અખંડ મહાન લંગર લગાવો કારણ કે રોયલ ભિખારી બહુજ છે. ફક્ત ધન નાં ભિખારી, ભિખારી નથી હોતાં પરંતુ મન નાં ભિખારી અનેક પ્રકારનાં છે. અપ્રાપ્ત આત્માઓ પ્રાપ્તિનાં બુંદ (ટીપા) ની બહુજ તરસી છે એટલે હવે સંગઠન માં વિધાતાપણા ની લહેર ફેલાવો. જે ખજાનાઓ જમા કર્યા છે તે જેટલાં માસ્ટર વિધાતા બની આપતા જશો એટલાં ભરાતાં જશો. કેટલું સાંભળ્યું છે. હવે કરવાનો સમય છે. તપસ્વી મૂર્ત નો અર્થ છે - તપસ્યા દ્વારા શાંતિની શક્તિની કિરણો ચારેય તરફ ફેલાતી અનુભવ માં આવે. ફક્ત સ્વયં પ્રતિ યાદ સ્વરૂપ બની શક્તિ લેવી કે મિલન મનાવવું તે અલગ વાત છે. પરંતુ તપસ્વી સ્વરૂપ બીજાઓને આપવાનું સ્વરૂપ છે. જેમ સૂર્ય વિશ્વ ને પ્રકાશની અને અનેક વિનાશી પ્રાપ્તિઓની અનુભૂતિ કરાવે છે. એમ મહાન તપસ્વી રૂપ દ્વારા પ્રાપ્તિનાં કિરણોની અનુભૂતિ કરાવો. આનાં માટે પહેલાં જમા નું ખાતું વધારો. એવું નહિં યાદ થી અથવા જ્ઞાનનાં મનન થી સ્વયં ને શ્રેષ્ઠ બનાવ્યાં, માયાજીત વિજય બનાવ્યાં, એમાં ફક્ત ખુશ નહીં રહેતાં. પરંતુ સર્વ ખજાનાઓ માં આખાં દિવસ માં કેટલાનાં પ્રતિ વિધાતા બન્યાં. બધાં ખજાના દરરોજ કાર્યમાં લગાવ્યાં કે ફક્ત જમા ને જોઈ ખુશ થઈ રહ્યાં છો. હવે આ ચાર્ટ રાખો કે ખુશી નો ખજાનો, શાંતિનો ખજાનો, શક્તિઓનો ખજાનો, જ્ઞાનનો ખજાનો, ગુણોનો ખજાનો, સહયોગ આપવાનો ખજાનો કેટલો વહેંચ્યો અર્થાત કેટલો વધાર્યો, આમાં તે સાધારણ ચાર્ટ જે રાખો છો તે સ્વતઃ જ શ્રેષ્ઠ થઈ જશે. પર-ઉપકારી બનવાથી સ્વ-ઉપકારી સ્વતઃજ બની જવાય. સમજ્યાં - હવે કયો ચાર્ટ

રાખવાનો છે? આ તપસ્વી સ્વરૂપ નો ચાર્ટ છે - વિશ્વ કલ્યાણકારી બનવું. તો કેટલાઓનું કલ્યાણ કર્યું? કે સ્વ-કલ્યાણ માં જ સમય જઈ રહ્યો છે? સ્વ-કલ્યાણ કરવાનો સમય ખુબજ વીતી ચૂક્યો. હવે વિધાતા બનવાનો સમય આવી ગયો છે એટલે બાપદાદા ફરીથી સમયનો ઈશારો આપી રહ્યાં છે. જો હજું સુધી પણ વિધાતાપણા ની સ્થિતિનો અનુભવ નથી કર્યો તો અનેક જન્મ વિશ્વ રાજ્ય અધિકારી બનવાનાં પદ્માપદમ ભાગ્ય ને પ્રાપ્ત નહીં કરી શકો કારણકે વિશ્વરાજન વિશ્વનાં માતા-પિતા અર્થાત્ વિધાતા છે. હમણાં નાં વિધાતાપણા નાં સંસ્કાર અનેક જન્મ પ્રાપ્તિ કરાવતાં રહેશે, જો હમણાં સુધી લેવાના સંસ્કાર, કોઈ પણ રૂપ માં છે. નામ લેવતા, શાન લેવતા અથવા કોઈ પણ પ્રકારનાં લેવતા નાં સંસ્કાર વિધાતા નહીં બનાવશે.

તપસ્યા સ્વરૂપ અર્થાત્ લેવતા નાં ત્યાગમૂર્ત. આ હદ નાં લેવતા, ત્યાગમૂર્ત, તપસ્વી મૂર્ત બનવા નહીં દેશે એટલે તપસ્વી મૂર્ત અર્થાત્ હદની ઇચ્છા માત્રમ્ અવિધા રૂપ. જે લેવાના સંકલ્પ કરે તે અલ્પકાળ નાં માટે લે છે પરંતુ સદાકાળ નાં માટે ગુમાવે છે એટલે બાપદાદા વારંવાર આ વાતનો ઈશારો આપી રહ્યાં છે. તપસ્વી રૂપમાં વિશેષ વિઘ્નરૂપ આ જ અલ્પકાળ ની ઇચ્છા છે એટલે હમણાં વિશેષ તપસ્યા નો અભ્યાસ કરવાનો છે. સમાન બનવાનું આ સબૂત (પ્રમાણ) આપવાનું છે. સ્નેહનું સબૂત આપ્યું એ તો ખુશીની વાત છે. હવે તપસ્વી મૂર્ત બનવાનું સબૂત આપો. સમજ્યાં. વેરાઈટી (વિવિધ) સંસ્કાર હોવાં છતાં પણ વિધાતાપણાનાં સંસ્કાર અન્ય સંસ્કારો ને દબાવી દેશે. તો હવે આ સંસ્કાર ને ઈમર્જ (જાગૃત) કરો. સમજ્યાં. જેમ મધુબન માં ભાગી ને પહોંચી ગયાં છો તેમ તપસ્વી સ્થિતિ ની મંઝિલ તરફ ભાગો. અચ્છા - ભલે પધાર્યા. બધાં એવા ભાગ્યા છે જેમકે હમણાં વિનાશ થવાનો છે. જે પણ કર્યું, જે પણ થયું બાપદાદા ને પ્રિય છે, કારણ કે બાળકો પ્રિય છે. દરેકે આ જ વિચાર્યું છે કે અમે જઈ રહ્યાં છે. પરંતુ બીજા પણ આવી રહ્યાં છે, આ ન વિચાર્યું. સાચો કુંભમેળો તો અહીંયા લાગી ગયો છે. બધાં અંતિમ મિલન, અંતિમ ટુબ્બી આપવાં આવ્યાં છે. આ વિચાર્યું કે આટલાં બધાં જઈ રહ્યાં છે તો મળવાની વિધિ કેવી હશે! આ સુધ-બુધ થી પણ ન્યારાં થઈ ગયા! ન સ્થાન જોયું, ન રિઝર્વેશન ને જોયું. હવે ક્યારેય પણ આ બહાનું નહીં આપી શકો કે રિઝર્વેશન નથી મળતું. ડ્રામા માં આ પણ એક રિહર્સલ થઈ ગયી. સંગમયુગ પર આપણું રાજ્ય નથી. સ્વરાજ્ય છે પરંતુ ધરણી નું રાજ્ય તો નથી, ન બાપદાદા ને સ્વ નો રથ છે, પારકું રાજ્ય, પારકું શરીર છે એટલે સમય પ્રમાણે નવી વિધિ નો આરંભ કરવાનાં માટે આ સિઝન થઈ ગઈ. અહીંયા તો પાણીનું પણ વિચારતાં રહે, ત્યાં તો ઝરણા માં નાહશો. જે પણ જેટલાં પણ આવ્યાં છે, બાપદાદા સ્નેહ નાં રિસ્પોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) માં સ્નેહ થી સ્વાગત કરે છે.

હમણાં સમય આપ્યો છે વિશેષ ફાઈનલ (અંતિમ) પરીક્ષા પહેલાં તૈયારી કરવાનાં માટે. ફાઈનલ પેપર નાં પહેલાં સમય આપે છે. રજાઓ આપે છે ને. તો બાપદાદા અનેક રહસ્યો થી આ વિશેષ સમય આપી રહ્યાં છે. કોઈક રહસ્ય ગુપ્ત છે કોઈક રહસ્ય પ્રત્યક્ષ છે. પરંતુ વિશેષ દરેકે એટલું અટેન્શન (ધ્યાન) રાખવાનું કે સદા બિંદુ લગાડવાનું છે અર્થાત્ વિતેલાં ને વિતી ગયું કરીને બિંદુ લગાડવાનું છે. અને બિંદુ સ્થિતિમાં સ્થિત થઈ રાજ્ય અધિકારી બની કાર્ય કરવાનું છે. સર્વ ખજાનાઓનાં બિંદુ સર્વ પ્રતિ વિધાતા બની સિંધુ બની બધાને ભરપૂર બનાવવાનાં છે. તો બિંદુ અને સિંધુ આ બે વાતો વિશેષ સ્મૃતિ માં રાખી શ્રેષ્ઠ સર્ટિફિકેટ લેવાનું છે. સદા જ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પની સફળતા થી આગળ વધતા રહેજો. તો બિંદુ બનવું, સિંધુ બનવું આ જ સર્વ બાળકો પ્રતિ વરદાતા નું વરદાન છે. વરદાન લેવા માટે ભાગ્યા છો ને. આ જ વરદાતા નું વરદાન સદા સ્મૃતિ માં રાખજો. અચ્છા!

ચારેય તરફ નાં સર્વ સ્નેહી, સહયોગી બાળકો ને સદા બાપની આજ્ઞાનું પાલન કરવા વાળા આજ્ઞાકારી બાળકો ને, સદા ફાખ દિલ, મોટા દિલ થી સર્વ ને સર્વ ખજાનાઓ વહેંચવા વાળા, મહાન પુણ્ય આત્માઓ, બાળકો ને, સદા બાપ સમાન બનવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ થી ઉડતી કળામાં ઊડવા વાળા બાળકો ને વિધાતા, વરદાતા સર્વ ખજાનાઓનાં સિંધુ બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

અવ્યક્ત બાપદાદાની સાથે પાર્ટીઓની મુલાકાત

૧. સ્વયં ને પદ્માપદમ ભાગ્યવાન અનુભવ કરો છો! કારણ કે આપવાવાળા બાપ એટલું આપે છે જે એક જન્મ તો ભાગ્યવાન બનો જ છો પરંતુ અનેક જન્મ સુધી આ અવિનાશી ભાગ્ય ચાલતું રહેશે. આવું અવિનાશી ભાગ્ય ક્યારેય સ્વપ્ન માં પણ વિચાર્યું હતું! અસંભવ લાગતું હતું ને? પરંતુ આજે સંભવ થઈ ગયું. તો એવી શ્રેષ્ઠ

આત્માઓ છો - આ ખુશી રહે છે? ક્યારેય કોઈ પણ પરિસ્થિતિ માં ખુશી લોપ તો નથી થતી! કારણ કે બાપ દ્વારા ખુશીનો ખજાનો રોજ મળતો રહે છે, તો જે ચીજ રોજ મળે છે તે વધશે ને. ક્યારેય પણ ખુશી ઓછી ન થઈ સકે કારણ કે ખુશીઓનાં સાગર દ્વારા મળતું જ રહે છે, અખુટ છે. ક્યારેય પણ કોઈ વાતની ફિકર માં રહેવાવાળા નહીં. મિલકત નું શું થશે, પરિવારનું શું થશે? આ પણ ફિકર નહીં, બેફિકર! જૂની દુનિયાનું શું થશે! પરિવર્તન જ થશે ને. જૂની દુનિયા માં કેટલું પણ શ્રેષ્ઠ હોય પરંતુ બધું જૂનું જ છે એટલે બેફિકર બની ગયા. ખબર નહિ આજે છે કાલે રહેશે, નહીં રહેશે- આ પણ ફિકર નથી. જે થશે સાકું થશે. બ્રાહ્મણોનાં માટે બધું સાકું છે. ખરાબ કંઈ નથી. તમે તો પહેલાં પણ બાદશાહ છો, હમણાં પણ બાદશાહ, ભવિષ્ય માં પણ બાદશાહ. જ્યારે સદા નાં બાદશાહ બની ગયાં તો બેફિકર થઈ ગયાં. એવી બાદશાહી જે કોઈ છીનવી નથી શકતું. કોઈ બંદૂક થી બાદશાહી ઉડાવી નથી શકતું. આ ખુશી સદા રહે અને બીજાઓને પણ આપતાં જાઓ. બીજાઓને પણ બેફિકર બાદશાહ બનાવો. અચ્છા!

૨. સદા પોતાને બાપની યાદની છત્રછાયામાં રહેવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ અનુભવ કરો છો? આ યાદ ની છત્રછાયા સર્વ વિઘ્નો થી સેફ (સુરક્ષિત) કરી દે છે. કોઈ પણ પ્રકારનું વિઘ્ન છત્રછાયામાં રહેવાવાળા નાં પાસે આવી નથી શકતું. છત્રછાયામાં રહેવાવાળા નિશ્ચિત વિજયી છે જ. તો એવાં બન્યાં છો? છત્રછાયા થી જો સંકલ્પ રુપી પગ પણ કાઢ્યો તો માયા વાર કરી લેશે. કોઈ પણ પ્રકારની પરિસ્થિતિ આવે છત્રછાયા માં રહેવાવાળા નાં માટે મુશ્કેલ થી મુશ્કેલ વાત પણ સહજ થઈ જશે. પહાડ સમાન વાતો રુ નાં સમાન અનુભવ થશે. એવી છત્રછાયા ની કમાલ છે. જ્યારે આવી છત્રછાયા મળે તો શું કરવું જોઈએ. ભલે અલ્પકાળ નું કોઈ પણ આકર્ષણ હોય પરંતુ બહાર નીકળ્યાં તો ગયાં એટલે અલ્પકાળ નાં આકર્ષણ ને પણ જાણી ગયાં છો. આ આકર્ષણ થી સદા દૂર રહેજો. હૃદ ની પ્રાપ્તિ તો આ એક જન્મમાં સમાપ્ત થઈ જશે. બેહદની પ્રાપ્તિ સદા સાથે રહેશે. તો બેહદની પ્રાપ્તિ કરવા વાળા અર્થાત્ છત્રછાયામાં રહેવાવાળા વિશેષ આત્માઓ છો, સાધારણ નહીં. આ સ્મૃતિ સદા માટે શક્તિશાળી બનાવી દેશે.

જે સિકિલધા લાડલા હોય છે તે સદા છત્રછાયા ની અંદર રહે છે. યાદ જ છત્રછાયા છે. આ છત્રછાયા થી સંકલ્પ રુપી પગ પણ બહાર નીકળ્યો તો માયા આવી જશે. આ છત્રછાયા માયાને સામે નથી આવવા દેતી. માયા ની તાકાત નથી-છત્રછાયા માં આવવાની. તે સદા માયા પર વિજયી બની જાય છે. બાળક બનવું અર્થાત્ છત્રછાયા માં રહેવું. આ પણ બાપ નો પ્રેમ છે જે સદા બાળકોને છત્રછાયામાં રાખે છે. તો આ જ વિશેષ વરદાન યાદ રાખજો કે લાડલા બની ગયાં, છત્રછાયા મળી ગઈ. આ વરદાન સદા આગળ વધારતું રહેશે.

વિદાયનાં સમયે :- બધાએ જાગરણ કર્યું! તમારા ભક્ત જાગરણ કરે છે તો ભક્તો ને શીખડાવવા વાળા તો ઇષ્ટ દેવ જ હોય છે, જ્યારે અહીં ઇષ્ટ દેવ જાગરણ કરે ત્યારે ભક્ત કોપી (નકલ) કરે. તો બધાએ જાગરણ કર્યું અર્થાત્ પોતાનાં ખાતામાં કમાણી જમા કરી. તો આજ ની રાત કમાવવાની સિઝન ની રાત થઈ ગઈ. જેમ કમાવવાની સિઝન હોય છે તો સિઝન માં જાગવાનું જ હોય છે. તો આ કમાણી ની સિઝન છે એટલે જાગવું અર્થાત્ કમાવવું. તો દરેકે પોત-પોતાની યથાશક્તિ જમા કર્યું અને આ જ જમા કરેલું મહાદાની બની બીજાઓને પણ આપતાં રહેશે અને સ્વયં પણ અનેક જન્મ ખાતાં રહેશે. હમણાં બધાં બાળકો ને પરમાત્મ મેળાનાં ગોલ્ડન ચાન્સ (સ્વર્ણિમ તક) ની ગોલ્ડન મોર્નિંગ કરી રહ્યાં છે. આમ તો ગોલ્ડન થી પણ ડાયમંડ મોર્નિંગ છે. સ્વયં પણ ડાયમંડ (હીરો) છો અને મોર્નિંગ પણ ડાયમંડ (હીરાતુલ્ય) છે એટલે જમા પણ ડાયમંડ (જ્ઞાનરત્ન) જ કરો છો તો બધું ડાયમંડ જ ડાયમંડ છે એટલે ડાયમંડ મોર્નિંગ કરી રહ્યાં છે. અચ્છા.

વરદાન :- સંકલ્પ ને પણ ચેક (તપાસ) કરી વ્યર્થ નાં ખાતાને સમાપ્ત કરવા વાળા શ્રેષ્ઠ સેવાધારી ભવ શ્રેષ્ઠ સેવાધારી તે છે જેમનો દરેક સંકલ્પ પાવરફુલ હોય. એક પણ સંકલ્પ ક્યાંય પણ વ્યર્થ ન જાય કારણકે સેવાધારી અર્થાત્ વિશ્વની સ્ટેજ પર એક્ટ (કર્મ) કરવા વાળા. આખું વિશ્વ તમને કોપી (નકલ) કરે છે, જો તમે એક સંકલ્પ વ્યર્થ કર્યો તો ફક્ત પોતાનાં પ્રતિ નથી કર્યો પરંતુ અનેકોનાં નિમિત્ત બની ગયાં, એટલે હવે વ્યર્થનાં ખાતાને સમાપ્ત કરી શ્રેષ્ઠ સેવાધારી બનો.

સ્લોગન :- સેવા નાં વાયુમંડળ ની સાથે બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિ નું વાયુમંડળ બનાવો.

સૂચના :- આજે માસનો ત્રીજો રવિવાર છે, બધાં રાજયોગી તપસ્વી ભાઈ-બહેનો સાંજે ૬:૩૦ થી ૦૭:૩૦ વાગ્યા

સુધી, વિશેષ યોગ અભ્યાસ નાં સમયે માસ્ટર સર્વ શક્તિમાન નાં શક્તિશાળી સ્વરુપ માં સ્થિત થઈ પ્રકૃતિ સહિત સર્વ આત્માઓ ને પવિત્રતાની કિરણો આપી, સતોપ્રધાન બનાવવાની સેવા કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે હવે ખુબ - ખુબ સાધારણ રહેવાનું છે , ફેશનવાળા ઉંચા (મોંઘા) કપડા પહેરવાથી પણ દેહ - અભિમાન આવે છે ”

પ્રશ્ન :- તકદીર માં ઉંચુ પદ નથી તો કઈ વાત માં બાળકો સુસ્તી કરે છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે બાળકો પોતાનો સુધાર કરવા માટે ચાર્ટ રાખો. યાદ નો ચાર્ટ રાખવામાં ખુબ ફાયદો છે. નોટબુક સદા હાથ માં હોય. ચેક કરો કેટલો સમય બાપ ને યાદ કર્યા? અમારું રજીસ્ટર કેવું છે? દેવી કેરેક્ટર (ચરિત્ર) છે? કર્મ કરતા બાબાની યાદ રહે છે? યાદ થી જ કાટ ઉતરશે, ઉંચ તકદીર બનશે.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકો પાસે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર ઘરમાં જરૂર હોવું જોઈએ. આમને (લક્ષ્મી-નારાયણને) જોઈ ખુબ ખુશી થવી જોઈએ કારણ કે તમારું આ છે ભણતરનું લક્ષ્ય-હેતુ. તમે જાણો છો આપણે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છીએ અને ઈશ્વર ભણાવે છે. ઈશ્વરીય સ્ટુડન્ટ કે વિદ્યાર્થી છીએ, આપણે આ ભણીએ છીએ. બધાનાં માટે આ એક જ ઉદ્દેશ્ય છે. આમને જોઈને ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. ગીત પણ બાળકોએ સાંભળ્યું. ખુબ ભોળાનાથ છે. કોઈ-કોઈ શંકર ને ભોળાનાથ સમજે છે પછી શિવ અને શંકર ને મળાવી દે છે. હવે તમે જાણો છો કે શિવ ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન અને શંકર દેવતા પછી બંને એક કેવી રીતે હોઈ શકે છે. આ પણ ગીતમાં સાંભળ્યું કે ભક્તોની રક્ષા કરવાવાળા, તો જરૂર ભક્તો પર કોઈ આપદાઓ છે. ૫ વિકારોની આપદાઓ બધાનાં ઉપર છે. ભગત પણ બધાં છે. જ્ઞાની કોઈને નથી કહી શકાતું. જ્ઞાન અને ભક્તિ બિલકુલ અલગ ચીજ છે. જેમ શિવ અને શંકર અલગ છે. જ્યારે જ્ઞાન મળે છે તો પછી ભક્તિ નથી રહેતી. તમે સુખધામ નાં માલિક બનો છો. અડધાકલ્પ માટે સદ્ગતિ મળી જાય છે. એક જ ઇશ્વારા થી તમે અડધાકલ્પ નો વારસો પામી લો છો. જુઓ છો ભક્તોની ઉપર કેટલી તકલીફ છે. જ્ઞાન થી તમે દેવતા બની જાઓ છો પછી જ્યારે ભક્તો પર ભીડ આવે છે અર્થાત્ દુઃખ આવે છે ત્યારે બાપ આવે છે. બાપ સમજાવે છે ડ્રામા અનુસાર જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થયું તે ફરી રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થવાનું છે. પછી ભક્તિ શરૂ થાય છે તો વામમાર્ગ શરૂ થાય છે અર્થાત્ પતિત બનવાનો માર્ગ. તેમાં પણ નંબરવન છે કામ, જેનાં માટે જ કહેવાય છે કામ પર જીત પામવાથી તમે જગતજીત બનશો. તેઓ કોઈ જીત થોડી પામે છે. રાવણરાજ્ય માં વિકારનાં વગર તો કોઈ નું પણ શરીર પેદા નથી થતું, સતયુગમાં રાવણરાજ્ય હોતું નથી. ત્યાં પણ જો રાવણ હોત તો બાકી ભગવાને રામરાજ્ય સ્થાપન કરીને શું કર્યું? બાપ ને કેટલી ફિકર રહે છે. અમારા બાળકો સુખી રહે. ધન ભેગું કરીને બાળકોને આપી દે છે કે સુખી રહે. પરંતુ અહીંયા તો એવું થઈ ન શકે. આ છે જ દુઃખ ની દુનિયા. આ બેહદનાં બાપ કહે છે તમે ત્યાં જન્મ-જન્મંતર સુખ ભોગવતાં આવશો. અથાહ ધન મળી જાય છે, ૨૧ જન્મ ત્યાં કોઈ દુઃખ નથી હોતું. દેવાળું નહીં મારશો. આ વાતો બુદ્ધિમાં ધારણ કરી આંતરિક ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. તમારું જ્ઞાન અને યોગ બધું ગુપ્ત છે. સ્થૂળ હથિયાર વગેરે કંઈ પણ નથી. બાપ સમજાવે છે આ છે જ્ઞાન તલવાર. તેમણે પછી સ્થૂળ હથિયાર નિશાનીઓ દેવીઓને આપી દીધી છે. શાસ્ત્ર વગેરે જે વાંચે છે તે લોકો ક્યારેય એવું નહીં કહેશે કે આ જ્ઞાન તલવાર છે, આ જ્ઞાન ખડગ છે. આ બેહદનાં બાપ જ બેસી સમજાવે છે. તેઓ સમજે છે શક્તિ સેનાએ જીત પામી છે તો જરૂર કોઈ હથિયાર હશે. બાપ આવીને આ બધી ભૂલો બતાવે છે. આ તમારી વાતો ખુબ અસંખ્ય મનુષ્ય સાંભળશે. વિદ્વાન વગેરે પણ એક દિવસ આવશે. બેહદનાં બાપ છે ને. આપ બાળકોને શ્રીમત પર ચાલવામાં જ કલ્યાણ છે ત્યારે દેહ-અભિમાન તૂટશે, એટલે સાહુકાર લોકો આવતા નથી. બાપ કહે છે દેહ અહંકાર ને છોડો. સારા કપડાં વગેરે નો પણ નશો રહે છે. તમે હમણાં વનવાહ માં છો ને. હવે જાઓ છો સસુર ઘર. ત્યાં તમને ખુબ દાગીના પહેરાવશે. અહીંયા ઊંચા કપડાં નથી પહેરવાનાં. બાપ કહે છે બિલકુલ સાધારણ રહેવાનું છે. જેવું કર્મ હું કરું છું, બાળકોએ પણ સાધારણ રહેવાનું છે. નહીં તો દેહ નું અભિમાન આવી જાય છે. તે બધું ખુબ નુકસાન કરી દે છે. તમે જાણો છો આપણે સસુર ઘર જઈએ છીએ. ત્યાં આપણને ખુબ દાગીના મળશે. અહીંયા તમારે દાગીના વગેરે નથી પહેરવાનાં. આજકાલ ચોરી વગેરે કેટલી થાય છે. રસ્તામાં જ ડાકુ લૂંટી લે છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ આ

હંગામા વધારે વધતાં જશે એટલે બાપ કહે છે પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી બાપને ભૂલી જશો. આ મહેનત હમણાં જ મળે છે. પછી ક્યારેય ભક્તિમાર્ગ માં આ મહેનત નથી મળતી.

હમણાં તમે સંગમ પર છો. તમે જાણો છો બાપ આવે જ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર. લડાઈ પણ જરૂર થશે. એટોમિક (અણુ) બોમ્બસ વગેરે ખુબ બનાવતાં રહે છે. કેટલું પણ માથું મારો કે આ બંધ થઈ જાય પરંતુ એવું થઈ નથી શકતું. ડ્રામા માં નોંધ છે. સમજાવવાથી પણ સમજશે નહીં. મોત થવાનું જ છે તો બંધ કેવી રીતે થશે. સમજે પણ છે તો પણ બંધ નહીં કરશે. ડ્રામા માં નોંધ છે. યાદવો અને કૌરવો ને ખલાસ થવાનું જ છે. યાદવ છે યુરોપવાસી. તેમનો છે સાયન્સ (વિજ્ઞાન નો) ધમંડ, જેનાથી વિનાશ થાય છે. પછી જીત થાય છે સાઈલેન્સ (શાંતિ નાં) ધમંડ ની. તમારે શાંતિ ધમંડ માં રહેવાનું (શાંત સ્વરૂપ રહેવાનું) શીખવાડાય છે. બાપ ને યાદ કરો - ડેડ સાઈલેન્સ. આપણે આત્મા શરીર થી ન્યારી છીએ. શરીર છોડવાનાં માટે જેવી રીતે આપણે પુરુષાર્થ કરીએ છીએ, એવી રીતે ક્યારેય કોઈ શરીર છોડવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરે છે શું? આખી દુનિયા શોધી ને આવો - કોઈ છે જે બોલે - હેં આત્મા હવે તારે શરીર છોડી જવાનું છે. પવિત્ર બનો. નહીં તો પછી સજા ખાવી પડશે. સજા કોણ ખાય છે? આત્મા. તે સમયે સાક્ષાત્કાર થાય છે. તમે આ-આ પાપ કર્યા છે, ખાઓ સજા. તે સમયે ફીલ (અનુભવ) થાય છે. જેમ જન્મ-જન્માંતર ની સજા મળે છે. આટલું દુઃખ ભોગવવાનું, બાકી સુખનું બેલેન્સ શું રહ્યું. બાપ કહે છે - હવે કોઈ પાપ કર્મ નહીં કરો. પોતાનું રજીસ્ટર રાખો. દરેક સ્કૂલમાં ચાલ-ચલન નું રજીસ્ટર રાખે છે ને. એજ્યુકેશન મિનિસ્ટર પણ કહેશે ભારત નું કેરેક્ટર (ચરિત્ર) ઠીક નથી. બોલો, અમે આ (લક્ષ્મી-નારાયણ જેવું) કેરેક્ટર બનાવીએ છીએ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર તો સદા સાથે હોવું જોઈએ. આ છે લક્ષ્ય-હેતુ. આપણે એવાં બનીએ છીએ. આ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની આપણે સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ શ્રીમત પર. અહીંયા ચાલ-ચલન ને સુધારાય છે. તમારી અહીંયા કચેરી પણ થાય છે. બધાં સેવાકેન્દ્રો પર બાળકોએ કચેરી કરવી જોઈએ. રોજ બોલો ચાર્ટ રાખો તો સુધારો થશે. કોઈની તકદીર માં નથી તો પછી સુસ્તી કરી લે છે. ચાર્ટ રાખવો ખુબ સારું છે.

તમે જાણો છો આપણે આ ૮૪ નાં ચક્રને જાણવાથી જ ચક્રવર્તી રાજા બની જઈએ છીએ. કેટલું સહજ છે અને પછી પવિત્ર પણ બનવાનું છે. યાદની યાત્રા નો ચાર્ટ રાખો, આમાં તમને ખુબ જ ફાયદો છે. નોટબુક નથી નીકાળતા તો સમજો-બાબા ને યાદ નથી કર્યા. નોટબુક સદા હાથ માં રાખો. પોતાનો ચાર્ટ રાખો - કેટલો સમય બાપ ને યાદ કર્યા. યાદ વગર જંક (કાટ) ઉતરી ન શકે. કાટ ઉતારવા માટે ચીજ ને ઘાસલેટ માં નાખે છે ને. કર્મ કરતાં પણ બાપને યાદ કરવાનાં છે તો પુરુષાર્થ નું ફળ મળી જશે. મહેનત છે ને. એમ જ થોડી તાજ રાખી દેશે માથા પર. બાબા આટલું ઉંચ પદ આપે છે, કંઈક તો મહેનત કરવાની છે. આમાં હાથ પગ વગેરે કાંઈ પણ નથી ચલાવવાનાં. ભણતર તો બિલકુલ સહજ છે. બુદ્ધિમાં છે શિવબાબા થી બ્રહ્મા દ્વારા આપણે આ બની રહ્યાં છીએ. ક્યાંય પણ જાઓ છો તો બેજ લગાડેલો રહે. બોલો, હકીકત માં કોટ ઓફ આર્મસ (કુળ ની નિશાની) આ છે. સમજાવાની ખુબ રોયલ્ટી જોઈએ. ખુબ મીઠાશ થી સમજાવવાનું છે. કોટ ઓફ આર્મસ પર પણ સમજાવવાનું છે. પ્રીત બુદ્ધિ અને વિપરીત બુદ્ધિ કોને કહેવાય છે? તમે બાપને જાણો છો? લૌકિક બાપને તો ગોડ નહીં કહેશું. એ બેહદનાં બાપ જ પતિત-પાવન, સુખ નાં સાગર છે. એમનાથી જ સુખ ધનેરા મળે છે. અજ્ઞાનકાળ માં સમજે છે મા-બાપ સુખ આપે છે. સસુર ઘરે મોકલી દે છે. હવે તમારું છે બેહદ નું સસુરઘર. તે છે હદનું. ત્યાં માં-બાપ આપીને ૫-૭ લાખ, કરોડ આપશે. તમારું તો બાપે નામ રાખ્યું છે પદ્મા પદમપતિ બનવા વાળા બાળકો. ત્યાં તો પૈસાની વાત જ નથી. બધુંજ મળી જાય છે. ખુબ સારા-સારા મહેલ હોય છે. જન્મ-જન્માંતરનાં માટે તમને મહેલ મળે છે. સુદામા નું ઉદાહરણ છે ને. ચોખા મુઠ્ઠી સાંભળ્યું છે તો અહીંયા તે પણ લઈ આવે છે. હવે ચોખા સૂકા થોડી ખાશું. તો તેની સાથે કંઈક મસાલા વગેરે પણ લઈ આવે છે. કેટલાં પ્રેમ થી લઈ આવે છે. બાબા તો આપણ ને જન્મ-જન્માંતરનાં માટે આપણે એટલે કહેવાય છે દાતા. ભક્તિમાર્ગ માં તો તમે ઈશ્વર અર્થ આપો છો તો અલ્પકાળનાં માટે બીજા જન્મ માં મળી જાય છે. કોઈ ગરીબોને આપે છે, કોલેજ બનાવે છે તો બીજા જન્મમાં વિદ્યા નું દાન મળે છે. ધર્મશાળા બનાવે છે તો મકાન મળે છે કારણ કે ધર્મશાળા માં અનેક આવીને સુખ પામે છે. આ તો જન્મ-જન્માંતર ની વાત છે. તમે જાણો છો - શિવબાબા ને જે આપીએ છીએ તે બધું આપણા જ કામમાં લગાવે છે. શિવબાબા તો પોતાની પાસે રાખતા નથી. આમને પણ કહ્યું બધુંજ આપી દો તો વિશ્વનાં માલિક બની જશો. વિનાશ સાક્ષાત્કાર પણ કરાવ્યો, રાજાઈ નો સાક્ષાત્કાર પણ કરાવ્યો. બસ નશો ચઢી ગયો. બાબા મને

વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. ગીતામાં પણ છે અર્જુન ને સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો. મને યાદ કરો તો તમે આ બનશો. વિનાશ અને સ્થાપના નો સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો. તો આમને પણ શરૂ માં આ ખુશી નો પારો ચઢી ગયો. ડ્રામા માં આ પાર્ટ હતો. ભાગીરથ ને પણ કોઈ જાણે થોડી છે. તો આપ બાળકોને આ લક્ષ્ય-હેતુ બુદ્ધિમાં રહેવો જોઈએ. આપણે આ બનીએ છીએ. જેટલો પુરુષાર્થ કરશો એટલું ઉંચ પદ પામશો. ગવાય છે ફોલો ફાધર (બાપનું અનુસરણ કરો). આ સમયની વાત છે. બેહદનાં બાપ કહે છે હું જે સલાહ આપું છું એનાં પર ફોલો કરો. આમણે શું કર્યું તે પણ બતાવે છે. એમને સોદાગર, રત્નાગર, જાદુગર કહે છે ને. બાબા એ અચાનક જ બધું છોડી દીધું. પહેલાં તે રત્નો નાં ઝવેરી હતાં, હવે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નાં ઝવેરી બન્યાં. નરક ને સ્વર્ગ બનાવવું કેટલું મોટું જાદુ છે. પછી સોદાગર પણ છે. બાળકોને કેટલો સારો સોદો આપે છે. કખપણું ચોખા મુઠ્ઠી લઈને મહેલ આપી દે છે. કેટલી સારી કમાણી કરાવવા વાળા છે. ઝવેરાતનાં વ્યાપાર માં પણ એવું હોય છે. કોઈ અમેરિકન ગ્રાહક આવે છે તો તેમની પાસે ૧૦૦ ની ચીજ નાં ૫૦૦, હજાર પણ લઈ લેશે. તેમનાથી તો ખુબ પૈસા લે છે. તમારી પાસે તો સૌથી જૂની ચીજ છે પ્રાચીન યોગ.

તમને હવે ભોળાનાથ બાપ મળ્યાં છે. કેટલાં ભોળા છે. તમને શું બનાવે છે. કખપણા નાં બદલે તમને ૨૧ જન્મ નાં માટે શું બનાવી દે છે. મનુષ્યો ને કાંઈ પણ ખબર નથી. ક્યારેક કહેશે ભોળાનાથે આ આપ્યું, ક્યારેક કહેશે અંબાએ આપ્યું, ગુરુએ આપ્યું. અહીં તો છે ભણતર. તમે ઈશ્વરીય પાઠશાળા માં બેઠાં છો. ઈશ્વર પાઠશાળા કહેશું ગીતા ને. ગીતામાં છે ભગવાનુવાચ. પરંતુ આ પણ કોઈને ખબર નથી કે ભગવાન કોને કહેવાય છે. કોઈ થી પણ પૂછો - પરમપિતા પરમાત્માને જાણો છો? બાપ છે બાગવાન. તમને કાંટા થી ફૂલ બનાવી રહ્યાં છે. એમને ગાર્ડન ઓફ અલ્લાહ (ભગવાન નો બગીચો) કહે છે. યુરોપિયન લોકો પણ કહે છે પૈરેડાઇઝ (વૈકુંઠ). બરાબર ભારત પરિસ્થાન હતું, હવે કબ્રિસ્તાન છે. હવે ફરી તમે પરિસ્થાન નાં માલિક બનો છો. બાપ આવીને સૂતેલાં ને જગાડે છે. આ પણ તમે જાણો છો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. જે સ્વયં જાગી જાય છે તો બીજાઓને પણ જગાડે છે. નથી જગાડતાં તો એટલે સ્વયં જાગેલાં નથી. તો બાપ સમજાવે છે આ ગીતો વગેરે ની પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. કોઈ ગીત ખુબ સરસ છે. જ્યારે તમે ઉદાસ થઈ જાઓ છો તો આ ગીત વગાડો તો ખુશી માં આવી જશો. રાત કે રાહી થક મત જાના - આ પણ સાચું છે. હવે રાત પૂરી થાય છે. મનુષ્ય સમજે છે જેટલી ભક્તિ કરશું એટલાં ભગવાન જલ્દી મળશે. હનુમાન વગેરે નો સાક્ષાત્કાર થયો તો સમજે છે ભગવાન મળ્યાં. બાપ કહે છે આ સાક્ષાત્કાર વગેરે ની બધી ડ્રામામાં નોંધ છે. જે ભાવના રાખે છે તેમનો સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. બાકી એવું કંઈ હોતું નથી. બાપે કહ્યું છે આ બેજ તો બધાને સદૈવ લાગેલો રહે. જાત-જાત નાં બનતાં રહે છે. આ ખુબ સરસ છે સમજાવવા માટે.

તમે રુહાની મિલેટ્રી છો ને. મિલેટ્રી ને હંમેશા નિશાની રહે છે. આપ બાળકોને પણ આ (બેજ) હોવાથી નશો રહેશે - આપણે આ બની રહ્યાં છીએ. આપણે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છીએ. બાબા આપણ ને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવી રહ્યાં છે. મનુષ્ય દેવતાઓની પૂજા કરે છે. દેવતાઓ તો દેવતાઓની પૂજા નહીં કરશે. અહીંયા મનુષ્ય દેવતાઓની પૂજા કરે છે કારણ કે તે શ્રેષ્ઠ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બુદ્ધિ માં સદા પોતાનો લક્ષ-હેતુ યાદ રાખવાનો છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર સદા સાથે રહે, આ જ ખુશીમાં રહો કે આપણે આવાં બનવા માટે ભણી રહ્યાં છીએ, હમણાં આપણે છીએ ગોડલી સ્ટુડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી).
2. પોતાનું જૂનું કખપણું, ચોખા આપી મહેલ લેવાનાં છે. બ્રહ્મા બાપ ને ફોલો (અનુસરણ) કરી અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નાં ઝવેરી બનવાનું છે.

વરદાન :- અશરીરીપણા નાં ઇન્જેક્શન દ્વારા મન ને કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) કરવા વાળા એકાગ્રચિત્ત ભવ જેમ આજકાલ જો કોઈ કંટ્રોલ માં નથી આવતું, ખુબ હેરાન કરે છે, ઉછળે છે કે પાગલ થઈ જાય છે તો તેમને એવું ઇન્જેક્શન લગાવી દે છે જે તે શાંત થઈ જાય. એમ જો સંકલ્પ શક્તિ તમારા કંટ્રોલ માં નથી આવતી તો અશરીરીપણા નું ઇન્જેક્શન લગાવી દો. પછી સંકલ્પ શક્તિ વ્યર્થ નહીં

ઉછળશે. સહજ એકાગ્રચિત થઈ જશે. પરંતુ જો બુદ્ધિ ની લગામ બાપ ને આપીને પછી લઈ લો છો તો મન વ્યર્થ ની મહેનત માં નાખી દે છે. હવે વ્યર્થ ની મહેનત થી છૂટી જાઓ.

સ્લોગન :- પોતાનાં પૂર્વજ સ્વરૂપ ને સ્મૃતિમાં રાખી સર્વ આત્માઓ પર રહેમ કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમે છો આધ્યાત્મિક , રુહાની ગુપ્ત સેલવેશન આર્મી (સૈનિક), તમારે આખી દુનિયાને સેલવેજ કરવાની છે , ડૂબેલા બેડા ને પાર લગાવવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- સંગમ પર બાપ કઈ યુનિવર્સિટી ખોલે છે જે આખાં કલ્પ માં નથી હોતી?

ઉત્તર :- રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવા માટે ભણવાની ગોડ ફાધરલી યુનિવર્સિટી અથવા કોલેજ સંગમ પર બાપ જ ખોલે છે. આવી યુનિવર્સિટી આખાં કલ્પ માં નથી હોતી. આ યુનિવર્સિટી માં ભણવાનું ભણીને તમે ડબલ સિરતાજ રાજાઓનાં રાજા બનો છો.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો થી પહેલાં-પહેલાં બાબા પૂછે છે અહીંયા આવીને જ્યારે બેસો છો તો સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો છો? કારણ કે અહીંયા તમને કોઈ ધંધાદોરી, મિત્ર-સંબંધી વગેરે પણ નથી. તમે આ વિચાર કરીને આવો છો કે અમે બેહદનાં બાપ ને મળવાં જઈએ છીએ. કોણ કહે છે? આત્મા શરીર દ્વારા બોલે છે. પારલૌકિક બાપે આ શરીર ઉધાર પર લીધું છે, એનાથી સમજાવે છે. આ એક જ વાર થાય છે જે બેહદ નાં બાપ આવીને શીખવાડે છે. સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાથી તમારો બેડો પાર થશે. દરેક નો બેડો ડૂબેલો છે, જે જેટલો પુરુષાર્થ કરશે એટલો બેડો પાર થશે. ગવાય છે ને- હૈં માઝી (કેવટ) બેડી (નૈયા) મારી પાર લગાવો. હકીકત માં દરેકે પોતાનાં પુરુષાર્થ થી પાર જવાનું છે. જેમ તરતાં શીખવાડે છે પછી શીખી જાય છે તો જાતે જ તરે છે. તે બધી છે શારીરિક વાતો. આ છે રુહાની વાતો. તમે જાણો છો આત્મા હમણાં કીચડ નાં દુબન (નર્ક) માં ફસાઈ ગઈ છે. આનાં પર હરણ નું પણ ઉદાહરણ આપે છે. પાણી સમજી જાય છે, પરંતુ તે હોય છે કીચડ, તો એમાં ફસાઈ જાય છે. ક્યારેક-ક્યારેક સ્ટીમર, મોટરો વગેરે પણ કીચડ માં ફસાઈ જાય છે. પછી તેને સેલવેજ કરે છે. તે બધાં છે સેલવેશન આર્મી. તમે છો રુહાની. તમે જાણો છો બધાં માયા નાં દુબન માં બહુ જ ફસાયેલાં છે, આને માયાનું દુબન કહેવાય છે. બાપ આવી ને સમજાવે છે - આનાથી તમે કેવી રીતે નીકળી શકો છો. તેઓ સેલવેજ કરે છે, તેમાં મદદ જોઈએ મનુષ્યની મનુષ્ય ને. અહીંયા તો પછી આત્મા જઈને દુબન માં ફસાઈ છે. બાપ રસ્તો બતાવે છે આનાથી તમે કેવી રીતે નીકળી શકો છો. પછી બીજાઓને પણ રસ્તો બતાવી શકો છો. પોતાને અને બીજાને રસ્તો બતાડવાનો છે કે તમારી નાવ આ વિષય સાગર થી ક્ષીર સાગર માં કેવી રીતે જાય. સતયુગ ને કહે છે ક્ષીર સાગર અર્થાત્ સુખનો સાગર. આ છે દુઃખનો સાગર. રાવણ દુઃખનાં સાગર માં ડુબાડે છે. બાપ આવીને સુખનાં સાગર માં લઈ જાય છે. તમને રુહાની સેલવેશન આર્મી કહેવાય છે. તમે શ્રીમત પર બધાને રસ્તો બતાવો છો. દરેક ને સમજાવો છો - બે બાપ છે, એક હદનાં, બીજા બેહદનાં. લૌકિક બાપ હોવા છતાં પણ બધાં પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરે છે પરંતુ એમને જાણતાં બિલકુલ નથી. બાબા કોઈ ઝાનિ નથી કરતાં પરંતુ ડ્રામાનું રહસ્ય સમજાવે છે. આ પણ સમજાવવા માટે જ કહે છે કે આ સમયે બધાં મનુષ્ય માત્ર પાંચ વિકારરુપી દલદલ માં ફસાયેલા આસુરી સંપ્રદાય છે. દૈવી સંપ્રદાય ને આસુરી સંપ્રદાય જઈને નમન કરે છે કારણ કે તે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી છે. સંન્યાસીઓને નમન કરે છે તે પણ ઘરબાર છોડીને જાય છે. પવિત્ર રહે છે. આ સંન્યાસીઓ અને દેવતાઓમાં રાત-દિવસ નો ફરક છે. દેવતાઓનો તો જન્મ પણ યોગબળ થી થાય છે. આ વાતોને કોઈ જાણતું નથી. બધાં કહે છે ઈશ્વરની ગતિ મત ન્યારી, ઈશ્વર નો અંત નથી પામી શકાતું. ફક્ત ઈશ્વર કે ભગવાન કહેવાથી એટલો પ્રેમ નથી આવતો. સૌથી સારો અક્ષર છે બાપ. મનુષ્ય બેહદનાં બાપ ને નથી જાણતાં તો જેમ ઓરફન (અનાથ) છે.

મેગેઝીનમાં પણ કાઢ્યું છે, મનુષ્ય શું કહે અને ભગવાન શું કહે છે. બાપ કોઈ ગાળ નથી આપતાં, બાળકો ને સમજાવે છે કારણ કે બાપ તો બધાને જાણે છે ને. સમજાવવા માટે કહે છે - આમનામાં આસુરી ગુણ છે, પરસ્પર લડતાં રહે છે. અહીંયા તો લડવાની દરકાર નથી. તે છે કૌરવ અર્થાત્ આસુરી સંપ્રદાય. આ છે દૈવી સંપ્રદાય. બાપ સમજાવે છે - મનુષ્ય, મનુષ્ય ને મુક્તિ કે જીવનમુક્તિ માટે રાજ્યોગ શીખવાડે આ થઈ નથી શકતું. આ સમયે બાપ જ આપ આત્માઓને શીખવાડી રહ્યાં છે. દેહ-અભિમાન, દેહી-અભિમાન માં ફરક જુઓ કેટલો છે. દેહ-અભિમાન થી તમે પડતા આવ્યાં છો. બાપ એક જ વાર આવીને તમને દેહી-અભિમાની બનાવે છે. એવું નથી

કે તમે સતયુગમાં દેહનાં સંબંધ નહીં રાખશો. ત્યાં આ જ્ઞાન નથી રહેતું કે હું આત્મા પરમપિતા પરમાત્મા ની સંતાન છું. આ જ્ઞાન હમણાં જ તમને મળે છે જે પ્રાયઃ લોપ થઈ જાય છે. તમે જ શ્રીમત પર ચાલી પ્રાલબ્ધ પામો છો. બાપ આવે જ છે રાજયોગ શીખવાડવાં. આવું ભણતર બીજું કોઈ હોતું નથી. ડબલ સિરતાજ રાજાઓ સતયુગ માં હોય છે. પછી સિંગલ તાજવાળા રાજાઓની રાજાઈ પણ છે, હમણાં તે રાજાઈ નથી રહી, પ્રજાનું પ્રજા પર રાજ્ય છે. આપ બાળકો હમણાં રાજાઈ માટે ભણો છો, આને ગોડફાધરલી યુનિવર્સિટી (ઈશ્વરીય વિદ્યાલય) કહેવાય છે. તમારું નામ પણ લખેલું છે. તે લોકો ભલે નામ રાખે છે ગીતા પાઠશાળા. ભણાવે કોણ છે? શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ કહી દેશે. હવે કૃષ્ણ તો ભણાવી ન શકે. કૃષ્ણ તો પોતે પાઠશાળા માં ભણવા જાય છે. પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) કેવાં સ્કૂલમાં જાય છે, ત્યાંની ભાષા જ બીજી છે. એવું પણ નથી કે સંસ્કૃતમાં ગીતા ગવાઈ છે. અહીંયા તો અનેક ભાષાઓ છે. તો જેવાં રાજા હોય છે તે પોતાની ભાષા ચલાવે છે. સંસ્કૃત ભાષા કોઈ રાજાઓની નથી. બાબા કોઈ સંસ્કૃત નથી શીખવાડતાં. બાપ તો રાજયોગ શીખવાડે છે, સતયુગનાં માટે.

બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે, આનાં પર જીત પહેરો. પ્રતિજ્ઞા કરાવે છે, અહીંયા જે પણ આવે છે એમનાથી પ્રતિજ્ઞા કરાવાય છે. કામ પર જીત પામવાથી તમે જગતજીત બનશો. આ છે મુખ્ય વિકાર. આ હિંસા દ્વાપર થી ચાલી આવે છે, જેનાથી વામમાર્ગ શરૂ થયો. દેવતાઓ કેવી રીતે વામમાર્ગ માં જાય છે, તેનું પણ મંદિર છે. ત્યાં બહુજ છી-છી ચિત્ર બનાવ્યાં છે. બાકી વામમાર્ગ માં ક્યારે ગયાં, તેની તીથિ-તારીખ તો છે નહીં. સિદ્ધ થાય છે કામ ચિતા પર બેસવાથી કાળા બને છે પરંતુ નામ-રુપ તો બદલાઈ જાય છે ને. કામ ચિતા પર ચઢવાથી આયરન એજડ બની જાય છે. હમણાં તો પાંચ તત્વ પણ તમોપ્રધાન છે ને, એટલે શરીર પણ એવાં તમોપ્રધાન બને છે. જન્મ થી જ કોઈક કેવાં, કોઈ કેવાં થઈ જાય છે. ત્યાં તો એકદમ સુંદર શરીર હોય છે. હમણાં તમોપ્રધાન હોવાનાં કારણે શરીર પણ એવાં છે. મનુષ્ય ઈશ્વર પ્રભુ વગેરે ભિન્ન-ભિન્ન નામો થી યાદ કરે છે પરંતુ એ બિચારાઓ ને ખબર જ નથી. આત્મા પોતાનાં બાપ ને યાદ કરે છે - હેં બાબા, આવીને શાંતિ આપો. અહીંયા તો કર્મેન્દ્રિયોથી પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છે તો શાંતિ કેવી રીતે મળશે. વિશ્વમાં શાંતિ હતી જ્યારે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. પરંતુ લાખો વર્ષ કલ્પની આયુ કહી દીધી છે તો મનુષ્ય બિચારા કેવી રીતે સમજશે. જ્યારે આમનું (દેવતાઓનું) રાજ્ય હતું તો એક રાજ્ય એક ધર્મ હતો બીજા કોઈ ખંડ માં એવું નથી કહેતાં કે એક ધર્મ એક રાજ્ય હોય. અહીંયા આત્મા માંગે છે એક રાજ્ય હોય. તમારી આત્મા જાણે છે હમણાં આપણે એક રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. ત્યાં આખાં વિશ્વ નાં માલિક આપણે રહીશું. બાપ આપણને બધુંજ આપી દે છે. કોઈ પણ આપણા થી રાજાઈ છીનવી નથી શકતું. આપણે આખાં વિશ્વનાં માલિક બની જઈએ છીએ. વિશ્વમાં કોઈ સૂક્ષ્મવતન, મૂળવતન નથી હોતું. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર અહીંયા જ ફરતું રહે છે. આને બાપ, જે રચયિતા છે તે જ જાણે છે. એવું નહીં કે રચના રચે છે. બાપ આવે જ છે સંગમ પર, જૂની દુનિયા થી નવી દુનિયા બનાવવાં. દૂરદેશ થી બાબા આવેલાં છે, તમે જાણો છો નવી દુનિયા આપણા માટે બની રહી છે. બાબા આપણી આત્માઓનો શ્રંગાર કરી રહ્યાં છે. તેનાં સાથે પછી શરીરો નો પણ શ્રંગાર થઈ જશે. આત્મા પવિત્ર હોવાથી પછી શરીર પણ સતોપ્રધાન મળશે. સતોપ્રધાન તત્વો થી શરીર બનશે. આમનું સતોપ્રધાન શરીર છે ને એટલે નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌન્દર્ય) રહે છે. ગવાય પણ છે ધર્મ એ શક્તિ છે. હવે શક્તિ મળી ક્યાંથી? એક જ દેવી-દેવતાઓનો ધર્મ છે જેનાથી શક્તિ મળે છે. આ દેવતાઓ જ આખાં વિશ્વનાં માલિક બને છે બીજું કોઈ વિશ્વનું માલિક નથી બનતું. તમને કેટલી શક્તિ મળે છે. લખેલું પણ છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા કરે છે. આ વાતો દુનિયામાં કોઈ જાણે થોડી છે. બાપ કહે છે હું બ્રાહ્મણ કુળ સ્થાપન કરું છું પછી એમને સૂર્યવંશી ડિનાયસ્ટી (રાજાઈ) માં લઈ આવું છું. જે સારી રીતે ભણે છે તે પાસ થઈ સૂર્યવંશી માં આવે છે. છે બધી જ્ઞાનની વાત. તેમણે પછી સ્થૂળ બાણ હથિયાર વગેરે દેખાડ્યાં છે. બાણ ચલાવવાનું પણ શીખે છે. નાનાં બાળકો ને પણ બંદૂક ચલાવવાનું શીખવાડે છે. તમારું પછી છે યોગબાણ. બાપ કહે છે મામેકમ્ યાદ કરશો તો તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે. હિંસાની કોઈ વાત નથી. તમારું ભણતર પણ છે ગુપ્ત. તમે છો આધ્યાત્મિક, રુહાની સેલવેશન આર્મી. આ કોઈને ખબર નથી કે રુહાની આર્મી કેવી હોય છે. તમે છો ગુપ્ત, આધ્યાત્મિક રુહાની સેલવેશન આર્મી. આખી દુનિયાને તમે સેલવેજ કરો છો. બધાનો બેડો ડૂબેલો છે. બાકી સોનાની લંકા કોઈ છે નહીં. એવું નથી કે સોનાની દ્વારકા નીચે ચાલી ગઈ છે, તે નીકળી આવશે. ના, દ્વારકામાં પણ આમનું રાજ્ય હતું પરંતુ સતયુગ માં હતું. સતયુગી રાજાઓનો ડ્રેસ જ અલગ હોય છે, ત્રેતા નો અલગ. ભિન્ન-ભિન્ન ડ્રેસ, ભિન્ન-ભિન્ન રીત-રિવાજ હોય છે. દરેક રાજાની રીત-રિવાજ પોત-પોતાની, સતયુગ નું તો નામ લેતાં જ દિલ ખુશ થઈ જાય છે. કહે જ છે સ્વર્ગ,

પેરેડાઇઝ પરંતુ મનુષ્ય કંઈ પણ જાણતાં નથી. મુખ્ય તો છે આ દેલવાડા મંદિર. હૂબહૂ તમારું યાદગાર છે. મોડેલ (નકશો) તો હંમેશા નાનું બનાવે છે ને. આ બિલકુલ એક્યુરેટ મોડેલ છે. શિવબાબા પણ છે, આદિદેવ પણ છે, ઉપર વૈકુંઠ દેખાડ્યું છે. શિવબાબા હશે તો જરૂર રથ પણ હશે. આદિદેવ બેઠાં છે, આ પણ કોઈને ખબર નથી. આ શિવબાબા નો રથ છે. મહાવીર જ રાજાઈ પ્રાપ્ત કરે છે. આત્મા માં તાકાત કેવી રીતે આવે છે એ પણ તમે હવે સમજો છો. ઘડી-ઘડી પોતાને આત્મા સમજો. આપણે આત્મા સતોપ્રધાન હતી તો પવિત્ર હતી. શાંતિધામ, સુખધામ માં જરૂર પવિત્ર જ રહેશે. હવે બુદ્ધિ માં આવે છે, કેટલી સહજ વાત છે. ભારત સતયુગ માં પવિત્ર હતું. ત્યાં અપવિત્ર આત્મા રહી ન શકે. આટલી બધી પતિત આત્માઓ ઉપર કેવી રીતે જશે. જરૂર પવિત્ર બનીને જ જશે. આગ લાગે છે તો પણ બધી આત્માઓ ચાલી જશે. બાકી શરીર રહી જાય છે. આ બધી નિશાનીઓ પણ છે. હોળીકા નો અર્થ કોઈ સમજે થોડી છે. આખી દુનિયા આમાં સ્વાહા થવાની છે. આ જ્ઞાન યજ્ઞ છે. જ્ઞાન અક્ષર નીકાળી બાકી રુદ્ર યજ્ઞ કહી દે છે. હકીકતમાં આ છે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. આ બ્રાહ્મણો દ્વારા જ રચાય છે. સાચાં-સાચાં બ્રાહ્મણ તમે છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્માની તો બધી સંતાન છે ને. બ્રહ્મા દ્વારા જ મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચાય છે. બ્રહ્માને જ ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર કહેવાય છે, આમનો સિજરો (વંશ) હોય છે ને. જેમ અલગ-અલગ સંપ્રદાય નાં સિજરા રાખે છે. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે મૂળવતન માં છે આત્માઓનો સિજરો, કાયદા મુજબ. શિવબાબા પછી બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર, પછી લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરે એ બધાં છે મનુષ્ય નાં સિજરા. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રુહાની સેલવેશન આમી બની સ્વયં ને અને સર્વ ને સાચો રસ્તો બતાવવાનો છે. આખી દુનિયા ને વિષય સાગર થી સેલવેજ કરવાનાં માટે બાપનાં પૂરે-પૂરા મદદગાર બનવાનું છે.
2. જ્ઞાન-યોગ થી પવિત્ર બની આત્માનો શ્રંગાર કરવાનો છે, શરીર નો નહીં. આત્મા પવિત્ર બનવાથી શરીરનો શ્રંગાર સ્વતઃ થઈ જશે.

વરદાન :-

મન - બુદ્ધિ ને મનમત થી ફ્રી કરી સૂક્ષ્મવતન નો અનુભવ કરવા વાળા ડબલ લાઈટ ભવ
ફક્ત સંકલ્પ શક્તિ અર્થાત્ મન અને બુદ્ધિ ને સદા મનમત થી ખાલી રાખો તો અહીંયા રહેતાં પણ વતન નાં બધાં દૃશ્યો એવાં સ્પષ્ટ અનુભવ કરશો જેમ દુનિયાનાં કોઈ પણ દૃશ્ય સ્પષ્ટ દેખાય છે. આ અનુભૂતિ માટે કોઈ પણ બોજ પોતાનાં ઉપર નહીં રાખો, બધાં બોજ બાપને આપીને ડબલ લાઈટ બનો. મન-બુદ્ધિ થી સદા શુદ્ધ સંકલ્પ નું ભોજન કરો. ક્યારેય પણ વ્યર્થ સંકલ્પ અથવા વિકલ્પ નું અશુદ્ધ ભોજન ન કરો તો બોજ થી હલકા થઈ ને ઉંચી સ્થિતિ નો અનુભવ કરી શકશો.

સ્લોગન :-

વ્યર્થ ને કુલ સ્ટોપ (પૂર્ણવિરામ) આપો અને શુભ ભાવના નો સ્ટોક કુલ કરો.

“ મીઠા બાળકો - રોજ રાતનાં પોતાનો પોતામેલ નીકાળો , ડાયરી રાખો તો ડર રહેશે કે ક્યાંક ઘાટો (નુકશાન) ન પડી જાય ”

પ્રશ્ન :- કલ્પ પહેલાં વાળા ભાગ્યશાળી બાળકોને બાપની કઈ વાત તરત ટચ (સ્પર્શ) થશે?

ઉત્તર :- બાબા રોજ-રોજ જે બાળકોને યાદની યુક્તિઓ બતાવે છે, તે ભાગ્યશાળી બાળકોને જ ટચ થતી રહેશે. તે તેને તરત અમલ માં લાવશે. બાબા કહે છે બાળકો થોડોક સમય એકાંત માં બગીચામાં જઈને બેસો. બાબા થી મીઠી-મીઠી વાતો કરો, પોતાનો ચાર્ટ રાખો તો ઉન્નતિ થતી રહેશે.

ઓમ શાંતિ ! મિલેટ્રી ને પહેલાં-પહેલાં સાવધાન કરાય છે - અટેન્શન પ્લીઝ. બાપ પણ બાળકો ને કહે છે પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરી બાપ ને યાદ કરતા રહો છો? બાળકોને સમજાવ્યું છે આ જ્ઞાન બાપ આ સમયે જ આપી શકે છે. બાપ જ ભણાવે છે. ભગવાનુવાચ છે ને - મૂળ વાત થઈ જાય છે આ કે ભગવાન કોણ છે? કોણ ભણાવે છે? આ વાત પહેલાં સમજવાની અને નિશ્ચય કરવાની હોય છે. પછી અતીન્દ્રિય સુખમાં પણ રહેવાનું છે. આત્માને ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. આપણને બેહદ નાં બાપ મળ્યાં છે. બાપ એક જ વાર આવીને મળે છે વારસો આપવાં. શેનો વારસો? વિશ્વની બાદશાહી નો વારસો આપે છે, ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ની જેમ. આ તો પાક્કો નિશ્ચય છે-બાપ આવેલાં છે. ફરીથી સહજ રાજયોગ શિખવાડે છે, શિખવાડવું પડે છે. બાળકોને કાંઈ શીખવાડવામાં નથી આવતું. જાતે જ મુખ થી મમ્મા-બાબા નીકળતું રહેશે કારણ કે અક્ષર તો સાંભળે છે ને. આ છે રુહાની બાપ. આત્માને આંતરિક ગુપ્ત નશો રહે છે. આત્માએ જ ભણવાનું છે. પરમપિતા પરમાત્મા તો નોલેજકુલ છે જ. એ કંઈ ભણ્યા નથી. એમનામાં નોલેજ છે જ, શેનું નોલેજ છે? આ પણ તમારી આત્મા સમજે છે. બાબા માં આખાં સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ છે. કેવી રીતે એક ધર્મની સ્થાપના અને અનેક ધર્મો નો વિનાશ થાય છે, આ બધું જાણે છે - એટલે એમને જાની જાનનહાર કહી દે છે. જાની જાનનહાર નો અર્થ શું છે? આ કોઈ પણ બિલકુલ જાણતાં નથી. હવે આપ બાળકોને બાપે સમજાવ્યું છે કે આ સ્લોગન (સુવિચાર) પણ જરૂર લગાવો કે મનુષ્ય થઈને જો ક્રિયેટર (રચયિતા) અને રચના નાં આદિ મધ્ય અંત નાં ડયુરેશન (સમયગાળા), રિપીટેશન (પુનરાવૃત્તિ) ને ન જાણે તો શું કહેવાય...આ રિપીટેશન અક્ષર પણ ખુબ જરૂરી છે. કરેક્શન (સુધાર) તો થતું રહે છે ને. ગીતાનાં ભગવાન કોણ... આ ચિત્ર ખુબ ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. આખાં વર્લ્ડ (દુનિયા) માં આ છે સૌથી નંબરવન ભૂલ. પરમપિતા પરમાત્માને ન જાણવાનાં કારણે પછી કહી દે બધાં ભગવાન નાં રૂપ છે. જેવી રીતે નાનાં બાળક થી પૂછાય છે તમે કોનાં બાળક? કહેશે ફલાણા નો. ફલાણો કોનો બાળક? ફલાણા નો. પછી કહી દેશે તે અમારું બાળક. એવી રીતે આ પણ ભગવાન ને જાણતાં નથી તો કહી દે છે અમે ભગવાન છીએ. આટલી પૂજા પણ કરે છે પરંતુ સમજતાં નથી. ગવાય પણ છે બ્રહ્માની રાત તો જરૂર બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ ની પણ રાત હશે. આ બધી ધારણ કરવાની વાતો છે. આ ધારણા તેમને થશે જે યોગ માં રહે છે. યાદ ને જ બળ કહેવાય છે. જ્ઞાન તો છે સોર્સ ઓફ ઇનકમ (આવક નું સાધન). યાદ થી શક્તિ મળે છે જેનાથી વિકર્મ વિનાશ થાય છે. તમારે બુદ્ધિ નો યોગ બાપ થી લગાડવાનો છે. આ જ્ઞાન બાપ હમણાં જ આપે છે પછી ક્યારેય મળતું જ નથી. સિવાય બાપનાં કોઈ આપી ન શકે. બાકી બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર, કર્મકાંડ ની ક્રિયાઓ. તેને જ્ઞાન નહીં કહેશું. આધ્યાત્મિક નોલેજ એક બાપની પાસે જ છે અને એ બ્રાહ્મણોને જ આપે છે. બીજા કોઈની પાસે આધ્યાત્મિક નોલેજ હોતું નથી. દુનિયામાં કેટલાં ધર્મ મઠ પંથ છે, કેટલી મતો છે. બાળકોને સમજાવવા માટે કેટલી મહેનત થાય છે. કેટલાં તોફાન આવે છે. ગાયે પણ છે - નૈયા મારી પાર લગાવો. બધાની નાવ તો પાર નહીં જઈ શકે. કોઈ ડૂબી પણ જશે, કોઈ ઉભી રહી જશે. ૨-૩ વર્ષ થઈ જાય છે, ઘણાની ખબર જ નથી. કોઈ તો પુર્જા-પુર્જા (ટુકડા-ટુકડા) થઈ જાય છે. કોઈ ત્યાં જ ઉભાં રહી જાય છે, આમાં મહેનત ખુબ છે. આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) યોગ પણ કેટલાં નીકળ્યાં છે. કેટલાં યોગ આશ્રમ છે. રુહાની યોગ આશ્રમ કોઈ હોઈ ન શકે. બાપ જ આવીને આત્માઓને રુહાની યોગ શીખવાડે છે. બાબા કહે છે આ તો ખુબ સહજ યોગ છે. આના જેવું સહજ કાંઈ પણ છે નહીં. આત્મા જ શરીર માં આવીને પાર્ટ ભજવે છે. ૮૪ જન્મ મેક્સિમમ (વધુમાં વધુ) છે, બાકી તો ઓછા-ઓછા થતાં જશે. આ વાતો પણ આપ બાળકોમાં કોઈની બુદ્ધિમાં છે. બુદ્ધિમાં ધારણા ખુબ મુશ્કેલ થી થાય છે. પહેલી વાત બાપ સમજાવે છે ક્યાંય પણ જાઓ છો તો પહેલાં-પહેલાં બાપ નો પરિચય આપો. બાપનો પરિચય કેવી રીતે અપાય, તેનાં માટે

યુક્તિ રચાય છે. તે જ્યારે નિશ્ચય થાય ત્યારે સમજે બાપ તો સત્ય છે. જરૂર બાપ સત્ય વાતો જ બતાવતાં હશે. આમાં સંશય ન આવવો જોઈએ. યાદમાં જ મહેનત છે, આમાં માયા ઓપોઝિશન (વિરોધ) કરે છે. ઘડી-ઘડી યાદ ભૂલાવી દે છે એટલે બાબા કહે છે - ચાર્ટ રાખો. તો બાબા પણ જુએ કોણ કેટલું યાદ કરે છે. ક્વાટર પર્સન્ટેજ (પા ભાગ નાં) પણ ચાર્ટ નથી રાખતાં. કોઈ કહે છે હું તો આખો દિવસ યાદ માં રહું છું. બાબા કહે છે આ તો ખુબ મુશ્કેલ છે. આખો દિવસ-રાત તો બાંધેલીઓ જે માર ખાતી રહે છે તે યાદ માં રહેતી હશે, શિવબાબા ક્યારે આ સંબંધીઓથી અમે છૂટશું? આત્મા પોકારે છે - બાબા અમે બંધન થી કેવી રીતે છૂટીએ. જો કોઈ ખુબ યાદ માં રહે છે તો બાબાને ચાર્ટ મોકલો. ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) મળે છે રોજ રાતનાં પોતાનો પોતામેલ નીકાળો, ડાયરી રાખો. ડાયરી રાખવાથી ડર રહેશે, અમારો ઘાટો (નુકસાન) ન થઈ જાય. બાબા જોશે તો શું કહેશે - આટલાં મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાબાને આટલો સમય જ યાદ કરો છો! લૌકિક બાપને, સ્ત્રી ને તમે યાદ કરો છો, મને આટલું થોડું પણ યાદ નથી કરતાં. ચાર્ટ લખો તો જાતે જ લજ્જા આવશે. આ હાલતમાં હું પદ પામી નહીં શકીશ, એટલે બાબા ચાર્ટ પર જોર આપી રહ્યાં છે. બાપ ને અને ૮૪ નાં ચક્ર ને યાદ કરવાનું છે તો પછી ચક્રવર્તી રાજા બની જશો. આપ સમાન બનાવશો ત્યારે તો પ્રજા પર રાજ્ય કરશો. આ છે જ રાજયોગ - નર થી નારાયણ બનવાનો. લક્ષ્ય-હેતુ આ છે. જેમ આત્મા ને જોઈ નથી શકાતું, સમજી શકાય છે. આમાં આત્મા છે, આ પણ સમજાય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની જરૂર રાજધાની હશે. આમણે સૌથી વધારે મહેનત કરી છે ત્યારે સ્કોલરશીપ પામી છે. જરૂર આમની ખુબ પ્રજા હશે. ઉંચે થી ઉંચું પદ પામ્યાં છે, જરૂર ખુબ યોગ લગાવ્યો છે ત્યારે પાસ વિથ ઓનર થયાં. આ પણ કારણ કાઢવું જોઈએ, અમારો યોગ કેમ નથી લાગતો? ધંધા વગેરે ની ઝંઝટમાં ખુબ બુદ્ધિ ચાલી જાય છે. તેમાંથી સમય નીકળી આ તરફ વધારે ધ્યાન આપવું જોઈએ. થોડોક સમય નીકાળી બગીચા માં એકાંતમાં બેસવું જોઈએ. સ્ત્રી ઓ તો જઈ ન શકે. તેમને તો ઘર સંભાળવાનું છે. પુરુષો ને સહજ છે. કલ્પ પહેલાં વાળા જે ભાગ્યશાળી હશે તેમને જ ટય થશે. ભણતર તો ખુબ સારું છે. બાકી દરેકની બુદ્ધિ પોતાની હોય છે. કાંઈ પણ કરીને બાપ થી વારસો લેવાનો છે. બાપ ડાયરેક્શન બધું આપે છે. કરવાનું તો બાળકોને જ છે. બાબા ડાયરેક્શન આપશે જનરલ (જાહેરમાં). એક-એક પર્સનલ (વ્યક્તિગત) પણ આવીને કોઈ પૂછે તો સલાહ આપી શકે છે. તીર્થો પર મોટા-મોટા પહાડો પર જાય છે તો પણ પંડા લોકો સાવધાન કરતાં રહે છે. ખુબ મુશ્કેલી થી જાય છે. આપ બાળકોને તો બાપ ખુબ સહજ યુક્તિ બતાવે છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. શરીર નું ભાન ખતમ કરવાનું છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો. બાપ આવીને નોલેજ આપી ચાલ્યાં જાય છે. આત્મા જેવું તીવ્ર રોકેટ બીજું કોઈ હોઈ ન શકે. તે લોકો ચંદ્ર વગેરે તરફ જવા માટે કેટલો સમય વ્યર્થ કરે છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. આ સાયન્સ નો હુનર (વિજ્ઞાન ની કળા) પણ વિનાશ માં મદદ કરે છે. તે છે સાયન્સ, તમારી છે સાઈલેન્સ. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવું - આ છે ડેડ સાઈલેન્સ. હું આત્મા શરીર થી અલગ છું. આ શરીર જૂની જુતી છે. સાપ, કાચબા નું ઉદાહરણ પણ તમારા માટે છે, તમે જ કીડા જેવાં મનુષ્યોને ભૂં-ભૂં કરી મનુષ્ય થી દેવતા બનાવો છો. વિષય સાગર થી ક્ષીર સાગરમાં લઈ જવાનું તો તમારું કામ છે. સંન્યાસીઓએ આ યજ્ઞ તપ વગેરે કંઈ પણ કરવાનું નથી. ભક્તિ અને જ્ઞાન છે જ ગૃહસ્થીઓનાં માટે. તેમને તો સતયુગમાં આવવાનું જ નથી. તે શું જાણે આ વાતોને. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે આ નિવૃત્તિ માર્ગ વાળાઓની. જેમણે પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે - તે જ ડ્રામા અનુસાર આવતાં રહેશે. આમાં પણ નંબરવાર નીકળતાં રહેશે. માયા ખુબ પ્રબળ છે. આંખો ખુબ જ કિમિનલ છે. જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળવાથી આંખો સિવિલ (પવિત્ર) બને છે પછી અડધોકલ્પ ક્યારેય કિમિનલ નહીં બનશે. આ છે ખુબ દગાબાજ. તમે જેટલું બાપ ને યાદ કરશો એટલી કર્મેન્દ્રિયો શીતળ થશે. પછી ૨૧ જન્મ કર્મેન્દ્રિયો ને ચંચળતા માં આવવાનું નથી. ત્યાં કર્મેન્દ્રિયોમાં ચંચળતા હોતી નથી. બધી કર્મેન્દ્રિયો શાંત સતોગુણી રહે છે. દેહ-અભિમાન નાં પછી જ બધી શેતાની આવી છે. બાપ તમને દેહી-અભિમાની બનાવે છે. અડધા કલ્પ નાં માટે તમને વારસો મળી જાય છે. જેટલી જે મહેનત કરે છે, એટલું જ ઉંચ પદ પામશે. મહેનત કરવાની છે - દેહી-અભિમાની બનવાની, પછી કર્મેન્દ્રિયો દગો નહીં આપશે. અંત સુધી યુદ્ધ ચાલતી રહેશે. જ્યારે કર્માતીત અવસ્થા ને પામશો ત્યારે તે લડાઈ પણ શરૂ થશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ અવાજ થતો જશે, મોત થી ડરશે.

બાપ કહે છે આ જ્ઞાન બધાનાં માટે છે. ફક્ત બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. આપણે આત્માઓ બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. બધાં એક બાપ ને યાદ કરીએ છીએ. ગોડ ફાધર (પરમપિતા) કહીએ છીએ. જોકે કોઈ નેચર (કુદરત) ને માનવા વાળા હોય છે. પરંતુ ગોડ તો છે ને. એમને યાદ કરીએ છીએ મુક્તિ-જીવનમુક્તિનાં માટે. મોક્ષ તો છે નહીં. વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ને રિપીટ કરવાની છે. બુદ્ધિ પણ કહે છે જ્યારે સતયુગ હતો તો એક જ ભારત હતું.

મનુષ્ય તો કંઈ પણ નથી જાણતાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું ને. લાખો વર્ષ ની વાત હોઈ ન શકે. લાખો વર્ષ હોત તો કેટલી અસંખ્ય સંખ્યા થઈ જાત. બાપ કહે છે હવે કળયુગ પૂરો થઈ સતયુગ ની સ્થાપના થઈ રહી છે. તેઓ સમજે છે કળયુગ તો હજું બાળક છે, આટલાં હજાર વર્ષની આયુ છે. આપ બાળકો જાણો છો આ કલ્પ છે જ ૫ હજાર વર્ષનું. ભારતમાં જ આ સ્થાપના થઈ રહી છે. ભારત જ હવે સ્વર્ગ બની રહ્યું છે. હવે આપણે શ્રીમત પર આ રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. હવે બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. પહેલાં-પહેલાં શબ્દ જ આ આપો. જ્યાં સુધી બાપ માં નિશ્ચય નહીં હશે ત્યાં સુધી પ્રશ્ન પૂછતાં રહેશે. પછી કોઈ વાતનો ઉત્તર નહીં મળશે તો સમજશે આ જાણતાં કંઈ પણ નથી અને કહે છે ભગવાન અમને ભણાવે છે એટલે પહેલાં-પહેલાં તો એક જ વાત પર થોભી જાઓ. પહેલાં બાપ પર નિશ્ચય કરે કે બરાબર બધી આત્માઓનાં બાપ એક જ છે અને એ છે રચતા. તો જરૂર સંગમ પર જ આવશે. બાપ કહે છે હું યુગે-યુગે નહિ, કલ્પ નાં સંગમયુગ પર આવું છું. હું જ નવી સૃષ્ટિ નો રચતા. તો વચમાં કેવી રીતે આવીશ. હું આવું જ છું જૂની અને નવી નાં વચમાં. આને પુરુષોત્તમ સંગમયુગ કહેવાય છે. તમે પુરુષોત્તમ પણ અહીંયા બનો છો. લક્ષ્મી-નારાયણ સૌથી પુરુષોત્તમ છે. લક્ષ્ય-હેતુ કેટલું સહજ છે. બધાને કહો આ સ્થાપના થઈ રહી છે. બાબાએ કહ્યું છે પુરુષોત્તમ અક્ષર જરૂર નાખો કારણ કે અહીંયા તમે કનિષ્ઠ થી પુરુષોત્તમ બનો છો. આવી-આવી મુખ્ય વાતો ભૂલવી ન જોઈએ. અને સવંત ની તારીખ પણ જરૂર લખવી જોઈએ. અહીંયા તમારી પહેલાં થી રાજાઈ શરૂ થઈ જાય છે, બીજાની રાજાઈ પહેલાં થી નથી હોતી. તે તો ધર્મસ્થાપક આવે ત્યારે તેમની પાછળ તેમના ધર્મની વૃદ્ધિ થાય. કરોડો બને ત્યારે રાજાઈ ચાલે. તમારી તો શરૂ થી સતયુગ માં રાજાઈ હશે. આ કોઈને પણ બુદ્ધિમાં નથી આવતું કે સતયુગ માં આટલી રાજાઈ ક્યાંથી આવી. કળયુગ અંતમાં આટલાં અસંખ્ય ધર્મ છે, પછી સતયુગ માં એક ધર્મ, એક રાજ્ય કેવી રીતે થયું? કેટલાં હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ છે. ભારત એવું હતું જેને પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) કહેતાં હતાં. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે. લાખો વર્ષ નો હિસાબ ક્યાંથી આવ્યો. મનુષ્ય કેટલાં મૂંઝાયેલાં છે. હવે તેમને કોણ સમજાવે. તે સમજે થોડી છે કે અમે આસુરી રાજ્ય માં છીએ. આમની (દેવતાઓની) તો મહિમા સર્વગુણ સમ્પન્ન...છે, આમનામાં ૫ વિકાર નથી કારણ કે દેહી-અભિમાની છે તો બાપ કહે છે મુખ્ય વાત છે યાદ ની. ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં તમે પતિત બન્યાં છો, હવે ફરી પવિત્ર બનવાનું છે. આ ડ્રામા નું ચક્ર છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન થી ત્રીજા નેત્ર ને ધારણ કરી પોતાની દગાબાજ આંખો ને સિવિલ (પવિત્ર) બનાવવાની છે. યાદ થી જ કર્મેન્દ્રિયો શીતળ, સતોગુણી બનશે એટલે આ જ મહેનત કરવાની છે.
2. ધંધા વગેરે થી સમય નીકાળી એકાંત માં જઈને યાદમાં બેસવાનું છે. કારણ જોવાનું છે કે અમારો યોગ કેમ નથી લાગતો. પોતાનો ચાર્ટ જરૂર રાખવાનો છે.

વરદાન :- નિર્ણય શક્તિ અને કંટ્રોલીંગ પાવર (નિયંત્રણ શક્તિ) દ્વારા સફળતામૂર્ત ભવ કોઈ પણ લૌકિક કે અલૌકિક કાર્યમાં સફળતા પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે વિશેષ કંટ્રોલીંગ પાવર અને જજમેન્ટ પાવર (પરખ શક્તિ) ની આવશ્યકતા હોય છે કારણ કે જ્યારે કોઈ પણ આત્મા તમારા સંપર્ક માં આવે છે તો પહેલાં જજ કરવાનું હોય કે આને કઈ ચીજ ની જરૂરત છે, નાડી દ્વારા પારખી તેમની ઈચ્છા પ્રમાણે તેમને તૃપ્ત કરવાં અને સ્વયં ની કંટ્રોલીંગ પાવર થી બીજાઓ પર પોતાની અચળ સ્થિતિનો પ્રભાવ પડવો - આ જ બંને શક્તિઓ સેવાનાં ક્ષેત્રમાં સફળતામૂર્ત બનાવી દે છે.

સ્લોગન :- સર્વશક્તિવાન બાપને સાથે બનાવી લો તો માયા પેપર ટાઈગર (કાગળ નો વાઘ) બની જશે.

“મીઠાબાળકો - સૌથીમીઠોઅક્ષર, ‘બાબા’ છે, તમારામુખથીસદાબાબા-બાબાનીકળતુંરહે,
બધાનેશિવબાબાનોપરિચયઆપતાંરહો”

પ્રશ્ન :- સતયુગ માં કોઈ મનુષ્ય તો શું જાનવર પણ રોગી નથી હોતાં, કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે સંગમયુગ પર બાબા બધી આત્માઓનું અને બેહદ સૃષ્ટિનું એવું ઓપરેશન કરી દે છે, જે રોગ નું નામ-નિશાન જ નથી રહેતું. બાપ છે અવિનાશી સર્જન. હમણાં જે આખી સૃષ્ટિ રોગી છે, એ સૃષ્ટિમાં પછી દુઃખનું નામ-નિશાન નહીં હશે. અહીંયાનાં દુઃખો થી બચવા માટે ખુબ-ખુબ બહાદુર બનવાનું છે.

ગીત :- તુમ્હેંપાકેહમને...

ઓમ્શાંતિ! ડબલ પણ કહી શકો છો, ડબલ ઓમ શાંતિ. આત્મા પોતાનો પરીચય આપી રહી છે. હું આત્મા શાંત સ્વરુપ છું. અમારું નિવાસસ્થાન શાંતિધામ માં છે અને બાબાનાં અમે બધાં સંતાન છીએ. બધી આત્માઓ ઓમ્ કહે છે, ત્યાં આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ પછી અહીંયા ભાઈ-બહેન બનીએ છીએ. હવે ભાઈ-બહેન થી સંબંધ શરૂ થાય છે. બાપ સમજાવે છે મારાં બધાં બાળકો છે, બ્રહ્માનાં પણ તમે સંતાન છો એટલે ભાઈ-બહેન થયાં. તમારો બીજો કોઈ સંબંધ નથી. પ્રજાપિતાની સંતાન બ્રહ્માકુમાર-કુમારી છે. જૂની દુનિયા ને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરવા આ સમયે જ આવે છે. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા જ પછી નવી સૃષ્ટિ રચે છે. બ્રહ્મા થી પણ સંબંધ છે ને. યુક્તિ પણ કેટલી સરસ છે. બધાં બ્રહ્મા કુમાર-કુમારી છે. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે અને પોતાને ભાઈ-બહેન સમજવાનું છે. કિમિનલ (અપવિત્ર) આંખ ન રહેવી જોઈએ, અહીંયા તો કુમાર-કુમારી જેમ મોટા-મોટા થતા જાય છે તો આંખો કિમિનલ બનતી જાય છે પછી કિમિનલ એક્ટ (વિકર્મ) કરી લે છે. કિમિનલ એક્ટ હોય છે રાવણરાજ્ય માં. સતયુગમાં કિમિનલ એક્ટ હોતી નથી. કિમિનલ અક્ષર જ નથી હોતો. અહીંયા તો કિમિનલ એક્ટ બહુ જ છે. તેનાં માટે પછી કોર્ટ વગેરે પણ છે. ત્યાં કોર્ટ વગેરે હોતું નથી. વંડર છે (અદ્ભુત) ને. ન જેલ, ન પોલીસ, ન ચોર વગેરે હોય છે. આ બધી છે દુઃખ ની વાતો, જે અહીંયા થઈ રહી છે એટલે બાળકો ને સમજાવાયું છે, આ તો ખેલ છે સુખ અને દુઃખનો, હાર અને જીત નો. આને પણ તમે જ સમજો છો. ગવાય છે માયા થી હારે હાર છે, માયા પર જીત બાપ આવીને અડધા કલ્પ માટે પહેરાવે છે. પછી અડધો કલ્પ હારવું પડે છે. આ કોઈ નવી વાત નથી. આ તો સાધારણ પાઈ-પૈસા નો ખેલ છે પછી તમે મને યાદ કરો છો તો પોતાનું રાજ્ય ભાગ્ય અડધાકલ્પ માટે લો છો. રાવણરાજ્ય માં મને ભૂલી જાઓ છો. રાવણ દુશ્મન છે, તેને દર વર્ષે ભારતવાસી જ બાળે છે. જે દેશમાં વધારે ભારતવાસીઓ હશે ત્યાં પણ બાળતાં હશે. કહેશે આ ભારતવાસીઓનાં ધર્મ નો ઉત્સવ છે. દશેરા મનાવે છે તો બાળકો ને સમજાવવાનું છે - તે તો હદ ની વાત છે. રાવણરાજ્ય તો હમણાં આખાં વિશ્વ પર છે. ફક્ત લંકા પર નથી. વિશ્વ તો બહુ જ મોટું છે ને. બાપે સમજાવ્યું છે આ સૃષ્ટિ આખી સાગર પર ઉભી છે. મનુષ્ય કહે છે - નીચે એક બળદ કે ગાય છે જેનાં સિંગડા પર સૃષ્ટિ ઉભી છે પછી થાકી જાય છે તો બદલે છે. હવે આ વાતો છે નહીં. પૃથ્વી તો પાણી પર ઉભી છે, ચારે તરફ પાણી જ પાણી છે. તો હમણાં આખી દુનિયામાં રાવણરાજ્ય છે પછી રામ અથવા ઈશ્વરીય રાજ્ય સ્થાપન કરવા બાપ ને આવવું પડે છે. ફક્ત ઈશ્વર કહેવાથી કહી દે છે ઈશ્વર તો સર્વશક્તિમાન છે, બધું જ કરી શકે છે. ફાલતુ મહિમા થઈ જાય છે. એટલો પ્રેમ નથી રહેતો. અહીંયા ઈશ્વર ને બાપ કહેવાય છે. બાબા કહેવાથી વારસો મળવાની વાત થઈ જાય છે. શિવબાબા કહે છે હંમેશા બાબા-બાબા કહેવું જોઈએ. ઈશ્વર કે પ્રભુ વગેરે અક્ષર ભૂલી જવા જોઈએ. બાબાએ કહ્યું છે - મામેકમ યાદ કરો. પ્રદર્શની વગેરે માં પણ જ્યારે સમજાવો છો તો ઘડી-ઘડી શિવબાબા નો પરિચય આપો. શિવબાબા એક જ ઊંચે થી ઊંચા છે, જેમને ગોડફાધર કહેવાય છે. મુસલમાન અલ્લાહ કહે છે, સવારે દસ મિનિટ બેસીને કુરાન નો અર્થ કરે છે કે અલ્લાહ મિયાએ કહ્યું છે, કોઈને દુઃખ ન આપવું જોઈએ. આ ન કરવું જોઈએ. એવું નથી સમજતાં કે બાબાએ કહ્યું છે. બાબા અક્ષર સૌથી મીઠો છે. શિવબાબા, શિવબાબા મુખ થી નીકળે છે. મુખ તો મનુષ્ય નું જ હશે. ગાય નું મુખ થોડી હોઈ શકે. તમે છો શિવશક્તિઓ. તમારા મુખ કમળ થી જ્ઞાન અમૃત નીકળે છે. મારું નામ પ્રસિદ્ધ કરવા ગૌમુખ કહી દીધું છે. ગંગા માટે એવું નહીં કહેશે. મુખ કમળ થી અમૃત

હમણાં નીકળે છે. જ્ઞાન અમૃત પીધું તો પછી વીષ પી ન શકાય. અમૃત પીવાથી તમે દેવતા બનો છો. હવે હું આવ્યો છું - અસુરો ને દેવતા બનાવવાં. તમે હમણાં દૈવી સંપ્રદાય બની રહ્યાં છો. સંગમયુગ ક્યારે, કેવો હોય છે આ પણ કોઈને ખબર નથી. તમે જાણો છો આપણે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ પુરુષોત્તમ સંગમયુગી છીએ. બાકી જે પણ છે કળયુગી છે. તમે કેટલાં થોડાક છો. ઝાડનું પણ નોલેજ તમને છે. ઝાડ પહેલાં નાનું હોય છે પછી વૃદ્ધિ ને પામે છે. કેટલું ઇન્વેન્શન (સંશોધન) કાઢે છે કે બાળકો પેદા ઓછાં કેવી રીતે થાય. પરંતુ નર ઈચ્છે છે કંઈ અને, થયું કંઈ બીજું જ બીજું. બધાની મૃત્યુ તો થવાની જ છે. હમણાં પાક બહુ જ સારો થશે, વરસાદ આવ્યો, કેટલું નુકશાન કરી દે છે. કુદરતી આફતો ને તો કોઈ સમજી ન શકે. કોઈ વાત નું ઠેકાણું થોડી છે. ક્યાંક પાક થાય અને બરફ નાં કરા પડી જાય તો કેટલું નુકશાન થઈ જાય. વરસાદ ન પડે તો પણ નુકશાન, આને કુદરતી આપદાઓ કહેવાય છે. આ તો અનેક થવાની છે, આનાથી બચવા માટે ખુબજ બહાદુર થવું જોઈએ. કોઈનું ઓપરેશન થાય છે, તો ઘણાં તે જોઈ નથી સકતા, જોતાં જ બેભાન થઈ જાય છે. હવે આ આખી છી-છી સૃષ્ટી નું ઓપરેશન થવાનું છે. બાપ કહે છે હું આવીને બધાનું ઓપરેશન કરું છું. આખી સૃષ્ટિ રોગી છે. અવિનાશી સર્જન પણ બાપનું નામ છે. તે આખાં વિશ્વનું ઓપરેશન કરી દેશે, જે પછી વિશ્વમાં રહેવાવાળા ને ક્યારેય દુઃખ નહીં થશે. કેટલાં મોટા સર્જન છે. આત્માઓનું પણ ઓપરેશન, બેહદ સૃષ્ટિનું પણ ઓપરેશન કરવા વાળા છે. ત્યાં મનુષ્ય તો શું જાનવર પણ રોગી નથી હોતાં. બાપ સમજાવે છે મારો અને બાળકોનો શું પાર્ટ (ભૂમિકા) છે. આને કહે છે રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન જે તમે જ લઈ રહ્યાં છો. બાળકોને પહેલાં-પહેલાં તો આ ખુશી થવી જોઈએ.

આજે સદ્ગુરુવાર છે, હમેશાં સત્ય બોલવું જોઈએ. વ્યાપાર માં પણ કહે છે ને - સાચું બોલો. ઠગવા ની વાત નહીં કરો. છતાં પણ લોભ માં આવીને કંઈક વધારે જ કિંમત બતાવીને સોદો કરી દેશે. સાચું તો ક્યારેય કોઈ બોલતું નથી. જુદું જ જુદું બોલે છે એટલે સત ને યાદ કરે છે. કહે છે ને - સત નામ સંગ છે. હવે તમે જાણો છો બાબા જે સત્ય છે તે જ સંગ (સાથે) ચાલશે, આપણી આત્માઓનાં. હવે સત ની સાથે આપ આત્માઓનો સંગ થયો છે તો તમે જ સાથે જશો. આપ બાળકો જાણો છો શિવબાબા આવેલાં છે, જેમને સત્ય કહેવાય છે. તે આપણને આત્માઓને પવિત્ર બનાવી ને સાથે લઈ જશે એક જ વાર. સતયુગ માં એવું નથી કહેતાં કે રામ-રામ સંગ છે અથવા સત નામ સંગ છે. ના. બાપ કહે છે હવે હું આપ બાળકોની પાસે આવ્યો છું, નયનો પર બેસાડીને લઈ જાઉં છું. આ નયન નથી, ત્રીજું નેત્ર. તમે જાણો છો આ સમયે બાપ આવ્યાં છે-સાથે લઈ જશે. શંકર ની બારાત નથી, આ શિવનાં બાળકોની બારાત છે. એ પતિઓનાં પતિ પણ છે. કહે છે તમે બધી સજનીઓ છો. હું છું સાજન. તમે બધાં આશિક છો હું છું માશૂક. માશૂક એક જ હોય છે ને. તમે અડધાકલ્પ થી મુજ માશૂક નાં આશિક છો. હવે હું આવ્યો છું બધી ભક્તિઓ છે. ભક્તોની રક્ષા કરવા વાળા છે ભગવાન. આત્મા ભક્તિ કરે છે શરીર ની સાથે. સતયુગ-ત્રેતા માં ભક્તિ હોતી નથી. ભક્તિનું ફળ સતયુગ માં ભોગવો છે, જે હવે બાળકોને આપી રહ્યાં છે. તે તમારા માશૂક છે, જે તમને સાથે લઈ જશે પછી તમે પોતાનાં પુરુષાર્થ અનુસાર જઈને રાજ્ય-ભાગ્ય લેશો. આ ક્યાંય પણ લખ્યું નથી. કહે છે શંકરે પાર્વતી ને અમરકથા સંભળાવી. તમે બધી છો પાર્વતીઓ. હું છું કથા સંભળાવવા વાળો અમરનાથ. અમરનાથ એક ને જ કહેવાય છે. ઊંચે થી ઊંચા બાપ છે, એમને તો પોતાની દેહ નથી, કહે છે હું અમરનાથ આપ બાળકોને અમરકથા સંભળાવું છું. શંકર-પાર્વતી અહીંયા ક્યાંથી આવે. તે તો છે જ સૂક્ષ્મવતન માં, જ્યાં સૂર્ય-ચાંદ નો પણ પ્રકાશ નથી રહેતો.

સત્ય બાપ હમણાં તમને સત્ય કથા સંભળાવે છે. બાપ વગર સાચી કથા કોઈ સંભળાવી ન શકે. આ પણ સમજો છો વિનાશ થવામાં સમય લાગે છે. કેટલી મોટી દુનિયા છે, કેટલાં અસંખ્ય મકાનો વગેરે પડીને ખતમ થશે. ધરતીકંપ માં કેટલું નુકશાન થાય છે. કેટલાં મરે છે. બાકી તો તમારું નાનું ઝાડ હશે. દિલ્લી પરિસ્તાન બની જશે. એક જ પરિસ્તાન માં લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય ચાલે છે. કેટલાં મોટા-મોટા મહેલ બનતાં હશે. બેહદ ની જાગીર મળે છે. તમારે કંઈ ખર્ચો કરવો નથી પડતો. બાબા કહે છે આમનાં (બ્રહ્મા) જીવન માં જ કેટલું સસ્તું અનાજ હતું. તો સતયુગ માં કેટલું સસ્તું હશે. દિલ્લી જેટલું તો એક-એક નું ઘર અને જમીન વગેરે હશે. મીઠી નદીઓ પર તમારું રાજ્ય ચાલશે. એક-એક ને શું નહીં હશે. સદા અનાજ મળતું રહેશે. ત્યાંના ફળ-ફૂલ પણ જુઓ છો કેટલાં મોટા-મોટા હોય છે. તમે શૂબીરસ પીને આવો છો. કહેતા હતાં ત્યાં માળી છે. હવે માળી તો જરૂર વૈકુંઠ માં અથવા નદી કિનારે હશે. ત્યાં કેટલાં થોડાક હશે. ક્યાં હમણાં આટલાં કરોડ, ક્યાં ૯ લાખ હશે અને બધુંજ તમારું હશે. જે બાપ એવી રાજાઈ આપે છે જે આપણાથી કોઈ છીનવી ન શકે. આકાશ, ધરતી વગેરે બધાનાં માલિક તમે રહો છો. ગીત પણ બાળકોએ સાંભળ્યું. એવાં-એવાં ગીત ક-ટ છે જે સાંભળવાથી જ ખુશી નો પારો ચઢી જાય છે.

જુઓ અવસ્થામાં કાંઈ ગડબડ છે, તો ગીત વગાડી દો. આ છે ખુશી નાં ગીત. તમે તો અર્થ પણ જાણો છો. બાબા બહુજ યુક્તિઓ બતાવે છે પોતાને હર્ષિત મુખ બનાવવાની. બાબા ને લખે છે બાબા એટલી ખુશી નથી રહેતી. માયાનાં તોફાન આવે છે. અરે માયાનાં તોફાન આવ્યા - તમે વાજું વગાડી લો. ખુશીનાં માટે મોટાં-મોટાં મંદિરોમાં પણ ફાટક પર વાજા વાગતાં રહે છે. બોમ્બે માં માધવબાગમાં લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિર નાં ફાટક પર પણ વાજું વાગતું રહે છે. તમને કહે છે - આ ફિલ્મી રેકોર્ડ (ગીતો) કેમ વગાડે છે. એમને શું ખબર આ પણ ડ્રામા અનુસાર કામમાં આવવાની ચીજ છે. આનો અર્થ તો આપ બાળકો સમજો છો. આ સાંભળવાથી પણ ખુશીમાં આવી જશે. પરંતુ બાળકો ભૂલી જાય છે. ઘરમાં કોઈ ને ઉદાસી લાગે છે તો પણ ગીત સાંભળીને બહુ ખુશ થશે. આ ખુબ વેલ્યુબલ (મુલ્યવાન) ચીજ છે. કોઈ નાં ઘરમાં ઝઘડા ચાલે છે-બોલો, ભગવાનુવાચ કામ મહાશત્રુ છે. આનાં પર જીત પામવાથી આપણે વિશ્વનાં માલિક બનશું પછી ફૂલોની વર્ષા થશે, જય જયકાર થઈ જશે. સોના નાં ફૂલ વરસશે. તમે હમણાં કાંટા થી સોનાનાં ફૂલ બની રહ્યાં છો ને. પછી તમારું અવતરણ થશે, ફૂલ નથી વરસતા પરંતુ તમે ફૂલ બનીને આવો છો. મનુષ્ય સમજે છે સોનાનાં ફૂલ વરસે છે. એક રાજકુમાર વિદેશ માં ગયો, ત્યાં પાર્ટી આપી હતી, તેનાં માટે સોનાનાં ફૂલ બનાવડાવ્યાં. બધાનાં ઉપર વર્ષા કરી. ખુશીમાં આવીને ખુબ ખાતરી (સ્વાગત) કરી. સાચાં-સાચાં સોના નાં બનાવ્યાં. બાબા એમની સ્ટેટ (રાજ્ય) વગેરેને પણ સારી રીતે જાણે છે. હકીકત માં તમે ફૂલ બનીને આવો છો. સોનાનાં ફૂલ તમે ઉપર થી ઉતરો છો. આપ બાળકોને કેટલી લોટરી મળી રહી છે વિશ્વની બાદશાહી ની. જેમ લૌકિક બાળકોને કહે છે - તમારાં માટે આ લાવ્યો છું તો બાળકો કેટલાં ખુશ થાય છે. બાબા પણ કહે છે તમારા માટે બહિશ્ત (સ્વર્ગ) લાવ્યો છું. તમે ત્યાં રાજ્ય કરશો તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. કોઈને નાની સોગાત (ભેટ) મળે છે તો કહે છે કે બાબા તમે તો અમને વિશ્વની બાદશાહી આપો છો, આ સોગાત શું છે. અરે શિવબાબા ની યાદગાર સાથે રહેશે તો શિવબાબા ની યાદ રહેશે અને તમને પદમ મળી જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સત નાં સંગે પાછાં જવાનું છે એટલે સદા સાચાં થઈને રહેવાનું છે. ક્યારેય પણ જુઠું નથી બોલવાનું.
2. આપણે બ્રહ્મા બાબાનાં બાળકો આપસ માં ભાઈ-બહેન છીએ, એટલે કોઈ પણ કિમિનલ એક્ટ (વિકર્મ) નથી કરવાની. ભાઈ-ભાઈ અને ભાઈ-બહેન નાં સિવાય બીજા કોઈ સંબંધ નું ભાન ન રહે.

વરદાન :- **લોકપસંદસભાનીટિકિટબુકકરવાવાળારાજ્યસિંહાસનઅધિકારીભવ**
કોઈ પણ સંકલ્પ કે વિચાર કરો છો તો પહેલાં ચેક (તપાસ) કરો કે આ વિચાર કે સંકલ્પ બાપ પસંદ છે? જે બાપ પસંદ છે તે લોક-પસંદ સ્વતઃ જ બની જાય છે. જો કોઈ પણ સંકલ્પ માં સ્વાર્થ છે તો મનપસંદ કહેશે અને વિશ્વ કલ્યાણ અર્થ છે તો લોક પસંદ અને પ્રભુ પસંદ કહેશે. લોક પસંદ સભાનાં મેમ્બર બનવું અર્થાત્ લો (કાયદા) અને ઓર્ડર (આદેશ) નો રાજ્ય અધિકાર અથવા રાજ્ય સિંહાસન પ્રાપ્ત કરી લેવું.

સ્લોગન :- પરમાત્મ સાથ નો અનુભવ કરો તો બધુંજ સહજ અનુભવ કરતાં સેફ (સુરક્ષિત) રહેશો.

“ મીઠા બાળકો - શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બનવાનાં માટે સ્વયં ભગવાન તમને શ્રેષ્ઠ મત આપી રહ્યાં છે , જેનાથી તમે નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બની જાઓ છો ”

પ્રશ્ન :- દેવતા બનવા વાળા બાળકોએ વિશેષ કઈ વાતો નું ધ્યાન રાખવાનું છે?

ઉત્તર :- ક્યારેય કોઈ વાત માં રીસાવાનું નથી, શકલ મુદા જેવી નથી કરવાની. કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. દેવતા બનવું છે તો મુખ થી સદૈવ ફૂલ નીકળે. જો કાંટા કે પથ્થર નીકળે છે તો પથ્થર નાં પથ્થર રહ્યાં. ગુણ ખુબ સારા ધારણ કરવાનાં છે. અહીંયા જ સર્વગુણ સમ્પન્ન બનવાનું છે. સજા ખાશો તો પછી પદ સારું નહીં મળશે.

ઓમ શાંતિ ! નવું વિશ્વ કે નવી દુનિયાનાં માલિક બનવા વાળા બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે. આ તો બાળકો સમજે છે કે બાપ આવ્યાં છે બેહદ નો વારસો આપવાં. આપણે લાયક નહોતાં. પરંતુ કહે છે કે હેં પ્રભુ હું લાયક નથી, મને લાયક બનાવો. બાળકો ને સમજાવે છે - તમે મનુષ્ય તો છો, આ દેવતાઓ પણ મનુષ્ય છે પરંતુ આમાં દેવીગુણ છે. આમને સાચાં-સાચાં મનુષ્ય કહેશું. મનુષ્યોમાં આસુરી ગુણ હોય છે તો ચલન જાનવરો જેવી થઈ જાય છે. દેવીગુણ નથી, તો તેને આસુરી ગુણ કહેવાય છે. હવે ફરી બાપ આવીને તમને શ્રેષ્ઠ દેવતા બનાવે છે. સચખંડ માં રહેવાવાળા સાચાં-સાચાં મનુષ્ય આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે, આમને પછી દેવતા કહેવાય છે. આમનામાં દેવીગુણ છે. ભલે ગાયે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો. પરંતુ પાવન રાજાઓ કેવાં હોય છે પછી પતિત રાજાઓ કેવાં હોય છે, આ રહસ્ય કોઈ નથી જાણતું. તે છે ભક્તિમાર્ગ. જ્ઞાન ને તો બીજું કોઈ જાણતું નથી. આપ બાળકોને બાપ સમજાવે છે અને આવાં બનાવે છે. કર્મ તો આ દેવતાઓ પણ સતયુગ માં કરે છે. પરંતુ પતિત કર્મ નથી કરતાં. એમનામાં દેવીગુણ છે. છી-છી કામ ન કરવા વાળા જ સ્વર્ગવાસી થાય છે. નર્કવાસી થી માયા છી-છી કામ કરાવે છે. હવે ભગવાન બેસી શ્રેષ્ઠ કામ કરાવે છે અને શ્રેષ્ઠ મત આપે છે કે આવાં છી-છી કામ નહીં કરો. શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બનવાનાં માટે શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ મત આપે છે. દેવતાઓ શ્રેષ્ઠ છે ને. રહે પણ છે નવી દુનિયા સ્વર્ગ માં. આ પણ તમારામાં નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણે છે એટલે માળા પણ બને છે ૮ ની અથવા ૧૦૮ ની, ૧૬૧૦૮ ની પણ કહેવાય, તે પણ શું થયું. આટલાં કરોડ મનુષ્ય છે, આમાં ૧૬ હજાર નીકળે તો શું થયું. ક્વાટર પર્સન્ટેજ (પા ટકા) પણ નથી. બાપ બાળકોને કેટલાં ઉંચ બનાવે છે, રોજ બાળકો ને સમજાવે છે કે કોઈ પણ વિકર્મ નહીં કરો. તમને આવાં બાપ મળ્યાં છે તો ખુબ ખુશી થવી જોઈએ. તમે સમજો છો કે આપણને બેહદનાં બાપે એડોપ્ટ કર્યા (દત્તક લીધાં) છે. આપણે એમનાં બન્યાં છીએ. બાપ છે સ્વર્ગનાં રચયિતા. તો એવાં સ્વર્ગ નાં માલિક બનવાનાં લાયક સર્વગુણ સંપન્ન બનવું પડે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સર્વગુણ સમ્પન્ન હતાં. એમની લાયકી ની મહિમા કરાય છે, પછી ૮૪ જન્મોનાં બાદ ન લાયક બની જાય છે. એક જન્મ પણ નીચે ઉતર્યા તો જરા કળા ઓછી થઈ. આમ ધીરે-ધીરે ઓછી થતી જાય છે. જેમ ડ્રામા પણ જુ માફક ચાલે છે ને. તમે પણ ધીરે-ધીરે નીચે ઉતરો છો તો ૧૨૫૦ વર્ષ માં બે કળા ઓછી થઈ જાય છે. પછી રાવણરાજ્ય માં જલ્દી-જલ્દી કળા ઓછી થતી જાય છે. ગ્રહણ લાગી જાય છે. જેમ સૂર્ય-ચંદ્રને પણ ગ્રહણ લાગે છે ને. એવું નથી કે ચંદ્રમા, તારાઓને ગ્રહણ નથી લાગતું, બધાને પૂરું ગ્રહણ લાગેલું છે. હવે બાપ કહે છે યાદથી જ ગ્રહણ ઉતરશે. કોઈ પણ પાપ નહીં કરો. પહેલાં નંબર નું પાપ છે દેહ-અભિમાન માં આવવું. આ કઠોર પાપ છે. બાળકોને આ એક જન્મ નાં માટે જ શિક્ષા મળે છે કારણ કે હવે દુનિયાને ચેંજ (પરિવર્તન) થવાનું છે. પછી આવી શિક્ષા ક્યારેય મળતી નથી. બેરિસ્ટરી વગેરે ની શિક્ષા તો તમે જન્મ-જન્માંતર લેતા આવ્યાં છો. સ્કૂલ વગેરે તો સદા છે જ. આ જ્ઞાન એક વાર મળ્યું, બસ. જ્ઞાન સાગર બાપ એક જ વાર આવે છે. એ પોતાનું અને પોતાની રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું બધું નોલેજ આપે છે. બાપ કેટલું સહજ સમજાવે છે - તમે આત્માઓ પાર્ટધારી છો. આત્માઓ પોતાનાં ઘરે થી આવીને અહીંયા પાર્ટ ભજવે છે. તેને મુક્તિધામ કહેવાય છે. સ્વર્ગ છે જીવનમુક્તિ. અહીંયા તો છે જીવનબંધ. આ અક્ષર પણ યથાર્થ રીતે યાદ કરવાનાં છે. મોક્ષ ક્યારેય થતો નથી. મનુષ્ય કહે છે મોક્ષ મળી જાય અર્થાત્ આવાગમન થી નીકળી જઈએ. પરંતુ પાર્ટ થી તો નીકળી ન શકાય. આ અનાદિ બન્યો-બનેલ ખેલ છે. વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી હૂબહૂ રિપીટ થાય છે. સતયુગ માં તે જ દેવતાઓ આવશે. પછી

પાછળ થી ઈસ્લામી, બૌદ્ધિ વગેરે બધાં આવશે. આ હ્યુમન (મનુષ્ય) ઝાડ બની જશે. આનું બીજ ઉપર માં છે. બાપ છે મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ. મનુષ્ય સૃષ્ટિ તો છે જ પરંતુ સતયુગ માં ખુબ નાની હોય છે પછી ધીરે-ધીરે ખુબ વૃદ્ધિ થતી જાય છે. અચ્છા, પછી નાની કેવી રીતે થશે? બાપ આવીને પતિત થી પવન બનાવે છે. કેટલાં થોડાં પવન બને છે. કોટોમાં કોઈ નીકળે છે. અડધોકલ્પ ખુબ થોડાં હોય છે. પછી અડધા કલ્પમાં કેટલી વૃદ્ધિ થાય છે. તો સૌથી વધારે સંપ્રદાય તે દેવતાઓનો હોવો જોઈએ કારણ કે પહેલાં-પહેલાં આ આવે છે પરંતુ બીજા-બીજા ધર્મો માં ચાલ્યાં જાય છે કારણ કે બાપને જ ભૂલી ગયાં છે. આ છે એક જ ભૂલ ની રમત. ભૂલવાથી કંગાળ થઈ જાય છે. ભૂલતાં-ભૂલતાં એકદમ ભૂલી જાય છે. ભક્તિ પણ પહેલાં એક ની કરે છે કારણ કે સર્વની સદ્ગતિ કરવાવાળા એક છે પછી બીજા કોઈની ભક્તિ કેમ કરવી જોઈએ. આ લક્ષ્મી-નારાયણને પણ બનાવવાવાળા તો શિવ છે ને. કૃષ્ણ બનાવવાવાળા કેવી રીતે હશે. આ તો થઈ નથી શકતું. રાજયોગ શિખવાડવા વાળા કૃષ્ણ કેવી રીતે હશે. તે તો છે સતયુગ નાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર). કેટલી ભૂલ કરી દીધી છે. બુદ્ધિમાં બેસતું નથી. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો અને દેવીગુણ ધારણ કરો. કોઈ પણ પ્રોપર્ટી (મિલકત) નો ઝઘડો વગેરે છે તો તેને ખલાસ કરી દો. ઝઘડો કરતાં-કરતાં તો પ્રાણ પણ નીકળી જશે. બાપ સમજાવે છે આમણે છોડ્યું તો કોઈ ઝઘડો વગેરે થોડી કર્યો. ઓછું મળ્યું તો જવા દો, તેનાં બદલામાં કેટલી રાજાઈ મળી ગઈ. બાબા બતાવે છે મને સાક્ષાત્કાર થયો વિનાશ અને રાજાઈ નો તો કેટલી ખુશી થઈ. આપણને વિશ્વની બાદશાહી મળવાની છે તો આ બધું શું છે. એમ થોડી કોઈ ભૂખે મરશે. વગર પૈસાવાળા પણ પેટ તો ભરે છે ને. મમ્મા કંઈ લાવી શું. કેટલું મમ્મા ને યાદ કરે છે. બાપ કહે છે યાદ કરો છો, આ તો ઠીક છે, પરંતુ હવે મમ્મા નાં નામ-રૂપ ને યાદ નથી કરવાનું. આપણે પણ એમનાં જેવી ધારણા કરવાની છે. આપણે પણ મમ્મા જેવાં સારા બનીને ગાદી લાયક બનીએ. ફક્ત મમ્મા ની મહિમા કરવાથી થોડી થઈ જશે. બાપ તો કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો, યાદની યાત્રા માં રહેવાનું છે. મમ્મા જેવું જ્ઞાન સંભળાવવાનું છે. મમ્મા ની મહિમા નું સબૂત ત્યારે થાય જ્યારે તમે પણ એવાં મહિમા લાયક બનીને દેખાડો. ફક્ત મમ્મા-મમ્મા કહેવાથી પેટ નથી ભરાતું. આનાંથી તો પેટ પીઠ થી લાગી જશે. શિવબાબા ને યાદ કરવાથી પેટ ભરાશે. આ દાદાને પણ યાદ કરવાથી પેટ નહીં ભરાશે. યાદ કરવાનાં છે એક ને. બલિહારી એકની છે. યુક્તિઓ રચવી જોઈએ સર્વિસ (સેવા) ની. સદૈવ મુખથી ફૂલ નીકળે. જો કાંટા પથ્થર નીકળે છે તો પથ્થર નાં પથ્થર રહ્યાં. ગુણ ખુબ સારા ધારણ કરવાનાં છે. તમારે અહીંયા સર્વગુણ સંપન્ન બનવાનું છે. સજાઓ ખાશો તો પછી પદ સારું નહીં મળશે. અહીંયા બાળકો આવે છે બાપથી ડાયરેક્ટ સાંભળવાં. અહીંયા તાજો-તાજો નશો બાબા ચઢાવે છે. સેવાકેન્દ્ર પર નશો ચઢે છે પછી ઘરે ગયાં, સંબંધી વગેરે જોયા તો ખલાસ. અહીંયા તમે સમજો છો અમે બાબાનાં પરિવાર માં બેઠાં છીએ. ત્યાં આસુરી પરિવાર હોય છે. કેટલાં ઝઘડા વગેરે હોય છે. ત્યાં જવાથી જ કીચડપટ્ટી માં જઈને પડો છો. અહીંયા તો તમને બાપ ભૂલવા ન જોઈએ. દુનિયામાં સાચી શાંતિ કોઈને પણ મળી ન શકે. પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ, સંપત્તિ સિવાય બાપ નાં કોઈ આપી નથી શકતું. એવું નથી કે બાપ આશીર્વાદ કરે છે - આયુષ્યવાન ભવ, પુત્રવાન ભવ. ના, આશીર્વાદ થી કાંઈ પણ નથી મળતું. આ મનુષ્યો ની ભૂલ છે. સન્યાસી વગેરે પણ આશીર્વાદ નથી કરી શકતાં. આજે આશીર્વાદ આપશે, કાલે સ્વયં જ મરી જાય. પોપ (ખ્રિસ્તીઓનાં ધર્મગુરુ) પણ જુઓ કેટલાં થઈને ગયાં છે. ગુરુ લોકો ની ગાદી ચાલે છે, નાનપણમાં પણ ગુરુ મરી જાય છે પછી બીજા કરી લે છે અથવા નાનાં ચેલા ને ગુરુ બનાવી દે છે. આ તો બાપદાદા છે આપવાવાળા. આ લઈને શું કરશે. બાપ તો નિરાકાર છે ને. લેશે સાકાર. આ પણ સમજવાની વાત છે. એવું ક્યારેય ન કહેવું જોઈએ કે અમે શિવબાબા ને આપીએ છીએ. ના, આપણે શિવબાબા થી પદમ લીધું, આપ્યું નથી. બાબા તો તમને અગણિત આપે છે. શિવબાબા તો દાતા છે, તમે એમને આપશો કેવી રીતે? મેં આપ્યું, આ સમજવાથી પછી દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. આપણે શિવબાબા થી લઈ રહ્યાં છીએ. બાબાની પાસે આટલાં અસંખ્ય બાળકો આવે છે, આવીને રહે છે તો પ્રબંધ જોઈએ ને. એટલે તમે આપો છો પોતાનાં માટે. એમને પોતાનું થોડી કંઈ કરવાનું છે. રાજધાની પણ તમને આપે છે એટલે કરો પણ તમે છો. તમને પોતાનાથી પણ ઉંચ બનાવું છું. આવાં બાપને તમે ભૂલી જાઓ છો. અડધોકલ્પ પૂજ્ય, અડધોકલ્પ પુજારી. પૂજ્ય બનવાથી તમે સુખધામ નાં માલિક બનો છો પછી પૂજારી બનવાથી દુઃખધામ નાં માલિક બની જાઓ છો. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે બાપ ક્યારે આવીને સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે. આ વાતો ને તો આપ સંગમયુગી બ્રાહ્મણો જ જાણો છો. બાબા આટલું સારી રીતે સમજાવે છે છતાં પણ બુદ્ધિમાં નથી બેસતું. જેમ બાબા સમજાવે છે તેમ યુક્તિ થી સમજાવવું જોઈએ. પુરુષાર્થ કરી એવું શ્રેષ્ઠ બનવાનું છે. બાપ બાળકો ને સમજાવે છે બાળકોમાં ખુબ સારા દેવીગુણ હોવાં જોઈએ. કોઈ વાતમાં રીસાવાનું નથી, શકલ મુર્દા જેવી નથી કરવાની. બાપ કહે છે એવાં કોઈ કામ હમણાં નહીં કરો. ચંડી દેવી નો પણ મેળો લાગે છે. ચંડિકા તેમને કહેવાય જે બાપની મત પર નથી ચાલતી. જે દુઃખ આપે છે, એવી

ચંડિકાઓ નો પણ મેળો લાગે છે. મનુષ્ય અજ્ઞાની છે ને, અર્થ થોડી સમજ છે. કોઈ માં તાકાત નથી, તે તો જેમ કે ખોખલા છે. તમે બાબાને સારી રીતે યાદ કરો છો તો બાપ દ્વારા તમને તાકાત મળે છે. પરંતુ અહીંયા રહેતાં પણ અનેકોની બુદ્ધિ બહાર ભટકતી રહે છે એટલે બાબા કહે છે અહીંયા ચિત્રો ની સામે બેસી જાઓ તો તમારી બુદ્ધિ આમાં બીઝી (વ્યસ્ત) રહેશે. ગોળા પર, સીડી પર કોઈને સમજાવો તો બોલો સતયુગ માં ખુબ થોડાં મનુષ્ય હોય છે. હમણાં તો અસંખ્ય મનુષ્ય છે. બાપ કહે છે હું બ્રહ્માનાં દ્વારા નવી દુનિયાની સ્થાપના કરાવું છું, જૂની દુનિયાનો વિનાશ કરાવું છું. આવી-આવી બેસી પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરવી જોઈએ. પોતાનું મુખ પોતે જ ખોલી શકે છે. અંદરમાં જે ચાલે છે તે બહાર પણ નીકળવું જોઈએ. ગૂંગા તો નથી ને. ઘરમાં બુમો પાડવા માટે મુખ ખુલે છે, જ્ઞાન સાંભળવવા માટે નથી ખુલતું! ચિત્ર તો બધાને મળી શકે છે, હિંમત રાખવી જોઈએ - પોતાનાં ઘરનું કલ્યાણ કરીએ. પોતાનો ઓરડો ચિત્રો થી સજાવી દો તો બીઝી રહેશે. આ જાણે તમારી લાઇબ્રેરી થઈ જશે. બીજાઓનું કલ્યાણ કરવાનાં માટે ચિત્ર વગેરે લગાવી દેવાં જોઈએ. જે આવે તેમને સમજાવો. તમે ખુબ સર્વિસ (સેવા) કરી શકો છો. થોડું પણ સાંભળ્યું તો પ્રજા બની જશે. બાબા આટલી ઉન્નતિ ની યુક્તિઓ બતાવે છે. બાપ ને યાદ કરો તો તમારાં વિકર્મ વિનાશ થશે. બાકી ગંગા માં જઈને એકદમ ડૂબી જાઓ તો પણ વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે. આ બધી છે અંધશ્રદ્ધા. હરિદ્વાર માં તો આખાં શહેરની ગંદકી આવીને ગંગામાં પડે છે. સાગર માં કેટલી ગંદકી પડે છે. નદીઓમાં પણ કિચડો પડતો રહે છે, તેનાથી પછી પાવન કેવી રીતે બની શકશે. માયાએ બધાને બિલકુલ બેસમજ બનાવી દીધાં છે.

બાપ બાળકોને જ કહે છે કે મને યાદ કરો. તમારી આત્મા બોલાવે છે ને - હૈં પતિત-પાવન આવો. તે તમારા શરીરનાં લૌકિક બાપ તો છે. પતિત-પાવન એક જ બાપ છે. હવે આપણે એ પાવન બનાવવા વાળા બાપ ને યાદ કરીએ છીએ. જીવનમુક્તિ દાતા એક જ છે, બીજું ન કોઈ. આટલી સહજ વાતનો અર્થ પણ કોઈ સમજતાં નથી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મુખ થી જ્ઞાન રત્ન નીકાળવાની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરવાની છે. ક્યારેય મુખ થી કાંટા કે પથ્થર નથી નીકાળવાનાં. પોતાનું અને ઘરનું કલ્યાણ કરવાનાં માટે ઘરમાં ચિત્ર સજાવી દેવાનાં છે, તેનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરી બીજાઓને સમજાવવાનું છે. બીઝી રહેવાનું છે.
2. બાપ થી આશીર્વાદ માગવાનાં બદલે તેમની શ્રેષ્ઠ મત પર ચાલવાનું છે. બલિહારી શિવબાબા ની છે એટલે એમને જ યાદ કરવાનાં છે. આ અભિમાન ન આવે કે અમે બાબાને આટલું આપ્યું.

વરદાન :- વિશ્વ કલ્યાણકારી ની ઉંચી સ્ટેજ (અવસ્થા) પર સ્થિત રહી વિનાશ લીલા ને જોવા વાળા સાક્ષી દૃષ્ટા ભવ અંતિમ વિનાશ લીલા ને જોવાં માટે વિશ્વ કલ્યાણકારી ની ઉંચી સ્ટેજ જોઈએ. જે સ્ટેજ પર સ્થિત થવાથી દેહ નાં સર્વ આકર્ષણ અર્થાત્ સંબંધ, પદાર્થ, સંસ્કાર, પ્રકૃતિનાં હલચલ નું આકર્ષણ સમાપ્ત થઈ જાય છે. જ્યારે એવી સ્ટેજ થાય ત્યારે સાક્ષી દૃષ્ટા બની ઉપર ની સ્ટેજ પર સ્થિત થઈ શાંતિની, શક્તિની કિરણો સર્વ આત્માઓનાં પ્રતિ આપી શકશે.

સ્લોગન :- ઈશ્વરીય શક્તિઓથી બળવાન બનો તો માયાનો ફોર્સ સમાપ્ત થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે છો સાચાં - સાચાં પરવાના જે હમણાં શમા પર ફિદા થાઓ છો , એ ફિદા થવાની જ યાદગાર આ દિવાળી છે ”

પ્રશ્ન :- બાબાએ પોતાનાં બાળકોને કયા સમાચાર સંભળાવ્યાં છે?

ઉત્તર :- બાબાએ સંભળાવ્યું - તમે આત્માઓ નિર્વાણધામ થી કેવી રીતે આવો છો અને હું કેવી રીતે આવું છું. હું કોણ છું, શું કરું છું, કેવી રીતે રામરાજ્ય સ્થાપન કરું છું, કેવી રીતે આપ બાળકોને રાવણ પર વિજય બનાવું છું. હમણાં આપ બાળકો આ બધી વાતોને જાણો છો. તમારી જ્યોતી જાગેલી છે.

ગીત :- તુમ્હીં હો માતા ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આત્માઓએ આ શરીરની કર્મેન્દ્રિયોથી ગીત સાંભળ્યું. ગીતમાં પહેલાં તો ઠીક હતું. પાછળ થી પછી ભક્તિનાં અક્ષર હતાં. તમારા ચરણો ની ધૂળ છીએ. હવે બાળકો ચરણોની ધૂળ થોડી હોય છે. આ ખોટું છે. બાપ બાળકોને સાચાં અક્ષર સમજાવે છે. બાપ આવે પણ ત્યાંથી છે જ્યાંથી બાળકો આવે છે, તે છે નિર્વાણધામ. બાળકોને બધાનાં આવવાનાં સમાચાર તો સંભળાવ્યાં. પોતાનાં પણ સંભળાવ્યાં કે હું કેવી રીતે આવું છું, આવીને શું કરું છું. રામરાજ્ય સ્થાપન કરવા અર્થ રાવણ પર વિજય પહેરાવું છું. બાળકો જાણે છે - રામરાજ્ય અને રાવણરાજ્ય આ પૃથ્વી પર જ કહેશું. હમણાં તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો. ધરતી, આકાશ, સૂર્ય વગેરે બધાં તમારા હાથ આવી જાય છે. તો કહેશે રાવણ રાજ્ય આખાં વિશ્વ પર અને રામરાજ્ય પણ આખાં વિશ્વ પર છે. રાવણરાજ્ય માં કેટલાં કરોડ છે, રામરાજ્ય માં થોડાક હોય છે પછી ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિને પામે છે. રાવણરાજ્ય માં વૃદ્ધિ બહુજ થાય છે કારણ કે મનુષ્ય વિકારી બની જાય છે. રામરાજ્ય માં છે નિર્વિકારી. મનુષ્યો ની જ કથા છે. તો રામ પણ બેહદનાં માલિક, રાવણ પણ બેહદનો માલિક છે. હમણાં કેટલાં અનેક ધર્મ છે. ગવાયેલું છે અનેક ધર્મો નો વિનાશ. બાબાએ ઝાડ પર પણ સમજાવ્યું છે.

હવે દશેરા મનાવે છે, રાવણને બાળે છે. આ છે હદ નું બાળવું. તમારી તો છે બેહદની વાતો. રાવણ ને પણ ફક્ત ભારતવાસી બાળે છે, વિદેશમાં પણ જ્યાં-જ્યાં ભારતવાસી વધારે હશે ત્યાં પણ બાળશે. તે છે હદનો દશેરા. દેખાડે છે લંકા માં રાવણ રાજ્ય કરતો હતો, સીતાને ચોરી ને લંકામાં લઈ ગયો. આ થઈ ગઈ હદ ની વાતો. હવે બાપ કહે છે આખાં વિશ્વ પર રાવણનું રાજ્ય છે. રામરાજ્ય હમણાં નથી. રામરાજ્ય અર્થાત્ ઈશ્વર નું સ્થાપન કરેલું. સતયુગ ને કહેવાય છે રામરાજ્ય. માળા સિમરે છે, રઘુપતિ રાઘવ રાજારામ કહે છે પરંતુ રાજારામ ને નથી સિમરતાં, જે આખાં વિશ્વની સેવા કરે છે, એમની માળા સિમરે છે.

ભારતવાસી દશેરાનાં પછી દિવાળી મનાવે છે. દિવાળી કેમ મનાવે છે? કારણ કે દેવતાઓની તાજપોશી થાય છે. કોરોનેશન (રાજ્યભિષેક) પર બત્તીઓ (લાઇટો) વગેરે બહુજ પ્રગટાવે છે. એક તો તાજપોશી બીજું પછી કહેવાય છે - ઘર-ઘર માં દીપમાળા. દરેક આત્મા ની જ્યોત જાગી જાય છે. હમણાં બધી આત્માઓની જ્યોત બુઝાઈ ગયેલી છે. આયરન એજ (કળયુગ) છે એટલે અંધારું છે. અંધારું એટલે ભક્તિ માર્ગ. ભક્તિ કરતાં-કરતાં જ્યોત ઓછી થઈ જાય છે. બાકી તે દીપમાળા તો આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) છે. એવું નથી કે રાજ્યભિષેક થાય છે તો આતીશબાજી પ્રગટાવે છે. દીપમાળા પર લક્ષ્મી ને બોલાવે છે. પૂજા કરે છે. આ ઉત્સવ છે ભક્તિમાર્ગ નો. જે પણ રાજા તખ્ત પર બેસે છે તો એમનો રાજ્યાભિષેક દિવસ ધૂમધામ થી મનાવાય છે. આ બધું છે એ હદ નું. હવે તો બેહદ નો વિનાશ, સાચો-સાચો દશેરા થવાનો છે. બાપ આવ્યાં છે બધાની જ્યોત જગાડવાં. મનુષ્ય સમજે છે અમારી જ્યોત મોટી જ્યોત થી મળી જશે. બ્રહ્મસમાજ નાં મંદિરમાં સદૈવ જ્યોત જાગતી હોય છે. સમજે છે જેમ પરવાના જ્યોતિ પર ફેરી ફરી પછી ફિદા થાય છે તેમ અમારી પણ આત્મા હવે મોટી જ્યોત માં મળી જશે. આનાં પર દૃષ્ટાંત બનાવ્યું છે. હવે તમે છો અડધાકલ્પ નાં આશિક. તમે આવીને એક માશૂક પર ફિદા થયાં છો, બળવાની તો વાત નથી. જેમ તે આ આશિક-માશૂક હોય છે તો તે એક-બીજા નાં આશિક બની જાય છે. અહીંયા તે એક જ માશૂક છે, બાકી બધાં છે આશિક. આશિક એ માશૂક ને ભક્તિમાર્ગમાં યાદ કરતાં રહે છે. માશૂક

તમે આવો તો અમે તમારા પર બલી ચઢીએ. તમારા સિવાય અમે કોઈને પણ યાદ નહીં કરશું. આ તમારો શારીરિક પ્રેમ નથી. તે આશિક-માશૂક નો શારીરિક પ્રેમ હોય છે. બસ એક-બીજા ને જોતાં રહે છે, જોવાથી જ જાણે તૃપ્ત થઈ જાય છે. અહીંયા તો એક માશૂક બાકી બધાં છે આશિક. બધાં બાપ ને યાદ કરે છે. ભલે કોઈ કુદરત વગેરે ને પણ માને છે. છતાં પણ ઓ ગોડ, હેં ભગવાન મુખ થી જરૂર નીકળે છે. બધાં એમને બોલાવે છે, અમારા દુઃખ દૂર કરો. ભક્તિમાર્ગ માં તો બહુજ આશિક માશૂક હોય છે, કોઈ કોઈનાં આશિક, કોઈ કોઈનાં આશિક. હનુમાનનાં કેટલાં આશિક હશે? બધાં પોત-પોતાનાં માશૂકનાં ચિત્ર બનાવીને પછી પરસ્પર મળીને બેસી તેમની પૂજા કરે છે. પૂજા કરી પછી માશૂક ને ડુબાડી દે છે. અર્થ કંઈ પણ નથી નીકળતો. અહીંયા તે વાત નથી. આ તમારા માશૂક એવર (સદા) ગોરા છે, ક્યારેય કાળા (શ્યામ) બનતાં નથી. બાપ મુસાફર આવીને બધાને ગોરા બનાવે છે. તમે પણ મુસાફર છો ને. દૂરદેશ થી આવીને અહીંયા પાર્ટ ભજવો છે. તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સમજે છે. હવે તમે ત્રિકાળદર્શી બની ગયાં છો. રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો તો તમે થઈ ગયાં ત્રિકાળદર્શી બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. જેમ જગતગુરુ વગેરે ને પણ ટાઇટલ (શીર્ષક) મળે છે ને. તમને આ ટાઇટલ મળે છે. તમને સૌથી સાડું ટાઇટલ મળે છે સ્વદર્શન ચક્રધારી. તમે બ્રાહ્મણ જ સ્વદર્શન ચક્રધારી છો કે શિવાબાબા પણ છે? (શિવબાબા પણ છે) હાં, કારણ કે સ્વદર્શન ચક્રધારી આત્મા હોય છે ને - શરીરની સાથે. બાપ પણ આમનામાં આવી ને સમજાવે છે. શિવબાબા સ્વદર્શન ચક્રધારી ન હોય તો તમને કેવી રીતે બનાવે. એ સૌથી સુપ્રીમ ઊંચે થી ઊંચી આત્મા છે. દેહ ને થોડી કહેવાય. એ સુપ્રીમ બાપ જ આવીને તમને સુપ્રીમ બનાવે છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી આત્માઓ સિવાય કોઈ બની ન શકે. કઈ આત્માઓ? જે બ્રાહ્મણ ધર્મમાં છે. જ્યારે શુદ્ર ધર્મ માં હતાં, તો નહોતા જાણતાં. હવે બાપ દ્વારા તમે જાણ્યું છે. કેટલી સારી-સારી વાતો છે. તમે જ સાંભળો છો અને ખુશ થાઓ છો. બહારવાળા આ સાંભળે તો આશ્ચર્ય ખાય, ઓહો! આ તો બહુ જ ઊંચું જ્ઞાન છે. અચ્છા, તમે પણ આવાં સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો તો પછી ચક્રવર્તી રાજા વિશ્વનાં માલિક બની જશો. અહીંયા થી બહાર ગયાં ખલાસ. માયા એટલી બહાદુર છે, અહીંયાની જ અહીંયા જ રહી. જેમ ગર્ભમાં બાળક વાયદો કરી નીકળે છે પછી ત્યાનો ત્યાં જ રહી જાય છે. તમે પ્રદર્શની વગેરેમાં સમજાવો છો, બહુ જ સાડું-સાડું કરે છે. જ્ઞાન બહુ જ સાડું છે, હું આવો પુરુષાર્થ કરીશ, આ કરીશ..... બસ બહાર નીકળ્યાં, ત્યાંના ત્યાં જ રહ્યું. પરંતુ છતાં પણ કંઈ ને કંઈ અસર રહે છે. એવું નથી કે તે પછી આવશે નહીં. ઝાડની વૃદ્ધિ થતી જશે. ઝાડ વૃદ્ધિને પામશે તો પછી બધાને ખેંચશે. હમણાં તો આ છે રૌરવ નર્ક. ગરુડ પુરાણ માં પણ એવી-એવી રોચક વાતો લખી છે, જે મનુષ્યને સંભળાવે છે જેથી થોડોક ડર રહે. એનાથી જ નીકળ્યું છે કે મનુષ્ય સર્પ વીંછી વગેરે બને છે. બાપ કહે છે હું તમને વિષય વૈતરણી નદી થી કાઢીને ક્ષીરસાગરમાં મોકલી દઉં છું. અસલમાં તમે શાંતિધામનાં નિવાસી હતાં. પછી સુખધામ માં પાર્ટ ભજવવા આવ્યાં. હવે ફરી આપણે જઈએ છે શાંતિધામ અને સુખધામ. આ ધામ તો યાદ કરશો ને. ગવાય પણ છે તુમ માતા-પિતા..... તે સુખ ધનેરા તો હોય જ છે સતયુગ માં. હમણાં છે સંગમ. અહીંયા અંતમાં ત્રાહિ-ત્રાહિ કરશે કારણ કે અતિ દુઃખ હોય છે. પછી સતયુગ માં અતિ સુખ હશે. અતિ સુખ અને અતિ દુઃખનો આ ખેલ બનાવેલો છે. વિષ્ણુ અવતાર પણ દેખાડે છે. લક્ષ્મી-નારાયણની જોડી જેમ ઉપર થી આવે છે. હવે ઉપર થી શરીરધારી કોઈ આવે થોડી છે. ઉપર થી આવે તો છે દરેક આત્મા. પરંતુ ઈશ્વર નું અવતરણ બહુ જ વિચિત્ર છે, એ જ આવીને ભારત ને સ્વર્ગ બનાવે છે. એમનો તહેવાર શિવજયંતી મનાવે છે. જો ખબર હોત કે પરમપિતા પરમાત્મા શિવ જ મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો વારસો આપે છે તો પછી આખાં વિશ્વમાં ગોડફાધર નો તહેવાર મનાવે. બેહદનાં બાપની યાદગાર મનાવે ત્યારે, જ્યારે સમજે કે શિવબાબા જ લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) છે. એમનો જન્મ જ ભારત માં થાય છે. શિવજયંતી પણ ભારત માં મનાવે છે. પરંતુ પૂરો પરિચય નથી તો હોલીડે (રજા) પણ નથી કરતાં. જે બાપ સર્વ ની સદ્ગતિ કરવા વાળા, એમની જન્મભુમિ જ્યાં અલૌકિક કર્તવ્ય આવીને કરે છે, એમનો જન્મદિવસ અને તીર્થયાત્રા તો ખુબ મનાવવી જોઈએ. તમારું યાદગાર મંદિર પણ અહીંયા જ છે. પરંતુ કોઈને ખબર નથી કે શિવબાબા જ આવીને લિબરેટર, ગાઈડ બને છે. કહે બધાં છે કે બધાં દુઃખો થી છોડાવીને સુખધામ માં લઈ જાઓ પરંતુ સમજતાં નથી. ભારત ખુબ ઊંચે થી ઊંચો ખંડ છે. ભારતની મહિમા અપરમપાર ગવાયેલી છે. ત્યાં જ શિવબાબા નો જન્મ થાય છે, એમને કોઈ માનતું નથી. સ્ટેમ્પ (મૂર્તિ) નથી બનાવતાં. બીજાઓની તો ખુબજ બનાવતાં રહે છે. હવે કેવી રીતે સમજાવાય જે એમનાં મહત્વ ની બધાને ખબર પડે. વિદેશ માં પણ સન્યાસી વગેરે જઈને ભારતનો પ્રાચીન યોગ શીખવાડે છે, જ્યારે તમે આ રાજયોગ બતાવશો તો તમારું ખુબજ નામ થશે. બોલો, રાજયોગ કોણે શીખવાડ્યો હતો, આ કોઈને ખબર નથી. કૃષ્ણએ પણ હઠયોગ તો શીખવાડ્યો નથી. આ હઠયોગ છે સન્યાસીઓનો. જે બહુ જ સારાં ભણેલા-ગણેલા છે જે પોતાને ફિલોસોફર (તત્ત્વજ્ઞાની) કહેવડાવે

છે, તે આ વાતોને સમજી અને સુધરી જાય, કહે અમે પણ શાસ્ત્ર વાંચ્યા છે, પરંતુ હવે જે બાપ સંભળાવે છે તે સાચું છે. બાકી બધું છે ખોટું. તો તેઓ પણ સમજે કે બરાબર મોટામાં મોટું તીર્થસ્થાન આ છે, જ્યાં બાપ આવે છે. આપ બાળકો જાણો છો આને કહેવાય છે-ધર્મભૂમિ. અહીંયા જેટલાં ધર્માત્મા રહે છે એટલાં બીજે ક્યાંય નથી. તમે કેટલું દાન-પુણ્ય કરો છો. બાપને જાણીને, તન-મન-ધન બધું આ સેવામાં લગાવી દો છો. બાપ જ બધાને લિબરેટ કરે છે. બધાને દુઃખો થી છોડાવે છે. બીજા ધર્મ સ્થાપક કોઈ દુઃખ થી નથી છોડાવતાં. તે તો આવે જ છે એમની પાછળ. નંબરવાર બધાં પાર્ટ ભજવવા આવે છે. પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં તમોપ્રધાન બની જાય છે. પછી બાપ આવીને સતોપ્રધાન બનાવે છે. આ ભારત કેટલું મોટું તીર્થ છે. ભારત સૌથી નંબરવન ઊંચી ભૂમિ છે. બાપ કહે છે મારી આ જન્મભૂમિ છે. હું આવીને બધાની સદ્ગતિ કરું છું. ભારતને સ્વર્ગ બનાવી દઉં છું.

આપ બાળકો જાણો છો બાપ સ્વર્ગનાં માલિક બનાવવા આવ્યાં છે. આવાં બાપને ખુબજ પ્રેમ થી યાદ કરો. તમને જોઈ બીજા પણ એવાં કર્મ કરશે. આને જ કહેવાય છે - અલૌકિક દિવ્ય કર્મ. એવું નહીં સમજો કોઈ નહીં જાણશે. એવાં નીકળશે જે તમારા આ ચિત્ર પણ લઈ જશે. સારાં-સારાં ચિત્ર બને તો સ્ટીમર ભરીને લઈ જશે. સ્ટીમર જ્યાં-જ્યાં ઉભું રહે છે ત્યાં આ ચિત્ર લગાવી દેશે. તમારી બહુજ સર્વિસ (સેવા) થવાની છે. બહુ જ ઉદારચિત્ત હૂંડી ભરવા વાળા સાંવલશાહ પણ નીકળશે જે આવાં કામ કરવા લાગી જાય છે. જેથી બધાને ખબર પડે કે આ કોણ છે જે આ જૂની દુનિયાને બદલી અને નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે. તમારી પણ પહેલાં તુચ્છ બુદ્ધિ હતી, હવે તમે કેટલાં સ્વચ્છ બુદ્ધિ બન્યાં છો. જાણો છો આપણે આ જ્ઞાન અને યોગબળ થી વિશ્વ ને સ્વર્ગ બનાવીએ છીએ. બાકી બધાં મુક્તિધામમાં ચાલ્યાં જશે. તમારે પણ ઓથોરિટી (અનુભવી) બનવાનું છે. બેહદનાં બાપનાં બાળકો છો ને. શક્તિ મળે છે યાદ થી. બાપને વર્લ્ડ ઓલમાઈટી ઓથોરિટી કહેવાય છે. બધાં વેદો શાસ્ત્રોનો સાર બતાવે છે. તો બાળકોને કેટલો ઉમંગ રહેવો જોઈએ સર્વિસ નો. મુખ થી જ્ઞાન રત્નોનાં સિવાય બીજું કંઈ ન નીકળે. તમે દરેક રૂપ-વસંત છો. તમે જુઓ છો આખી દુનિયા હરીભરી બની જાય છે. બધું જ નવું, ત્યાં દુઃખ નું નામ નથી. પાંચ તત્વ પણ તમારી સર્વિસ (સેવા) માં હાજર રહે છે. હમણાં તે (પ્રકૃતિ) ડિસસર્વિસ કરે છે કારણ કે મનુષ્ય લાયક નથી. બાપ હવે લાયક બનાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રૂપ-વસંત બની મુખ થી સદૈવ જ્ઞાન રત્ન જ નીકળવાનાં છે. સર્વિસ નાં ઉમંગમાં રહેવાનું છે. યાદ માં રહેવું અને બધાં ને બાપ ની યાદ અપાવવી - આ જ દિવ્ય અલૌકિક કાર્ય કરવાનું છે.
2. સાચાં-સાચાં આશિક બની એક માથૂક પર ફીદા થવાનું છે અર્થાત્ બલી ચઢવાનું છે, ત્યારે સાચી દિવાળી થશે.

વરદાન :- ગૃહસ્થ વ્યવહાર અને ઈશ્વરીય વ્યવહાર બંને ની સમાનતા દ્વારા સદા હલકા અને સફળ ભવ બધાં બાળકોને શરીર નિર્વાહ અને આત્મા નિર્વાહ ની ડબલ સેવા મળેલી છે. પરંતુ બંને સેવાઓમાં સમય નું, શક્તિઓનું સમાન એટેન્શન (ધ્યાન) જોઈએ. જો શ્રીમત નો કાંટો ઠીક છે તો બંને બાજુ સમાન હશે. પરંતુ ગૃહસ્થ શબ્દ બોલતાં જ ગૃહસ્થી બની જાઓ છો તો બહાનાબાજી શરૂ થઈ જાય છે એટલે ગૃહસ્થી નહીં ટ્રસ્ટી છીએ, આ સ્મૃતિ થી ગૃહસ્થ વ્યવહાર અને ઈશ્વરીય વ્યવહાર બંને માં સમાનતા રાખો આ તો સદા હલકા છે અને સફળ રહેશો.

સ્લોગન :- ફર્સ્ટ ડિવિઝન (પ્રથમ શ્રેણી) માં આવવા માટે કર્મેન્દ્રિય જીત, માયાજીત બનો.

“ સાચાં સેવાધારી ની નિશાની ”

આજે જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્ર પોતાનાં ધરતીનાં તારામંડળ માં બધાં તારાઓને જોઈ રહ્યાં છે. બધાં ચમકતા તારાઓ પોતાની ચમક અથવા રોશની ફેલાવી રહ્યાં છે. ભિન્ન-ભિન્ન તારાઓ છે. કોઈ વિશેષ જ્ઞાન તારાઓ છે, કોઈ સહજયોગી તારાઓ છે, કોઈ ગુણદાન મૂર્ત તારાઓ છે. કોઈ નિરંતર સેવાધારી તારાઓ છે. કોઈ સદા સમ્પન્ન તારાઓ છે. સૌથી શ્રેષ્ઠ છે દર સેકન્ડ સફળતાનાં તારાઓ. સાથે-સાથે કોઈ-કોઈ ફક્ત ઉમ્મીદોનાં તારાઓ પણ છે. ક્યાંક ઉમ્મીદોનાં તારાઓ અને ક્યાંક સફળતાનાં તારાઓ! બંનેમાં મહાન અંતર છે. પરંતુ છે બંને તારાઓ અને દરેક ભિન્ન-ભિન્ન તારાઓનો વિશ્વની આત્માઓ પર, પ્રકૃતિ પર પોત-પોતાનો પ્રભાવ પડી રહ્યો છે. સફળતાનાં તારાઓ ચારેય તરફ પોતાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ નો પ્રભાવ નાખી રહ્યાં છે. ઉમ્મીદોનાં તારાઓ સ્વયં પણ ક્યારેક મહોબ્બત, ક્યારેક મહેનત બંને પ્રભાવમાં રહેવાનાં કારણે બીજાઓમાં આગળ વધવાની ઉમ્મીદ રાખી વધતાં જઈ રહ્યાં છે. તો દરેક પોતાનાથી પૂછો કે હું કયો તારો છું? બધામાં જ્ઞાન, યોગ, ગુણો ની ધારણા અને સેવાભાવ છે પણ પરંતુ બધું હોવા છતાં પણ કોઈનામાં જ્ઞાન ની ચમક છે તો કોઈમાં વિશેષ યાદની, યોગની છે. અને કોઈ-કોઈ પોતાનાં ગુણ-મૂર્તની ચમક થી વિશેષ આકર્ષિત કરી રહ્યાં છે. ચારેય ધારણા હોવા છતાં પણ પર્સન્ટેજ (ટકાવારી) માં અંતર છે એટલે ભિન્ન-ભિન્ન તારાઓ ચમકતાં દેખાઈ રહ્યાં છે. આ રુહાની વિચિત્ર તારામંડળ છે. આપ રુહાની તારાઓનો પ્રભાવ વિશ્વ પર પડે છે. તો વિશ્વનાં સ્થૂળ તારાઓનો પણ પ્રભાવ વિશ્વ પર પડે છે. જેટલાં શક્તિશાળી આપ સ્વયં તારાઓ બનો છો એટલો વિશ્વની આત્માઓ પર પ્રભાવ પડી રહ્યો છે અને આગળ પડતો જ રહેશે. જેમ જેટલું ધોર અંધારું હોય છે તો તારાઓની રિમઝિમ વધારે સ્પષ્ટ દેખાય છે. તેમ જ અપ્રાપ્તિનો અંધકાર વધતો જઈ રહ્યો છે અને જેટલો વધતો જઈ રહ્યો છે, વધતો જશે એટલો જ આપ રુહાની તારાઓનો વિશેષ પ્રભાવ અનુભવ કરતાં જશે. બધાને ધરતીનાં ચમકતાં તારાઓ જ્યોતિ બિંદુનાં રુપ માં પ્રકાશમય કાયા ફરિશ્તા નાં રુપમાં દેખાશે. જેમ હમણાં આકાશનાં તારાઓની પાછળ તેઓ પોતાનો સમય, શક્તિ અને ધન લગાવી રહ્યાં છે. તેમ રુહાની તારાઓને જોઈ આશ્ચર્યવત થતાં રહેશે. જેમ હમણાં આકાશમાં તારાઓને જુએ છે, તેમ આ ધરતીનાં મંડળમાં ચારેય તરફ ફરિશ્તાઓની ઝલક અને જ્યોતિર્મય તારાઓની ઝલક જોશે, અનુભવ કરશે - આ કોણ છે, ક્યાંથી આ ધરતી પર પોતાનો ચમત્કાર દેખાડવાં આવ્યાં છે. જેમ સ્થાપના નાં આદિ માં અનુભવ કર્યો કે ચારેય તરફ બ્રહ્મા અને કૃષ્ણનાં સાક્ષાત્કાર ની લહેર ફેલાતી ગઈ. આ કોણ છે? આ શું દેખાઈ રહ્યું છે? આ સમજવા માટે અનેકોનું અટેન્શન (ધ્યાન) ગયું. તેમ હવે અંતમાં ચારેય તરફ બંને રુપ “જ્યોતિ અને ફરિશ્તા” એમાં બાપદાદા અને બાળકો બધાની ઝલક દેખાશે. અને બધાનું એક થી અનેકોનું આ તરફ સ્વતઃ જ અટેન્શન જશે. હવે આ દિવ્ય દૃશ્ય તમારા બધાનાં સંપન્ન બનવા સુધી રહ્યું છે. ફરિશ્તાપણા ની સ્થિતિ સહજ અને સ્વતઃ અનુભવ કરે ત્યારે તે સાક્ષાત ફરિશ્તા સાક્ષાત્કાર માં દેખાશે. આ વર્ષ ફરિશ્તાપણા ની સ્થિતિ માટે વિશેષ આપેલું છે. ઘણાં બાળકો સમજે છે કે શું ફક્ત યાદ નો અભ્યાસ કરીશું કે સેવા પણ કરીશું અથવા સેવા થી મુક્ત થઈ તપસ્યામાં જ રહીશું. બાપદાદા સેવાનો યથાર્થ અર્થ સંભળાવી રહ્યાં છે:-

સેવાભાવ અર્થાત્ સદા દરેક આત્માનાં પ્રતિ શુભ ભાવના. શ્રેષ્ઠ કામના નો ભાવ. સેવાભાવ અર્થાત્ દરેક આત્માની ભાવના પ્રમાણે ફળ આપવું. ભાવના હદની નહીં પરંતુ શ્રેષ્ઠ ભાવના. આપ સેવાધારીઓ પ્રતિ જો કોઈ રુહાની સ્નેહની ભાવના રાખે, શક્તિઓ નાં સહયોગની ભાવના રાખે, ખુશીની ભાવના રાખે, શક્તિઓની પ્રાપ્તિ ની ભાવના રાખે, ઉમંગ-ઉત્સાહ ની ભાવના રાખે, આવી ભિન્ન-ભિન્ન ભાવનાનું ફળ અર્થાત્ સહયોગ દ્વારા અનુભૂતિ કરાવવી, તો સેવા ભાવ આને કહેવાય છે. ફક્ત સ્પીચ (ભાષણ) કરીને આવી ગયાં, અથવા ગ્રુપ ને સમજાવીને આવી ગયાં, કોર્સ પૂરો કરાવીને આવી ગયાં, અથવા સેવાકેન્દ્ર ખોલીને આવી ગયાં, આને સેવાભાવ નથી કહેવાતો. સેવા અર્થાત્ કોઈ પણ આત્માને પ્રાપ્તિ નો મેવો અનુભવ કરાવવો, આવી સેવામાં તપસ્યા સદા સાથે છે.

તપસ્યા નો અર્થ સંભળાવ્યો - દૃઢ સંકલ્પ થી કોઈપણ કાર્ય કરવું. જ્યાં યથાર્થ સેવાભાવ છે ત્યાં તપસ્યા નો ભાવ અલગ નથી. ત્યાગ, તપસ્યા, સેવા આ ત્રણેય નું કમ્બાઈન્ડ (સંયુક્ત) રુપ સાચી સેવા છે, અને નામધારી સેવાનું ફળ અલ્પકાળ નું હોય છે. ત્યાં જ સેવા કરી અને ત્યાં જ અલ્પકાળ નાં પ્રભાવ નું ફળ પ્રાપ્ત થયું અને સમાપ્ત થઈ ગયું, અલ્પકાળ નાં પ્રભાવનું ફળ અલ્પકાળ ની મહિમા છે - ખુબ સરસ ભાષણ કર્યું, ખુબ સરસ કોર્સ કરાવ્યો, ખુબ સરસ સેવા કરી. તો સારું-સારું કહેવાનું અલ્પકાળ નું ફળ મળ્યું અને તેમને મહિમા સાંભળવાનું અલ્પકાળ નું ફળ મળ્યું. પરંતુ અનુભૂતિ કરાવવી અર્થાત્ સંબંધ જોડાવવો, શક્તિશાળી બનાવવાં - આ છે સાચી સેવા. સાચી સેવામાં ત્યાગ તપસ્યા ન હોય તો આ ૫૦-૫૦ વાળી સેવા નથી, પરંતુ ૨૫ ટકા સેવા છે.

સાચાં સેવાધારી ની નિશાની છે - ત્યાગ અર્થાત્ નમ્રતા અને તપસ્યા અર્થાત્ એક બાપનાં નિશ્ચય, નશામાં દૃઢતા. યથાર્થ સેવા આને કહેવાય છે. બાપદાદા નિરંતર સાચાં સેવાધારી બનવાનાં માટે કહે છે. નામ સેવા હોય અને સ્વયં પણ ડિસ્ટર્બ થાય, બીજાઓને પણ ડિસ્ટર્બ કરે - આ સેવા થી મુક્ત થવા માટે બાપદાદા કહી રહ્યાં છે. એવી સેવા ન કરવી સારું છે કારણ કે સેવાનો વિશેષ ગુણ “સંતુષ્ટતા” છે. જ્યાં સંતુષ્ટતા નથી, ભલે સ્વયંથી ભલે સંપર્ક વાળાઓથી, તે સેવા ન સ્વયં ને ફળની પ્રાપ્તિ કરાવશે, ન બીજાઓને. એના કરતા, સ્વયં પોતાને પહેલા સંતુષ્ટમણી બનાવે પછી સેવામાં આવે, તે સારું છે. નહીં તો સૂક્ષ્મ બોજ જરૂર છે. તે અનેક પ્રકારનાં બોજ ઉડતી કળામાં વિઘ્નરુપ બની જાય છે. બોજ ચઢાવવાનો નથી, બોજ ઉતારવાનો છે. જ્યારે એવું સમજો છો તો એનાથી એકાંતવાસી બનવું સારું છે કારણ કે એકાંતવાસી બનવાથી સ્વ-પરિવર્તન નું અટેન્શન જશે. તો બાપદાદા તપસ્યા જે કહી રહ્યાં છે - તે ફક્ત દિવસ રાત બેઠાં-બેઠાં તપસ્યાનાં માટે નથી કહી રહ્યાં. તપસ્યા માં બેસવું પણ સેવા જ છે. લાઈટ હાઉસ, માઈટ હાઉસ બની શાંતિની, શક્તિની કિરણો દ્વારા વાયુમંડળ બનાવવાનું છે. તપસ્યાની સાથે મન્સા સેવા જોડાયેલી છે. અલગ નથી. નહીં તો તપસ્યા શું કરશો! શ્રેષ્ઠ આત્મા, બ્રાહ્મણ આત્મા તો થઈ ગયાં. હવે તપસ્યા અર્થાત્ સ્વયં સર્વ શક્તિઓથી સંપન્ન બની દૃઢ સ્થિતિ, દૃઢ સંકલ્પ દ્વારા વિશ્વની સેવા કરજો. ફક્ત વાણીની સેવા, સેવા નથી. જેમ સુખ-શાંતિ પવિત્રતા નો પરસ્પર સંબંધ છે તેમ ત્યાગ, તપસ્યા, સેવા નો સંબંધ છે. બાપદાદા તપસ્વી રુપ અર્થાત્ શક્તિશાળી સેવાધારી રુપ બનાવવા માટે કહે છે. તપસ્વી રુપની દૃષ્ટિ પણ સેવા કરે છે. તેમનો શાંત સ્વરુપ ચહેરો પણ સેવા કરે, તપસ્વી મૂર્તિનાં દર્શન માત્ર થી પણ પ્રાપ્તિની અનુભૂતિ થાય છે એટલે આજકાલ જુઓ જે હઠ થી તપસ્યા કરે છે તેમના દર્શન ની પાછળ પણ કેટલી ભીડ થઈ જાય છે. આ તમારી તપસ્યાનાં પ્રભાવ ની યાદગાર અંત સુધી ચાલી આવી રહી છે. તો સમજ્યા સેવા ભાવ કોને કહેવાય છે. સેવા ભાવ અર્થાત્ સર્વ ની કમજોરીઓ ને સમાવવા નો ભાવ. કમજોરીઓ નો સામનો કરવાનો ભાવ નહીં, સમાવવાનો ભાવ. સ્વયં સહન કરી બીજાઓને શક્તિ આપવાનો ભાવ એટલે સહનશક્તિ કહેવાય છે. સહન કરવાનું શક્તિ ભરવાની અને શક્તિ આપવાની છે. સહન કરવું, મરવું નથી. ઘણાં વિચારે છે અમે તો સહન કરતાં-કરતાં મરી જઈશું. શું આપણે મરવાનું છે કે! પરંતુ આ મરવાનું નથી. આ બધાનાં દિલોમાં સ્નેહ થી જીવવું છે. કેવાં પણ વિરોધી હોય, રાવણ થી પણ તેજ હોય, એકવાર નહીં ૧૦ વાર સહન કરવું પડે છતાં પણ સહનશક્તિ નું ફળ અવિનાશી અને મધુર હશે. તે પણ જરૂર બદલાઈ જશે. ફક્ત આ ભાવના નહીં રાખો કે મેં આટલું સહન કર્યું, તો આ પણ કંઈક કરે. અલ્પકાળ નાં ફળ ની ભાવના નહીં રાખો. રહેમ ભાવ રાખો - આને કહેવાય છે “સેવાભાવ”. તો આ વર્ષે આવી સાચી સેવાનું સબૂત આપી સપૂત ની લિસ્ટ માં આવવાનો ગોલ્ડન ચાન્સ (સ્વર્ણિમ તક) આપી રહ્યાં છે. આ વર્ષે આ નહીં જોવે કે મૈળા કે ફંકશન (કાર્યક્રમ) ખુબ સરસ કર્યાં. પરંતુ સંતુષ્ટમણીઓ બની સંતુષ્ટતાની સેવામાં નંબર આગળ જજો. “વિઘ્ન વિનાશક” ટાઇટલ ની સેરીમની માં ઇનામ લેજો. સમજ્યાં! આને જ કહેવાય છે “નષ્ટોમોહા સ્મૃતિ સ્વરુપ.” તો ૧૮ વર્ષ ની સમાપ્તિ નો આ વિશેષ સંપન્ન બનવાનો અધ્યાય સ્વરુપ માં દેખાડો. આને જ કહેવાય છે “બાપ સમાન બનવું.” અચ્છા!

સદા ચમકતા રુહાની તારાઓને સદા સંતુષ્ટતાની લહેર ફેલાવવા વાળી સંતુષ્ટ મણિઓને, સદા એક જ સમય પર ત્યાગ, તપસ્યા, સેવાનો પ્રભાવ નાખવા વાળા પ્રભાવશાળી આત્માઓને, સદા સર્વ આત્માઓને રુહાની ભાવના નું રુહાની ફળ આપવા વાળા બીજ સ્વરુપ બાપ સમાન શ્રેષ્ઠ બાળકોને બાપદાદા નાં સમ્પન્ન બનવાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પંજાબ તથા હરિયાણા ઝોન નાં ભાઈ - બહેનો થી અવ્યક્ત બાપદાદાની મુલાકાત

સદા પોતાને અચળ અડોલ આત્માઓ અનુભવ કરો છો? કોઈ પણ પ્રકારની હલચલ માં અચલ રહેવું, આ જ શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ આત્માઓની નિશાની છે. દુનિયા હલચલમાં હોય પરંતુ આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ હલચલમાં ન આવી શકો. કેમ? ડ્રામા નાં દરેક સીન (દૃશ્ય) ને જાણો છો. નોલેજકુલ આત્માઓ, પાવરકુલ આત્માઓ સદા સ્વતઃ જ અચળ રહે છે. તો ક્યારેય વાયુમંડળ થી ગભરાતા તો નથી! નિર્ભય છો? શક્તિઓ નિર્ભય છો? કે થોડો-થોડો ડર લાગે છે? કારણ કે આ તો પહેલાંથી જ સ્થાપના નાં સમય થી જ જાણો છો કે ભારત માં સિવિલ વોર (ગ્રહયુદ્ધ) થવાનું જ છે. આ તમારા શત્રુ નાં ચિત્રો માં જ દેખાડેલું છે. તો જે દેખાડ્યું છે તે થવાનું તો છે ને! ભારત નો પાર્ટ જ સિવિલવોર નો છે એટલે નથીંગ ન્યૂ (કાંઈ જ નવું નથી). તો નથીંગ ન્યૂ છે કે ગભરાઈ જાઓ છો? શું થયું, કેવી રીતે થયું, આ થયું... સમાચાર સાંભળતા જોતાં પણ ડ્રામા ની બનેલી ભાવી ને શક્તિશાળી બની જુઓ અને બીજાઓને પણ શક્તિ આપો - આ કામ છે ને તમારા બધાનું! દુનિયા વાળા ગભરાતા રહે અને તમે તે આત્માઓમાં શક્તિ ભરશો. જે પણ સંપર્કમાં આવે, તેમને શક્તિઓનું દાન આપતાં ચાલો. શાંતિ નું દાન આપતાં ચાલો.

હમણાં સમય છે અશાંતિનાં સમયે શાંતિ આપવાનો. તો શાંતિનાં મેસેન્જર (સંદેશવાહક) છો. શાંતિદૂત ગવાયેલાં છે ને! તો ક્યારેય પણ ક્યાંય પણ રહો છો, ચાલો છો, સદા પોતાને શાંતિનાં દૂત સમજીને ચાલો. શાંતિનાં દૂત છો, શાંતિનો સંદેશ આપવા વાળા છો તો સ્વયં પણ શાંત સ્વરૂપ શક્તિશાળી હશો અને બીજાઓને પણ આપતા રહેશો. તેઓ અશાંતિ આપે તમે શાંતિ આપો. તે આગ લગાવે તમે પાણી નાખો. આ જ કામ છે ને. આને કહેવાય છે સાચાં સેવાધારી. તો આવાં સમય પર આવી સેવા ની આવશ્યકતા છે. શરીર તો વિનાશી છે, પરંતુ આત્મા શક્તિશાળી હોય છે તો એક શરીર છૂટી પણ જાય છે તો બીજા માં યાદની પ્રાલબ્ધ ચાલતી રહેશે એટલે અવિનાશી પ્રાપ્તિ કરાવતા ચાલો. તો તમે કોણ છો? શાંતિ નાં દૂત. શાંતિનાં મેસેન્જર, માસ્ટર શાંતિદાતા, માસ્ટર શક્તિદાતા. આ સ્મૃતિ સદા રહે છે ને! સદા પોતાને આ જ સ્મૃતિ માં આગળ વધારતાં ચાલો. બીજાઓને પણ આગળ વધારો આ જ સેવા છે! ગવર્મેન્ટ (સરકાર) નાં કોઈ પણ નિયમ હોય છે તો તેનું પાલન કરવું જ પડે છે પરંતુ જ્યારે થોડો પણ સમય મળે છે તો મન્સા થી, વાણી થી સેવા જરૂર કરતાં રહો. હમણાં મન્સા સેવાની તો ખુબ આવશ્યકતા છે, પરંતુ જ્યારે સ્વયં માં શક્તિ ભરેલી હશે ત્યારે બીજાઓને આપી શકશો. તો સદા શાંતિદાતા નાં બાળકો શાંતિદાતા બનો. દાતા પણ છો તો વિદ્યાતા પણ છો. હરતાં-ફરતાં યાદ રહે - હું માસ્ટર શાંતિદાતા, માસ્ટર શક્તિદાતા છું - આ જ સ્મૃતિ થી અનેક આત્માઓને વાયબ્રેશન આપતાં રહો. ત્યારે તેઓ મહેસૂસ કરશે કે આમનાં સંપર્ક માં આવવાથી શાંતિ ની અનુભૂતિ થઈ રહી છે. તો આ જ વરદાન યાદ રાખજો કે બાપ સમાન માસ્ટર શાંતિદાતા, શક્તિદાતા બનવાનું છે. બધાં બહાદુર છો ને! હલચલ માં પણ વ્યર્થ સંકલ્પ ન ચાલે કારણ કે વ્યર્થ સંકલ્પ સમર્થ બનવા નહીં દેશે. શું થશે, આવું તો નહીં થશે...આ વ્યર્થ છે. જે થશે એને શક્તિશાળી થઈ ને જુઓ અને બીજાઓને શક્તિ આપો. આ પણ સાઈડસીન (દૃશ્યો) આવે છે. આ પણ એક બાઈપ્લાટ ચાલી રહ્યો છે. બાઈપ્લાટ સમજીને જુઓ તો ગભરાશો નહીં. અચ્છા!

વિદાયનાં સમયે (અમૃતવેલા)

આ સંગમયુગ ‘અમૃતવેલા’ છે. આખો જ સંગમયુગ અમૃતવેલા હોવાનાં કારણે આ સમય ની સદાનાં માટે મહાનતા ગવાય છે. તો આખો જ સંગમયુગ અર્થાત્ અમૃતવેલા અર્થાત્ ડાયમંડ મોર્નિંગ. સદા બાપ બાળકોની સાથે છે અને બાળકો બાપની સાથે છે એટલે બેહદ ની ડાયમંડ મોર્નિંગ. બાપદાદા સદા કહેતાં જ રહે છે પરંતુ વ્યક્ત સ્વરૂપ માં વ્યક્ત દેશનાં હિસાબ થી આજે પણ બધાં બાળકોને સદા સાથે રહેવાની ગુડમોર્નિંગ કહો, ગોલ્ડન મોર્નિંગ કહો, ડાયમંડ મોર્નિંગ કહો જે પણ કહો એ બાપદાદા બધાં બાળકોને આપી રહ્યાં છે. સ્વયં પણ ડાયમંડ છો અને મોર્નિંગ પણ ડાયમંડ છે, હજું પણ ડાયમંડ બનાવવાની છે, એટલે સદા સાથે રહેવાની ગુડમોર્નિંગ. અચ્છા!

વરદાન:- પાંચ તત્વો અને પાંચ વિકારોને પોતાનાં સેવાધારી બનાવવા વાળા માયાજીત સ્વરાજ્ય અધિકારી ભવ
જેમ સતયુગ માં વિશ્વ મહારાજા કે વિશ્વ મહારાણીનાં રાજાઈ ડ્રેસ ને પાછળ થી દાસ-દાસીઓ ઉઠાવે છે, એમ સંગમયુગ પર આપ બાળકો જ્યારે માયાજીત સ્વરાજ્ય અધિકારી બની ટાઈટલ્સ (શીર્ષક) રૂપી ડ્રેસ થી સજ્યા-સજેલાં રહેશો તો આ ૫ તત્વ અને ૫ વિકાર તમારા ડ્રેસને પાછળ થી

ઉઠાવશે અર્થાત્ અધીન થઈને ચાલશે, તેનાં માટે દૃઢ સંકલ્પ નાં બેલ્ટ થી ટાઈટલ્સ નાં ડ્રેસ ને ટાઇટ કરો, ભિન્ન-ભિન્ન ડ્રેસ અને શ્રંગાર નાં સેટ થી સજી-ધજી બાપની સાથે રહો તો આ વિકાર કે તત્વ પરિવર્તન થઈ સહયોગી સેવાધારી થઈ જશે.

સ્લોગન :-

જે ગુણો કે શક્તિઓનું વર્ણન કરો છો તેનાં અનુભવ માં ખોવાઈ જાઓ. અનુભવ જ સૌથી મોટી ઓથોરિટી (સત્તા) છે.

“ મીઠા બાળકો - શ્રીમત પર ભારતને સ્વર્ગ બનાવવાની સેવા કરવાની છે , પહેલાં સ્વયં નિર્વિકારી બનવાનું છે પછી બીજાને કહેવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- આપ મહાવીર બાળકોએ કઈ વાતની પરવા નથી કરવાની? ફક્ત કઈ ચેકિંગ (તપાસ) કરતાં સ્વયં ને સંભાળવાનું છે?

ઉત્તર :- જો કોઈ પવિત્ર બનવામાં વિઘ્ન નાખે છે તો તમારે તેમની પરવા નથી કરવાની. ફક્ત ચેક કરો કે હું મહાવીર છું? હું સ્વયં પોતાને ઠગતો તો નથી ને? બેહદ નો વૈરાગ્ય રહે છે? હું આપ સમાન બનાવું છું? મારામાં કોઈ તો નથી? જે બીજાને કહું છું તે સ્વયં પણ કરું છું?

ગીત :- તુમ્હેં પાકે હમને ...

ઓમ શાંતિ ! આમાં બોલવાનું નથી રહેતું, આ સમજવાની વાત છે. મીઠાં-મીઠાં રુહાની બાળકો સમજી રહ્યાં છે કે આપણે ફરીથી દેવતા બની રહ્યાં છીએ. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બની રહ્યાં છીએ. બાપ આવીને કહે છે - બાળકો, કામ ને જીતો અર્થાત્ પવિત્ર બનો. બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. હવે ફરીથી બાળકોને સ્મૃતિ આવી છે - આપણે બેહદનાં બાપ થી બેહદ નો વારસો લઈએ છીએ, જે કોઈ છીનવી ન શકે, ત્યાં બીજું કોઈ છીનવવા વાળું હોતું જ નથી. તેને કહેવાય છે અદ્વૈત રાજ્ય. પછી રાવણ રાજ્ય બીજાનું હોય છે. હમણાં તમે સમજી રહ્યાં છો. સમજાવવાનું પણ આવી રીતે છે. આપણે ફરીથી ભારતને શ્રીમત પર નિર્વિકારી બનાવી રહ્યાં છીએ. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન તો બધાં કહેશે. એમને જ બાપ કહેવાય છે. તો આ પણ સમજાવવાનું છે, લખવાનું પણ છે, ભારત જે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી સ્વર્ગ હતું તે હવે વિકારી નર્ક બની ગયું છે. આપણે ફરીથી શ્રીમત પર ભારત ને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છીએ. બાપ જે બતાવે છે તે નોંધ કરી પછી તેનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરી લખવામાં મદદ કરવી જોઈએ. એવું શું-શું લખીએ છે જે મનુષ્ય સમજે બરાબર ભારત સ્વર્ગ હતું? રાવણ રાજ્ય નહોતું. બાળકોને બુદ્ધિમાં છે - હમણાં આપણને ભારતવાસીઓને બાપ નિર્વિકારી બનાવી રહ્યાં છે. પહેલા સ્વયં ને જોવાનું છે - અમે નિર્વિકારી બન્યાં છીએ? ઈશ્વર ને હું ઠગતો તો નથી ને? એવું નહીં કે ઈશ્વર અમને થોડી જુએ છે. તમારા મુખ થી આ અક્ષર નીકળી ન શકે. તમે જાણો છો પવિત્ર બનાવવા વાળા પતિત પાવન એક જ બાપ છે. ભારત નિર્વિકાર હતું તો સ્વર્ગ હતું. આ દેવતાઓ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી છે ને. યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા હશે, ત્યારે તો આખાં ભારત ને સ્વર્ગ કહેવાય છે ને. હમણાં નર્ક છે. આ ૮૪ જન્મો ની સીડી ખુબ સારી ચીજ છે. કોઈ સારું હોય તો તેમને સૌગાત પણ આપી શકાય છે. મોટા-મોટા વ્યક્તિઓને મોટી સૌગાત મળે છે ને. તો તમે પણ જે આવે છે, તેમને સમજાવીને આવી-આવી સૌગાત આપી શકો છો. ચીજ હંમેશા આપવા માટે તૈયાર રહે છે. તમારી પાસે પણ નોલેજ તૈયાર રહેવું જોઈએ. સીડીમાં પૂરું જ્ઞાન છે. આપણે કેવી રીતે ૮૪ જન્મ લીધાં છે - આ યાદ રહેવું જોઈએ. આ સમજણ ની વાત છે ને. જરૂર જે પહેલાં આવ્યાં છે તેમણે જ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. બાપ ૮૪ જન્મ બતાવીને પછી કહે છે કે આમનાં અનેક જન્મો નાં અંતમાં સાધારણ તન માં પ્રવેશ કરું છું. પછી આમનું નામ રાખું છું બ્રહ્મા. આમનાં દ્વારા બ્રાહ્મણ રયું છું. નહીં તો બ્રાહ્મણ ક્યાંથી લાવું. બ્રહ્માનાં બાપ ક્યારેય સાંભળ્યું છે શું? જરૂર ભગવાન જ કહેશું. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ ને દેખાડે છે સૂક્ષ્મવતન માં છે. બાપ તો કહે છે હું આમનાં ૮૪ જન્મોનાં અંતમાં પ્રવેશ કરું છું. એડોપ્ટ કરાય છે તો નામ બદલી કરાય છે. સન્યાસ પણ કરાવાય છે. સન્યાસી પણ જ્યારે સન્યાસ કરે છે તો તરત ભૂલી નથી જતાં, યાદ જરૂર રહે છે. તમને પણ યાદ રહેશે પરંતુ તમને એમનાં માટે વૈરાગ્ય છે કારણ કે તમે જાણો છો કે આ બધાં કબ્રદાખલ થવાનાં છે એટલે અમે એમને યાદ કેમ કરીએ. જ્ઞાન થી બધુંજ સમજવાનું છે સારી રીતે. તેઓ પણ જ્ઞાન થી જ ઘરબાર છોડે છે. તેમને પુછાય ઘરબાર કેવી રીતે છોડ્યું તો બતાવતાં નથી. પછી તેમને યુક્તિ થી કહેવાય છે - તમને કેવી રીતે વૈરાગ્ય આવ્યો, અમને સંભળાવો તો અમે પણ એવું કરીએ. તમે ટેમ્પટેશન (પ્રલોભન) આપો છો કે પવિત્ર બનો, બાકી તમને યાદ બધું છે. નાનપણ થી લઈને બધું જ બતાવી શકો છો. બુદ્ધિમાં બધુંજ જ્ઞાન છે. કેવી રીતે આ બધાં ડ્રામાનાં એક્ટર છે જે પાર્ટ ભજવતાં આવ્યાં છે. હમણાં બધાનાં કળયુગી કર્મબંધન તૂટવાનાં છે. પછી જશે શાંતિધામ. ત્યાંથી પછી બધાનાં નવાં સંબંધ જોડાશે. સમજાવવાની પોઈન્ટ્સ (વાત) પણ બાબા સારી-સારી આપતાં રહે છે. આ જ ભારતવાસી આદિ સનાતન

દેવી-દેવતા ધર્મવાળા હતાં તો નિર્વિકારી હતાં પછી ૮૪ જન્મ બાદ વિકારી બન્યાં. હવે ફરી નિર્વિકારી બનવાનું છે. પરંતુ પુરુષાર્થ કરાવવા વાળું જોઈએ. હમણાં તમને બાપે બતાવ્યું છે. બાપ કહે છે તમે એ જ છો ને. બાળકો પણ કહે છે બાબા તમે એ જ છો. બાપ કહે છે કલ્પ પહેલાં પણ તમને ભણાવીને રાજ્ય-ભાગ્ય આપ્યું હતું. કલ્પ-કલ્પ આવું કરતાં રહેશે. ડ્રામા માં જે કાંઈ થયું, વિઘ્ન પડ્યાં, ફરી પણ પડશે. જીવનમાં શું-શું થાય છે, યાદ તો રહે છે ને. આમને તો બધું યાદ છે. બતાવે પણ છે ગામડા નો છોકરો હતો અને વૈકુંઠ નો માલિક બન્યો. વૈકુંઠ માં ગામડું કેવી રીતે હશે - આ તમે હમણાં જાણો છો. આ સમયે તમારા માટે પણ આ જૂની દુનિયા ગામડું છે ને. ક્યાં વૈકુંઠ, ક્યાં આ નર્ક. મનુષ્ય તો મોટા-મોટા મહેલ બિલ્ડીંગ વગેરે જોઈ સમજે છે આ જ સ્વર્ગ છે. બાપ કહે છે આ તો બધું માટી, પથ્થર છે, આની કોઈ કિંમત નથી. કિંમત સૌથી વધારે હીરા ની હોય છે. બાપ કહે છે વિચાર કરો સતયુગ માં તમારા સોનાનાં મહેલ કેવાં હતાં. ત્યાં તો બધી ખાણો ભરેલી હોય છે. અઢળક સોનું હોય છે. તો બાળકોને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. કોઈ સમયે મુરઝાઈસ (ઉદાસી) આવે છે તો બાબાએ સમજાવ્યું છે - ઘણાં એવાં રેકૉર્ડ (ગીત) છે જે તમને તરત ખુશી માં લાવી દેશે. બધું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં આવી જાય છે. સમજો છો બાબા આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. તે ક્યારેય કોઈ છીનવી ન શકે. અડધાકલ્પ માટે આપણે સુખધામ નાં માલિક બનીએ છીએ. રાજાનો બાળક સમજે છે હું આ હદની રાજાઈ નો વારિસ છું. તમને કેટલો નશો રહેવો જોઈએ - આપણે બેહદનાં બાપનાં વારિસ છીએ. બાપ સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે, આપણે ૨૧ જન્મ માટે વારિસ બનીએ છીએ. કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. જેમનાં વારિસ બનીએ છીએ એમને પણ જરૂર યાદ કરવાનાં છે. યાદ કર્યા વગર તો વારિસ બની નથી શકાતું. યાદ કરે તો પવિત્ર બને ત્યારે જ વારિસ બની સકે. તમે જાણો છો શ્રીમત પર આપણે વિશ્વનાં માલિક ડબલ સિરતાજ બનીએ છીએ. જન્મ પછી જન્મ આપણે રાજાઈ કરશું. મનુષ્યો નું ભક્તિમાર્ગ માં હોય છે વિનાશી દાન-પુણ્ય. તમારું છે અવિનાશી જ્ઞાન ધન. તમને કેટલી મોટી લોટરી મળે છે. કર્મો અનુસાર ફળ મળે છે ને. કોઈ મોટા રાજાનાં બાળક બને છે તો મોટી હદની લોટરી કહેશે. સિંગલ તાજવાળા આખાં વિશ્વ નાં માલિક તો બની ન શકે. ડબલ તાજવાળા વિશ્વનાં માલિક તમે બનો છો. તે સમયે બીજો કોઈ રાજાઈ છે નહીં. પછી બીજા ધર્મ પાછળ થી આવે છે. તે જ્યાં સુધી વૃદ્ધિને પામે ત્યાં પહેલાં વાળા રાજાઓ વિકારી બનવાનાં કારણે મતભેદ માં ટુકડાં-ટુકડાં અલગ કરી દે છે. પહેલાં તો આખાં વિશ્વ પર એક જ રાજ્ય હતું. ત્યાં એવું નહીં કહેશે આ આગલા જન્મનાં કર્મો નું ફળ છે. હમણાં બાપ આપ બાળકોને શ્રેષ્ઠ કર્મ શીખવાડી રહ્યાં છે. જેવાં-જેવાં જે કર્મ કરશે, સર્વિસ (સેવા) કરશે તો તેને રિટર્ન (વળતર) પણ એવું મળશે. સારાં કર્મ જ કરવાનાં છે. કોઈ કર્મ કરો છો, સમજો નથી શકતાં તો એનાં માટે શ્રીમત લેવાની છે. ઘડી-ઘડી પૂછવું જોઈએ પત્ર માં. હમણાં પ્રાઈમ મિનિસ્ટર (પ્રધાનમંત્રી) છે, તમે સમજો છો કેટલી પોસ્ટ આવતી હશે. પરંતુ તે કોઈ એકલાં નથી વાંચતા. તેમનાં આગળ બહુજ સેક્રેટરી હોય છે, તે બધી પોસ્ટ જુએ છે. જે બિલકુલ મુખ્ય હશે, પાસ કરશે ત્યારે પ્રાઈમ મિનિસ્ટર નાં ટેબલ પર રાખશે. અહીંયા પણ એવું હોય છે. મુખ્ય-મુખ્ય પત્રો નો તો તરત રિસ્પોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) આપી દે છે. બાકીનાં માટે યાદ-પ્યાર લખી દે છે. એક-એક ને અલગ પત્ર બેસી લખે આ તો થઈ ન શકે, બહુ મુશ્કેલ છે. બાળકોને કેટલી ખુશી થાય છે - ઓહો! આજે બેહદનાં બાપની ચિઠ્ઠી આવી છે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા રિસ્પોન્ડ કરે છે. બાળકોને બહુ જ ખુશી થાય છે. સૌથી વધારે ગદ્-ગદ્ થાય છે બાંધેલીઓ. ઓહો! અમે બંધનમાં છીએ, બેહદનાં બાપ એમને કેવી ચિઠ્ઠી લખે છે. નયનો પર રાખે છે. અજ્ઞાનકાળ માં પણ પતિ ને પરમાત્મા સમજવા વાળીને પતિ ની ચીઠ્ઠી આવતી હશે તો એને (ચિઠ્ઠી) ચુંબન કરશે. તમારામાં પણ બાપદાદા નો પત્ર જોઈને ઘણાં બાળકોનાં એકદમ રોમાન્સ ઉભાં થઈ જાય છે. પ્રેમ નાં આંસુ આવી જાય છે. ચુંબન કરશે, આંખો પર રાખશે. ખુબજ પ્રેમથી પત્ર વાંચે છે. બાંધેલીઓ કોઈ ઓછી છે શું. ઘણાં બાળકો પર માયા જીત પામી લે છે. કોઈ તો સમજે છે અમારે તો પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. ભારત નિર્વિકારી હતું ને. હમણાં વિકારી છે. હવે જે નિર્વિકારી બનવાના હશે, તે જ પુરુષાર્થ કરશે-કલ્પ પહેલાં માફક. આપ બાળકોને સમજાવવું ખુબ સહજ છે. તમારો પણ આ પ્લાન (યોજના) છે ને. ગીતા નો યુગ ચાલી રહ્યો છે. ગીતાનો જ પુરુષોત્તમ યુગ ગવાય છે. તમે લખો પણ આમ - ગીતાનો આ પુરુષોત્તમ યુગ છે. જ્યારે જૂની દુનિયા બદલાઈ નવી થાય છે. તમારી બુદ્ધિ માં છે - બેહદનાં બાપ જે આપણા શિક્ષક પણ છે, એમનાથી આપણે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છીએ. સારી રીતે ભણશો તો ડબલ સિરતાજ બનશો. કેટલી મોટી સ્કૂલ છે. રાજાઈ સ્થાપન થાય છે. પ્રજા પણ જરૂર અનેક પ્રકારની હશે. રાજાઈ વૃદ્ધિ ને પામતી રહેશે. ઓછું જ્ઞાન ઉપાડવા વાળા પાછળ આવશે. જેવો જે પુરુષાર્થ કરશે તે પહેલાં આવતાં રહેશે. આ બધો બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. આ ડ્રામાનું ચક્ર રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થાય છે ને. હમણાં તમે બાપ થી વારસો લઈ રહ્યા છો. બાપ કહે છે પવિત્ર બનો. આમાં કોઈ વિઘ્ન નાખે છે તો પરવા ન કરવી જોઈએ. રોટી ટુકડો તો મળી શકે છે ને. બાળકોએ પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ તો

યાદ રહેશે. બાબા ભક્તિમાર્ગનું દૃષ્ટાંત બતાવે છે - પૂજાનાં સમયે બુદ્ધિયોગ બહાર જતો હતો તો પોતાનાં કાન પકડતાં હતાં, ચમાટ મારતાં હતાં. હવે તો આ છે જ્ઞાન. આમાં પણ મુખ્ય વાત છે યાદની. યાદ ન રહે તો પોતાને થપ્પડ મારવો જોઈએ. માયા મારા ઉપર જીત કેમ પામે. શું હું એટલો કાચો છું. મારે તો આનાં પર જીત પામવાની છે. સ્વયં સ્વયં ને સારી રીતે સંભાળવાનું છે. સ્વયં થી પૂછો હું આટલો મહાવીર છું? બીજાઓને પણ મહાવીર બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. જેટલું બીજાઓને આપ સમાન બનાવશો તો ઊંચ દર્જો હશે. પોતાનું રાજ્ય ભાગ્ય લેવા માટે રેસ (દોડ) કરવાની છે. જો આપણામાં જ ક્રોધ છે તો બીજાને કેવી રીતે કહેશો કે ક્રોધ નહીં કરવાનો. સચ્ચાઈ ન થઈને. શરમ આવવી જોઈએ. બીજાને સમજાવીએ અને તે ઊંચ બની જાય, આપણે નીચે જ રહી જઈએ, આ પણ કોઈ પુરુષાર્થ છે! (પંડિત ની વાર્તા) બાપ ને યાદ કરતાં તમે એ વિષય સાગર થી ક્ષીર સાગર માં ચાલ્યાં જાઓ છો. બાકી આ બધાં દૃષ્ટાંત બાપ બેસી સમજાવે છે, જે પછી ભક્તિમાર્ગ માં રિપીટ કરે છે. ભ્રમરીનું પણ દૃષ્ટાંત છે. તમે બ્રાહ્મણીઓ છો ને - બી.કે., આ તો સાચાં-સાચાં બ્રાહ્મણ થયાં. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ક્યાં છે? જરૂર અહીંયા જ હશે ને. ત્યાં થોડી હશે. આપ બાળકોએ બહુજ હોશિયાર બનવું જોઈએ. બાબાનો પ્લાન છે મનુષ્ય ને દેવતા બનાવવાનો. આ ચિત્ર પણ છે સમજાવવા માટે. એમાં લખાણ પણ એવું હોવું જોઈએ. ગીતા નાં ભગવાનનો આ પ્લાન છે ને. આપણે બ્રાહ્મણ છીએ ચોટી. એકની વાત થોડી હોય છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો ચોટી બ્રાહ્મણો ની થઈ ને. બ્રહ્મા છે જ બ્રાહ્મણો નાં બાપ. આ સમયે બહુ મોટું કુટુંબ (પરિવાર) હશે ને. જે પછી તમે દૈવીકુટુંબ માં આવો છો. આ સમયે તમને ખુબ ખુશી થાય છે કારણ કે લોટરી મળે છે. તમારું નામ બહુ જ છે. વંદે માતરમ, શિવની શક્તિ સેના તમે છો ને. તે તો બધાં છે જ જુજા. અનેક હોવાનાં કારણે મુંઝાય જાય છે એટલે રાજધાની સ્થાપન કરવામાં મહેનત લાગે છે. બાપ કહે છે આ ડ્રામા બનેલો છે. આમાં મારો પણ પાર્ટ છે. હું છું સર્વશક્તિમાન. મને યાદ કરવાથી તમે પવિત્ર બની જાઓ છો. સૌથી વધારે ચુંબક છે શિવબાબા, એ જ ઊંચે થી ઉંચા રહે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા એ જ નશા કે ખુશી માં રહેવાનું છે કે આપણે ૨૧ જન્મોનાં માટે બેહદ બાબાનાં વારિસ બન્યાં છીએ, જેમનાં વારીશ બન્યાં છીએ એમને યાદ પણ કરવાનાં છે અને પવિત્ર પણ જરૂર બનવાનું છે.
2. બાપ જે શ્રેષ્ઠ કર્મ શીખવાડી રહ્યાં છે, એ જ કર્મ કરવાનાં છે. શ્રીમત લેતાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- મન્સા પર ફુલ એટેશન (પૂરું ધ્યાન) આપવા વાળા ચઢતી કળાનાં અનુભવી વિશ્વ પરિવર્તક ભવ હવે છેલ્લાં સમય માં મન્સા દ્વારા જ વિશ્વ પરિવર્તનનાં નિમિત્ત બનવાનું છે એટલે હવે મન્સા નો એક સંકલ્પ પણ વ્યર્થ થયો તો બહુજ ગુમાવ્યું, એક સંકલ્પ ને પણ સાધારણ વાત નહીં સમજો, વર્તમાન સમયે સંકલ્પ ની હલચલ પણ મોટી હલચલ ગણાય છે કારણ કે હવે સમય બદલાઈ ગયો, પુરુષાર્થ ની ગતિ પણ બદલાઈ ગઈ તો સંકલ્પ માં જ ફુલસ્ટોપ (પૂર્ણવિરામ) જોઈએ. જ્યારે મન્સા પર એટલું એટેન્શન હોય ત્યારે ચઢતી કળા દ્વારા વિશ્વ પરિવર્તક બની શકશો.

સ્લોગન :- કર્મ માં યોગ નો અનુભવ થવો અર્થાત્ કર્મયોગી બનવું.

“ મીઠા બાળકો - ભિન્ન - ભિન્ન યુક્તિઓ સામે રાખી યાદ ની યાત્રા પર રહો , આ જૂની દુનિયાને ભૂલી પોતાનાં સ્વીટ હોમ (મીઠા ઘર) અને નવી દુનિયા ને યાદ કરો ”

પ્રશ્ન :- કયું એક્ટ અથવા પુરુષાર્થ હમણાં જ ચાલે છે, આખાં કલ્પમાં નહીં?

ઉત્તર :- યાદની યાત્રામાં રહી આત્માને પાવન બનાવવાનો પુરુષાર્થ, આખી દુનિયા ને પતિત થી પાવન બનાવવાની એક્ટ આખાં કલ્પ માં ફક્ત આ જ સંગમ પર ચાલે છે. આ એક્ટ દર કલ્પ રિપીટ (પુનરાવર્તન) થાય છે. આપ બાળકો આ અનાદિ અવિનાશી ડ્રામાનાં વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) રહસ્ય ને સમજો છો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે એટલે રુહાની બાળકોને દેહી-અભિમાની અથવા રુહાની અવસ્થા માં નિશ્ચયબુદ્ધિ થઈને બેસવાનું કે સાંભળવાનું છે. બાપે સમજાવ્યું છે - આત્મા જ સાંભળે છે આ ઓરગન્સ (અવયવો) દ્વારા, યાદ પાકું કરતાં રહે. સદ્ગતિ અને દુર્ગતિ નું આ ચક્ર તો દરેકની બુદ્ધિમાં રહેવું જ જોઈએ, જેમાં જ્ઞાન અને ભક્તિ બધું આવી જાય છે. ચાલતાં-ફરતાં બુદ્ધિમાં આ રહે. જ્ઞાન અને ભક્તિ, સુખ અને દુઃખ, દિવસ અને રાત નો ખેલ કેવો ચાલે છે. આપણે ૮૪ નો પાર્ટ ભજવીએ છીએ. બાપ ને યાદ છે તો બાળકોને પણ યાદ માં રહેવાનો પુરુષાર્થ કરાવે છે, આનાથી તમારા વિકર્મ પણ વિનાશ થાય છે અને તમે રાજ્ય પણ પામો છો. જાણો છો આ જૂની દુનિયા તો હવે ખલાસ થવાની છે. જેમ કોઈ જૂનું મકાન હોય છે અને નવું બનાવે છે તો અંદર માં નિશ્ચય રહે છે-હવે અમે નવાં મકાન માં જઈશું. પછી મકાન બનવામાં ક્યારેક બે વર્ષ લાગી જાય છે. જેવી રીતે નવી દિલ્લી માં ગવર્મેન્ટ હાઉસ વગેરે બનાવે છે તો જરૂર ગવર્મેન્ટ કહેશે અમે ટ્રાન્સફર (બદલી) થઈ નવી દિલ્લી માં જઈશું. આપ બાળકો જાણો છો આ આખી બેહદની દુનિયા જૂની છે. હવે જવાનું છે નવી દુનિયામાં. બાબા યુક્તિઓ બતાવે છે - આવી-આવી યુક્તિઓ થી બુદ્ધિ ને યાદની યાત્રામાં લગાડવાની છે. આપણે હવે ઘરે જવાનું છે એટલે સ્વીટ હોમ ને યાદ કરવાનું છે, જેનાં માટે મનુષ્ય માથું મારે છે. આ પણ મીઠા-મીઠા બાળકોને સમજાવ્યું છે કે આ દુઃખધામ હવે ખતમ થવાનું છે. ભલે તમે અહીંયા રહો છો પરંતુ આ જૂની દુનિયા પસંદ નથી. આપણે પછી નવી દુનિયામાં જવાનું છે. ભલે ચિત્ર આગળ કોઈ પણ ન હોય તો પણ તમે સમજો છો હવે જૂની દુનિયાનો અંત છે. હવે આપણે નવી દુનિયામાં જઈશું. ભક્તિમાર્ગ નાં તો કેટલાં અસંખ્ય ચિત્ર છે. તેની ભેંટ માં તમારા તો ખુબ થોડાં છે. તમારા આ જ્ઞાનમાર્ગ નાં ચિત્ર છે અને તે બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં. ચિત્રો પર જ આખી ભક્તિ થાય છે. હવે તમારા તો છે સાચાં ચિત્ર, એટલે તમે સમજાવી શકો છો - ખોટું શું, સાચું શું છે. બાબા ને કહેવાય જ છે નોલેજકુલ. તમને આ નોલેજ છે. તમે જાણો છો આપણે આખાં કલ્પમાં કેટલાં જન્મ લીધાં છે. આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. તમારે નિરંતર બાપની યાદ અને આ નોલેજ માં રહેવાનું છે. બાપ તમને પૂરું રચતા અને રચનાનું નોલેજ આપે છે. તો બાપની પણ યાદ રહે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - હું તમારો બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છું. તમે ફક્ત આ સમજાવો - બાબા કહે છે તમે મને પતિત-પાવન, લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) કહો છો ને. ક્યાંનાં ગાઈડ? શાંતિધામ, મુક્તિધામ નાં. ત્યાં સુધી બાપ લઈને જઈને છોડશે. બાળકોને ભણાવીને, શીખવાડીને, ગુલ-ગુલ બનાવીને ઘરે લઈ જઈ છોડશે. બાપનાં સિવાય તો કોઈ લઈ જઈ નથી શકતું. ભલે કોઈ કેટલાં પણ તત્ત્વજ્ઞાની કે બ્રહ્મજ્ઞાની હોય. તેઓ સમજે છે અમે બ્રહ્મ માં લીન થઈ જઈશું. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે શાંતિધામ તો આપણું ઘર છે. ત્યાં જઈને પછી નવી દુનિયામાં આપણે પહેલાં-પહેલાં આવીશું. તે બધાં પાછળ થી આવવા વાળા છે. તમે જાણો છો કેવી રીતે બધાં ધર્મ નંબરવાર આવે છે. સતયુગ-ત્રેતા માં કોનું રાજ્ય છે. તેમનું ધર્મશાસ્ત્ર કયું છે. સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી નું તો એક જ શાસ્ત્ર છે. પરંતુ તે ગીતા કોઈ સાચી નથી કારણ કે તમને જે જ્ઞાન મળે છે તે તો અહીંયા જ ખતમ થઈ જાય છે. ત્યાં કોઈ શાસ્ત્ર નથી. દ્વાપર થી જે ધર્મ આવે છે તેનાં શાસ્ત્ર કાયમ છે. ચાલ્યાં આવી રહ્યાં છે. હવે ફરી એક ધર્મની સ્થાપના થાય છે તો બાકી બધાં વિનાશ થઈ જવાનાં છે. કહેતા રહે છે એક રાજ્ય, એક ધર્મ, એક ભાષા, એક મત હોય. એ તો એક દ્વારા જ સ્થાપન થઈ શકે છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં સતયુગ થી લઈને કળયુગ અંત સુધી બધું જ્ઞાન છે. બાપ કહે છે હવે પાવન બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ કરો. અડધોકલ્પ લાગ્યો છે

તમને પતિત બનવામાં. હકીકત માં આખોકલ્પ જ કહેવાય, આ યાદની યાત્રા તો તમે હમણાં જ શીખો છો. ત્યાં આ છે નહીં. દેવતાઓ પતિત થી પાવન થવાનો પુરુષાર્થ નથી કરતાં. તેઓ પહેલાં રાજ્યોગ શીખી અહીંયા થી પાવન થઈને જાય છે. તેને કહેવાય છે સુખધામ. તમે જાણો છો આખાં કલ્પ માં ફક્ત હમણાં જ આપણે યાદ ની યાત્રાનો પુરુષાર્થ કરીએ છીએ. પછી આ જ પુરુષાર્થ અથવા જે એક્ટ ચાલે છે - પતિત દુનિયાને પાવન બનાવવા માટે - ફરી કલ્પ બાદ પુનરાવૃત્તિ થશે. ચક્ર તો જરૂર લગાવશું ને. તમારી બુદ્ધિમાં આ બધી વાતો છે - કે આ નાટક છે, બધી આત્માઓ પાર્ટધારી છે જેમાં અવિનાશી પાર્ટ ભરાયેલો છે. જેમ તે ડ્રામા ચાલતો રહે છે. પરંતુ તે ફિલ્મ ઘસાઈને જૂની થઈ જાય છે. આ છે અવિનાશી. આ પણ વન્ડર (અદ્ભુત) છે. કેટલી નાની આત્મામાં આખો પાર્ટ ભરાયેલો છે. બાપ તમને કેટલી ગુહ્ય-ગુહ્ય સુક્ષ્મ વાતો સમજાવે છે. હમણાં કોઈ પણ સાંભળે છે તો કહે છે આ તો ખુબ વન્ડરફુલ વાતો સમજાવે છે. આત્મા શું છે, તે હવે સમજ્યું છે. શરીર ને તો બધાં સમજે છે. ડોક્ટર લોકો તો મનુષ્ય નાં હાર્ટ ને પણ નીકાળી બહાર રાખી પછી નાખી દે છે. પરંતુ આત્માની કોઈ ને ખબર નથી. આત્મા પતિત પાવન કેવી રીતે બને છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતું. પતિત આત્મા, પાવન આત્મા, મહાન આત્મા કહે છે ને. બધાં પોકારે પણ છે કે હેં પતિત-પાવન આવીને મને પાવન બનાવો. પરંતુ આત્મા કેવી રીતે પાવન બનશે - એનાં માટે જોઈએ અવિનાશી સર્જન. આત્મા પોકારે એમને છે જે પુનર્જન્મ રહિત છે. આત્માને પવિત્ર બનાવવાની દવા એમની પાસે જ છે. તો આપ બાળકોનાં ખુશીમાં રોમાન્સ ઉભાં થઈ જવાં જોઈએ-ભગવાન ભણાવે છે, જરૂર તમને ભગવાન-ભગવતી બનાવશે. ભક્તિમાર્ગમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને ભગવાન-ભગવતી જ કહે છે. તો યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા હશે ને. આપ સમાન પવિત્ર પણ બનાવે છે. જ્ઞાનસાગર પણ બનાવે છે પછી પોતાનાથી પણ વધારે, વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. પવિત્ર, અપવિત્ર નો પૂરો પાર્ટ (ભૂમિકા) તમારે ભજવવાનો હોય છે. તમે જાણો છો બાબા આવેલાં છે ફરી થી આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરવાં. જેનાં માટે જ કહે છે આ ધર્મ પ્રાય:લોપ થઈ ગયો છે. એની વડ નાં ઝાડ થી જ ભેંટ કરાય છે. શાખાઓ અસંખ્ય નીકળે છે, મૂળ છે નહીં. આ પણ કેટલાં ધર્મો ની શાખાઓ નીકળી છે, ફાઉન્ડેશન (મૂળ) દેવતા ધર્મ છે નહીં. પ્રાય:લોપ છે. બાપ કહે છે તે ધર્મ છે પરંતુ ધર્મ નું નામ ફેરવી દીધું છે. પવિત્ર ન હોવાનાં કારણે પોતાને દેવતા કહી ન શકે. ન હોય ત્યારે તો બાપ આવીને રચના રચે ને. હવે તમે સમજો છો આપણે પવિત્ર દેવતા હતાં. હમણાં પતિત બન્યાં છીએ. દરેક ચીજ એવી રીતે હોય છે. આપ બાળકોએ આ ભૂલવું ન જોઈએ. પહેલી મુખ્ય મંઝિલ છે બાપ ને યાદ કરવાની, જેનાથી જ પાવન બનવાનું છે. બોલે બધાં આવું છે, અમને પાવન બનાવો. એવું નહીં કહેશે કે અમને રાજા-રાણી બનાવો. તો આપ બાળકોને બહુજ ફખુર (નશો) હોવો જોઈએ. તમે જાણો છો આપણે તો ભગવાન નાં બાળકો છીએ. હવે આપણને જરૂર વારસો મળવો જોઈએ. કલ્પ-કલ્પ આ પાર્ટ ભજવ્યો છે. ઝાડ વધતું જ જશે. બાબાએ ચિત્રો પર પણ સમજાવ્યું છે કે આ છે સદ્ગતિ નાં ચિત્ર. તમે મૌખિક રીતે પણ સમજાવો છો, ચિત્રો પર પણ સમજાવો છો. તમારા આ ચિત્રોમાં સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય આવી જાય છે. બાળકો જે સર્વિસ (સેવા) કરવા વાળા છે, આપ સમાન બનાવતાં જાય છે. ભણીને ભણાવવાની કોશિશ કરવી જોઈએ. જેટલું વધારે ભણશો એટલું ઉંચ પદ પામશો. બાપ કહે છે હું તદબીર તો કરાવું છું, પરંતુ તકદીર પણ હોય ને. દરેક ડ્રામા અનુસાર પુરુષાર્થ કરતાં રહે છે. ડ્રામા નું રહસ્ય પણ બાપે સમજાવ્યું છે. બાપ, બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે. સાથે લઈ જવાવાળા સાચાં-સાચાં સદ્ગુરુ પણ છે. એ બાપ છે અકાળમૂર્ત. આત્માનું આ તખ્ત છે ને, જેનાથી આ પાર્ટ ભજવીએ છીએ. તો બાપને પણ પાર્ટ ભજવવા, સદ્ગતિ કરવા માટે તખ્ત જોઈએ ને. બાપ કહે છે મારે સાધારણ તનમાં જ આવવાનું છે. ભપકો કે ઠાઠ કાંઈ પણ નથી રાખી શકતો. તે ગુરુઓનાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) લોકો તો ગુરુનાં માટે સોનાનું સિંહાસન, મહેલ વગેરે બનાવે છે. તમે શું બનાવશો? તમે બાળકો પણ છો, વિદ્યાર્થી પણ છો. તમે એમનાં માટે શું કરશો? ક્યાં બનાવશો? આ છે તો સાધારણ ને.

બાળકોને આ પણ સમજાવતા રહે છે - વેશ્યાઓની સર્વિસ (સેવા) કરો. ગરીબોનો પણ ઉદ્ધાર કરવાનો છે. બાળકો કોશિશ પણ કરે છે, બનારસ માં પણ ગયાં છે. તેમને તમે ઉઠાવ્યાં તો કહેશે વાહ બી.કે. ની તો કમાલ છે - વેશ્યાઓ ને પણ આ જ્ઞાન આપે છે. તેમને પણ સમજાવવાનું છે હવે તમે આ ધંધો છોડી શિવાલયનાં માલિક બનો. આ નોલેજ શીખીને પછી શીખવાડો. વેશ્યાઓ પણ પછી બીજાઓને શીખવાડી શકે છે. શીખી ને હોશિયાર થઈ જશે તો પછી પોતાનાં ઓફિસર્સ ને પણ સમજાવશે. હોલ માં ચિત્ર વગેરે રાખી બેસી ને સમજાવો તો બધાં કહેશે વાહ વેશ્યાઓને શિવાલય વાસી બનાવવા માટે આ બી.કે. નિમિત્ત બની છે. બાળકોનાં સર્વિસ માટે વિચાર ચાલવાં જોઈએ. તમારા ઉપર ખુબ જવાબદારી છે. અહિલ્યાઓ, કુબ્જાઓ, ભીલનીઓ, ગણિકાઓ આ બધાંનો

ઉદ્ધાર કરવાનો છે. ગાયન પણ છે સાધુઓનો પણ ઉદ્ધાર કર્યો છે. આ તો સમજો છો સાધુઓનો ઉદ્ધાર થશે અંતમાં. હમણાં તેઓ તમારા બની જાય તો ભક્તિમાર્ગ જ આખો ખતમ થઈ જાય. રિવોલ્યુશન (ક્રાંતિ) થઈ જાય. સન્યાસી લોકો જ પોતાનો આશ્રમ છોડી દે, બસ અમે હાર ખાધી. આ અંતમાં થશે. બાબા ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપતાં રહે છે - આવું-આવું કરો. બાબા તો ક્યાંય બહાર નથી જઈ શકતાં. બાપ કહેશે બાળકો થી જઈને શીખો. સમજાવવાની યુક્તિઓ તો બધાં બાળકોને બતાવતાં રહે છે. એવું કાર્ય કરીને દેખાડો જે મનુષ્યોનાં મુખ થી વાહ-વાહ નીકળે. ગાયન પણ છે શક્તિઓમાં જ્ઞાન બાણ ભગવાને ભર્યા હતાં. આ છે જ્ઞાન બાણ. તમે જાણો છો આ બાણ તમને આ દુનિયાથી તે દુનિયામાં લઈ જાય છે. તો આપ બાળકોએ ખુબ વિશાળ બુદ્ધિ બનવાનું છે. એક જગ્યાએ પણ તમારું નામ થયું, ગવર્મેન્ટ (સરકાર) ને ખબર પડી તો પછી ખુબ પ્રભાવ નીકળશે. એક જગ્યા થી જ કોઈ સારા પ-૭ ઓફિસર્સ નીકળે તો તે સમાચાર પત્રમાં નાખવા લાગી જશે. કહેશે આ બી.કે. વેશ્યાઓથી પણ તે ધંધો છોડાવી શિવાલયનાં માલિક બનાવે છે. ખુબ વાહ-વાહ નીકળશે. ધન વગેરે બધું તે લઈ જશે. તમે ધન શું કરશો! તમે મોટા-મોટા સેવાકેન્દ્ર ખોલશો. પૈસા થી ચિત્ર વગેરે બનાવવાનાં હોય છે. મનુષ્ય જોઈને ખુબ વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાશે. કહેશે પહેલાં-પહેલાં તો તમને ઇનામ આપવું જોઈએ. ગવર્મેન્ટ હાઉસમાં પણ તમારા ચિત્ર લઈ જશે. આનાં પર ખુબ આશિક થશે. દિલમાં ઈચ્છા હોવી જોઈએ - મનુષ્યો ને દેવતા કેવી રીતે બનાવીએ. આ તો જાણો છો જેમણે કલ્પ પહેલાં લીધું છે તે જ લેશે. આટલું ધન વગેરે બધું છોડી દે, મહેનત છે. બાબાએ બતાવ્યું - મારું પોતાનું ઘરઘાટ મિત્ર-સંબંધી વગેરે કંઈ પણ નથી, મને શું યાદ આવશે, સિવાય બાપનાં અને આપ બાળકોનાં કંઈ નથી. બધુંજ એક્સચેન્જ (બદલી) કરી દીધું. બાકી બુદ્ધિ ક્યાં જશે. બાબાને રથ આપ્યો છે. જેમ તમે એમ હું ભણી રહ્યો છું. ફક્ત રથ બાબા ને લોન (ઉધાર) પર આપ્યો છે.

તમે જાણો છો આપણે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ, સૂર્યવંશી રાજધાની માં પહેલાં-પહેલાં આવવાં માટે. આ છે જ નર થી નારાયણ બનવાની કથા. ત્રીજું નેત્ર આત્મા ને મળે છે. આપણે આત્મા ભણીને નોલેજ સાંભળીને દેવતા બની રહ્યાં છીએ. પછી તો રાજાઓનાં રાજા બનીશું. શિવબાબા કહે છે હું તમને ડબલ સિરતાજ બનાવું છું. તમારી હમણાં કેટલી બુદ્ધિ ખુલી ગઈ છે, ડ્રામા અનુસાર કલ્પ પહેલાં માફક. હવે યાદની યાત્રામાં પણ રહેવાનું છે. સૃષ્ટિ ચક્ર ને પણ યાદ કરવાનું છે. જૂની દુનિયાને બુદ્ધિ થી ભૂલવાની છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બુદ્ધિમાં રહે હવે આપણા માટે નવી સ્થાપના થઈ રહી છે, આ દુઃખની જૂની દુનિયા ખતમ થઈ કે થઈ. આ દુનિયા બિલકુલ પસંદ ન આવવી જોઈએ.
2. જેમ બાબાએ પોતાનું બધું એક્સચેન્જ (બદલી) કરી દીધું તો બુદ્ધિ ક્યાંય જતી નથી. એમ ફોલો ફાધર (બાપનું અનુસરણ) કરવાનું છે. દિલમાં બસ એ જ ઈચ્છા રહે કે અમે મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાની સેવા કરીએ, આ વેશ્યાલય ને શિવાલય બનાવીએ.

વરદાન :- મુરલી નાં સુર દ્વારા માયા ને સરન્દર કરાવવા વાળા માસ્ટર મુરલીધર ભવ મુરલીઓ તો ખુબ સાંભળી છે હવે એવાં મુરલીધર બનો જો માયા મુરલીની આગળ ન્યોછાવર (સરન્દર) થઈ જાય. મુરલી નાં રહસ્યનાં સુર જો સદૈવ વગાડતાં રહો તો માયા સદાનાં માટે સરન્દર થઈ જશે. માયા નું મુખ્ય સ્વરુપ કારણ નાં રુપમાં આવે છે. જ્યારે મુરલી દ્વારા કારણ નું નિવારણ મળી જશે તો માયા સદાનાં માટે સમાપ્ત થઈ જશે. કારણ ખતમ અર્થાત્ માયા ખતમ.

સ્લોગન :- અનુભવી સ્વરુપ બનો તો ચહેરા થી ખુશનસીબી ની ઝલક દેખાશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે આ પાઠશાળામાં આવ્યા છો સ્વર્ગ માટે પાસપોર્ટ લેવાં , આત્મ - અભિમાની બનો અને પોતાનું નામ રજીસ્ટર માં નોંધ કરાવી દો તો સ્વર્ગમાં આવી જશો ”

પ્રશ્ન :- કઈ સ્મૃતિ ન રહેવાનાં કારણે બાળકો બાપનો રિગાર્ડ (આદર) નથી રાખતાં?

ઉત્તર :- ઘણાં બાળકોને આ જ સ્મૃતિ નથી રહેતી કે જેમને આખી દુનિયા પોકારી રહી છે, યાદ કરી રહી છે, એ જ ઊંચે થી ઊંચા બાપ આપણી બાળકોની સેવામાં ઉપસ્થિત થયાં છે. આ નિશ્ચય નંબરવાર છે, જેટલો જેમને નિશ્ચય છે એટલો આદર રાખે છે.

ગીત :- જો પિયા કે સાથ હૈ ...

ઓમ શાંતિ ! બધાં બાળકો જ્ઞાનસાગર ની સાથે તો છે જ. આટલાં બધાં બાળકો એક જગ્યાએ તો રહી ન શકે. ભલે જે સાથે છે તે નજીક માં પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન સાંભળે છે અને જે દૂર છે એમને મોડે થી મળે છે. પરંતુ એવું નથી કે સાથે વાળા વધારે ઉન્નતિ ને પામે છે અને દૂર વાળા ઓછી ઉન્નતિ ને પામે છે. ના, પ્રેક્ટિકલ જોવાય છે જે દૂર છે તે વધારે ભણે છે અને ઉન્નતિ ને પામે છે. એટલું જરૂર છે બેહદનાં બાપ અહીંયા છે. બ્રાહ્મણ બાળકોમાં પણ નંબરવાર છે. બાળકોને દેવીગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. કોઈ-કોઈ બાળકો થી મોટી-મોટી ગફલત થાય છે. સમજે પણ છે બેહદનાં બાપ જેમને આખી સૃષ્ટિ યાદ કરે છે, તે આપણી સેવામાં ઉપસ્થિત છે અને આપણને ઊંચે થી ઊંચા બનાવવાનો માર્ગ બતાવે છે. ખુબજ પ્રેમ થી સમજાવે છે તો પણ એટલો આદર આપતાં નથી. બાંધેલીઓ કેટલો માર ખાય છે, તડપે છે તો પણ યાદ માં રહી જ્ઞાન સાડું ઉઠાવી લે છે. પદ પણ ઊંચું બની જાય છે. બાબા બધાં માટે નથી કહેતાં. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર તો છે જ. બાપ બાળકોને સાવધાન કરે છે, બધાં તો એક જેવાં જ હોઈ ન શકે. બાંધેલીઓ વગેરે બહાર રહીને પણ વધારે કમાણી કરે છે. આ ગીત તો ભક્તિમાર્ગ વાળોઓનું બનાવેલ છે. પરંતુ તમારા માટે અર્થ કરવા જેવું પણ છે, તે શું જાણે, પિયા કોણ છે, કોના પિયા છે? આત્મા પોતાને જ નથી જાણતી તો બાપ ને કેવી રીતે જાણે. છે તો આત્માને. હું શું છું, ક્યાંથી આવી છું - આ પણ ખબર નથી. બધાં છે દેહ-અભિમાની. આત્મા-અભિમાની કોઈ છે નહીં. જો આત્મ-અભિમાની બને તો આત્માને પોતાના બાપની પણ ખબર હોય. દેહ-અભિમાની હોવાનાં કારણે ન આત્મા ને, ન પરમપિતા પરમાત્મા ને જાણે છે. અહીં તો આપ બાળકોને બાપ બેસી સમ્મુખ સમજાવે છે. આ બેહદની સ્કૂલ છે. એક જ લક્ષ્ય-હેતુ છે - સ્વર્ગની બાદશાહી પ્રાપ્ત કરવી. સ્વર્ગમાં પણ ઘણા પદ છે. કોઈ રાજા-રાણી કોઈ પ્રજા. બાપ કહે છે-હું આવ્યો છું તમને ફરીથી ડબલ સિરતાજ બનાવવાં. બધાં તો ડબલ સિરતાજ બની ન શકે. જે સારી રીતે ભણે છે તે સ્વયં અંદર માં સમજે છે અમે આ બની શકીએ છીએ. સરેન્દર (સમર્પણ) પણ છે, નિશ્ચય પણ છે. બધાં સમજે છે આમનાથી કોઈ એવું છી-છી કામ નથી થતું. કોઈ-કોઈ માં બહુજ અવગુણ હોય છે. તે થોડી સમજશે કે અમે કોઈ આટલું ઊંચ પદ પામશું એટલે પુરુષાર્થ જ નથી કરતાં. બાપ ને પૂછે કે હું આ બની શકું છું, તો બાબા ઝટ બતાવશે. પોતાને જોશો તો ઝટ સમજશે બરાબર હું ઊંચ પદ નથી પામી શકતો. લક્ષણ પણ જોઈએ ને. સતયુગ-ત્રેતામાં તો આવી વાતો હોતી નથી. ત્યાં છે પ્રાલબ્ધ. પછી જે રાજાઓ હોય છે, તે પણ પ્રજાને બહુ જ પ્રેમ કરે છે. આ તો માત-પિતા છે. આ પણ આપ બાળકો જ જાણો છો. આ તો બેહદનાં બાપ છે, આ આખી દુનિયા નું રજીસ્ટર કરવા વાળા છે. તમે પણ રજીસ્ટર કરો છો ને. પાસપોર્ટ આપી રહ્યાં છો. સ્વર્ગ નાં માલિક બનવા માટે અહીંયાથી તમને પાસપોર્ટ મળે છે. બાબાએ કહ્યું હતું બધાનો ફોટો હોવો જોઈએ, જે વૈકુંઠ નાં લાયક છે કારણ કે તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો. બાજુ માં તાજ કે તખ્ત વાળો ફોટો હોય. આપણે આ બની રહ્યાં છીએ. પ્રદર્શની વગેરેમાં પણ આ સેમ્પલ રાખવું જોઈએ - આ છે જ રાજયોગ. સમજો બેરીસ્ટર બને છે તો તે એક તરફ સાધારણ ટ્રેસમાં હોય, એક તરફ બેરીસ્ટરી ટ્રેસ. તેમ એક તરફ તમે સાધારણ, એક તરફ ડબલ સિરતાજ. તમારું એક ચિત્ર છે ને - જેમાં પૂછો છો શું બનવા ઈચ્છો છો? આ બેરીસ્ટર વગેરે બનવું છે કે રાજાઓનાં રાજા બનવું છે. એવાં ચિત્ર હોવાં જોઈએ. બેરીસ્ટર (વકીલ), જજ (નિર્ણાયક) તો અહીંયા છે. તમારે રાજાઓનાં રાજા નવી દુનિયામાં બનવાનું છે. લક્ષ્ય-હેતુ સામે છે. આપણે આ બની રહ્યાં છે. સમજણ કેટલી સરસ છે. ચિત્ર પણ મોટા સરસ હોય કુલ સાઈઝ નાં. તે બેરીસ્ટરી ભણે છે તો યોગ બેરીસ્ટર થી છે. બેરીસ્ટર જ બને છે. આમનો યોગ પરમપિતા પરમાત્મા થી છે

તો ડબલ સિરતાજ બને છે. હવે બાપ સમજાવે છે બાળકોએ એક્ટ (કર્મ) માં આવવું જોઈએ. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર પર સમજાવવું બહુજ સહજ થશે. આપણે આ બની રહ્યાં છીએ તો તમારા માટે જરૂર નવી દુનિયા જોઈએ. નર્ક નાં પછી સ્વર્ગ.

હમણાં આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આ ભણતર કેટલું ઉંચું બનાવવા વાળું છે, આમાં પૈસા વગેરે ની દરકાર નથી. ભણતર નો શોખ હોવો જોઈએ. એક વ્યક્તિ બહુજ ગરીબ હતો, ભણવા માટે પૈસા નહોતાં. પછી ભણતાં-ભણતાં મહેનત કરીને એટલો સાહુકાર થઈ ગયો જે ક્વીન વિક્ટોરિયા (રાણી વિક્ટોરિયા) નો મિનિસ્ટર બની ગયો. તમે પણ હમણાં કેટલાં ગરીબ છો. બાપ કેટલું ઊંચું ભણાવે છે. એમાં ફક્ત બુદ્ધિ થી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બત્તી (દીવો) વગેરે પ્રગટાવવાની પણ દરકાર નથી. ક્યાંય પણ બેઠાં યાદ કરો. પરંતુ માયા એવી છે જે બાપની યાદ ભૂલાવી દે છે. યાદમાં જ વિઘ્ન પડે છે. આ જ તો યુદ્ધ છે ને. આત્મા પવિત્ર બને જ છે બાપ ને યાદ કરવાથી. ભણતર માં માયા કંઈ નથી કરતી. ભણતર થી યાદનો નશો ઊંચ છે, એટલે પ્રાચીન યોગ ગવાયેલ છે. યોગ અને જ્ઞાન કહેવાય છે. યોગનાં માટે જ્ઞાન મળે છે - આમ-આમ યાદ કરો. અને પછી સૃષ્ટિ ચક્ર નું પણ જ્ઞાન છે. રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને બીજું કોઈ નથી જાણતું. ભારતનો પ્રાચીન યોગ શીખવાડે છે. પ્રાચીન તો કહેવાય છે નવી દુનિયા ને. તેને પછી લાખો વર્ષ આપી દીધાં છે. કલ્પ ની આયુ પણ અનેક પ્રકારની બતાવે છે. કોઈ શું કહે, કોઈ શું કહે. અહીંયા તમને એક જ બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. તમે બહાર પણ જશો, તમને ચિત્ર મળશે. આ તો વ્યાપારી છે ને. બાબા કહે કપડા પર છાપી શકાય છે. જો કોઈની પાસે મોટી સ્કીન પ્રેસ ન હોય તો અડધું-અડધું કરી દે. પછી સાંધો એવો કરી લે છે જે ખબર જ નથી પડતી. બેહદનાં બાપ, મોટી સરકાર કહે છે, કોઈ છપાવીને દેખાડે તો હું તેમનું નામ પ્રસિદ્ધ કરીશ. આ ચિત્ર કપડાં પર છપાવી કોઈ વિદેશ લઈ જાય તો તમને એક-એક ચિત્ર નાં કોઈ ૫-૧૦ હજાર પણ આપી દે. પૈસા તો ત્યાં અઢળક છે. બની શકે છે, એટલી મોટી-મોટી પ્રેસ છે, શહેરો નાં દૃશ્યો એવાં-એવાં છપાય છે-વાત ન પૂછો. આ પણ છાપી શકાય છે. આ તો એવી ફર્સ્ટ ક્લાસ વસ્તુ છે-કહેશે સાચું જ્ઞાન તો આમનામાં જ છે, બીજા કોઈની પાસે તો છે જ નહીં. કોઈને ખબર જ નથી - પછી સમજાવવા વાળા પણ અંગ્રેજી માં હોશિયાર જોઈએ. અંગ્રેજી તો બધાં જાણે છે. તેમને પણ સંદેશ તો આપવાનો છે ને. તે જ વિનાશ અર્થે નિમિત્ત બનેલાં છે ડ્રામા અનુસાર. બાબાએ બતાવ્યું છે તેમની પાસે બોમ્બસ વગેરે એવાં-એવાં છે જો બંને પરસ્પર મળી જાય તો આખાં વિશ્વનાં માલિક બની શકે છે. પરંતુ આ ડ્રામા જ એવો બનેલો છે જે તમે યોગબળ થી વિશ્વની બાદશાહી લો છો. હશિયાર વગેરે થી વિશ્વનાં માલિક બની ન શકાય. તે છે સાયન્સ (વિજ્ઞાન), તમારી છે સાઈલેન્સ (શાંતિ). ફક્ત બાપને અને ચક્રને યાદ કરો, આપ સમાન બનાવો.

આપ બાળકો યોગબળ થી વિશ્વની બાદશાહી લઈ રહ્યાં છો. તે પરસ્પર લડશે પણ જરૂર. માખણ વચમાં તમને મળવાનું છે. કૃષ્ણનાં મુખ માં માખણનો ગોળો દેખાડે છે. કહેવત પણ છે બે આપસમાં લડ્યાં, વચમાં માખણ ત્રીજો ખાઈ ગયો. છે પણ એવું. આખાં વિશ્વની રાજાઈનું માખણ તમને મળે છે. તો તમને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. વાહ બાબા તમારી તો કમાલ છે. જ્ઞાન તો તમારું જ છે. ખુબ સરસ સમજણ છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મવાળાઓએ વિશ્વની બાદશાહી કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરી. આ કોઈ ને પણ ખ્યાલ માં નહીં હશે. એ સમયે બીજો કોઈ ખંડ હોતો નથી. બાપ કહે છે હું વિશ્વ નો માલિક નથી બનતો, તમને બનાવું છું. તમે ભણતર થી વિશ્વનાં માલિક બનો છો. હું પરમાત્મા તો છું જ અશરીરી. તમને બધાને શરીર છે. દેહધારી છો. બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર ને પણ સૂક્ષ્મ શરીર છે. જેમ તમે આત્મા છો તેમ હું પણ પરમ આત્મા છું. મારો જન્મ દિવ્ય અને અલૌકિક છે, બીજું કોઈ પણ આવી રીતે જન્મ નથી લેતું. આ મુકરર (નિમિત્ત) છે. આ બધું ડ્રામામાં નોંધ છે. કોઈ હમણાં મરી જાય છે-આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. ડ્રામાની સમજણ કેટલી મળે છે. સમજશે નંબરવાર. કોઈ તો ડલ બુદ્ધિ હોય છે. ૩ ગ્રેડસ (શ્રેણી) હોય છે. પાછળનાં ગ્રેડ વાળા ને ડલ કહેવાય છે. પોતે પણ સમજે છે કે આ પહેલાં ગ્રેડમાં છે, આ બીજામાં છે. પ્રજામાં પણ એવું જ છે. ભણતર તો એક જ છે. બાળકો જાણે છે આ ભણીને અમે ડબલ સિરતાજ બનશું. આપણે ડબલ સિરતાજ હતાં પછી સિંગલ તાજ પછી તાજ વગર નાં બન્યાં. જેવું કર્મ તેવું ફળ કહેવાય છે. સતયુગમાં એવું નહીં કહેશે. અહીંયા સારાં કર્મ કરશે તો એક જન્મ માટે સારું ફળ મળશે. કોઈ એવાં કર્મ કરે છે જે જન્મ થી જ રોગી હોય છે. આ પણ કર્મભોગ છે ને. બાળકો ને કર્મ, અકર્મ, વિકર્મ નું પણ સમજાવ્યું છે. અહીંયા જેવું કરે છે તો એનું સારું અથવા ખરાબ ફળ પામે છે. કોઈ સાહુકાર બને છે તો જરૂર સારાં કર્મ કર્યાં હશે. હમણાં તમે જન્મ-જન્માંતર ની પ્રાલબ્ધ બનાવો છો. ગરીબ સાહુકાર નો ફરક તો ત્યાં રહે છે ને, હમણાં નાં પુરુષાર્થ

અનુસાર. તે પ્રાલબ્ધ છે અવિનાશી ૨૧ જન્મોનાં માટે. અહીંયા મળે છે અલ્પકાળ નું. કર્મ તો ચાલે છે ને. આ કર્મક્ષેત્ર છે. સતયુગ છે સ્વર્ગ નું કર્મક્ષેત્ર. ત્યાં વિકર્મ થતાં જ નથી. આ બધી વાતો બુદ્ધિમાં ધારણ કરવાની છે. કોઈ વિરલા છે જે સદૈવ પોઈન્ટ લખતાં રહે છે. ચાર્ટ પણ લખતાં-લખતાં પછી થાકી જાય છે. આપ બાળકોએ પોઈન્ટસ લખવાં જોઈએ. ખુબ સુક્ષ્મ-સુક્ષ્મ પોઈન્ટસ છે. જે બધું તમે ક્યારેય યાદ નહીં કરી શકો, ભૂલી જવાશે. પછી પછતાશો કે આ પોઈન્ટ તો અમે ભૂલી ગયાં. બધાનો આ હાલ થાય છે. ભૂલી બહુજ જાય છે પછી બીજા દિવસે યાદ આવશે. બાળકોએ પોતાની ઉન્નતિ માટે ખ્યાલ કરવાનો છે. બાબા જાણે છે કોઈ વિરલા યથાર્થ રીતે લખતાં હશે. બાબા વ્યાપારી પણ છે ને. તે છે વિનાશી રત્નોનાં વ્યાપારી. આ છે જ્ઞાન રત્નોનાં. યોગમાં જ ઘણાં બાળકો ફેલ (નપાસ) થાય છે. એક્ચુરેટ યાદમાં કોઈ કલાક દોઢ કલાક પણ મુશ્કેલ રહી શકે છે. ૮ કલાક તો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આપ બાળકોએ શરીર નિર્વાહ પણ કરવાનું છે. બાબાએ આશિક માશૂક નું પણ ઉદાહરણ આપ્યું છે. બેઠા-બેઠા યાદ કર્યા અને ઝટ સામે આવી જાય. આ પણ એક સાક્ષાત્કાર છે. તે એમને યાદ કરે, તે આમને યાદ કરે. અહીં તો પછી એક છે માશૂક, તમે બધાં છો આશિક. એ સલોના (પ્રિય) માશૂક તો સદૈવ ગોરા છે. એવર પ્યોર (સદા પવિત્ર). બાપ કહે છે હું મુસાફિર સદૈવ સુંદર છું. તમને પણ સુંદર બનાવું છું. આ દેવતાઓની નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌન્દર્ય) છે. અહીંયા તો કેવી-કેવી ફેશન કરે છે. ભિન્ન-ભિન્ન ડ્રેસ પહેરે છે. ત્યાં તો એકરસ નેચરલ બ્યુટી રહે છે. એવી દુનિયામાં હવે થી તમે જાઓ છો. બાપ કહે છે હું જૂનાં પતિત દેશ, પતિત શરીર માં આવું છું. અહીંયા પાવન શરીર છે નહીં. બાપ કહે છે હું આમનાં અનેક જન્મોનાં અંત માં પ્રવેશ કરી પ્રવૃત્તિ માર્ગ ની સ્થાપના કરું છું. આગળ ચાલી તમે સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) બનતાં જશો. પુરુષાર્થ કરશો પછી સમજશો. પહેલાં પણ આવો પુરુષાર્થ કર્યો હતો, હવે કરી રહ્યાં છો. પુરુષાર્થ વગર તો કંઈ પણ મળી ન શકે. તમે જાણો છો આપણે નર થી નારાયણ બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. નવી દુનિયાની રાજધાની હતી, હમણાં નથી, ફરી હશે. આઈરન એજ (કળયુગ) નાં પછી ફરી ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) જરૂર હશે. રાજધાની સ્થાપન થવાની જ છે. કલ્પ પહેલાં માફક. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સમર્પણ નાં સાથે-સાથે નિશ્ચયબુદ્ધિ બનવાનું છે. કોઈ પણ છી-છી કામ ન થાય. અંદર કોઈ પણ અવગુણ ન રહે ત્યારે સારું પદ મળી શકે છે.
2. જ્ઞાન રત્નો નો વ્યાપાર કરવા માટે બાબા જે સારા-સારા પોઈન્ટસ સંભળાવે છે, એની નોંધ કરવાની છે. પછી એને યાદ કરીને બીજાને સંભળાવવાનું છે. સદા પોતાની ઉન્નતિ નો ખ્યાલ કરવાનો છે.

વરદાન :- વાયરલેસ સેટ દ્વારા વિનાશકાળ માં અંતિમ ડાયરેક્શન ને કેય કરવાવાળા વાઈસલેસ ભવ વિનાશ નાં સમયે અંતિમ ડાયરેક્શન ને કેય કરવા માટે વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) બુદ્ધિ જોઈએ. જેમ તે લોકો વાયરલેસ સેટ દ્વારા એકબીજા સુધી અવાજ પહોંચાડે છે. અહીંયા છે વાઈસલેસ ની વાયરલેસ. આ વાયરલેસ દ્વારા તમને અવાજ આવશે કે આ સેફ (સુરક્ષિત) સ્થાન પર પહોંચી જાઓ. બાળકો બાપ ની યાદમાં રહેવા વાળા વાઈસલેસ છે, જેમને અશરીરી બનવાનો અભ્યાસ છે તે વિનાશ માં વિનાશ નહીં થશે પરંતુ સ્વેચ્છાઈ થી શરીર છોડશે.

સ્લોગન :- યોગ ને કિનારે કરી કર્મ માં બીઝી (વ્યસ્ત) થઈ જવું - આ જ અલબેલાપણું છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં કાંટા થી ફૂલ બન્યાં છો , તમારે હંમેશા બધાને સુખ આપવાનું છે , તમે કોઈને પણ દુઃખ ન આપી શકો ”

પ્રશ્ન :- સારા ફર્સ્ટ ક્લાસ પુરુષાર્થી બાળકો કયા બોલ ખુલ્લા દિલ થી બોલશે?

ઉત્તર :- બાબા અમે તો પાસ વિથ ઓનર થઈને દેખાડશું. તમે બેફિકર રહો. તેમનું રજીસ્ટર પણ સારું હશે. તેમના મુખ થી ક્યારેય પણ આ બોલ નહીં નીકળશે કે હમણાં તો અમે પુરુષાર્થી છીએ. પુરુષાર્થ કરી એવાં મહાવીર બનવાનું છે જે માયા જરા પણ હલાવી ન શકે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો રુહાની બાપ દ્વારા ભણી રહ્યાં છે. પોતાને આત્મા સમજવું જોઈએ. નિરાકાર બાપનાં આપણે નિરાકારી બાળકો આત્માઓ ભણી રહ્યાં છીએ. દુનિયામાં સાકારી શિક્ષક પણ ભણાવે છે. અહીંયા છે નિરાકાર બાપ, નિરાકાર શિક્ષક, બાકી આમની (બ્રહ્મા) કોઈ વેલ્યુ નથી. શિવબાબા બેહદનાં બાપ આવીને આમને વેલ્યુ આપે છે. મોસ્ટ વેલ્યુએબલ (સૌથી મુલ્યવાન) છે શિવબાબા, જે સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે. કેટલું ઉંચ કાર્ય કરે છે. જેટલાં બાપ ઊંચે થી ઊંચા ગવાય છે, એટલું જ બાળકોએ પણ ઉંચ બનવાનું છે. તમે જાણો છો સૌથી ઊંચા છે બાપ. આ પણ તમારી બુદ્ધિમાં છે કે બરાબર, હમણાં સ્વર્ગની રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે, આ છે સંગમયુગ. સતયુગ અને કળયુગ ની વચ્ચે, પુરુષોત્તમ બનવાનો સંગમયુગ. પુરુષોત્તમ અક્ષર નો અર્થ પણ મનુષ્ય નથી જાણતાં. ઊંચે થી ઊંચા તો ફરી નીચે થી નીચા બન્યાં છે. પતિત અને પાવન માં કેટલો ફરક છે. દેવતાઓનાં જે પૂજારી હોય છે, તે પોતે વર્ણન કરે છે, આપ સર્વગુણ સમ્પન્ન..... વિશ્વનાં માલિક. અમે વિષય વૈતરણી નદી માં ગોતા ખાવા વાળા છીએ. કહેવા માત્ર ફક્ત કહે છે, સમજે થોડી છે. ડ્રામા વિચિત્ર વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. આવી-આવી વાતો તમે કલ્પ-કલ્પ સાંભળો છો. બાપ આવીને સમજાવે છે. જેમનો બાપની સાથે પૂરો પ્રેમ છે તેમને બહુજ કશિશ થાય છે. હવે આત્મા બાપ ને કેવી રીતે મળે? મળવાનું હોય છે સાકાર માં, નિરાકારી દુનિયામાં તો કશિશ ની વાત જ નથી. ત્યાં તો છે જ બધાં પવિત્ર. કાટ નીકળેલો છે. કશિશ ની વાત નથી. પ્રેમ ની વાત અહીંયા હોય છે. એવાં બાબા ને તો એકદમ પકડી લો. બાબા તમે તો કમાલ કરો છો. તમે અમારું જીવન આવું બનાવો છો. ખુબ જ પ્રેમ જોઈએ. પ્રેમ કેમ નથી કારણ કે કાટ ચઢેલો છે. યાદની યાત્રા નાં સિવાય કાટ નીકળશે નહીં, એટલાં પ્રેમાળ નથી બનતાં. આપ ફૂલોએ તો અહીંયા જ ખીલવાનું છે, ફૂલ બનવાનું છે. ત્યારે પછી ત્યાં જન્મ-જન્માંતર ફૂલ બનો છો. કેટલી ખુશી થવી જોઈએ - અમે કાંટાથી ફૂલ બની રહ્યાં છીએ. ફૂલ હંમેશા બધાને સુખ આપે છે. ફૂલ ને બધાં પોતાની આંખો પર રાખે છે, એમાથી સુગંધ લે છે. ફૂલોનું અત્તર બનાવે છે. ગુલાબનું જળ બનાવે છે. બાપ તમને કાંટા થી ફૂલ બનાવે છે. તો આપ બાળકોને ખુશી કેમ નથી થતી! બાબા તો વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાય છે, શિવબાબા આપણને સ્વર્ગનું ફૂલ બનાવે છે! ફૂલ પણ જૂનું થાય છે, તો પછી એકદમ મુરજાઈ જાય છે. તમારી બુદ્ધિમાં છે હવે આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બનીએ છીએ. તમોપ્રધાન મનુષ્ય અને સતોપ્રધાન દેવતાઓમાં કેટલો ફરક છે. આ પણ સિવાય બાપ નાં બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે.

તમે જાણો છો આપણે દેવતા બનવાનાં માટે ભણી રહ્યાં છીએ. ભણતર માં નશો રહે છે ને. તમે પણ સમજો છો આપણે બાબા દ્વારા ભણીને વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. તમારું ભણતર છે ભવિષ્ય માટે. ભવિષ્યનાં માટે ભણતર ક્યારેય સાંભળ્યું છે? તમે જ કહો છો અમે ભણીએ છીએ નવી દુનિયાનાં માટે. નવાં જન્મનાં માટે. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગતિ પણ બાપ સમજાવે છે. ગીતામાં પણ છે પરંતુ તેનો અર્થ ગીતા વાળાઓને થોડી આવડે છે. હવે બાપ દ્વારા તમે જાણ્યું છે કે સતયુગ માં કર્મ અકર્મ થઈ જાય છે પછી રાવણરાજ્ય માં કર્મ વિકર્મ થવાનું શરૂ થાય છે. ૬૩ જન્મ તમે આવાં કર્મ કરતાં આવ્યાં છો. વિકર્મોનો બોજો માથા પર ખુબ છે. બધાં પાપ આત્માઓ બની ગયાં છીએ. હવે તે ભૂતકાળ નાં વિકર્મ કેવી રીતે કપાશે. તમે જાણો છો પહેલાં તો સતોપ્રધાન હતાં પછી ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ. બાપે ડ્રામા ની ઓળખ આપી છે. જે પહેલાં-પહેલાં આવશે, પહેલાં-પહેલાં જેમનું રાજ્ય હશે તેજ ૮૪ જન્મ લેશે. પછી બાપ આવીને રાજ્ય-ભાગ્ય આપશે. હમણાં તમે રાજ્ય લઈ રહ્યાં છો.

સમજો છો આપણે કેવી રીતે ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું છે. હવે ફરી પવિત્ર બનવાનું છે. બાબા ને યાદ કરતાં-કરતાં આત્મા પવિત્ર થઈ જશે પછી આ જૂનું શરીર ખતમ થઈ જશે. બાળકોને અપાર ખુશી થવી જોઈએ. આ મહિમા તો ક્યારેય પણ ક્યાંય નથી સાંભળી કે બાપ, બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. એ પણ ત્રણેવ ઊંચે થી ઊંચા છે. સત બાપ, સત શિક્ષક, સદ્ગુરુ ત્રણેવ એક જ છે. હવે તમને ભાસના આવે છે. બાબા જે જ્ઞાનનાં સાગર છે, બધી આત્માઓ નાં બાપ છે, એ આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. યુક્તિ રચી રહ્યાં છે. મેગેઝીન (સાપ્તાહિક) માં પણ સારા-સારા પોઇન્ટસ નીકળતાં રહે છે. થઈ શકે છે રંગીન ચિત્રોનું પણ સપ્તાહિક નીકળે. ફક્ત અક્ષર નાનાં-નાનાં થઈ જાય છે. ચિત્ર તો બનેલાં છે. ક્યાંય પણ કોઈ બનાવી શકે છે. ઉપર થી લઈને દરેક ચિત્રનું ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) તમે જાણો છો. શિવબાબાનું પણ ઓક્યુપેશન તમે જાણો છો. બાળકો બાપનું ઓક્યુપેશન જરૂર બાપ દ્વારા જ જાણશે ને. તમે કંઈ પણ નહોતા જાણતાં. નાનાં બાળકો ભણતર થી શું જાણે. ૫ વર્ષ નાં પછી ભણવાનું શરૂ કરે છે. પછી ભણતા-ભણતા ઘણાં વર્ષ થઈ જાય છે, મોટી પરીક્ષા પાસ કરવામાં. તમે છો કેટલાં સાધારણ અને બનો શું છો! વિશ્વનાં માલિક. તમારો કેટલો શ્રંગાર હશે. ગોલ્ડન સ્પૂન ઇન માઉથ (સોનાની ચમચી મુખમાં). ત્યાંનું તો ગાયન જ છે. હમણાં પણ કોઈ સારા બાળકો શરીર છોડે છે તો ખુબ સારા ઘરમાં જન્મ લે છે. તો ગોલ્ડન સ્પૂન ઇન માઉથ મળે છે. પહેલાં થી તો જશે ને કોઈનાં પાસે. નિર્વિકારી ની પાસે તો પહેલાં-પહેલાં જન્મ શ્રીકૃષ્ણ ને જ લેવાનો છે. બાકી તો જે પણ જશે તે વિકારી પાસે જ જન્મ લેશે. પરંતુ ગર્ભમાં એટલી સજાઓ નહીં ભોગવશે. મોટા સારાં ઘર માં જન્મ લેશે. સજાઓ તો કપાઈ ગઈ, બાકી થોડી રહેશે. એટલું દુઃખ નહીં હશે. આગળ ચાલીને જોજો તમારાં પાસે મોટા-મોટા ઘરનાં બાળકો પ્રિન્સ-પ્રિન્સેજ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) કેવી રીતે આવે છે. બાપ તમારી કેટલી મહિમા કરે છે. તમને હું પોતાનાથી પણ ઉંચ બનાવું છું. જેવી રીતે કોઈ લૌકિક બાપ બાળકોને સુખી બનાવે છે. ૬૦ વર્ષ થયાં બસ સ્વયં વાનપ્રસ્થ માં ચાલ્યાં જાય છે, ભક્તિમાં લાગી જાય છે. જ્ઞાન તો કોઈ આપી ન શકે. જ્ઞાનથી સર્વની સદ્ગતિ હું કરાવું છું. તમારા નિમિત્તે બધાનું કલ્યાણ થઈ જાય છે કારણ કે તમારા માટે જરૂર નવી દુનિયા જોઈએ. તમે કેટલાં ખુશ થાઓ છો. હવે વેજિટેરિયન કોન્ફરન્સ (શાકાહારી સંમેલન) માં પણ આપ બાળકોને નિમંત્રણ મળેલું છે. બાબા તો કહેતા રહે છે હિંમત કરો. દિલ્લી જેવાં શહેરમાં તો એકદમ અવાજ ફેલાય જાય. દુનિયામાં અંધશ્રદ્ધાની ભક્તિ ખુબ છે. સતયુગ-ત્રેતા માં ભક્તિની કોઈ વાત હોતી નથી. તે ડિપાર્ટમેન્ટ (વિભાગ) અલગ છે. અડધોકલ્પ જ્ઞાનની પ્રાલબ્ધ હોય છે. તમને ૨૧ જન્મનો વારસો મળે છે, બેહદનાં બાપ થી. પછી ૨૧ પેઢી તમે સુખી રહો છો. વૃદ્ધાવસ્થા સુધી દુઃખનું નામ નથી રહેતું. પૂરી આયુ સુખી રહો છો. જેટલો વારસો પામવાનો પુરુષાર્થ કરશો એટલું ઉંચ પદ પામશો. તો પુરુષાર્થ પૂરો કરવો જોઈએ. તમે જુઓ છો નંબરવાર માળા કેવી રીતે બને છે. પુરુષાર્થ અનુસાર જ બનશે. તમે છો સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી), વન્ડરફુલ. સ્કૂલમાં પણ બાળકો ને દોડાવે છે ને નિશાન સુધી. બાબા પણ કહે છે તમારે નિશાન સુધી દોડી ને પછી અહીંયા જ આવવાનું છે. યાદની યાત્રા થી તમે દોડીને જાઓ પછી તમે નંબરવન માં આવી જશો. મુખ્ય છે યાદની યાત્રા. કહે છે - બાબા અમે ભૂલી જઈએ છીએ. અરે બાપ આટલાં તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, એમને તમે ભૂલી જાઓ છો. ભલે તોફાન તો આવશે. બાપ હિંમત અપાવશે ને. સાથે-સાથે કહે છે આ યુદ્ધ-સ્થળ છે. યુધિષ્ઠિર પણ હકીકત માં બાપને કહેવું જોઈએ જે યુદ્ધ શીખવાડે છે. યુધિષ્ઠિર બાપ તમને શીખવાડે છે - માયા થી તમે યુદ્ધ કેવી રીતે કરી શકો છો. આ સમયે યુદ્ધ નું મેદાન છે ને. બાપ કહે છે - કામ મહાશત્રુ છે, તેનાં પર જીતવાથી તમે જગતજીત બનશો. તમારે મુખ થી કાંઈપણ જપવાનું, કરવાનું નથી, ચૂપ રહેવાનું છે. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલી મહેનત કરે છે. અંદર રામ-રામ જપે છે, એને જ કહેવાય છે નૌઘા ભક્તિ. તમે જાણો છો બાબા આપણને પોતાની માળાનાં બનાવી રહ્યાં છે. તમે રુદ્ર માળાનાં મણકા બનવા વાળા છો જેને પછી પૂજશે. રુદ્ર માળા અને રુંડ માળા બની રહી છે. વિષ્ણુ ની માળા ને રુંડ કહેવાય છે. તુમ વિષ્ણુનાં ગળા નો હાર બનો છો. કેવી રીતે બનશો? જ્યારે દોડ માં જીતી જશો. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે અને ૮૪ નાં ચક્ર ને જાણવાનું છે. બાપની યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. તમે કેવાં લાઈટ હાઉસ છો. એક આંખમાં મુક્તિધામ, એકમાં જીવનમુક્તિધામ. આ ચક્રને જાણવાથી તમે ચક્રવર્તી રાજા, સુખધામ નાં માલિક બની જશો. તમારી આત્મા કહે છે - હવે આપણે આત્માઓ જઈશું પોતાનાં ઘરે. ઘર ને યાદ કરતાં-કરતાં જઈશું. આ છે યાદની યાત્રા. તમારી યાત્રા જુઓ કેવી ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. બાબા જાણે છે આપણે એવી રીતે બેઠાં-બેઠાં ક્ષીરસાગર માં જઈશું. વિષ્ણુ ને ક્ષીરસાગર માં દેખાડે છે ને. બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં ક્ષીરસાગર માં ચાલ્યાં જઈશું. ક્ષીરસાગર હમણાં તો છે નહીં. જેમણે તળાવ બનાવ્યું છે જરૂર ક્ષીર નાખ્યું હશે. પહેલાં તો ક્ષીર (દૂધ) ખુબ સસ્તું હતું. એક પૈસા માં લોટો ભરીને આવતું હતું. તો કેમ નહીં તળાવ ભરાતું હશે. હમણાં તો ક્ષીર છે ક્યાં. પાણી જ પાણી થઈ ગયું છે. બાબાએ નેપાળમાં જોયું છે - ખુબ મોટું વિષ્ણુ નું ચિત્ર છે. શ્યામ જ બનાવ્યાં છે. હવે

તમે વિષ્ણુપુરીનાં માલિક બની રહ્યાં છો - યાદની યાત્રા થી અને સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવવાથી. દેવીગુણ પણ અહીંયા ધારણ કરવાનાં છે. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. ભણતાં-ભણતાં તમે પુરુષોત્તમ બની જશો. આત્માનું કનિષ્ઠપણું છૂટી જશે. બાબા રોજ-રોજ સમજાવે છે - નશો ચઢવો જોઈએ. કહે છે બાબા પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ. અરે ખુલ્લાં દિલ થી બોલો ને - બાબા અમે તો પાસ વિથ ઓનર થઈને દેખાડશું. તમે ફિકર નહીં કરો. ફર્સ્ટ ક્લાસ બાળકો જે સારી રીતે ભણે છે, એમનું રજીસ્ટર પણ સારું હશે. બાબાને કહેવું જોઈએ - બાબા તમે બેફિકર રહો, અમે એવાં બનીને દેખાડશું. બાબા પણ જાણે છે ને, ઘણી ટીચર્સ સરસ ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. બધાં તો ફર્સ્ટ ક્લાસ નથી બની શકતાં. સારા-સારા ટીચર્સ એક-બીજાને પણ જાણે છે. બધાં ને મહારથીઓ ની લાઈન માં ન લાવી શકાય. સારા મોટા-મોટા સેવાકેન્દ્ર ખોલો તો મોટા-મોટા વ્યક્તિ આવશે. કલ્પ પહેલાં પણ હુંડી ભરી હતી. સાવળશાહ બાબા હુંડી જરૂર ભરશે. બંને બાપ બહડા વાળા વાળા છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં કેટલાં બાળકો છે. કોઈ ગરીબ, કોઈ સાધારણ, કોઈ સાહુકાર, કલ્પ પહેલાં પણ આમનાં દ્વારા રાજાઈ સ્થાપન થઈ હતી, જેને દૈવી રાજસ્થાન કહેવાતું હતું. હવે તો આસુરી રાજસ્થાન છે. આખું વિશ્વ દૈવી રાજસ્થાન હતું, આટલાં ખંડ નહોતાં. દિલ્લી જમુના નો કાંઠો હતું, એને પરિસ્તાન કહેવાય છે. ત્યાંની નદીઓ વગેરે ઉછળે થોડી છે. હમણાં તો કેટલી ઉછળે છે, બાંધ ફાટી જાય છે. પ્રકૃતિ નાં જેમ કે આપણે દાસ બની ગયાં છીએ. પછી તમે માલિક બની જશો. ત્યાં માયાની તાકાત નથી રહેતી જે બેઈજજત કરે. ધરતી ની તાકાત નથી જે હલી શકે. તમારે પણ મહાવીર બનવું જોઈએ. હનુમાન ને મહાવીર કહે છે ને. બાપ કહે છે તમે બધાં મહાવીર છો. મહાવીર બાળકો ક્યારે હલી ન શકે. મહાવીર મહાવીરનીઓનાં મંદિર બનેલાં છે. ચિત્ર આટલાં થોડી બધાનાં રાખશે. નકશા રૂપમાં બનાવેલાં છે. હવે તમે ભારત ને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છો તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. કેટલાં સારા ગુણ હોવાં જોઈએ. અવગુણો ને નીકાળતાં જાઓ. સદૈવ હર્ષિત રહેવાનું છે. તોફાન તો આવશે. તોફાન આવે ત્યારે તો મહાવીરનીઓ ની તાકાત જોવામાં આવે. તમે જેટલાં મજબૂત બનશો એટલાં તોફાન આવશે. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી મહાવીર બની રહ્યાં છો, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. જ્ઞાનનાં સાગર બાપ જ છે. બાકી બધાં શાસ્ત્ર વગેરે છે ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી. તમારા માટે છે - પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. કૃષ્ણની આત્મા અહીંયા જ બેઠી છે. ભાગીરથ આ છે. આમ તમે બધાં ભાગીરથ છો, ભાગ્યશાળી છો ને. ભક્તિમાર્ગ માં બાપ તો કોઈનો પણ સાક્ષાત્કાર કરાવી શકે છે. આ કારણે મનુષ્યોએ સર્વવ્યાપી કહી દીધાં છે, આ પણ દ્રામની ભાવી. આપ બાળકો ખુબ ઉંચું ભણતર ભણી રહ્યાં છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આત્મા પર જે કાટ (જંક) ચઢેલો છે, તેને યાદની યાત્રા થી ઉતારી ખુબ-ખુબ પ્રેમાળ બનવાનું છે. પ્રેમ એવો હોય જે બાપની સદા કશિશ રહે.
2. માયાનાં તોફાનો થી ડરવાનું નથી, મહાવીર બનવાનું છે. પોતાનાં અવગુણો ને નીકાળતાં જવાનું છે, સદા હર્ષિત રહેવાનું છે. ક્યારેય પણ હલવાનું નથી.

વરદાન :-

પોતાનાં અધિકાર ની શક્તિ દ્વારા ત્રિમૂર્તિ રચના ને સહયોગી બનાવવા વાળા રચતા ભવ ત્રિમૂર્તિ શક્તિયો (મન,બુદ્ધિ અને સંસ્કાર) આ આપ માસ્ટર રચતાની રચના છે. તેને પોતાનાં અધિકાર ની શક્તિ થી સહયોગી બનાવો. જેમ રાજા સ્વયં કાર્ય નથી કરતાં, કરાવે છે, કરવા વાળા રાજ્ય કારોભારી અલગ હોય છે. એમ આત્મા પણ કરાવનહાર છે, કરનહાર આ વિશેષ ત્રિમૂર્તિ શક્તિયો છે. તો માસ્ટર રચયિતાનાં વરદાન ને સ્મૃતિમાં રાખી ત્રિમૂર્તિ શક્તિયો ને અને સાકાર કર્મેન્દ્રિયો ને સાચાં રસ્તા પર ચલાવો.

સ્લોગન :-

અવ્યક્ત પાલના નાં વરદાન નો અધિકાર લેવાનાં માટે સ્પષ્ટવાદી બનો.

“ મીઠા બાળકો - તમને એક બાપ થી એક મત મળે છે , જેને અદ્વૈત મત કહેવાય છે , આ જ અદ્વૈત મત થી તમારે દેવતા બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- મનુષ્ય આ ભૂલ ભુલૈયાનાં ખેલ માં સૌથી મુખ્ય વાત કઈ ભૂલી ગયાં છે?

ઉત્તર :- આપણું ઘર ક્યાં છે, એનો રસ્તો જ આ ખેલ માં આવી ને ભૂલી ગયાં છે. ખબર જ નથી કે ઘરે ક્યારે જવાનું છે અને કેવી રીતે જવાનું છે. હવે બાપ આવ્યાં છે તમને બધાને સાથે લઈ જવાં. તમારો હમણાં પુરુષાર્થ છે વાણી થી પરે સ્વીટ હોમ માં જવાનો.

ગીત :- રાત કે રાહી થક મત જાના ...

ઓમ શાંતિ ! ગીતનો અર્થ બીજું કોઈ સમજી ન શકે, ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. કોઈ કોઈ ગીત એવા બનેલાં છે, મનુષ્યોનાં, જે તમને મદદ કરે છે. બાળકો સમજે છે હમણાં અમે એ જ દેવી દેવતા બની રહ્યાં છે. જેમ તે ભણતર ભણવા વાળા કહેશે અમે તો ડોક્ટર, બેરિસ્ટર બની રહ્યાં છીએ. તમારી બુદ્ધિમાં છે અમે એ જ દેવતા બની રહ્યાં છીએ-નવી દુનિયાનાં માટે. આ ફક્ત તમને જ ખ્યાલ આવે છે. અમરલોક, નવી દુનિયા સતયુગ ને જ કહેવાય છે. હમણાં તો ન સતયુગ છે, ન દેવતાઓનું રાજ્ય છે. અહીંયા તો હોઈ ન શકે. તમે જાણો છો આ ચક્ર ફરીને હમણાં આપણે કળયુગ નાં પણ અંતમાં આવીને પહોંચ્યા છીએ. બીજા કોઈની પણ બુદ્ધિ માં ચક્ર નહીં આવશે. તે તો સતયુગ ને લાખો વર્ષ આપી દે છે. આપ બાળકોને આ નિશ્ચય છે - બરાબર આ પાંચ હજાર વર્ષ પછી ચક્ર ફરતું રહે છે. મનુષ્ય ૮૪ જન્મ જ લે છે, હિસાબ છે ને. આ દેવી-દેવતા ધર્મ ને અદ્વૈત ધર્મ પણ કહેવાય છે. અદ્વૈત શાસ્ત્ર પણ મનાય છે. તે પણ એક જ છે, બાકી તો અનેક ધર્મ છે, શાસ્ત્ર પણ અનેક છે. તમે છો એક. એક દ્વારા એક મત મળે છે. તેને કહેવાય છે અદ્વૈત મત. આ અદ્વૈત મત તમને મળે છે. દેવી-દેવતા બનવા માટે આ ભણતર છે ને એટલે બાપને જ્ઞાન સાગર, નોલેજકુલ કહેવાય છે. બાળકો સમજે છે અમને ભગવાન ભણાવે છે, નવી દુનિયા માટે. આ ભૂલવું ન જોઈએ. સ્કૂલમાં વિદ્યાર્થી ક્યારેય શિક્ષક ને ભૂલે છે શું? ના. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેવા વાળા પણ વધારે પોઝિશન (પદ) પામવા માટે ભણે છે. તમે પણ ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં ભણો છો, પોતાની ઉન્નતિ કરવાં માટે. દિલમાં આ આવવું જોઈએ અમે બેહદનાં બાપ થી ભણી રહ્યાં છીએ. શિવબાબા પણ બાબા છે, પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ બાબા છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા આદિ દેવ નામ પ્રસિદ્ધ છે. ફક્ત ભૂતકાળ માં થઈ ગયાં છે. જેમ ગાંધી પણ ભૂતકાળ માં થઈ ગયાં છે. તેમને બાપુજી કહે છે પરંતુ સમજતાં નથી, એમજ કહી દે છે. શિવબાબા સાચાં-સાચાં છે, બ્રહ્મા બાબા પણ સાચાં-સાચાં છે, લૌકિક બાપ પણ સાચાં-સાચાં હોય છે. બાકી મેયર વગેરે ને તો એમ જ બાપુ કહી દે છે. તે બધાં છે આર્ટિફિશિયલ (નકલી). આ છે રિયલ (સાચાં). પરમાત્મા બાપ આવીને આત્માઓને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા પોતાનાં બનાવે છે. એમનાં તો જરૂર અનેક બાળકો હશે. શિવબાબા નાં તો બધાં સંતાન છે, એમને બધાં યાદ કરે છે. છતાં પણ કોઈ-કોઈ એમને પણ નથી માનતાં, પાક્કા નાસ્તિક હોય છે - જે કહે છે આ સંકલ્પ ની દુનિયા બનેલી છે. હમણાં તમને બાપ સમજાવે છે, આ બુદ્ધિમાં યાદ રાખો - આપણે ભણી રહ્યાં છીએ. ભણાવવા વાળા છે શિવબાબા. આ રાત-દિવસ યાદ રહેવું જોઈએ. આ જ માયા ઘડી-ઘડી ભુલાવી દે છે, એટલે યાદ કરવાનું હોય છે. બાપ, શિક્ષક, ગુરુ ત્રણેવ ને ભૂલી જાય છે. છે પણ એક જ તો પણ ભૂલી જાય છે. રાવણ સાથે લડાઈ આમાં છે. બાપ કહે છે - હૈં આત્માઓ, તમે સતોપ્રધાન હતાં, હવે તમોપ્રધાન બન્યાં છો. જ્યારે શાંતિધામ માં હતાં તો પવિત્ર હતાં. પવિત્રતા નાં વગર કોઈ આત્મા ઉપર રહી નથી સકતી એટલે બધી આત્માઓ પતિત પાવન બાપ ને બોલાવતી રહે છે. જ્યારે બધાં પતિત તમોપ્રધાન બની જાય છે ત્યારે બાપ આવીને કહે છે હું તમને સતોપ્રધાન બનાવું છું. તમે જ્યારે શાંતિધામ માં હતાં તો ત્યાં બધાં પવિત્ર હતાં. અપવિત્ર આત્મા ત્યાં કોઈ રહી ન શકે. બધાએ સજાઓ ભોગવીને પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. પવિત્ર બન્યાં વગર કોઈ પાછું જઈ ન શકે. ભલે કોઈ કહી દે છે બ્રહ્મા લીન થયાં, ફલાણાં જ્યોતિ જ્યોત સમાયાં. આ બધી છે ભક્તિમાર્ગની અનેક મતો. તમારી આ છે અદ્વૈત મત. મનુષ્ય થી દેવતા તો એક બાપ જ બનાવી શકે છે. કલ્પ-કલ્પ બાપ આવે છે ભણાવવાં. એમનું કર્તવ્ય હૂબહૂ કલ્પ પહેલાં માફક જ ચાલે છે. આ અનાદિ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે ને. સૃષ્ટિ ચક્ર ફરતું રહે છે. સતયુગ, ત્રૈતા, દ્વાપર, કળયુગ પછી છે આ સંગમયુગ. મુખ્ય

ધર્મ પણ આ છે દેવતા ધર્મ, ઇસ્લામ ધર્મ, બૌદ્ધ ધર્મ, ક્રિશ્ચન ધર્મ અર્થાત્ જેમાં રાજાઈ ચાલે છે. બ્રાહ્મણોની રાજાઈ નથી, ન કૌરવો ની રાજાઈ છે. હમણાં આપ બાળકોએ ઘડી-ઘડી યાદ કરવાનાં છે - બેહદનાં બાપ ને. તમે બ્રાહ્મણોને પણ સમજાવી શકો છો. બાબાએ અનેકવાર સમજાવ્યું છે - પહેલાં-પહેલાં બ્રાહ્મણ ચોટી છે, બ્રહ્માની વંશાવલી પહેલાં-પહેલાં તમે છો. આ તમે જાણો છો ફરી ભક્તિમાર્ગ માં આપણે પૂજ્ય થી પૂજારી બની જઈએ છીએ. ફરી હમણાં આપણે પૂજ્ય બની રહ્યાં છીએ. તે બ્રાહ્મણ ગૃહસ્થી હોય છે, ન કે સંન્યાસી. સંન્યાસી હઠયોગી છે, ઘરબાર છોડવું હઠ છે ને. હઠયોગી પણ અનેક પ્રકાર નાં યોગ શીખવાડે છે. જયપુર માં હઠયોગીઓનું પણ મ્યુઝિયમ છે. રાજયોગ નાં ચિત્ર છે નહીં. રાજયોગનાં ચિત્ર છે જ અહીંયા દેલવાડામાં. આમનું મ્યુઝિયમ તો છે નહીં. હઠયોગ નાં કેટલાં મ્યુઝિયમ છે. રાજયોગનું મંદિર અહીંયા ભારતમાં જ છે. આ છે ચૈતન્ય. તમે અહીંયા ચૈતન્ય માં બેઠાં છો. મનુષ્યોને કંઈ પણ ખબર નથી કે સ્વર્ગ ક્યાં છે. દેલવાડા મંદિર માં નીચે તપસ્યા માં બેઠાં છે, પૂરું યાદગાર છે. જરૂર સ્વર્ગ ઉપર જ દેખાડવું પડે. મનુષ્ય પછી સમજી લે કે સ્વર્ગ ઉપર છે. આ તો ચક્ર ફરતું રહે છે. અડધાકલ્પ નાં પછી સ્વર્ગ ફરી નીચે ચાલ્યું જશે પછી અડધોકલ્પ સ્વર્ગ ઉપર આવશે. આમની આયુ કેટલી છે, કોઈ જાણતું નથી. તમને બાપે આખું ચક્ર સમજાવ્યું છે. તમે જ્ઞાન લઈને ઉપર જાઓ છો, ચક્ર પૂરું થાય છે પછી નવેસર થી ચક્ર શરૂ થશે. આ બુદ્ધિ માં ચાલવું જોઈએ. જેમ તે નોલેજ ભણો છો તો બુદ્ધિમાં પુસ્તક વગેરે બધું યાદ રહે છે ને. આ પણ ભણતર છે. આ ભરપૂર રહેવું જોઈએ, ભૂલવું ન જોઈએ. આ ભણતર વૃદ્ધ, જવાન, બાળકો વગેરે બધાને હક છે ભણવાનો. ફક્ત અલ્ફ ને જાણવાનાં છે. અલ્ફ ને જાણી લીધાં તો બાપ ની પ્રોપર્ટી (મિલકત) પણ બુદ્ધિ માં આવી જશે. જાનવર ને પણ બાળકો વગેરે બધાં બુદ્ધિ માં રહે છે. જંગલ માં જશે તો પણ ઘર અને બાળકો યાદ આવતાં રહેશે. પોતે જ શોધી ને આવી જાય છે. હવે બાપ કહે છે બાળકો મામેકમ યાદ કરો અને પોતાનાં ઘરને યાદ કરો. જ્યાંથી તમે આવ્યાં છો પાર્ટ ભજવવાં. આત્માને ઘર ખુબજ પ્રિય લાગે છે. કેટલું યાદ કરે છે પરંતુ રસ્તો ભૂલી ગયાં છે. તમારી બુદ્ધિ માં છે, આપણે ખુબ દૂર રહીએ છીએ. પરંતુ ત્યાં જવાનું કેવી રીતે હોય છે, કેમ આપણે જઈ નથી શકતાં, આ કંઈ પણ ખબર નથી, એટલે બાબાએ બતાવ્યું હતું ભૂલ-ભુલૈયા નો ખેલ પણ બનાવે છે, જ્યાંથી જાય દરવાજો બંધ. હવે તમે જાણો છો આ લડાઈનાં પછી સ્વર્ગ નાં દરવાજા ખુલે છે. આ મૃત્યુલોક થી બધાં જશે, આટલાં બધાં મનુષ્ય નંબરવાર ધર્મનુસાર અને પાર્ટ અનુસાર જઈને રહેશે. તમારી બુદ્ધિ માં બધી વાતો છે. મનુષ્ય બ્રહ્મતત્વ માં જવા માટે કેટલું માથું મારે છે. વાણી થી પરે જવાનું છે. આત્મા શરીર થી નીકળી જાય છે તો પછી અવાજ નથી રહેતો. બાળકો જાણે છે આપણું તો તે સ્વીટ હોમ છે. છે દેવતાઓની છે સ્વીટ રાજધાની, અદ્વૈત રાજધાની.

બાપ આવીને રાજયોગ શીખવાડે છે. બધું નોલેજ સમજાવે છે, જેનાં પછી ભક્તિ માં શાસ્ત્ર વગેરે બેસી બનાવ્યાં છે, હમણાં તમારે તે શાસ્ત્ર વગેરે નથી વાંચવાનાં. એ સ્કૂલોમાં ઘરડાઓ વગેરે નથી ભણતાં. અહીંયા તો બધાં ભણે છે. આપ બાળકો અમરલોક માં દેવતા બની જાઓ છો, ત્યાં કોઈ એવાં અક્ષર નથી બોલાતાં, જેનાથી કોઈ ની ઝાલિ થાય. હમણાં તમે જાણો છો સ્વર્ગ ભૂતકાળ થઈ ગયું છે, તેની મહિમા છે. કેટલાં મંદિર બનાવે છે. તેમને પૂછો - આ લક્ષ્મી-નારાયણ ક્યારે થઈ ને ગયાં છે? કંઈ પણ ખબર નથી. હવે તમે જાણો છો આપણે પોતાનાં ઘરે જવાનું છે. બાળકોને સમજાવ્યું છે - ઓમ નો અર્થ અલગ છે અને સો હમ નો અર્થ અલગ છે. એમણે પછી ઓમ, સો હમ સો નો અર્થ એક કરી દીધો છે. તમે આત્મા શાંતિધામ માં રહેવા વાળી છો પછી આવો છો પાર્ટ ભજવવાં. દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બને છે. ઓમ અર્થાત્ આપણે આત્મા. કેટલો ફરક છે. તે પછી બંને ને એક કરી દે છે. આ બુદ્ધિથી સમજવાની વાતો છે. કોઈ પૂરી રીતે સમજતાં નથી તો પછી ઝુટકા ખાતા રહે છે. કમાણી માં ક્યારેય ઝુટકા નથી ખાતાં. તે કમાણી તો છે અલ્પકાળ માટે. આ તો અડધાકલ્પ માટે છે. પરંતુ બુદ્ધિ બીજી તરફ ભટકે છે તો પછી થાકી જાય છે. બગાસા આવતાં રહે છે. તમારે આંખો બંધ કરીને ન બેસવું જોઈએ. તમે તો જાણો છો આત્મા અવિનાશી છે, શરીર વિનાશી છે. કળયુગી નર્કવાસી મનુષ્યોને જોવાનાં અને તમારા જોવાનાં માં પણ રાત-દિવસ નો ફરક થઈ જાય છે. આપણે આત્મા બાપ દ્વારા ભણીએ છીએ. આ કોઈ ને ખબર નથી. જ્ઞાન સાગર પરમપિતા પરમાત્મા આવીને ભણાવે છે. આપણે આત્મા સાંભળી રહી છીએ. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ થશે. તમારી બુદ્ધિ ઉપર ચાલી જશે. શિવબાબા આપણને જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યાં છે, આમાં બહુજ રિફાઈન (શુદ્ધ) બુદ્ધિ જોઈએ. રિફાઈન બુદ્ધિ કરવા માટે બાપ યુક્તિ બતાવે છે - પોતાને આત્મા સમજવાથી બાપ જરૂર યાદ આવશે. પોતાને આત્મા સમજે જ છે એટલે કે બાપ યાદ આવે, સંબંધ રહે જે આખો કલ્પ તૂટ્યો છે. ત્યાં તો છે પ્રાલબ્ધ સુખ જ સુખ, દુઃખની વાત નથી. એને હેવન કહે છે. હેવનલી ગોડફાધર જ હેવન નાં માલિક બનાવે છે. એવાં બાપ ને પણ કેટલું ભૂલી જાય છે. બાપ આવીને

બાળકોને એડોપ્ટ કરે છે. મારવાડી લોકો બહુ જ યાદ કરે છે તો એમને ખુશી હશે ને - હું સાહુકારનાં ખોળામાં આવ્યો છું. સાહુકાર નાં બાળકો ગરીબની પાસે ક્યારેય નહીં જશે. આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં બાળકો છે તો જરૂર મુખ વંશાવલી હશે ને. તમે બ્રાહ્મણ છો મુખ વંશાવલી. તે છે કુખ વંશાવલી. આ ફરક ને તમે જાણો છો. તમે જ્યારે સમજાવો ત્યારે મુખ વંશાવલી બને. આ એડોપ્શન છે. સ્ત્રીને સમજે છે મારી સ્ત્રી. હવે સ્ત્રી કુખ વંશાવલી છે કે મુખ વંશાવલી? સ્ત્રી છે જ મુખ વંશાવલી. પછી જ્યારે બાળકો થાય છે, તે છે કુખ વંશાવલી. બાપ કહે છે આ બધાં છે મુખ વંશાવલી, મારા કહેવાથી મારી બની ને. મારાં બાળકો છે, આ કહેવાથી નશો ચઢે છે. તો આ છે બધું મુખ વંશાવલી, આત્માઓ થોડી મુખ વંશાવલી છે. આત્મા તો અનાદિ-અવિનાશી છે. તમે જાણો છો આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ કેવી રીતે ટ્રાન્સફર (બદલી) થાય છે. પોઇન્ટસ તો બાળકોને બહુ જ મળે છે. તો પણ બાબા કહે છે - બીજી કોઈ ધારણા નથી થતી, મુખ નથી ચાલતું તો સારું તમે બાપ ને યાદ કરતાં રહો તો તમે ભાષણ વગેરે કરવા વાળા થી ઊંચ પદ પામી શકો છો. ભાષણ કરવાવાળા કોઈ સમયે તોફાન માં પડી જાય છે. તે પડે નહીં, બાપ ને યાદ કરતાં રહે તો વધારે પદ પામી શકે છે. સૌથી વધારે જે વિકાર માં પડે છે તો પાંચ માળ (મંઝિલ) થી પડવાથી હાડકા તૂટી જાય છે. પાંચમો માળ છે - દેહ-અભિમાન. ચોથો માળ છે કામ પછી ઉતરતા જાયો. બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે. લખે પણ છે બાબા અમે પડી ગયાં. ક્રોધ માટે એવું નહીં કહેશે કે અમે પડી ગયાં. કાળુ મોઢું કરવાથી બહુ માર વાગે છે પછી બીજાને કહી ન શકે કે કામ મહાશત્રુ છે. બાબા વારંવાર સમજાવે છે - ક્રિમિનલ (અપવિત્ર) આંખો ની બહુજ સંભાળ કરવાની છે. સતયુગ માં નઝન થવાની વાત જ નથી. ક્રિમિનલ આંખો હોતી નથી. સિવિલ (પવિત્ર) આંખો થઈ જાય છે. તે છે સિવિલિયન (પવિત્ર) રાજ્ય. આ સમયે છે ક્રિમિનલ (અપવિત્ર) દુનિયા. હમણાં તમારી આત્મા ને પવિત્ર દૃષ્ટિ મળે છે, જે ૨૧ જન્મ કામ આવે છે. ત્યાં કોઈ પણ ક્રિમિનલ નથી બનતાં. હવે મુખ્ય વાત બાપ સમજાવે છે બાપ ને યાદ કરો અને ૮૪ નાં ચક્રને યાદ કરો. આ પણ વઠ્ઠર (આશ્ચર્ય) છે જે શ્રી નારાયણ છે તે જ અંત માં આવીને ભાગ્યશાળી રથ બને છે. એમનામાં બાપની પ્રવેશતા થાય છે તો ભાગ્યશાળી બને છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા, આ ૮૪ જન્મોની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી બુદ્ધિ માં રહેવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપની યાદ થી બુદ્ધિને રિક્ષાઇન બનાવવાની છે. બુદ્ધિ ભણતર થી સદા ભરપૂર રહે. બાપ અને ઘર સદા યાદ રાખવાનું છે અને યાદ અપાવવાની છે.
2. આ અંતિમ જન્મ માં ક્રિમિનલ (અપવિત્ર) આંખ ને સમાપ્ત કરી સિવિલ આંખ બનાવવાની છે. ક્રિમિનલ આંખોની બહુ જ સંભાળ રાખવાની છે.

વરદાન :- યાદ અને સેવાનાં બેલેન્સ (સંતુલન) દ્વારા ચઢતી કળાનો અનુભવ કરવા વાળા રાજ્ય અધિકારી ભવ યાદ અને સેવાનું બેલેન્સ (સંતુલન) છે તો દરેક કદમ માં ચઢતી કળા નો અનુભવ કરતાં રહેશો. દરેક સંકલ્પ માં સેવા છે તો વ્યર્થ થી છૂટી જશો. સેવા જીવન નું એક અંગ બની જાય, જેમ શરીર માં બધાં અંગ જરૂરી છે તેમ બ્રાહ્મણ જીવનનું વિશેષ અંગ સેવા છે. ખુબજ સેવાનો ચાન્સ (તક) મળવો, સ્થાન મળવું, સંગ મળવો આ પણ ભાગ્ય ની નિશાની છે. આવી સેવા નો ગોલ્ડન ચાન્સ (સ્વર્ણિમ તક) લેવા વાળા જ રાજ્ય અધિકારી બને છે.

સ્લોગન :- પરમાત્મ પ્રેમ ની પાલના નું સ્વરૂપ છે - સહજયોગી જીવન .

“ મીઠા બાળકો - તમારી ફરજ છે બધાને સ્થાયી સુખ અને શાંતિ નો રસ્તો બતાવવો , શાંતિ માં રહો અને શાંતિની બક્ષિશ (ઈનામ) આપો ”

પ્રશ્ન :- કયા ગુહ્ય રહસ્ય ને સમજવા માટે બેહદની બુદ્ધિ જોઈએ?

ઉત્તર :- ડ્રામાનું જે દૃશ્ય જે સમયે ચાલવાનું છે, તે સમયે જ ચાલશે. તેની એક્યુરેટ (નિશ્ચિત) આયુ છે, બાપ પણ પોતાનાં એક્યુરેટ સમય પર આવે છે, એમાં એક સેકન્ડ નો પણ ફરક નથી પડી શકતો. પૂરા ૫ હજાર વર્ષ પછી બાપ આવીને પ્રવેશ કરે છે, આ ગુહ્ય રહસ્ય સમજવા માટે બેહદની બુદ્ધિ જોઈએ.

ગીત :- બદલ જાયે દુનિયા ન બદલેંગે હમ ...

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે. બાળકોને રસ્તો બતાવે છે - શાંતિધામ અને સુખધામ નો. આ સમયે બધાં મનુષ્ય વિશ્વમાં શાંતિ ઈચ્છે છે. દરેક વ્યક્તિ પણ ઈચ્છે છે અને વિશ્વમાં પણ શાંતિ ઈચ્છે છે. દરેક કહે છે મનની શાંતિ જોઈએ. હવે તે પણ ક્યાંથી મળી શકે છે. શાંતિનાં સાગર તો બાપ જ છે, જેમનાથી વારસો મળી શકે છે. વ્યક્તિગત પણ મળે છે, હોલસેલ માં પણ મળે છે. એટલે બધાને મળે છે. જે બાળકો ભણે છે, સમજી શકે છે આપણે શાંતિ નો વારસો લેવા પોતાનો પણ પુરુષાર્થ કરીએ છીએ, બીજાઓને રસ્તો બતાવીએ છીએ. વિશ્વમાં શાંતિ તો થવાની જ છે. ભલે કોઈ વારસો લેવા આવે કે ન આવે. બાળકોની ફરજ છે, બધાં બાળકોને શાંતિ આપવાની છે. આ સમજી નહીં શકે, ૨-૪ ને વારસો મળવાથી શું થશે. કોઈ ને રસ્તો બતાવાય છે, પરંતુ નિશ્ચય ન હોવાનાં કારણે બીજાઓને આપસમાન બનાવી નથી શકતાં. જે નિશ્ચયબુદ્ધિ છે તે સમજે છે બાબા થી આપણ ને વરદાન મળી રહ્યું છે. વરદાન આપે છે - આયુષ્યવાન ભવ, ધનવાન ભવ પણ કહે છે. ફક્ત કહેવાથી તો આશીર્વાદ ન મળી શકે. આશીર્વાદ માંગે છે તો તેમને સમજાવાય છે તમને શાંતિ જોઈએ તો આવી રીતે પુરુષાર્થ કરો. મહેનત થી બધુંજ મળશે. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલાં આશીર્વાદ લે છે. માં, બાપ, શિક્ષક, ગુરુ વગેરે બધાથી માંગે છે - અમે સુખી અને શાંત રહીએ. પરંતુ રહી નથી શકતાં કારણ કે આટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે, તેમને સુખ-શાંતિ મળે કેવી રીતે શકે. ગાયે પણ છે - શાંતિ દેવા. બુદ્ધિમાં આવે છે-હૈં પરમપિતા પરમાત્મા, અમને શાંતિની બક્ષિશ આપો. હકીકત માં બક્ષિશ એને કહેવાય છે જે ચીજ ઉઠાવી ને આપે. કહેશે આ તમને બક્ષિશ છે, ઈનામ છે. બાપ કહે છે બક્ષિશ કોઈ કેટલી પણ કરે છે, ધન ની, મકાનની, કપડાં વગેરે ની કરે છે, તે થયું દાન-પુણ્ય અલ્પકાળ નાં માટે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને આપે છે. સાહુકાર ગરીબ ને અથવા સાહુકાર, સાહુકાર ને આપતા આવ્યાં છે. પરંતુ આ તો છે શાંતિ અને સુખ સ્થાયી. અહીંયાં તો કોઈ એક જન્મ માટે પણ સુખ-શાંતિ નથી આપી શકતું કારણ કે તેમની પાસે છે જ નહીં. આપવા વાળા એક જ બાપ છે. એમને સુખ-શાંતિ-પવિત્રતા નાં સાગર કહેવાય છે. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન ની જ મહિમા ગવાય છે. સમજે છે એમનાથી જ શાંતિ મળશે. પછી તે સાધુ-સંત વગેરે પાસે જાય છે કારણ કે ભક્તિમાર્ગ છે ને તો ફેરા ફરાવતાં રહે છે. તે બધાં છે અલ્પકાળ નાં માટે પુરુષાર્થ. આપ બાળકોનું હવે તે બધું બંધ થઈ જાય છે. તમે લખો પણ છો બેહદનાં બાપ થી ૧૦૦ ટકા પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ નો વારસો પામી શકો છો. અહીંયા ૧૦૦ ટકા અપવિત્રતા, દુઃખ, અશાંતિ છે. પરંતુ મનુષ્ય સમજતાં નથી. કહે છે ઋષિ-મુનિ વગેરે તો પવિત્ર છે. પરંતુ જન્મ તો છતાં પણ વિષ થી થાય છે ને. મૂળ વાત જ આ છે. રાવણરાજ્ય માં પવિત્રતા હોઈ ન શકે. પવિત્રતા-સુખ વગેરે બધાનાં સાગર એક જ બાપ છે.

તમે જાણો છો આપણને શિવબાબા થી ૨૧ જન્મ અર્થાત્ અડધાકલ્પ ૨૫૦૦ વર્ષનાં માટે વારસો મળે છે. આ તો ગેરંટી (ખાતરી) છે અડધોકલ્પ સુખધામ, અડધોકલ્પ છે દુઃખધામ. સૃષ્ટિ નાં બે ભાગ છે - એક નવી, એક જૂની. પરંતુ નવી ક્યારે, જૂની ક્યારે થાય છે, આ પણ જાણતાં નથી. ઝાડની આયુ એટલી એક્યુરેટ બતાવી ન શકે. હવે બાપ દ્વારા તમે આ ઝાડ ને જાણો છો. આ ૫ હજાર વર્ષ નું જૂનું ઝાડ છે, આની એક્યુરેટ આયુ ની તમને ખબર છે, અને બીજા જે ઝાડ હોય છે તેની આયુ ની કોઈને ખબર નથી હોતી, અંદાજે બતાવી દે છે. તોફાન આવ્યું, ઝાડ

પડ્યું, આયુ પૂરી થઈ ગઈ. મનુષ્યોનું પણ અચાનક મોત થતું રહે છે. આ બેહદ નાં ઝાડ ની આયુ પૂરી ૫ હજાર વર્ષ છે. આમાં એક દિવસ ન ઓછો, ન વધારે થઈ શકે છે. આ બન્યું-બનેલ ઝાડ છે. આમાં ફરક નથી પડી શકતો. ડ્રામામાં જે દૃશ્ય જે સમયે ચાલે છે, તે સમયે જ ચાલશે. હૂબહૂ રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થવાનું છે. આયુ પણ એક્યુરેટ છે. બાપ ને પણ નવી દુનિયા સ્થાપન કરવા આવવાનું છે. એક્યુરેટ સમય પર આવે છે. એક સેકન્ડનો પણ તેમાં ફરક નથી પડી શકતો. આ પણ હવે તમારી બેહદની બુદ્ધિ થઈ. તમે જ સમજી શકો છો. પૂરા ૫ હજાર વર્ષ પછી બાપ આવીને પ્રવેશ કરે છે, એટલે શિવરાત્રિ કહેવાય છે. કૃષ્ણનાં માટે જન્માષ્ટમી કહે છે. શિવની જન્માષ્ટમી નહીં કહેશે, શિવની રાત્રિ કહે છે કારણ કે જો જન્મ હોય તો પછી મૃત્યુ પણ હોય. મનુષ્યનો જન્મ દિવસ કહેશું. શિવનાં માટે હંમેશા શિવરાત્રિ કહે છે. દુનિયામાં આ વાતો ની કાંઈ પણ ખબર નથી. તમે સમજો છો શિવરાત્રિ કેમ કહે છે, જન્માષ્ટમી કેમ નથી કહેતાં. એમનો જન્મ દિવ્ય અલૌકિક છે, જે બીજા કોઈ નો હોઈ ન શકે. આ કોઈ જાણતું નથી - શિવબાબા ક્યારે, કેવી રીતે આવે છે. શિવરાત્રિ નો અર્થ શું છે, તમે જ જાણો છો. આ છે બેહદની રાત. ભક્તિ ની રાત પૂરી થઈ દિવસ થાય છે. બ્રહ્માની રાત અને દિવસ પછી બ્રાહ્મણોનો પણ થયો. એક બ્રહ્મા નો ખેલ થોડી ચાલે છે. હવે તમે જાણો છો, હવે દિવસ શરૂ થવાનો છે. ભણતાં-ભણતાં જઈ પોતાનાં ઘરે પહોંચશું, પછી દિવસ માં આવશું. અડધોકલ્પ દિવસ અને અડધોકલ્પ રાત ગવાયેલી છે પરંતુ કોઈની પણ બુદ્ધિમાં નથી આવતું. તે લોકો કહે છે કે કહેશે કે કળયુગ ની આયુ ૪૦ હજાર વર્ષ બાકી છે, સતયુગ ની લાખો વર્ષ છે પછી અડધા-અડધા નો હિસાબ થતો નથી. કલ્પની આયુ ને કોઈ પણ જાણતું નથી. તમે આખાં વિશ્વનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. આ ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી સૃષ્ટિ ચક્ર લગાવતી રહે છે. વિશ્વ તો છે જ, તેમાં પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા મનુષ્ય જ હેરાન થઈ જાય છે. આ શું આવાગમન છે. જો ૮૪ લાખ જન્મોનું આવાગમન હોત તો ખબર નહીં શું થાત. ન જાણવાનાં કારણે કલ્પની આયુ પણ વધારી દીધી છે. હમણાં આપ બાળકો બાપ થી સમ્મુખ ભણી રહ્યાં છો. અંદર માં ભાસના આવે છે - આપણે પ્રેક્ટિકલ માં બેઠાં છીએ. પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પણ જરૂર આવવાનો છે. ક્યારે આવે છે, કેવી રીતે આવે છે - આ કોઈ પણ નથી જાણતું. આપ બાળકો જાણો છો તો કેટલું ગદગદ થવું જોઈએ. તમે જ કલ્પ-કલ્પ બાપ થી વારસો લો છો અર્થાત્ માયા પર જીત પામો છો પછી હારો છો. આ છે બેહદની હાર અને જીત. તે રાજાઓની તો ખુબ જ હાર-જીત થતી રહે છે. અનેક લડાઈઓ લાગતી રહે છે. નાનકડી લડાઈ લાગે છે તો કહી દે છે હવે અમે જીત્યું. શું જીત્યું? થોડા એવાં ટુકડા ને જીત્યું. મોટી લડાઈ માં હારે છે તો પછી ઝંડા ને પાડી દે છે. પહેલાં-પહેલાં તો એક રાજા હોય છે પછી બીજા-બીજા વૃદ્ધિ થતાં જાય છે. પહેલાં-પહેલાં આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું પછી બીજા રાજાઓ આવવાનાં શરૂ થયાં. જેવી રીતે પોપ (ખ્રિસ્તીનાં ધર્મગુરુ) ને દેખાડે છે. પહેલાં એક હતાં પછી નંબરવાર બીજા પોપ પણ બેસતાં ગયાં. કોઈની મૃત્યુ નું તો ઠેકાણું જ નથી ને.

આપ બાળકો જાણો છો આપણને બાબા અમર બનાવી રહ્યાં છે. અમરપુરી નાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે, કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. આ છે મૃત્યુલોક. તે છે અમરલોક. આ વાતોને નવું કોઈ સમજી ન શકે. તેમને મજા નહીં આવશે, જેટલી જૂના ને આવશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ વૃદ્ધિને પામતાં રહે છે. નિશ્ચય પાક્કો થઈ જાય છે. આમાં સહનશીલતા પણ ખુબ હોવી જોઈએ. આ તો આસુરી દુનિયા છે, દુઃખ આપવામાં વાર નથી કરતાં. તમારી આત્મા કહે છે અમે હમણાં બાબા ની શ્રીમત પર ચાલી રહ્યાં છીએ. આપણે સંગમયુગ પર છીએ. બાકી બધાં કળયુગ માં છે. આપણે હમણાં પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છીએ. પુરુષો માં ઉત્તમ પુરુષ ભણતર થી જ બને છે. ભણતર થી જ ચીફ જસ્ટિસ (મુખ્ય ન્યાયાધીશ) વગેરે બને છે. તમને બાપ ભણાવે છે. આ ભણતર થી જ પોતાનાં પુરુષાર્થ અનુસાર પદ પામો છો. જેટલું જે ભણશે એટલો ગ્રેડ મળશે. આમનામાં રાજાઈ નો ગ્રેડ છે. આવો તે ભણતરમાં રાજાઈ નો ગ્રેડ નથી હોતો. તમે જાણો છો આપણે રાજાઓનાં રાજા બની રહ્યાં છીએ. તો અંદર માં કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. આપણે ડબલ સિરતાજ ખુબ ઊંચા બનીએ છીએ. ભગવાન બાપ આપણને ભણાવે છે. ક્યારેય કોઈ સમજી ન શકે કે નિરાકાર બાપ કેવી રીતે આવી ને ભણાવે છે. મનુષ્ય પોકારે પણ છે-હૈં પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો. છતાં પણ પાવન બનતાં નથી. બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે. તમે એક તરફ પોકારો છો કે પતિત-પાવન આવો, હવે હું આવ્યો છું કહું છું બાળકો પતિતપણું છોડી દો, તો તમે છોડતાં કેમ નથી. એવું થોડી, બાપ તમને પાવન બનાવે અને તમે પતિત બનતાં રહો. અસંખ્ય એવાં પતિત બને છે. કોઈ સત્ય બતાવે છે, બાબા આ ભૂલ થઈ ગઈ. બાબા કહે છે કોઈ પણ પાપ કર્મ થઈ જાય તો તરત બતાવો. કોઈ સાચું, કોઈ જુઠું બોલે છે. કોણ પૂછે છે? હું થોડી એક-એક ની અંદર માં બેસી જાણું છું, આ તો થઈ ન શકે. હું આવું જ છું ફક્ત સલાહ આપવાં. પાવન નહીં બનશો તો તમારું જ નુકસાન છે. મહેનત કરી પાવન થી

પછી પતિત બની જશો, તો કરેલી કમાણી ચટ થઈ જશે. લજ્જા આવશે અમે સ્વયં જ પતિત બની ગયાં છીએ પછી બીજાઓને કેવી રીતે કહેશું કે પાવન બનો. અંદરમાં દિલ ખાશે કે અમે કેટલું ફરમાન નું ઉલ્લંઘન કર્યું. અહીંયા તમે બાપ થી ડાયરેક્ટ પ્રતિજ્ઞા કરો છો, જાણો છો બાબા આપણને સુખધામ-શાંતિધામ નાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. હાજર નાજર છે, આપણે એમનાં સમ્મુખ બેઠાં છીએ. આમનામાં પહેલાં આ નોલેજ થોડી હતું. ન કોઈ ગુરુ પણ હતાં - જેમણે નોલેજ આપ્યું હોય. જો ગુરુ હોત તો ફક્ત એક ને જ્ઞાન આપત શું. ગુરુઓનાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) તો ખુબ હોય છે ને. એક થોડી હશે. આ સમજવાની વાતો છે ને. સદ્ગુરુ છે જ એક. એ આપણને રસ્તો બતાવે છે. આપણે પછી બીજાઓને બતાવીએ છીએ. તમે બધાં ને કહો છો - બાપ ને યાદ કરો. બસ. ઊંચે થી ઊંચા બાપ ને યાદ કરવાથી જ ઉંચું પદ મળશે. તમે રાજાઓનાં રાજા બનો છો. તમારી પાસે અગણિત ધન હશે. તમે પોતાની ઝોલી ભરો છો ને. તમે જાણો છો બાબા આપણી ઝોલી ખુબ ભરી રહ્યાં છે. કહે છે કુબેરની પાસે ખુબ ધન હતું. હકીકતમાં તમે દરેક કુબેર છો. તમને વૈકુંઠ રૂપી ખજાનો મળી જાય છે. ખુદા દોસ્ત ની પણ વાર્તા છે. એમને, જે પહેલા મળતું હતું તેમને એક દિવસનાં માટે બાદશાહી આપતાં હતાં. આ બધાં દૃષ્ટાંત છે. અલ્લાહ એટલે બાપ, એ અવલદીન રચતા છે. પછી સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. તમે જાણો છો બરાબર આપણે યોગબળ થી વિશ્વની બાદશાહી લઈએ છીએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ આસુરી દુનિયામાં ખુબ-ખુબ સહનશીલ બનીને રહેવાનું છે. કોઈ ગાળ આપે, દુઃખ આપે તો પણ સહન કરવાનું છે. બાપની શ્રીમત ક્યારેય નથી છોડવાની.
2. ડાયરેક્ટ બાપે પાવન બનાવવાનું ફરમાન કર્યું છે એટલે ક્યારેય પણ પતિત નથી બનવાનું. ક્યારેય કોઈ પાપ થાય તો છૂપાડવાનું નથી.

વરદાન :- પરમાત્મા મિલન દ્વારા રુહરિહાન નો સાચો રિસ્પોન્સ (પ્રતિઉત્તર) પ્રાપ્ત કરવાવાળા બાપ સમાન બહુરૂપી ભવ જેમ બાપ બહુરૂપી છે-સેકન્ડ માં નિરાકાર થી આકારી વસ્ત્ર ધારણ કરી લે છે, તેમ તમે પણ આ માટીનાં ડ્રેસ ને છોડી આકારી ફરિશ્તા ડ્રેસ, ચમકીલો ડ્રેસ પહેરી લો તો સહન જ મિલન પણ થશે અને રુહરિહાન નો સ્પષ્ટ રિસ્પોન્સ સમજ માં આવી જશે કારણ કે આ ડ્રેસ જૂની દુનિયાની વૃત્તિ અને વાચબ્રેશન થી, માયાનાં વોટર (પાણી) અથવા ફાયર (આગ) થી પૃફ (સુરક્ષિત) છે, આમાં માયા ઈન્ટરફિયર (ખલેલ) નથી કરી શકતી.

સ્લોગન :- દૃઢતા અસંભવ ને પણ સંભવ કરાવી દે છે.